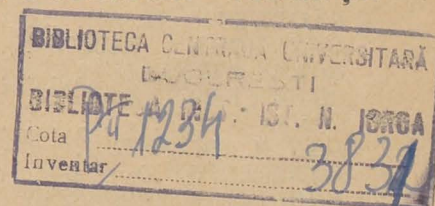

— ANUL AL XX —

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ.—JURISPRUDENȚĂ.—LEGISLAȚIUNE.—ECONOMIE POLITICĂ.—FINANȚE

T A B L A D E M A T E R I I

ALFABETICA.—ANALITICA ȘI PE ARTICOLE DE LEGI ȘI REGULAMENTE

— PE ANUL 1911 —

Conținând și sumarele fiecărui număr

ABONAMENTUL PE UN AN, ÎN ȚARĂ, CU TABLA DE MATERII, LEI 45

PREȚUL UNUI EXEMPLAR DIN TABLA DE MATERII LEI 5

Colecțiuni complete cu Tabla de materii pe anii anteriori (1894—1911) se mai găsesc de vânzare câteva exemplare la Redacția, și se expediază la cerere de către d-l Codreanu, contra valoare, mandat postal, sau ramburs

Cine cumpără colecțiuni pe mai mulți ani, deodată, se bucură de un rabat considerabil

Redacția-Administrația, Tipografia, Legătoria și Depozitul Cărților de Drept române și streine
BUCUREȘTI — 5, Calea Rahovei, 5 — Administrator: CODREANU. — TELEFON No. 16/98

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: D. ALEXANDRESCO

PROFESOR ȘI DECAN LA FACULTATEA DE DREPT DIN IAȘI

Prim-Redactor: I. N. CESĂRESCU

DOCTOR ÎN DREPT DE LA FACULTATEA DIN PARIS, AVOCAT

Redactor-Proprietar: ION S. CODREANU

LICENȚIAT ÎN DREPT ȘI ÎN ȘTIINȚELE SUPERIOARE DE STAT, AVOCAT

MEMBRII

BĂDULESCU ST. G.	licențiat în drept Prim-Grefier la Inalta Curte de casație
BENIȘACHE C. REMUS	licențiat în drept, Grefier la Inalta Curte de casație
BOTEZ CORNELIU	consilier la Curtea de apel Galați
CHIRCULESCU D. N.	licențiat în drept, fost deputat, fost prefect, avocat
COMȘA N. D.	doctor în drept din Paris, Prof. la Școala sup. de științe de Stat, avocat
DAN M. EMANOIL	licențiat în drept, avocat
DANIELOPOL D. G. L-t	doctor în drept și doctor în științe superioare de Stat
ERBICEANU VESPASIAN	licențiat în drept și teologie, Prim-președinte la Tribunalul Iași
GEORGESCU CONST. Căpitan . .	licențiat în drept, șef de birou la serviciul contencios din Minist. de război
IONESCU I. DOLJ	licențiat în drept, președintele Trib. Notariat Ilfov
MANDREA RADU	doctor în drept din Paris, fost deputat
MANDREA ST. ALEX.	judcător la Tribunalul Fălciu
PĂRVULESCU M. NIC.	licențiat în drept, avocat
POPESCU STELIAN	licențiat în drept, fost magistrat, avocat
PERETZ I.	doctor în drept, profesor la Facultatea juridică din Iași, avocat
RĂDULESCU ANDREI	licențiat în drept și litere, judecător Trib. Comercial Ilfov
SCHINA C. N.	licențiat în drept, consilier la Curtea de apel București
SCRIBAN ȘTEFAN	licențiat în drept, avocat
SUCIU I. ALEXANDRU	doctor în drept din Paris, fost magistrat, avocat
TANOVICEANU I.	profesor universitar, membru corespondent al Academiei, avocat
TEODORESCU ANIBAL	profesor la Facultatea de drept din București, avocat
TEODORESCU IULIAN	doctor în drept din Paris, profesor universitar, președinte Trib. Iași
TITULESCU I. NICOLAE	doctor în drept și laureat al facultății de drept din Paris, profesor universitar, avocat
TONEANU N. C.	procuror-general la Curtea de apel Iași
VALERIAN G. MIHAIL	doctor în drept, avocat
VASILESCU P.	doctor în drept din Paris, licențiat în filosofie, avocat.

Diferite opere de Drept au apărut în editura CURIERULUI JUDICIAR dintre cari se mai găsesc în depozit spre vânzare:

Executarea silită asupra bunurilor nemiscătoare format mare având 700 pagine de N. LUCA, fost judecător de Tribunal, avocat. Prețul 7 lei broșat; legat în pânză lei 8.50, iar cu piele la cotor lei 9.50.

Colecțiuni de legi financiare adnotate de G. ST. BĂDULESCU, Prim-Grefier la Curtea de casație. SUPPLEMENTUL I, Prețul lei 4.50, broșat (partea I, este epuizată).

Tratat de Drept civil Ediția II, Vol. I, II și III. Prețul fiecărui volum lei 18 broșat; legat în pânză lei 20; cu piele la cotor lei 21. Tot cu acest preț se vind și vol. V, VI, VII, IX și X, iar vol. VIII 30 lei broșat, Sub presă vol. XI și vol. III, p. 2-a (ed. II-a).

Noul Cod de Procedură civilă adnotat cu jurisprudența Curților și Tribunalelelor până la Iulie 1905 de ION SINESCU, Consilier la Curtea de apel Craiova. Prețul 4 lei.

Ideia socialistă și Carl Marx format mare cuprinzând 360 pag. de d-l ANIBAL TEODORESCU, Doctor în drept, profesor universitar, avocat. Prețul 6 lei, redus 4 lei.

Repertoriul general de jurisprudență română lucrare completă în 4 mari volume, și un supliment de d-l I. C. BAROZZI, avocat, cu o prefață de Ciru Oeconomu. Prețul 68 lei broșat; legat în pânză lei 78; cu piele la cotor lei 83; cu piele peste tot, flexibil lei 85.50.

Asupra acestei lucrări, care e de o utilitate practică netăgăduită s'au pronunțat în mod cu totul favorabil D-nii: Sc. Pherekyde, fost prim-președinte la Curtea de casație; C. Dissescu, profesor, fost Decan al avocaților; I. Kalenderu, fost președinte la Curtea de casație, Administratorul Domeniilor Coroanei, etc.

Codul penal adnotat cu jurisprudența și doctrina română și streină de D-nii G. St. Bădulescu, prim-grefier la Inalta Curte de casație și G. T. Ionescu, grefier la Curtea de casație, cu o prefață de d-l profesor I. Tanoviceanu.

Acest Cod cuprinde peste 50 coale tipar, format mare. Prețul 10 lei broșat; 12 lei legat în pânză; 13 lei legat cu piele peste tot, flexibil.

Orice cărți de drept române sau străine, broșate sau legate, după dorință, se servesc la cerere contra valoare sau ramburs de CURIERUL JUDICIAR, București 5 Calea Rahovei, unde se află și depozitul de cărți.

Orice cărți de drept se primesc în depozit, SPRE VÂNZARE, în condițiuni avantajoase.

În tipografia Ziarului CURIERUL JUDICIAR se primesc de tipărit, lucrări în orice limbă.

Se primesc în editură lucrări de drept. Se primesc pentru legat cărți de bibliotecă. Condițiuni avantajoase.

*) TABELA ALFABETICA-ANALITICA ȘI SUMARUL

MATERIILOR DE DREPT PUBLICATE ÎN

CURIERUL JUDICIAR

PE ANUL 1911

ÎNTOCMITĂ PE ARTICOLE DE LEGI ȘI REGULAMENTE

C O D U L C I V I L

Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.
2	2	11	345	1	7	700	11	88	1006	13	101	1250	34	271	1741	4	25
11	64	513	350	52	418	703	15	113	1010	13	101	1252	34	271	1743	7	49
13	{ 2	11	418	57	457	713	66	531	1021	24	189	1253	{ 23	179	1801	76	607
	{ 64	513	419	{ 57	457	719	66	531	1097	24	195		{ 34	271	1802	76	607
32	82	677		{ 76	610	723	14	111	1115	32	257	1254	34	271	1820	14	111
33	32	258	449	40	321	728	{ 9	67	1123	2	15	1295	73	586	1835	4	331
36	42	335	463	84	703		{ 77	618	1138	33	268	1312	29	233	1844	37	294
117	20	154	465	12	92	729	26	211	1156	50	401	1341	29	233	1846	{ 50	401
121	51	410	476	73	587	751	77	618	1171	35	280	1348	29	233		{ 85	714
176	32	258	482	12	92	781	7	49	1173	8	61	1392	69	556		{ 50	401
180	32	258				803	34	274	1174	8	61	1397	69	556	1847	{ 85	714
181	32	258	484	{ 12	92	805	34	274	1178	34	271	1402	83	692		{ 48	383
182	32	258		{ 63	506	809	76	610	1179	43	342	1407	32	258	1858	{ 53	423
187	9	70	494	17	134	809	76	610		{ 8	63	1418	61	491		{ 85	714
189	9	70	549	34	271	810	26	208	1191	{ 54	431	1423	63	506		{ 48	383
190	9	70	552	34	271	818	76	607		{ 8	63	1470	79	642	1859	{ 53	423
194	81	660	611	81	662	836	26	208	1197	{ 70	563	1471	25	201		{ 85	714
195	81	660	616	85	714	859	84	698		{ 80	655	1475	61	490	1869	10	75
196	70	561	622	{ 78	630	861	10	76	1198	{ 8	61	1508	85	715	1874	53	423
197	22	180		{ 81	662	888	84	698		{ 54	431	1514	85	715		{ 16	126
218	83	687	623	81	662	895	34	271		{ 31	247	1532	27	217		{ 28	227
250	{ 9	70	624	81	662	899	24	193		{ 41	332	1533	80	652		{ 32	258
	{ 58	467	634	81	662	920	84	698		{ 42	337	1540	85	715	1895	{ 35	283
286	78	631	635	81	662	937	26	209	1201	{ 43	351	1547	64	512		{ 48	383
291	78	631	643	34	269	948	40	321		{ 56	451	1636	50	400		{ 82	679
293	83	691	649	20	160	969	12	94		{ 66	530	1705	43	342	1897	82	679
294	83	691	650	56	445	973	{ 28	227		{ 78	632	1718	{ 65	524	1900	{ 32	258
312	75	601		{ 3	21		{ 32	258		{ 84	665		{ 66	531		{ 57	457
316	67	538	653	{ 43	346	978	34	274	1206	26	210	1719	{ 65	524	1901	57	457
317	75	601	659	75	601	992	80	654	1208	4	30		{ 66	531	1904	85	716
	{ 25	198	673	78	631	993	80	654	1233	9	69	1730	{ 12	92	1912	{ 43	345
318	{ 52	416		{ 12	95	998	{ 1	6	1235	9	69		{ 53	425	1914	{ 83	688
	{ 52	418	684	{ 35	282		{ 82	677	1248	{ 11	86	1737	{ 4	25			
338	57	457		{ 36	240	999	82	677		{ 34	271		{ 5	33			
			695	83	685	1000	28	224									

P R O C E D U R A C I V I L Ă

54	2	11	94	20	158	195	14	109	251	34	271	318	45	359	404	10	75
58	2	11	104	56	448	200	25	203		{ 15	117		{ 46	369	409	{ 16	125
59	2	11	108	45	359	202	14	109		{ 27	214	323	{ 68	546		{ 62	500
60	68	548		{ 41	328	204	31	250		{ 27	216		{ 41	331	449	43	344
	{ 18	141	111	{ 50	401	217	14	109	257	{ 29	232	378	{ 79	644		{ 78	627
66	{ 68	546	119	10	74					{ 57	455				455	{ 81	666
	{ 68	548	122	52	416	227	45	362		{ 60	483	399	3	22			
66 bis	{ 56	448	124	8	61	229	64	511		{ 71	572	400	41	331	457	78	627
	{ 79	641	125	8	61					{ 78	631	401	85	710	458	70	561
74	62	495	173	80	655	237	69	556	288	85	714	402	{ 79	640	459	62	497
93	27	216	184	17	131	247	34	271	292	10	74		{ 85	710			
						248	81	665	316	46	369						

*) 1) Tabla pe articole ; 2) Sumarul numerilor 1—85 ; 3) Articole și monografii și 4) Jurisprudența română și streină, pe alfabet.

Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.
460	62	497	494	46	371	565	23	184	604	32	257	709	35	280	729	8	60
462	79	643	500	23	187	567	23	187	609	32	257	710	35	280	735	25	203
464	79	643	525	31	250	568	85	710	615	27	217	722	76	607	735	62	499
465	78	627	530	9	67	568	23	184	687	85	710	723	76	607	742	14	108
493	84	703	553	31	250	568	81	658									

CODUL COMERCIAL

3	13	97	388	79	644
10	40	322	415	28	225
13	40	322	417	28	225
29	34	273	695	42	337
68	78	632	696	42	337
70	34	273	697	42	337
154	65	521	700	42	337
155	65	521	711	33	267
199	26	210	714	35	279
238	41	329	717	21	170
270	19	149	717	49	391
271	85	709	797	42	337
272	19	149	845	50	397
280	20	158	845	50	399
281	53	428	859	43	346
305	85	709	863	80	655
327	19	148	875	35	279
327	19	149	875	55	437
328	19	148	876	55	437
328	19	149	877	55	437
331	19	148	881	36	289
349	53	428	903	57	455
349	79	644	903	60	483
349	82	680	944	50	399
372	75	602	947	79	644
386	79	644	949	4	30
387	79	644	949	79	644

C O D U L P E N A L

2	36	289	249	76	610
39	2	15	249	76	611
60	8	58	264	8	58
60	33	264	293	2	15
60	39	315	296	40	323
60	84	697	298	40	323
63	79	643	302	45	360
63	81	659	309	85	715
63	83	691	321	15	120
81	5	35	322	85	707
125	67	539	323	85	707
126	80	655	332	67	539
126	67	539	333	79	643
127	31	248	339	30	240
127	37	298	339	32	256
127	37	299	340	30	240
140	11	87	340	32	256
140	13	100	341	30	240
140	61	491	350	52	418
140	70	564	351	2	15
140	82	675	355	15	120
203	14	109	355	39	315
204	14	109	355	33	266
204	61	491	385	82	679
238	54	432	393	84	697
248	76	610	397	82	674
248	76	611			

PR. PENALĂ

45	80	646
121	47	376
126	47	376
152	78	631
197	31	251
197	68	545
198	25	200
199	25	200
204	37	295
284	15	118
318	35	282
385	73	588
412	21	171
414	21	171
460	37	296
460	38	301
461	37	296
461	38	301
516	84	704

CONSTITUȚIA

7 § 5	11	87
7 § 5	17	134
7 § 5	52	415
12	83	691
21	83	688
24	8	62
36	76	608
104	76	608
108	83	691
132	53	427

C. CALIMACH

1509	22	179
1510	22	179

COD. SILVIC
din 1910

29	79	636
31	79	636

C. CARAGEA

8 § IV Cap. 5	48	383
10 § IV Cap. 5	48	383

D I F E R I T E L E G I Ș I R E G U L A M E N T E

Legea autentifi-
cării actelor din
1886

3	13	101
5	78	630
7	56	447
8	15	116
10	15	116
18	15	116
26	56	447

Legea băncei
agricole

27	43	344
----	----	-----

Legea băncilor
populare

17	13	100
17	70	564

Legea asupra
băuturilor spir-
toase

4	24	194
5	24	194

Legea Casei de
credit a ofițerilor

19	65	524
21	65	524

Legea Casei bise-
ricii

1	62	495
6	83	688

Legea Casei de
economie

12	18	143
----	----	-----

Legea clerului

17	38	308
19	40	323

Legea comptabili-
tății publice a
Statului

112	82	675
-----	----	-----

Legea consolidă-
rilor concesiunilor
petrolifere

3	15	119
3	80	646

4	15	119
4	80	646

12	4	29
----	---	----

Legea Corpului
de avocați

11	30	239
23	3	18

25	20	158
89	16	122

89	84	702
----	----	-----

Legea Curții de
casafie din 1910

5	39	315
5	47	377

34	85	716
35	85	716

42	6	47
53	32	255

54	33	263
68	54	432

73	6	47
74	33	266

Legea Curții de
compturi

24	7	54
24	79	643

36	45	360
39	45	360

72	45	360
----	----	-----

Legea de consta-
tare și percepere
a contribuțiilor
directe

18	65	519
20	25	200

20	39	316
20	65	519

28	57	456
28	72	579

51	41	330
75	24	192

92	81	667
----	----	-----

Contribuțiuni di-
recte. Impozitul
funciar

1	27	216
1	65	520

3	81	668
3	65	519

4	65	520
4	25	200

4	39	316
4	55	444

12	65	519
12	33	265

Contrib. directe.
Patente

1	26	208
2	58	463

4	26	208
4	64	512

19	76	608
19	81	667

Contrib. directe
Taxa de 3% a-
supra salariilor

1	42	336
2	38	307

Drept electoral

35	35	281
40	79	643

Drept electoral
Dobrogean

3- 81	667
3- 81	668

Legea asupra
drepturilor pro-
prietarilor

1	18	142
5	63	505

6	28	224
7	63	505

8	63	505
12	28	224

12	63	505
20	18	142

21	18	142
21	63	505

25	18	142
----	----	-----

Legea de expro-
priațiune pentru
cauză de utili-
tate publică

7	34	270
16	34	270

36	62	495
----	----	-----

Legea pentru așe-
zarea impozitului
asupra păcurei
din 1887

2	72	579
---	----	-----

Legea pentru în-
streinarea bunu-
rilor Statului
din 1881

13	53	427
58	53	427

Legea pentru în-
streinarea bunu-
rilor Statului
din 1889

43	79	642
45	79	642

51	53	427
82	53	427

Legea interpreta-
tivă a legii asupra
proprietății imo-
biliare în Do-
brogea

1	32	255
---	----	-----

Legea interzicerii
importului za-
harinei

17	84	704
19	5	39

26	5	39
----	---	----

Legea învățămân-
tului primar rural

29	47	375
46	81	667

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
<i>Legea învățământului secundar și superior</i> 42 84 702 47 lit. g { 67 533 84 702	102 13 100 104 25 200 106 33 266 109 46 365 124 { 17 136 24 194 63 508 16 122 56 450 125 { 81 661 84 702	<i>Legea monopolului tutunurilor</i> 89 43 345 <i>Legea de organizare judecătorească</i> 20 { 72 578 78 631 51 79 641 <i>Organizarea poliției generale a Statului</i> 9 79 643 14 79 643 <i>Legea pensiilor</i> 1 42 335 34 23 178 39 62 497 46 3 20 50 23 178	<i>Legea rurală dela 1864</i> 12 91 31 252 7 { 41 328 61 490 79 642 <i>Legea rurală din 1879</i> 12 91 31 252 1 { 41 328 61 490 79 642 10 4 28 <i>Legea interpretativă din 1910 asupra lezei rurale din 1864</i> 1 { 35 280 36 288 <i>Legea sanitară</i> 175 3 19 <i>Legea timbrului</i> 13 63 508 23 24 194 25 { 80 656 81 665 84 697 26 { 64 511 81 665 44 2 14 48 20 157 49 34 275 52 64 511 60 83 692 64 81 668 65 { 34 275 78 632 85 46 370	<i>Legea timbrului din 1900</i> 64 85 714 <i>Legea tocmelilor agricole</i> 1 47 375 108 27 215 115 47 375 <i>Legea de urmărire</i> 1 { 80 656 82 676 <i>Legea asupra venitului capitalului mobilier</i> 6 84 703 9 84 703 <i>Regulamentul lezei clerului</i> 33 40 323 79 40 323 91 40 323 <i>Regulamentul pentru distribuirea apei filtrate din orașul Brăila</i> 6 12 94 <i>Regulamentul hotărânicilor</i> 19 27 214 30 27 214 <i>Regulamentul lezei jud. de ocoale din 1908</i> 96 41 331 <i>Regulamentul lezei pensiilor</i> 91 62 497	<i>Regulamentul asupra privigherei sanitare</i> 5 3 19 <i>Regulamentul lezei sinodale din 1873</i> 13 83 688 44 83 688 50 83 688 62 83 688 79 83 688 <i>Regulamentul organic al Moldovei</i> 341 48 383 <i>Regulamentul pentru aplicarea sistemului metric</i> 288 { 78 631 82 674 <i>Regulamentul de transport al căilor ferate române</i> § 51 { 28 225 No. 2 și 4 { <i>Regulamentul vânzării substanțelor medicamentose</i> 2 9 68 <i>Statutele Societății funcționarilor publici</i> 2 71 568 87 71 { 568 569 125 71 { 568 569
<i>Legea judec. de ocoale din 1896</i> 101 8 60 <i>Legea judec. de ocoale din 1908</i> 31 85 714 32 80 654 33 6 48 44 { 13 101 45 { 41 331 8 62 16 123 51 { 20 158 27 215 71 571 53 85 715 54 20 158 59 6 48 61 34 276 66 { 62 499 79 636 79 643 68 62 { 495 499 73 20 158 74 20 158 80 80 645 82 12 89 83 34 276 93 24 191 94 4 31 98 { 71 571 85 714 99 { 78 631 85 714	<i>Legea asupra loteriei Statului</i> 7 24 192 <i>Legea asupra fabricării și vânzării lumânărilor de ceară</i> 2 80 648 5 80 648 <i>Legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă</i> 1 { 33 263 44 352 74 { 590 591 593 2 { 22 176 33 263 74 593 3 { 5 36 22 176 5 74 593 <i>Legea meseriilor</i> 77 { 7 54 83 688 81 8 62 87 8 62	<i>Legea asupra poliției și exploatarei Căilor ferate</i> 7 45 361 9 45 361 <i>Legea pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea</i> 9 32 255 14 24 190 <i>Legea asupra recrutării armatei</i> 81 85 715 <i>Legea repauzului duminical</i> 12 20 156	<i>Legea rurală dela 1864</i> 12 91 31 252 7 { 41 328 61 490 79 642 <i>Legea rurală din 1879</i> 12 91 31 252 1 { 41 328 61 490 79 642 10 4 28 <i>Legea interpretativă din 1910 asupra lezei rurale din 1864</i> 1 { 35 280 36 288 <i>Legea sanitară</i> 175 3 19 <i>Legea timbrului</i> 13 63 508 23 24 194 25 { 80 656 81 665 84 697 26 { 64 511 81 665 44 2 14 48 20 157 49 34 275 52 64 511 60 83 692 64 81 668 65 { 34 275 78 632 85 46 370	<i>Legea timbrului din 1900</i> 64 85 714 <i>Legea tocmelilor agricole</i> 1 47 375 108 27 215 115 47 375 <i>Legea de urmărire</i> 1 { 80 656 82 676 <i>Legea asupra venitului capitalului mobilier</i> 6 84 703 9 84 703 <i>Regulamentul lezei clerului</i> 33 40 323 79 40 323 91 40 323 <i>Regulamentul pentru distribuirea apei filtrate din orașul Brăila</i> 6 12 94 <i>Regulamentul hotărânicilor</i> 19 27 214 30 27 214 <i>Regulamentul lezei jud. de ocoale din 1908</i> 96 41 331 <i>Regulamentul lezei pensiilor</i> 91 62 497	<i>Regulamentul asupra privigherei sanitare</i> 5 3 19 <i>Regulamentul lezei sinodale din 1873</i> 13 83 688 44 83 688 50 83 688 62 83 688 79 83 688 <i>Regulamentul organic al Moldovei</i> 341 48 383 <i>Regulamentul pentru aplicarea sistemului metric</i> 288 { 78 631 82 674 <i>Regulamentul de transport al căilor ferate române</i> § 51 { 28 225 No. 2 și 4 { <i>Regulamentul vânzării substanțelor medicamentose</i> 2 9 68 <i>Statutele Societății funcționarilor publici</i> 2 71 568 87 71 { 568 569 125 71 { 568 569

SUMARUL MATERIELOR CUPRINSE ÎN No. 1—85

Sumarul No. 1

Anul 1911.

Rezerva proprietății până la plata prețului în contractul de vânzare, de d-l C. N. Toneanu.

Jurisprudență.—Curtea de apel București s. I: Enuța Constantinescu cu Sublocot. G. G. (Un bărbat care prin ademeniri mincinoase abuzează de neexperiența unei fete, provocând-o să-și uite datoriile și să-și piardă cinstea, îi cauzează prin aceasta un prejudiciu ce este ținut a-l repara conform art. 998 cod civil), cu o observație;

Tribunalul Covurlui s. II: A. Jurgea-Negrilești și alții cu Natalia Jurgea ca tutrice (Bărbatul poate orândui un consiliu îngrijitor pe lângă soția rămasă în viață, mamă a copiilor, și prin aceasta să se excludă orice amestec al consiliului de familie în această orânduire. Art. 345 codul civil), cu o observație.

Un congres al magistraților și avocaților de d-l Pompiliu Ioanițescu.

Sumarul No. 2

Înrăurirea nouilor legiuri asupra justiției, de Gr. V. Maniu.

Jurisprudență.—Curtea de casație s. I: Maria Paplica cu Anas-

tasia Malaxa (Calificarea legală dată faptelor, astfel cum sunt constatate într-un testament de instanța de fond, constituie o chestiune de drept, care cade sub controlul Curții supreme.—Dacă testatorul lasă un uzufruct unei persoane cu obligațiune de a da o parte din venituri unei alte persoane, dreptul acesteia din urmă constituie un drept mobilier. În materie de succesiune, fie aceasta chiar deschisă în streinătate, tribunalele competente a judeca pe români sunt cele române.—Art. 2 și 13 c. civ. 54, 58, 59 și 63 pr. civ.), cu o notă de A. G.;

Idem: Hristea Predescu cu D-tru C. Diaconu (Curtea de casație nu poate, ca și oricare altă instanță, să statueze în afară de cererea ce i s'a făcut);

Idem s. II: Teodor Valica cu Apostol Valica (Nimeni nu poate fi judecat fără a fi citat în mod legal);

Idem s. III: Căpitan D. Mândăchescu cu Maior M. Angheliescu (Actul de paupertate liberat pentru un proces nu poate servi în alt proces.—Art. 44 legea timbrului);

Tribunalul Muscel: Dumitru Crăciun și Marin Buricel, dați judecăței pentru jurământ fals (Ministerul public are dreptul de a urmări jurământul fals, însă nu se poate servi de alte probe decât

cele permise și prevăzute de codul civil.—Tentativa unui delict sau delictul neisbutit de a îndepărta dela o licitație publică pe concurenți nu se poate pedepsi. — Art. 1123 c. civ. 293, 39 și 351 cod penal).

Sumarul No. 3

Gr. V. Maniu (Necrolog) de C.

Studiu asupra privilegiilor (urmare), de D. Alexandresco.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Vasile Cireș cu Baroul avocaților din Iași (Faptul unui avocat de a trimite împricinărilor cu câteva zile înainte de termen, cartea sa de vizită împreună cu o adresă cuprinzătoare de sfaturi, constituie un mijloc de a dobândi clientela și este o constatare de fapt a instanței de fond ce nu poate cădea sub controlul Curții supreme. — Art. 23 din legea corpului de avocați);

Idem s. II: Ministerul public cu Froim Fischer. (Prin recursul făcut în interesul legii situația inculpatului achitat neputând fi în nimic schimbată, el nu are interes a pune concluziuni în instanță într'un asemenea recurs. — Cei ce dă alimente stricate muncitorilor sau oamenilor de serviciu, întrebuințați la exploatarea unei moșii, sunt răspunzători conform legii sanitare, de oarece acest fapt constituie o punere în consumația publică a acelor alimente. Art. 175 din legea sanitară și 5 din regl. privigherii sanitare);

Curtea de apel București s. I: I. A. Oncescu-Besteley cu Ministerul de finanțe (Orice funcționar public al unei administrațiuni a cărei lege organică nu prevede limita de vârstă, poate fi trecut la pensie la vârsta de 52 ani prescrisă de legea generală de pensii.—Dreptul la pensie constituie o simplă expectativă, el nu devine un drept câștigat decât din momentul în care pensiunea este lichidată. Cererea la pensie se cercetează după legea în vigoare la data înscrierii la pensie. Art. 46 din legea generală de pensii);

Idem, s. IV: Maria Dr. Thör ș. a. cu Păuna Budișteanu ș. a. (Cererile de trimitere în posesie, făcute de părți cari au interese contrarii, nu pot fi judecate pe cale grațioasă în camera de consiliu; cele făcute pe temeiul unui testament autentic trebuie să fi rezolvate urgent. — Art. 653 c. c.);

Tribunalul Fălciu: C. N. Chiriac cu Ion Irimia (Când o persoană a fost pusă în posesie pe baza unui titlu executor, o terță persoană cu drept asupra aceluși imobil nu și-l poate cere și lichida decât sau printr'o contestație la executare, sau prin o acțiune în revendicare. Art. 399 pr. civ.);

Discurs la înmormântarea lui Gr. V. Maniu, de d-l D. N. Comșa.

Sumarul No. 4

Studiu asupra privilegiilor (urmare), de d. D. Alexandresco.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. unite: Dr. I. Niemerover, recurs corecțional (Un recurs făcut de o altă persoană decât aceea ce au figurat în instanța de fond, este fără interes, dreptul de recurs neapartinând decât acelor persoane cari au luat parte la instanța de fond);

Idem s. I: Paraschiva Anastase Iani cu Dumitru Zosima (Nu se poate admite vre-o despăgubire pentru pământurile rurale posedate mai mult de 5 ani în caz de anulare a actului de cumpărare sau arendare. Art. 10 din legea rurală dela 1879);

Idem s. II: Societatea româno-americană pentru industria petroleului cu I. D. Soare (Concesiunea petroliferă acordată de un major în diviziune cu un minor, fără ca minorul să ia parte, este valabilă. Art. 12 din legea consolidării concesiunilor petrolifere);

Tribunalul Tutova: Nusem Fischer cu Ioan Em. Pallady, Ecaterina G. Naumescu ș. a. (Nu este o facultate pentru reclamant de a uză de o acțiune civilă, comercială sau cambială, deoarece natura dreptului contestat este aceea care determină felul acțiunii de urmat.— O acțiune comercială odată constatată prescrisă nu mai este admisibil nici un mijloc de probațiune al obligațiunii cambiale. Art. 949 c. com. și 1208 c. civ.);

Trib. Dolj s. II: Ioana Stan Ristea cu soțul și alții (Jurnalele prin care la judecatorie se admite în principiu partajul, nu sunt apelabile decât odată cu fondul. Art. 94 din legea jud. de ocol din 1908), cu o notă de Dem. D. Stoenescu;

Discurs d-lui avocat N. Brezeanu, rostit la înmormântarea lui Gr. V. Maniu.

Sumarul No. 5

Studiu asupra privilegiilor (urmare) de d-l D. Alexandresco.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. II: Neacșa Ciobanu și alții dați judecății pentru atentat contra liniștei Statului (Codul penal pedepsește nu numai atentatul ce ar avea de scop a ațâța la război civil ci și pe aceia de a ațâța pe locuitori de a săvârși omoruri și jefuii într'unul sau mai multe orașe sau sate. — Art. 81 cod penal);

Curtea de apel Iași s. II: Froim Fischer, Gh. și C. Prilogeanu, dați judecății pentru contravenție la legea pentru mărginirea dreptu-

lui de a ține moșii în arendă (În materie de contravenire la dispozițiunile legii pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă, constatarea simulațiunii contractului de arendă și, prin urmare, a existenței delictului, aparține instanței penale, așa că hotărârea instanțelor civile care anulează contractul de arendă nu poate constitui autoritate de lucru judecat în penal. Art. 3 din legea dela 12 Aprilie 1908 pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă), cu o notă;

Curtea de apel Craiova s. II: Casam Ramadan cu Omer Halil, condamnați pentru contravenție la legea zaharinei (Sentința tribunalului, când e chemat să transforme amenda în închisoare nu poate fi definitivă, ci supusă apelului.—Tribunalul nu poate transforma amenda în închisoare mai înainte ca procesul-verbal de constatarea contravențiunii să fi rămas definitiv. Art. 19 și 26 din legea interzicerii importului zaharinei), cu o notă de Iscod.

Delictul de adulter nu se va mai pedepsi în Franța cu închisoare, de D.

Sumarul No. 6

Chestiunea cumulului posesoriului cu petitoriul în legea judecătorilor de ocoale din 1908, de d-l C. Georgescu-Vrancea.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Ministerul domeniilor cu Eliza Turbure și alții (Curtea de casație nu e în drept a constata dacă o persoană a figurat ca parte în proces, de oarece aceasta e o chestiune de fapt.—Faptul că Statul nu cere, prin adresa cu care depune motivele de recurs, fixarea unui termen și citarea părților în contul său, nu poate să atragă nulitatea recursului.— Art. 42 și 73 din legea Curții de casație din 1910).

Judecătoria ocolului Pechea-Covurlui: (Cazurile de scutire ale acțiunilor privitoare la pământuri rurale. Acțiunile imobiliare privitoare la pământurile date locuitorilor săteni după legile de improprietărire, nu sunt scutite de timbru dacă nu sunt scrise de însăși partea, de grefierul judecătoriei sau secretarul comunal. Art. 33 și 59 din legea jud. de ocoale).

Sumarul No. 7

Studiu asupra privilegiilor (urmare) de d. D. Alexandresco.

Jurisprudență. — Curtea de Casație s. I: Prim președintele trib. Brăila în cauza dintre Gr. Traicu și M. Leibovici, regulament de competență relativ la legea meseriilor (Acțiunile ralative la anularea hotărârilor pronunțate de comisiunea de arbitrii a diferitelor corporațiuni prevăzute în legea meseriilor, se judecă de instanțele judecătorești de drept comun în limitele competenței lor. — Art. 77 din legea meseriilor);

Idem s. II: Ministerul de război cu maior M. Cioranu ș. a. (Curtea de conturi este competentă de a judeca deficitul imputat unor militari cari făcând parte dintr'o comisiune de recepțiune, au primit materiale neconforme cu contractul. — Art. 24 din legea Curții de conturi);

Copie de pe raportul No. 16028/910 trimis Ministerului de justiție de către Judecătoria ocolului Scorțeni-Bacău, C. St. Bossie, relativ la practica urmată cu autentificarea actelor de vânzare privitoare la pământurile rurale.

Sumarul No. 8

Pactul de rezerva proprietății până la plata prețului în contractul de vânzare, de d-l C. N. Toneanu.

Jurisprudență. — Înalta Curte de casație secțiuni-unite: Procurorul general al Curții de apel Buc. cu Ion Chelcea, recurs corecțional (Pedeapsa închisorii corecționale nu poate fi mai mică de un an în cazul când se aplică circumstanțe atenuante la fapte pentru cari legea prevede maximum închisorii corecționale. Art. 264, 60 al. 4 c. pen.), cu o notă de Iscod.

Idem s. I: Petrache E. Costando cu Tasia Nică Iosif ș. a. (Termenul de 5 zile prevăzut pentru opoziție la judele de ocol trebuie să fie calculat pe zile libere. — Art. 729 pr. civ. și 101 din legea jud. de ocoale din 1896);

Idem: Preotul C. D. Semenescu cu Ana Iacobescu și alții (Se poate face dovada cu martori, prezumțiuni sau contra înșiruri în contra unui act autentic când această probă n'are de scop a contesta faptele atestate de autoritatea publică, și numai pe acele atestate de părți.—Constatarea relei credințe în emiterea unor polițe este o chestiune de fapt, de atributul instanței de fond.—Art. 1173, 1174 și 1198 c. civ., 124 și 125 pr. civ.);

Idem s. II: M. Mihăilescu, recurs în contravenție la legea meseriilor (Cărtile de judecată date după legea meseriilor sunt cu drept de apel la tribunal.—Art. 51 legea jud. de ocoale, 81 și 87 legea meseriilor);

Idem: G. Lipianu cu G. C. Paraschivescu (Girantul nu este răspunzător de coprișul unei scrieri când autorul este cunoscut.—Simpla declarațiune a unui inculpat că se constituie prizonier într'o închisoare unde se găsea în executarea unei alte pedepse nu este

suficientă pentru direcția închisorilor spre a-l deține după expirarea pedepsei pentru care fusese închis.—Art. 24 din constituție și 422 pr. pen.);

Tribunalul Suceava: Ion Marcu cu N. Rusu și alții (În penal, pentru a se proba că jurământul a fost mincinos, nu este admisibilă dovada cu martori pentru o sumă mai mare de 150 lei vechi, afară de cazul când s'ar produce act scris sau început de dovadă scrisă.—Art. 1191 și 1197 c. civ.);

Judecătoriile de ocol, de Z.

Sumarul No. 9

Soarta unei controverse, de d-l S. Scriban;

Jurisprudență.—Curtea de casație s. I: Nicolae G. Oancea cu N. G. Focșeneanu (Despre dreptul moștenitorului indiviz de a-și vinde partea sa);

Idem: Vilhelmina F. C. Möss cu Colonel Zaharia și alții (Despre lucru judecat și despre interpretarea legilor streine);

Idem secția II: Solomon Avram cu Wasserman (Despre droghishti și dreptul comisarilor de poliție d'a constata contravențiunile la reg. pentru vânzarea substanțelor medicamentoase);

Idem: Catrina Berceanu ș. a. cu Al Lepădătescu și H. Cârlova (Despre dotă și poprirea veniturilor dotale de către un creditor);

Tribunalul Teleorman: Steluța A. Manea cu Anghel Manea (Despre alimente. Obligația părinților față de copii. Cum trebuie considerată lipsa? cu o observație de d-l P. D. Polimeridi);

O lacună în legea judecătoriilor de ocoale din 1908, de d-l V. I. Anton);

Sumarul No. 10

Discursul rostit de d-l St. Stătescu, procuror la Cîrtea de casație la înmormântarea regretatului Simion I. Populianu.

Jurisprudență.—Înalta Curte de casație și justiție secția I: Ștefan G. M. Dincă cu Nicolae Preotul Ion (Schimbarea dispozitivului hotărârilor pentru erori materiale);

Idem s. II: Maria C. R. Manolescu și C. R. Manolescu cu Alex. Chițu (Despre prescripție);

Tribunalul Putna: Maria Oprea Cămpureanu cu Neculae Roșu (Constatarea identității în materie de autentificare de acte sub legea veche);

Rezumat de concluziuni la cererea de declarare în stare de faliment a defunctului Iacob Kofler, depuse de d-l avocat Gr. L. Trancu-Iași din partea creditorilor intervenienți.

Sumarul No. 11

Incidente de procedură, de d-l P. Popescu-Muscel.

Jurisprudență.—Curtea de casație secția I: Nică N. Vasiliu cu Ioniță Dimitriu (Dacă coproprietarii în indiviziune pot ei intenta unul contra altuia acțiunea în revendicare?);

Idem: Nae S. Maltezianu cu Mircea A. Eliad (Efectele separației de patrimonii față de imobilul dotal.—Cauzele pentru cari se poate înstreina un imobil dotal și cu ce probe.—Dreptul de retenție);

Idem secția II: Ion Berenghi, condamnat pentru delapidare de bani dela băncile populare (Competința jud. de ocol. Art. 140 din codul penal);

Tribunalul Dorohoi: David și Marcu Ceașu cu Sevastița Popovici și Maria Alexe (Despre Evrei și imobilele rurale);

Judecătoria rurală Pechea-Covurlui: Avramia Onciu Mihalache cu George Fuică (Despre acceptarea sau renunțarea la succesiune).

Sumarul No. 12

Articolul 82 din legea judecăt. de ocoale și împăcarea în penal de d-l I. Mamigonian.

Jurisprudență.—Curtea de casație secția I: Ion I. Crețu și alții cu Maria Nicolae I. Militaru Văduva (Dacă moșnenii pot dobândi pământ rural);

Idem s. II: I. Tetenes, M. Missir și P. Varduca cu I. Bociaris (Despre recolte prinse de rădăcini. Cui aparțin? Proprietarului sau arendașului în cazul când contractul s'a reziliat? Creditori. Urmărire);

Tribunalul Covurlui secția II: Societatea Credituii Urban București cu Primăria Brăila (Despre taxa de concesiune a apei);

Dreptul văduvei sărace (Art. 84 cod civil) de d-l I. Pașcanu.

Convocarea avocaților pentru interesele corpului.

Sumarul No. 13

Întreprinderea de spectacole ca acte de comerț și enumeratiunea demonstrativă a art. 3 din codul de comerț, de d-l Petru C. Gădeiu.

Jurisprudență.—Înalta Curte de casație s. I: Nicolae N. Popescu cu Ștefan Ilie (Calitatea de a dobândi pământ rural);

Idem s. II: G. Georgescu, recurs corecțional (Restituirea sumelor delapidate dela Băncile populare nu face să înceteze acțiunea publică. Termenul de apel pentru Ministerul public contra cărților de judecată curge de a doua zi dela comunicarea lor);

Judecătoria ocolului Boșoteni-Romanați: Radu Marin Ioana Vă-

duva cu Pantelie și Roman Opran (Judecătoriile n'aveau dreptul după legea din 1886 a autentifica acte prin cari se constituiau drepturi reale asupra imobilelor).

Intrunirea avocaților Baroului Ilfov.

Sumarul No. 14

Regimul matrimonial la populația noastră rurală de d-l Dem. G. Teodorescu.

Jurisprudență.—Înalta Curte de casație s. I: Neculae I. Andrieș cu Nicolae G. Epure (Momentul când se naște dreptul de opoziție sau apel);

Idem s. II: Al. Ionescu (Elementele delictului de sustragere);

Curtea de apel din Buc. s. I: C. G. Dragomirescu cu Ignace Loebel (Despre jurământul experților);

Tribunalul jud. Putna s. I: Rachela Eti Rapaport cu Enache B. Penciu și Ițic Gutman (Când transcrierea a două acte de vânzare, a aceluiași imobil se face în aceeași zi, se preferă actul care a fost prezentat la transcripțiune în primul rând);

Scutirea de timbru în legea judecătoriilor de ocoale de d-l P. P. Donciu.

Sumarul No. 15

Despre acceptarea forțată a unei succesiuni cu aplicare la minori. Art. 703 din codul civil, de d-l D. Ghimpău.

Jurisprudență.—Înalta Curte de casație și justiție, secțiuni-unite: Gheorghe Vasiliu cu Iacob V. Furtună (Lipsa vreuneia din condițiunile de formă ale unui act autentic rămas la dosar, nu atrage nulitatea actului dacă cel luat de părți este în regulă);

Idem, secția I: Eforia Spitalelor Civile cu Moșnenii Codești ș. a. (Cererea de confirmare a unei hotărâri este susceptibilă de perimare);

Idem, secția II: Tudor Ilie Turcu (Neobservarea termenului de comunicarea listei juraților către acuzat, nu atrage nulitatea deciziunii);

Idem: I. Moses cu Kohn (Persoanele cari n'au făcut contestație la consolidarea concesiunilor terenurilor petrolifere n'au interes a figură în apel);

Trib. jud. Tulcea: Ivan H. Gheorghe cu Statul (Dacă datoriile provenite din pășunatul pe domeniile Statului pot fi incasate cu legea de urmărire);

Art. 321 și 355 din codicele penal, de d-l G. Angelescu.

Sumarul No. 16

O nouă evanghelie, de d-l S. Scriban.

Jurisprudență.—Curtea de casație, secția I: D. Georgescu, cere ca apărător înscris în regulă, să fie lăsat a pleda la toate judecătoriile (Art. 89 din legea Corpului avocaților din 1907 și art. 125 din legea jud. de ocol din 1908);

Trib. Dolj, secția I: Societatea Anonimă «Lotru» cu Primăria Craiova (Când există drept de apel sau drept de recurs la tribunal în materie de contravenție polițienească? (Art. 51 din legea judecătoriilor de ocoale);

Trib. Tecuci: Banca Tecuciului cu D. Racoviță (Ce putere are mențiunea făcută în schimb «valoarea primită în alimente»? Dacă debitorul, funcționar public, poate renunța la art. 409 din proced. civilă? Dacă dreptul conferit de art. 409 din proc. civilă este un privilegiu?);

Judecătoria ocol. Scorțeni-Bacău: Ion Iancu cu G. Novac (Dacă posesorul de bună credință și cu just titlu poate prescrie dreptul de proprietate prin trecere de 10 ani chiar când actul său ar emană dela un *non domino*? Art. 1895 din codul civil);

Prescripția facultăței de a accepta sau repudia o moștenire, de d-l Petre Popescu.

Sumarul No. 17

Din practica judecătorului de ocol (lipsuri, nedumeriri și contraziceri de legi), de d-l Pascu A. Dinescu.

Jurisprudență.—Înalta Curte de casație și justiție, secția I: Adela Georgescu ș. a. cu C. F. Robescu ș. a. (Dreptul suveran al instanței de fond a declara de adevărate mențiunile cuprinse într-un proces-verbal de autentificare, cum și de a înlătura depoziția unui martor ca nefăcându-i credința);

Idem, secția II: Societatea Româno-Americană cu N. Vasilescu și S. Mihalschi (Competința comisiunilor instituite prin art. 5 din legea consolidărilor petrolifere de a judeca contestațiunile la executarea unei hotărâri dată în materie de consolidare);

Curtea de apel din București, secția IV: Al. Nicolau, zis Franghiscatos cu Polixenia Popescu (Străinul, cumpărător de imobil rural, fiind posesor de rea credință, este obligat nu numai la restituirea imobilului, ci și a veniturilor acelui imobil, dela data cumpărării lui);

Tribun. jud. Muscel: Ion Niță Brăgărea cu Bucura Din Vlaicu (Taxele de timbru la cari sunt supuse acțiunile de eșire din indi-

viziune și partagiu de competența judecătorilor de ocoale, conform art. 124 din noua lege a judecătorilor de ocoale), cu o Notă.

Sumarul No. 18

Sarcina de dovedire în contestațiile la executarea silită, de d-l D. Ghimpău.

Jurisprudență.—Curtea de casație, secția I: D. N. Comșa cu G. Stoicescu și alții (Despre ancheta în futurum. Când poate fi admisă, numai înainte sau și în timpul unui proces?);

Idem: Constantin Macioacă cu Maria Ulise Crețianu (Despre drepturile proprietarilor decurgând din legea asupra drepturilor proprietarilor.—Termenul în care se face apel);

Curtea de apel din București, secția II: I. Drăgulănescu cu Sofia I. Drăgulănescu (Dacă se pot popri sumele din libretul Casei de Economii chiar atunci când un debitor al unui terțiu posedă, contra legii, două librete de economie, în loc de unul singur?);

Judecătoria ocol. Scorteni-Bacău: Ioza A. Socu cu Petrea Handoca (Este tardiv ridicat incidentul de incompetența instanței, atunci când pârțul n'a propus acest incident mai înainte de a se fi admis în principiu esirea din indivizie);

Sumarul No. 19

Sarcina de dovedire în contestațiile la executarea silită, (urmare) de d-l D. Ghimpău.

Jurisprudență.—Curtea de casație, secția III și Curtea de apel din Iași, secția II: David Costiner cu V. V. Miculescu și Gaetan Cavalier de Zadurovici (Despre actul de protest. Ce trebuie el să conțină. Lipsa unor constatări. Nulitatea protestului. Pierderea acțiunii cambiale. Art. 327, al. III, 328 și 331 din codul comercial), cu o Observație de d-l Gr. L. Trancu-Iași.

Sumarul No. 20

Munca la tarla, de d-l Dem. G. Teodorescu.

Jurisprudență.—Curtea de Casație secția I: Irina Vlădoianu cu Moștenitorii def. D. C. Popescu (Despre erede de aparent și buna credință a terțiului dobânditor a unui imobil dela un erede aparent), cu o Observație a d-lui profesor D. Alexandrescu;

Idem, secția II: Ion G. Mincu dat judecăței pentru că a contravenit la legea repauzului duminical (Infrațiunile la legea repauzului duminical se socotesc ca delict și prin urmare, hotărârile pronunțate de judele de ocol în prima instanță sunt susceptibile de apel la tribunal);

Idem, secțiunea III: Ministerul de finanțe cu Aneta C. Christescu (Sunt supuse taxelor pentru succesiuni chiar acțiunile societăților de petrol cari nu sunt cotate la bursă);

Tribunalul Muscel: Preotul Ion Moisesescu dat judecăței pentru contravenție la legea sanitară (Este nul procesul verbal încheiat de un judecător de ocol pentru constatarea unei contravențiuni la legea sanitară, neavând competența nici d'a judeca și prin urmare nici de a face asemenea constatări);

Judecătoria Ocolului rural Babadag: P. Mereuță cu Chiriac Pănaiot (Jălbarul de profesiune, devenit posesor al unei cambii prin gir «pentru încasare», nu poate intenta acțiune pentru plata ei înainte judelei de ocol);

Tribunalul civil din Gand: Nu constituie o comoară obiectele de valoare găsite în albia unui râu, cu o Observație.

Sumarul No. 21

Jurisprudență.—Curtea de apel Galați secția II: Virgil A. D. Orăscu și alții cu Eforia bisericeii Cretzulescu (Dreptul de epistacie al unei biserici. Numai bărbații și descendenții prin bărbați au avut și au dreptul a administra, conform testamentului Saftiei Cretzulescu, Așezămintele Cretzulescu) cu o Notă;

Curtea de Casație—secțiuni-unite: George Cernat cu Banca Generală Română ș. a. (Despre competența secțiunilor Înaltei Curți de Casație);

Idem secția I: Ministerul de Război cu Firma M. de Valdborg ș. a. (Despre dreptul sindicului de a exercita acțiunile falimentului. Creditorii au dreptul a intenta acțiuni pentru realizarea creanțelor lor punând în cauză și pe sindic);

Tribunalul Fălciu: Ministerul Industriei și Comerțului cu Haim și Moise Glisman (Partea civilă nu poate introduce recurs la tribunal decât numai asupra respingerii pretențiunilor cerute de ea sau asupra condamnățiunii la despăgubiri către inculpat);

Judecătoria Ocol. Lespezi-Suceava: Dumitru Șfarț ș. a., cu Vasile V. Buleandra (Dacă actul de vânzare făcut de un comoștenitor indiviz, în baza unei procuri legalizate de Primărie, poate fi opus pe calea acțiunii în revendicare celorlalți moștenitori?);

Sumarul No. 22

Frecvența proceselor agricole, de d-l Dem. G. Teodorescu.

Jurisprudență.—Curtea de casație, secția I: Maria Arcadescu

Preoteasa cu Direcția C. F. R. (Dacă în apel se poate schimba modalitatea plății unor despăgubiri?);

Idem, secția II: Procurorul general al Curții de apel Iași, în afacerea trusturilor arendășești Froim Fischer și Prilogeau (Hotărârile date pe cale civilă, cu privire la acțiunile pentru anularea contractelor de arendare cari contravin legii trusturilor, nu pot fi invocate ca lucru judecat în penal);

Idem, secția III: Ministerul Finanțelor cu D. Simionescu și Ministerul Domeniilor (Ce se înțelege prin funcționar al Statului? Dacă lipsa jurământului îi ridică calitatea de funcționar public și prin urmare poate cere a i se restitui reținerile ce i s'au făcut pentru Casa pensiilor);

Curtea de apel București, secția I: Elena și Emil Lahovari cer autorizarea de a vinde bezmanul cu eraturile și proprietățile Tg.-Adjud (Despre bezman și dacă se poate înstrăina fiind constituit dotă?);

Judecătoria ocol. Topraisar-Constanța: Carp Vasiliu cu Maria Segal (Este consimțământ tacit atunci când se constată că soțul chiriei a scris contractul deși nu l'a semnat.—Chiriașul nu poate recurge prin cerere reconvențională contra proprietarului pentru daune);

Sumarul No. 23

Lux de forme.... de d-l C. St. Bosie.

Jurisprudență.—Curtea de casație, secția II: Eracle Doicu cu Ioana E. Doicu (Acțiunea de pensie alimentară fiind un accesoriu al acțiunii de divorț, dovada reconcilierii nu se poate face decât în acțiunea de divorț, nu însă în aceia de pensie alimentară);

Curtea de apel București, secția I și Trib. Ilfov, secția III: Maria Cerchez cu Societatea Creditului Urban București (Efectele ordonanței de adjudecare. Despre purga imobilului vândut de orice privilegiu sau ipotecă fie legală, fie convențională).

Sumarul No. 24

Jurisprudență.—Curtea de casație, s. I: Eftalia N. Macarie cu Nathan Schvartz (Interpretarea convențiilor se consideră ca chestiuni de fapt. Despre daunele cominatorii);

Idem: Ministerul Agriculturii și Domeniilor cu Giumazi Baiburi Jusein (Despre deposedările de pământuri din Dobrogea, față cu legea interpretativă din 10 Aprilie 1910);

Idem, secția II: N. Hațulescu cu Mihai Georgescu (Când este supusă apelului hotărârea pronunțată de judele de ocol pe baza art. 93 din legea judecătorilor de ocoale?);

Idem: Societatea Româno-Americană cu C. Enăceanu și Societatea Moreni-Ghizdăveni (Despre renunțările la drepturi);

Idem, secția III: Ministerul de finanțe cu Loteria de Stat Română (Zecimele de percepere fiind un accesoriu al impozitului principal, ele trebuie să se plătească Statului deodată cu impozitul fix ce plătește);

Curtea de apel București, secția I: Vasilichia Teodorescu cere a fi trimisă în posesia averii rămase de la soțul său (Legatarul universal urmează a fi trimis în posesie asupra întregii averi și prin urmare și asupra legatelor particulare);

Trib. Constanța: Constantin Radu zis Țăranu cu Ad-ția financiară Constanța (Despre îndatoririle acelor cari fabrică rachiu);

Trib. Tecuci: Casandra Zaharia cu Niță Butnariu (Este nul un apel făcut la trib. pe timbru de 10 lei în contra unei hotărâri de partaj de o valoare ce trece peste 1500 lei);

Judecătoria ocolului rural Codăești-Vaslui: Ion G. Ghilan cu Moșt. G. Crețu (Este valabilă o înstreinare făcută de un erede aparent).

Sumarul No. 25

Pe drumul progresului, de d-l A. St. Călinescu.

Jurisprudență.—Curtea de casație, secția I: Monachia Maria N. Albu cu Eleonora N. Albu ș. a. (Prezența minorului ce se adoptă, nu este cerută la tribunal.—Hotărârile date în materie de adopțiune, nu au a fi pronunțate în ședință publică);

Idem, secția II: C. V. Popescu, recurs corecțional (Un apel deși nesemnalt propriu, însă într-o cât grefierul judecătoriei, care a servit și de scriitor al declarației de apel, constată primirea lui, acel apel este valabil și prin urmare nu poate fi respins ca neavenit);

Idem, secția III: Elena Docan cu Ad-ția financiară Dorohoi (Comisiunile de apel ca și comisiunile comunale de recensământ au îndatorirea ca în calculul ce vor face pentru constatarea venitului net al unui imobil, în scopul așezării impozitului funciar, să țină seamă de contractul de arendă în vigoare la facerea recensământului, indiferent dacă acel contract are o durată egală cu periodul pentru care se face recensământul), cu o Adnotație de d-l G. St. Bădulescu;

Curtea de apel București, secția I: Ichil E. Șaraga cu Societatea «Minerva» (Despre locațiunea de servicii. Neindicarea termenului în contract. Dreptul părților de a denunța oricând contractul), cu o Notă de d-l Iscod;

Tribunalul Olt: George R. Florea ș. a. cu I. Ispas (Despre nuli-

tați. Părți substanțiale. Părți-accessorii. Nearătarea profesiunii mar-torului ce a jurat în procesul-verbal al depunerii sale nu poate aduce nulitatea depoziției făcute);

Judecătoria ocol. Leurdeni-Muscel: Grigore N. Mănescu ș. a., con-testație la executare (Părțile sunt ținute să apuce calea legală de atac a hotărârilor, iar nu calea indicată de instanța judecătorească).

Sumarul No. 26

Inspectoratul judecătorec (Impresii), de d-l Al. St. Mandrea.

Jurisprudență. — Curtea de casație, secția I: Hristu P. Mexi cu Hristu și Apostol Zappa (Partea care a achiesat asupra unei ho-tărâri, în materie de partaj, nu mai poate face recurs contra ei);

Idem, secția III: Firma Wexler & Fii cu Administrația financiară Covurlui (Casele de bancă se impun la o singură patentă în per-soana șefului ce reprezintă asociația, ceilalți asociați nemai putând fi impuși la o jumătate patentă);

Curtea de apel București, secția I și Trib. Ilfov, s. I: C. Gheor-ghiu cu soția sa Ana Gheorghiu (Despre donațiunile manuale cu caracter remuneratoriu. Dacă ele se pot revoca?);

Tribunalul Putna, secția I: Liberta Căpitan T. Mureșeanu cu Leon Geldbeutel (Despre efectul mărturisirei. Dacă ea se poate divide și în ce caz? Despre consimțământul soțului. Cum trebuie el să fie?);

Judecătoria ocolului Domnești-Ilfov: Iordan Mihai cu Tina Niță Văduva ș. a. (Dacă comostenitorii pot invoca între dânsii prescripția achisitivă de 30 ani? Cari sunt condițiunile unui coindivizar spre a putea prescri?);

Sumarul No. 27

Sistemele schimbare mai principale din diferite legislațiuni, de d-l Petru T. Gădeiu.

Jurisprudență. — Curtea de casație, secția I: Eforia Spitalelor Ci-vile București cu Ceata moșnenilor Codăești și alții (Confirmarea unei hotărâri are caracterul unei acțiuni și este susceptibilă de perimare);

Idem, secția II: T. C. Lapati, condamnat pentru contravenție la legea tocmelor agricole (Când judecătorii de ocoale pronunță ca pedeapsă numai amenda, în materie de contravenție la legea toc-melor agricole, hotărârile date nu sunt susceptibile de apel);

Idem, secția III: Administrația financiară Roman cu I. V. Stârcea (Străinii Austro-Ungari, având imobile rurale în România și fiind detașați cu serviciul în altă țară reprezentând guvernul Austro-Un-gar, nu pot beneficia de reducerea de impozit prevăzută de art. 2 din legea impozitului funciar pentru însărcinații de afaceri ai gu-vernului român și, prin urmare, ei trebuie să fie impuși cu 13%);

Curtea de apel București, secția III: Catalin Paraschivescu cu Maria I. Nedelcovici (Dacă chiar atunci când s'a ordonat citarea părților și ele au fost citate se poate perimă o pricină scoasă de pe rol din cauză că a fost amânată de 3 ori, de comun acord, fără a se mai fi plătit din nou taxa apelului?);

Tribunalul Suceava: Strul Focșineanu cu Isidor Siegler și Max Wexler (Despre sechestrul judiciar, când și cum se poate acorda de tribunal?);

Sumarul No. 28

Un cuvânt despre reintegrândă de d-l Ștefan Scriban.

Jurisprudență. — Curtea de casație secția I: Maria Popovici cu Ștefan Ferendino (Termenul de 3 zile libere prevăzut de legea pro-prietarilor pentru înmânarea citației pârului, la prima instanță, nu mai este necesar în apel);

Curtea de casație secția II: Basile G. Asan cu P. Alexandrescu (Despre responsabilitatea stăpânului pentru fapțul servitorului. — Pe ce se întemeiază acea responsabilitate? Determinarea daunelor);

Tribunalul Bacău: David Beral cu Moritz Haimzohn (Cupoanele de legitimație liberate de C. F. R. pentru rambursurile mărfurilor ce se predau spre a fi expediate, sunt niște adevărate titluri la purtător, așa că creditorul celui ce a predat marfa nu poate în-ființa poprire în mâna C. F. R. pe acel ramburs), cu o Observație de d-l Eug. Manos;

Judecătoria Ocolului Ciovrânășani-Mehedinți: Maria D. Bălulescu cu I. Dinu Bodescu (Despre efecul convențiunilor. — Art. 973 din C. civil. — Vânzarea lucrului altuia. — Just titlu și buna credință. — Prescripțiune).

Sumarul No. 29

Noțiunea stărei periculoase a infractorului. — Participarea ro-mână la Congresul reuniunii internaționale de drept penal din Bruxelles din 1910. — Discursul d-lui Vișoiu-Cornățeanu.

Jurisprudență. — Curtea de Casație secția I: C. C. Arion cu I. Stavrescu (Darea de termene, fără plata citațiilor, nu poate să con-stituie un act de procedură în sensul legii, care să întrerupă pe-remptiunea. — Art. 257 proc. civilă);

Curtea de apel București s. II: Creditul Funciar Urban din Bu-curești cu C. G. Dissescu (Alinierea poate fi privită ca o servitute

de interes public; ea trebuie privită ca o adevărată expropriere în-dată ce, pentru îndreptarea sau lărgirea căii publice, limitele te-renului aliniat trec în proprietățile particulare vecine, care se gă-sesc astfel micșorate în suprafață, în interesul terenului public. — Clauzele inoelnice dintr'un act de vânzare se interpretă în favoa-rea cumpărătorului. — Răspunderea de evicțiune parțială. — Art. 1312, 1341 și 1348 cod. civil);

Tribunalul Tecuci: C. Ciobotariu cu Ioana Apostu (Dreptul do-bândit de o a treia persoană asupra unui imobil nu este opozabil cumpărătorului anterior care și-a transcris actul mai înainte ca terța persoană să fi dobândit acel drept).

Sumarul No. 30

Noțiunea stărei periculoase a infractorului. — Părerile d-lor Prins și Garçon; aprecierea d-lui I. Tanoviceanu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: I. V. Secară cu Ștefan G. Rusu și alții (Comunicarea hotărârei cu titlul executor, făcută pentru executare, poate să fie luată ca punct de plecare pentru calcularea termenului de recurs);

Idem: A. Protopopescu și alții cu Dumitru Dimcea (Apelul sau recursul ce se face în baza art. 11 din legea corpului de avocați din 1907 trebuie să fie semnat și susținut de 3 avocați, iar retra-gerea, moartea sau dezistarea unuia din cei trei avocați face ca apelul sau recursul făcut să nu mai poată fi susținut de cei doi);

Tribunalul Ilfov s. III: Avram Blumenfeld, Iancu Șaraga și M. Abramovici cu Sfetea și Brand și concluziile depuse de d-nii avo-cați C. Tomulescu și Lucian Holoney (Art. 1 din Legea Presei din 1862 și art. 339, 340 și 341 Cod. penal. Fotografiile sunt protejate de Legea Presei. Introducătorii cum și vânzătorii de fotografii con-trafăcute în străinătate, se pedepesc de legea penală);

Judecătoria Ocolului Lespezi-Suceava: Leia Lustman cu Buium Birjaru. (Pe cale de contestațiune nu se poate anula un act de ce-siune și nici nu se poate stabili natura lui).

Sumarul No. 31

Codul Justiției Militare, de C. G.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Rada Tănase M. Neacșu cu Ion Stoica ș. a. (Poate constitui autoritatea lucrului judecat chiar atunci când hotărârea definitivă emană dela o jurisdicție incompetentă. — Art. 1201 cod. civil);

Idem. s. I: Constantin Drăghici cu Ion G. Ciobanu (Numai Curtea de casație este competentă să judece cererea de revizuire a unei cărți de judecată definitivă, care este contrarie unei sentințe de-finitive a Tribunalului. — Cine are dreptul a cere revizuirea? Art. 304 din procedura civilă);

Idem. s. II: D. A. Scântee condamnat pentru delapidare de bani dela Banca populară «Belșugul sateanului» (Despre efectele casării în penal. — Instanța de trimitere e liberă a constată și aprecia faptele în totalitatea lor, nu însă a aplica o pedeapsă mai mare când casarea s'a făcut în urma recursului inculpatului);

Idem. s. III: I. Setlacek cere a fi înscris în listele electorale ale județului Iași (Cel ce dovedește că el sau tatăl său, fiind de rit creștin se găsiu în țară la 1858 fără să se bucure de vre-o protecțiune streină, se consideră ca Român și, deci, poate fi alegător, dacă întrunește și celelalte condițiuni, în colegiile corespunzătoare cen-sului său. — Convențiunea din Paris din 1858);

Tribunalul Notariat Ilfov: T. Eliad cu C. Eliad, contestație la vânzare (Jurnalele date de Trib. Notariat, în cursul vânzării pen-tru eșire din indivizie, nu pot fi atacate pe calea extraordinară a contestațiunei, ci pe calea apelului. — Contra jurnalelor de scoa-tere în vânzare în contul adjudecatului Tribunalul nu mai poate reveni);

Judecătoria Ocolului Bârca-Dolj: Mitrică și Stana Iqvan Buică cu Anastasia S. R. Vlădescu (Schimbarea calității de sateancă a ficei înzestrată cu pământ rural, nu dă dreptul înzestrătorilor a cere anularea actului dotal și restituirea pământului).

Sumarul No. 32

Despre aval. — Caracterul avalului și consecințele acestui caracter, de d-l Petru T. Gădeiu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Ministerul Domeniilor cu Ghenadiu Osman (Nu se aplică nulitatea recursurilor prevăzută de art. 53 l. C. casație când comunicarea hotărârilor atacate cu recurs s'a făcut prin administrație. — Regularea proprietății în Dobrogea. — Legile interpretative având de obiect de a determina înțelesul le-gilor anterioare, ele formează corp cu acestea din urmă și, deci, nu trebuiesc considerate ca legi noi);

Curtea de casație s. II: A. Blumenfeld cu A. Brand și Ministerul public (Art. 1 al Legii Presii și art. 339 din codul penal garantează drepturile de proprietate asupra oricărei producțiuni a minții omului, care poate fi considerată ca rezultatul unei munci intelectuale, prin urmare și a operelor de artă în cari se coprin și fotografiile);

Tribunalul Notariat Ilfov : V. A. Zotescu cu Maior Solomon (Despre ofertele reale.—Condițiuni juste și echitabile ce decurg din faptul plății.—Validitate.— Art. 604—609 din procedura civilă și 1115 al. II din codul civil) ;

Judecătoria Ocolului Boșoteni-Romanați : Moștenitorii Grigore Călinescu cu Ion Marin D. Mihai zis Gorocilă ș. a. (Dovada celebrării căsătoriei, în lipsa registrelor datorită unui fapt penal, se face prin sentințe condamnatore, iar în cazul când acțiunea publică s'a prescris, se face prin martori.—O căsătorie săvârșită numai de preot, nu și de ofițerul stărei civile, este nulă.—Vânzarea lucrului altuia este nulă, în sens de inexistentă, pentru lipsa de cauză.—Prescripția decenală este aplicabilă numai la actele anuabile, nu și la cele neexistente).

Sumarul No. 33

Chestiuni sociale.—Criminalii precoci... de d-l C. S. Ballan, magistrat.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I : Procurorul-General al Curții de casație Iași cu Froim și Leon Fischer (Art. 54 din legea Curții de casație și art. 1 și 2 din legea pentru mărginirea dreptului de a ține moși în arendă), cu o notă ;

Idem s. III : George Nicolae Maria cu Direcția R. M. S. (Contravențiunile la legea monop. tutunurilor trebuind a fi considerate ca delict, art. 60 din codul penal poate să-și găsească aplicațiunea) ;

Idem : Ștefan Niculescu cu Administrația financiară Romanați (Incăperile rurale sunt scutite de impozitul fonciar, dacă nu produc venit sau produc o chirie mai mică de una sută lei) ;

Curtea de apel București s. I : Emil Teodoru cu Ministerul de finanțe (Beneficiul acordat în baza legii din 27 Martie 1909 funcționarilor cari aveau 57 ani de a-și cere înscrierea pentru regularizarea drepturilor lor la pensie, pe ziua de 1 Aprilie 1909, în termenul de 15 zile dela promulgarea regulamentului acelei legi) ;

Tribunalul Tecuci : Ițic Goldfracht cu I. Florescu (Instanțele judecătorești au căderea d'a cerceta validitatea regulamentelor ce comunele fac pe baza legii maximumului din 21 Martie 1903) ;

Tribunalul Neamțu : Falimentul Marcu Zeider (Starea de faliment a unui comerciant nu se poate ridica chiar dacă, în urma opozițiunii unui creditor, s'ar face dovada că posterior declarării, toate creanțele falitului fuseseră achitate), cu o observație de Iscod. ;

Judecătoria ocolului Lespezi-Suceava : Nicolae Alexa cu Iosef Ketzler (Dacă originalul unui titlu executor se află în mâna debitorului, creditorul nu mai poate să-l urmărească pe debitor în baza unei copii a acestui titlu.—Art. 1138 din codul civil).

Sumarul No. 34

Jurisprudență.—Curtea de casație s. I : Ștefan Dincă Ciurel cu Ilinca Preotul Sm. Protopopescu și alții (Starea de indiviziune nu e o cauză de suspensiune a prescripției.— Prescripția nu se suspendă decât în favoarea minorilor și nu profită de cât lor, afară de materia servituțiilor în care profită tutulor coproprietarilor aflați în indiviziune) ;

Idem s. III : Obște locuitorilor Mănăstirea-Cașin cu Societatea «Union» din București și Prefectura Bacău (Neregulata constituire a comisiunii de plată, prevăzută de art. 7 din legea de expropriere, nu poate fi propusă pentru prima oară în casație.—O obște nu se poate prevala de motivul tras din neconstituirea instanței c. procuror.—Dispozițiile art. 16 din legea de expropriere nu vizează și obștile de locuitori care nu pot fi asimilate nici cu incapabili nici cu așezăminte publice) ;

Tribunalul Comercial Ilfov : P. Grădișteanu ș. a. cu Charlota Einhorn ș. a. (Despre inalienabilitatea imobilelor dotale în timpul sau după desfacerea căsătoriei.—Despre urmărirea veniturilor lor atunci când acele imobile se găsesc în stăpânirea moștenitorilor înzestratei.—Dacă cu ocazia contestației introdusă de uzufructuar, la urmărirea făcută de creditor, este admisibil a interveni și nudul proprietar?—Art. 247 și 251 din procedura civilă ; art. 552, 549, 895, 1250, 1252, 1254, 1178 și 1248 din codul civil) ;

Idem : Frații Schvab cu Soc. de asigurare «Dacia-România» (Registrele comerciale se pot ține în limba română sau în vreuna din limbile moderne europene și se pot prezenta tribunalului în limba în cari sunt ținute. Extractele de compt, trebuiesc prezentate legalizate, iar la traducerea registrelor nu poate fi obligată partea. Trib. poate chema un expert care să facă traducerea lor în sedință) ;

Tribunalul Ilfov s. III : Elena A. Durma cu P. Grădișteanu (Despre substituțiunile fidei-comisare într-un testament.— Interpretarea testamentului defunctei Maria P. Grădișteanu) ;

Tribunalul Neamț : Sura Aron Grünberg Eșanu cu Fiscu (Trusoul constituit de un părinte fiicei sale, nu are a fi impus la taxa de înregistrare la moartea înzestrătorului, întrucât e scutit de art. 65 legea timbrului) ;

Judecătoria ocolului I rural Alexandria : (Când o acțiune civilă,

pornită la judecătoria de ocol nu coprinde lămurit obiectul cererii, este neregulat făcută și deci urmează să fie respinsă ca atare, cu o notă de d-l Ștefan Ivanovici.

Sumarul No. 35

Câteva observațiuni asupra legii timbrului, de G. D. Benderly, avocat la Constanța.

Jurisprudență. — Curtea de casație secțiuni-unite : Ministerul public cu Iosef Carniol (Hotărârea Trib. comercial, prin care se ridică starea de faliment a unui comerciant, nu constituie autoritate de lucru judecat dinaintea instanțelor corecționale unde comerciantul se găsește dat în judecată pentru delictul de bancrută.— Art. 714 și 875 c. com. ;

Casație s. I : Anica Tudorăchescu cu Iancu I. Tudorăchescu (Nu ridică caracterul autenticității netrecerea procesului verbal de autentificare în josul foaiei dotale, ci separat.— Netrecerea actului dotal în registrul special nu ridică actului caracterul de act dotal între părți sau reprezentanții lor, ci numai față de cei de-al treilea) ;

Idem : Ilie S. Ciorteș cu G. B. Vizitiu și alții (Improprietărirea făcută la 1864 pe numele văduvei unui sătean, care avea copil minor, se consideră ca făcută pentru minor) ;

Idem s. III : Valerian Czuntu cere reinscrierea sa în listele electorale ale jud. Roman (Un alegător având ales, în conformitate cu legea, domiciliul politic într'un județ, nu poate fi șters din listele acelui județ pentru simplul fapt că la o alegere a votat într'alt județ, unde era asemenea înscris.— Art. 35 din legea electorală) ;

Idem : P. și G. Ionescu Baștea cu Ad-ția financiară Muscel (Când în mod contradictoriu s'a stabilit la o comisiune de apel că un contract de arendare nu e simulat, cu ocazia unui nou recensământ nu se poate înlătura acel contract ca simulat, dacă e încă în curs, fiind autoritate de lucru judecat) ;

Camera de punere sub acuzare a Curții de apel din București : N. Z. Popescu zis și Gogu cu Ministerul public (Acuzațiilor lăsați liberi de Camera de punere sub acuzare nu li se aplică dispozițiunile legii penale privitoare la contumaci, ci se urmează procedura ca și cu acuzații arestați) ;

Judecătoria Ocolului rural Filipeștii-de-Târg-Prahova : Rada P. Cărciumaru ș. a. cu G. N. Buzatu (Dreptul văduvei sărace în avere soțului ei defunct este un drept de succesiune iar nu un drept de creanță.— Intre comostenitori nu poate avea loc decât acțiunea de eșire din indiviziune, nu o acțiune în revendicare.— Prescripția de 10 ani nu poate fi opusă între comostenitori, ci numai cea de 30 ani când stăpânirea a fost făcută proprio-nonime.— Actele de înstreinare făcute de eredeile aparent nu poate fi opuse celorlalți comostenitori, chiar când terțiul achizitor a fost de bună credință).

Sumarul No. 36

Vânzarea lucrului altuia, de d-l C. St. Bossie.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I : Maria Nicolae Trică cu Andrei Preda și alții (Interpretarea legii rurale din 1864 prin legea din Aprilie 1910. Femeile sătence au putut și pot dobândi pământuri rurale) ;

Idem s. II : S. Potereanu, condamnat pentru bancrută (Legea nouă care prevede o pedeapsă mai ușoară, are a se aplica delictelor săvârșite în timpul legiurii cele vechi. Art. 2 din codul penal și art. 881 din codul comercial) ;

Curtea de apel București s. III : V. A. Briol cu Gold A. R. Eschinazi (Soțul nu poate stinge acțiunea în nulitate, aparținând femeii, când ea a opus această nulitate și a și obținut o hotărâre, prin care se anula obligațiunea ce luase fără autorizația soțului său.— Când e vorba de constituirea unei zestre, nu este suficientă autorizația dată de justiție femeii de a face acte de administrație.— Copila nu poate avea acțiune în justiție contra părinților săi pentru a fi înzestrată) ;

Judecătoria ocol. rural Domnești-Ilfov : Maria Anghel I. Voiculescu cu Petre Ion (Dreptul femeii văduve sărace în avera soțului său este un drept de moștenire iar nu de creanță.— Moștenitorii văduvei sărace nu pot după moartea acesteia să-i valorifice dreptul, la a patra parte în plină proprietate din avera soțului său, dacă văduva săracă nu și l-a valorificat cât timp a fost în viață.— Art. 648 c. civ.) ;

Cuvântarea ținută d-l D. N. Comșa la înmormântarea regretatului C. I. Stoicescu.

Sumarul No. 37

Codul penal adnotat cu doctrina și jurisprudența română, de d-nii G. St. Bădulescu și G. T. Ionescu, 40 coale tipar, editura Curierul Judiciar, preț 10 lei. Bibliografie de d-l profesor I. Tanoviceanu.

Jurisprudență.—Curtea de casație, secția I : Direcția C. F. R. cu N. Irimescu (Acțiunile posesorii nu se pot exercita decât pentru bunurile susceptibile de prescripție. Administrațiunile publice nu pot

fi considerate că au pierdut posesia bunurilor cari fac parte din domeniul public. Art. 1844 din codul civil);

Idem. s. II: Ion Stamatiu, condamnat pentru fals în acte private (Dacă declarația făcută la tribunal că inculpatul nu se mai servește de actul defăimat în fals, face ca delictul să nu mai existe? Art. 460 și 461 din procedura penală);

Curtea de apel Galați, secția II: Vasile Dranga cu C. Harnagea (aceiași speță);

Idem: George V. Iamandi și G. A. Dimitriu cu Petruș Ionescu (aceiași speță);

Tribunalul Argeș: Ion Stamatiu (aceiași speță);

Tribunalul Covurlui, s. II: Manea Druker și Loti Kimelheim, dați judecăței pentru art. 127 din codul penal (aceiași speță).

Sumarul No. 38

Interpretarea art. 460 și 461 pr. pen. de d-l profesor I. Tanoviceanu.
Jurisprudență. — Curtea de casație, s. III: Schafhüt Edmond cu Administrația financiară Prahova (Taxa de 3% asupra retribuițiilor funcționarilor publici și particulari se aplică la orice indemnizațiuni sau orice fel de plată pentru vreun serviciu dat, deci și la indemnizațiile de chirie în bani sau în natură, destul ca plata retribuiției să se facă lunar sau anual și în mod periodic);

Curtea de apel din Craiova, s. II: Georgieta Diaconul D. Ionescu cu Epitropia Bis. Madona-Dudu (Epitropia unei biserici poate îndepărta din serviciu, fără nici o formalitate, pe un preot făcut vinovat pentru abateri dela datoriile sale. — Dispozițiunile legii generale de pensiuni a Statului se aplică și instituțiilor private ori de câte ori în legile lor speciale nu se găsește o dispoziție anumită care să prevadă termenul când un funcționar se poate bucura de dreptul la pensie).

Sumarul No. 39

Memoriu explicativ al motivelor de casare din partea descendenților prin femei în procesul cu Eforia Bisericeii Kretzulescu, depus de d-l avocat D. N. Comșa.

Jurisprudență. — Inalta Curte de casație, s. I: Teodor Eliad cu C. Eliad ș. a. (Contestațiunile ce se ivesc în cursul vânzărilor cu licitație publică, pentru esire din indiviziune, intră în competența secției a II a le judecă);

Idem, s. II: N. Popovici, recurs corecțional (Despre aplicarea art. 60 din codul penal);

Idem, secția III: Administrația financiară Botoșani cu Mihail D. Sturdza (Un contract de subarendare nu poate servi de normă comisiunilor de recensământ pentru constatarea venitului funciar, cât timp există un contract de arendare în vigoare, care nu a fost înălțurat ca simulat).

Sumarul No. 40

Concluziuni depuse de d-l avocat Ion Nădejde, la Curtea de casație, din partea descendenților din femei, ca recurenți, în procesul cu Eforia Bis. Kretzulescu.

Jurisprudență. — Curtea de casație, s. I: Ion Moroșan cu Adela N. Brătianu (Despre condițiile cari se cer pentru a se ataca un act de vânzare, după moartea vânzătorului, pentru smintire de minte. Art. 449 și 948 din codul civil);

Trib. Comercial Ilfov: D. A. Grunberg și Dantz & Co. cu Moștenitorii Sussman (Minorii pot fi declarați în stare de faliment. — Asemenea poate fi declarat falit și persoana care a devenit majoră în urma încetării plăților, dacă în timpul minorității se continuase comerțul în interesul minorilor, dintre care făcea parte și acea persoană. — Nu poate fi declarat în stare de faliment copilul care era major la moartea tatălui său, dacă nu se dovedește că a făcut și el comerț cu tutorea care a continuat comerțul în interesul minorilor);

Tribunalul Tecuci: Preotul G. Alexandrescu cu Preotul C. Pavel (Despre elementele esențiale de existență ale delictului de denunțare calomnioasă).

Sumarul No. 41

Nimicuri... cari costă viața, de d-l P.

Jurisprudență. — Curtea de casație secțiuni-unite: Volga N. Darie cu Maria Magdalena V. Macri (Nulitățile cari constituiesc excepțiuni ce ating direct fondul procesului, cum sunt nulitățile relative la o procură, se pot propune în orice stare a procesului);

Casație s. I: Cecilia I. Florescu cu Eugeniu M. Scărlătescu (Locurile de casă dată văduvelor fără copii, nevârstnicilor și celor ce nu au făcut clacă sunt izbite de inalienabilitate și nu se pot înstreina decât numai către comună sau săteni cari au meseria de cultivatori de pământ);

Casație s. II: H. I. Haimsohn cu Societ. Româno-Americană (Despre societățile streine. — Dacă ele pot face un act izolat, în țară la noi, cum ar fi cumpărarea unui teren petrolifer și pot sta în judecată pentru consolidarea concesiunii acestui teren?);

Casație s. III: Administrația financiară Botoșani cu Beris Moscovici (Deciziunile cari stabilesc cota impozitelor au putere de lucru judecat numai în cursul periodului, ele neputându-se întinde în ce privește constatarea acestor dări și asupra altui period în afară de cel pentru care au fost constatate și stabilite);

Tribunalul Tecuci: Nicolae Pelin cu Stavru Cavadia (Când un creditor a început urmărirea unui imobil în baza unei creanțe hipotecare în care exigibilitatea sumei este condiționată de realizarea unor plăți ce va face pentru debitorul său, vânzarea trebuie să se suspende, conf. art. 378 al. II Pr. civilă, până ee se vor lămurii sumele și se va face lichidarea lor);

Judecătoria Ocol. Pechea-Covurlui: Neculai Mitu cu A. L. Goldring (Contestațiile cari au de obiect anularea titlului executor pus pe o carte de judecată se judecă la judecătoria care a pus acel titlu executor, iar nu de judecătoria care face urmărirea);

Câteva cuvinte relative la autoritatea lucrului judecat, de d-l Eugen Petit, judecător.

Sumarul No. 42

Câteva cuvinte asupra legii proprietarilor, de d-l I. N. Cesărescu.

Jurisprudență. — Curtea de casație secțiuni-unite: Anghel Mocanu ș. a., regulament de competență (Amenda ce pronunță art. 36 din codul civil pentru neținerea în regulă a actelor stărei civile fiind dată în competența penală a Jud. de ocol. recursurile în asemenea materie intră în competența casației s. II);

Idem: Ministerul de interne cu C. Bărbulescu (Lucrătorii tipografi și conducătorii de mașini dela Imprimeria Statului, salariați cu luna, și cărora li se fac rețineri pentru pensiuni, intră în categoria funcționarilor publici, cu dreptul la pensie);

Curtea de casație s. III: Aurel Părescu cu Administrația financiară Prahova (Taxa de 3% asupra salariilor funcționarilor publici și impiegaților particulari nu se aplică retribuiției ce se plătește cu ziua, chiar atunci când cuantumul ei depășește cifra de 200 lei pe lună);

Curtea de apel București s. I și Tribunalul Comercial Ilfov: David Schiffer și Carniol Cohen cer declararea în stare de faliment a def. comerciant Niță D. Colan (Există autoritate de lucru judecat în materie de faliment. — Comerciantul încetat din viață nu poate fi declarat în stare de faliment decât dacă încetar-a plăților a avut loc în timpul vieții lui, iar nu după moarte. — Art. 695, 696, 697, 700 și 707 din codul comercial; art. 1201 din codul civil).

Sumarul No. 43

Schimbarea orariului judecătoresc, de d-l avocat P. Popescu-Muscel.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Constantin N. Vasiliu cu Sava Șomănescu (Transacția nu este un contract solemn, ci un contract consensual, manifestarea consimțământului părților nefiind supusă nici unei forme speciale. — Neîndeplinirea formalității dublului exemplar nu atrage nulitatea contractului sinalagmatic. — Prin facerea recursului în casație procesul nefiind încă definitiv terminat, el poate face obiectul unei transacțiuni. — Art. 1705 și 1179 cod civil, cu o observație de d-l profesor D. Alexandresco);

Casație s. II: Ion B. Staicu cu Ion Popea ș. a. (Art. 27 din legea Băncei agricole, care ridică dreptul de apel contra sentinței Trib., se aplică la orice fel de contestații relative la vânzare, și prin urmare și atunci când contestația e bazată pe art. 148 din procedura civilă. — Art. 449 din procedura civilă nu deschide calea contestațiunii, ci a unei acțiuni principale din partea celui a ce se crede în drept a cere nulitatea sau rezoluțiunea vânzării);

Casație s. III: Regia monop. Statului cu Florea R. Neacșu (În caz de insolvabilitate a celui condamnat la amendă pentru contravențiuni la legea Monop. Statului, tribunalul e obligat, după cererea procurorului, a transforma amenda în închisoare);

Curtea de apel București s. III și Tribunalul Comercial Ilfov s. III: Ana I. Simon cu Sofia Pacher ș. a. (Omologarea face concordatul obligator pentru toți creditorii afară de cei ipotecari sau privilegiati dacă nu au votat concordatul sau să fi renunțat la garanția lor prezentându-se ca creditori chirografari. — Faptul soției de a cere înscrierea creanței sale la masa falimentului soțului, nu implică o renunțare la garanția sa ipotecară, precum nici faptul de a se da garanță pentru executarea condițiilor concordatului nu implică votarea lui. — Moștenitorii colaterali până ce nu dovedesc în prealabil că au fost trimiși în posesiunea unei succesiuni, nu pot exercita vreo acțiune relativă la acea moștenire. — Presumpțiunea muciană din Codul Caragea fiind abrogată prin art. 1912 din C. civil nu se mai poate invoca sub acest cod);

Icoana judecătorești de ocol, de d-l Corneliu Botez, bibliografie de d-l D. C. Zaharia.

Federațiunea avocaților.

Sumarul No. 44

Crimele pasionale, de d-l profesor I. Tanoviceanu.

Jurisprudență.—Curtea de casație s. I: I. I. Mironescu cu Vasile Benguş (Cumpărătorul este un succesor cu titlu particular.—Hotărârile pronunțate față de autor, în urma vânzării, nu pot fi opozabile cumpărătorului fără ca el să fie pus în cauză. — Art. 1201 din codul civil);

Curtea de apel București s. I și Curtea de apel Iași s. II: Procurorul Tribunalului Fălciu cu Froim și Leon Fischer și Maria Moruzi (Legea trusturilor arendășești. Interpretarea de persoane. — Dacă interpunerea poate rezulta numai din faptul rudeniei?);

Sumarul No. 45

Pentru schimbarea orariului judecătoresc de d-l Dr. G. Al Mandy avocat;

În chestia schimbării orariului judecătoresc, de d-l G. N. Andrei-iovici, avocat;

Jurisprudență.—Curtea de casație s. I: N. Bacria-Tutănescu cu C. P. Rădulescu (Dacă instanța de fond a judecat o afacere ca civilă, termenul de apel este cel prevăzut de art. 318 pr. civilă, chiar dacă afacerea în sine nu ar fi de natură civilă);

Casație s. II: Eugen I. Melik cu I. Teodorescu (Dacă judecătorii nu uzează de facultatea prevăzută de art. 302 cod penal, și nici părțile nu cer a se judeca injuriile coprinse în scrierile relative la apărarea lor, sau în pledoariile lor, nici un text de lege nu împiedică pe partea vătămată să se adreseze pe cale principală cu acțiune în justiție);

Casație s. III: Procurorul de pe lângă Înalta Curte de conturi cu Constantinide și C. Radu (Procurorul de pe lângă Curtea de conturi nu are alt rol decât acela de parte alăturată, având facultatea a pune concluziuni când socotește de trebuință, iar nu de a ataca cu recurs deciziunile acelei Curți);

Curtea de apel București secția: II: Direcția C. F. R. cu Gh. I. Hristodorescu (Direcția C. F. R. nu datorește daune pentru incendierea construcțiilor dela scântele locomotivelor, când daunatul a construit prin contravenție clădirile incendiate);

Judecătoria urbană T.-Severin: C. Popovici cu Janeta Mitescu (Dacă este admisibilă chemarea la interogator a pârîtului pentru a se dovedi că este moștenitorul debitorului reclamantului, atunci când se prezintă în instanță renunțarea scrisă la succesiunea aceluși dîntăi?, cu o observație de d-l profesor D. Alexandrescu.

Sumarul No. 46

Din legea Judecătorilor de Ocoale, de d-l P. P. Donciu, magistrat.

Jurisprudență.—Curtea de casație s. I: Haralambie Constantinide cu Joița Nicolaide (Mandatul poate fi dat sub orice formă, chiar tacită. Apelul făcut de un mandatar în baza unei telegrame este valabil.—Art. 316 Pr. civilă);

Cas. s. II: I. Sintescu cu Preotul Boancea ș. a. (Hotărârile date în materie de chestiuni prejudiciale, cari se pronunță asupra unor fine de neprimire, se consideră ca având caracterul unor sentințe definitive, deci sunt susceptibile de a fi atacate cu apel);

Casație s. III: Hristache Gheorghiu cu Ministerul de finanțe (Se consideră ca fapte de comerț luarea în concesiune și exploatarea unei bălți pentru a pescui și este căzut în contravență concesionarul exploatare dacă nu are registre comerciale. Art. 85 legea timbrului);

Curtea de apel București s. I: Sultana Săndulescu ca tutoare și Păun Hagi Ionescu cu S. Săndulescu (Un creditor al unor coproprietari indivizi nu poate urmări și scoate în vânzare un imobil al lor, atunci când în succesiune sunt mai multe imobile deși unii dintre coproprietari și-au vândut părțile lor din acel imobil. Art. 449 Pr. civilă);

Judecătoria Ocol. Brăhășești-Tecuci: Vasile Donici ca tutore al minorilor Leahu cu C. V. Leahu (Un coproprietar indiviz nu poate face singur și în numele său personal un act juridic relativ la imobilul indiviz).

Sumarul No. 47

Roadele date de instituția judecătorului ambulant. — Circulara dată de Ministerul de justiție cu privire la aceasta.

Jurisprudență.—Curtea de casație s. I: Procurorul general al Înaltei Curți de Casație, recurs în interesul legii (Pământurile date școalelor primare rurale se arendează cu licitație publică, în conformitate cu art. 29 din legea inv. primar, care n'a putut fi abrogat prin art. 115 din legea învoelilor agricole);

Casație s. II: Abram Krakauer cere a i se liberă cautiunea ce a avut depusă pentru libertatea provizorie a inculpatului Simon Nahmanzon (Conform art. 121 și 126 pr. civ., cautiunea se pierde și rămâne dobândită Statului dacă condamnatul nu se prezintă la cea dintâi chemare, chiar dacă în urmă a executat pedeapsa);

Casație s. III: Societatea Româno-Americană cu Primăria Scor-

țeni (Nu sunt susceptibile de recurs deciziunile date de comisiunile prevăzute de art. 6 din legea pentru constatarea taxelor comunale, asupra contestațiunilor în materie de taxe comunale);

Trib. Ilfov s. IV: Hr. Vilara cu C. Popescu (Nu se poate reveni asupra jurnalelor de punere în posesie și opozițiile ce s'ar face sunt inadmisibile.—Înstreținerea succesiunii de către cel trimis în posesie se poate opri numai printr'un sechestrul judiciar, cu o Notă de Cons. Popescu.

Sumarul No. 48

Reforma justiției militare, de d-l Dr. Lt. G. Danielopol.

Jurisprudență.—Curtea de Casație s. I: Tudor R. Sârbu zis Tudor R. Olteanu cu Maria Nică, Oprea Simion ș. a. (Actele de iotezie (adopție), sub Codul Caragea, trebuiau să fie legalizate de judecătoria spre a putea fi ținute în seamă, iar nu de sfatul sâtesc care eră competente numai a legaliza foile de zestre ale sâtenilor);

Curtea de apel București, s. II: Ath. St. Bolintineanu cu Moștenitorii C. I. Bolintineanu (Despre prescripțiunea de 10 și 20 ani.—Posesiunea precară se poate schimba în posesiune utilă.—O moștenire poate constitui un just titlu care să conducă la prescripțiune.—Încetând din viață unul din coproprietari, moștenitorii lui vor putea, stăpânind 10 ani, să opună succesiunea lui ca titlu, căci prin faptul că i-au succedat, posesiunea ca indiviz a autorului lor s'a schimbat în posesiune utilă pentru moștenitori, cari încep o nouă posesiune);

Tribunalul Neamțu: M. I. Tuliatoș cu Minoara Elena C. Antoniu (Despre imitele dreptului de administrație a tutorelui în averea minorului);

Tribunalul Iași s. III: Creditul Finciar Urban din Iași cu Neiman Spaiar (Dacă Tribunalele au facultatea d'a amâna adjudecarea imobilelor scoase în vânzare de Societățile de credit, când apreciază o insuficiență de preț sau o lipsă de concurenți?), cu o Notă de d-l avocat Const. G. Toma.

Sumarul No. 49

Roadele date de instituția judecătorului ambulant, raport adresat d-lui Ministru de justiție, de d-l judecător Eugen Petit.

Jurisprudență.—Curtea de casație, s. I: Constantin Dumitrescu cu Teodor Dumitrescu (Acțiunile cari privesc drepturile falitului, exclusiv personale, sau cari sunt streine falimentului, pot fi exercitate de falit personal.—Art. 717 al. c. com.);

Concluziunile depuse de d-l avocat D. N. Comșa din partea Cer-cului Militar din București în procesul cu Casa de depuneri în afacerea falsului comis de L-t Filostrat.

Sumarul No. 50

Concordatul amical de d-l avocat Gr. L. Trancu-Iași.

Curtea de casație, s. III: Procurorul general al Curții de casație în cauza falim. Fraților Kirschen. (Despre concordatul amical și concordatul de unanimitate.—Ce se înțelege prin unanimitatea creditorilor?—Nu există drept de apel contra hotărârii trib. dată cu ocazia omologării unui concordat amical sau de unanimitate?—Art. 944 și 945 din codul comercial);

Curtea de apel București, s. IV: C. Petrescu cu Teodora și N. Dumitrescu-Câmpina (Lotăriile neautorizate, asimilate fiind jocurilor de hazard și prinsorilor, nu dau loc la nici o acțiune în justiție.—Art. 1636 din codul civil, cu o Observație);

Tribunalul Tutova: Vasile Stratulat cu Ion Tinculescu (Arendașul nu are acțiune posesorie ci numai proprietarul în numele căruia posedă.—Chestiunea dacă el are acest drept se poate ridica în orice stare a procesului și chiar în apel fiind o chestie peremptorie de fond.

În urma legii Monop. carciunelor din 1908 proprietarii din târgușoare au pierdut dreptul ce aveau în baza hrisoavelor Domnești d'a pune obligațiuni cărciumarilor să le plătească dijmă pentru vinul și rachiul ce introducea în comună pentru vânzare.—Art. 1846 1847 și 1156 din codul civil);

Necrolog.

Sumarul No. 51

Câteva cuvinte asupra teoriei probelor, de d-l judecător Eugen Petit.

Jurisprudență.—Curtea de casație, s. I: Scarlat Grădișteanu ș. a. cu Constantin P. Olănescu (Instanțele de fond sunt suverane să dea adevăratul înțeles al unei clauze din testament și deci adevărată intenție a testatorului iar o asemenea interpretare, intru cât nu denaturează într'un nimic testamentul, nu poate cădea sub cenzura Curții de casație. Fiica dotată sub imperiul codului Caragea, trebuie să raporteze dota numai în cazul când în mod clar și precis și-a manifestat voința de a accepta succesiunea părintelui său înzestrător. Erorile de calcul nu se pot rectifica pe calea recursului în casație ci numai pe calea revizuirii. (Art. 1914 din codul civil);

Tribunalul Neamțu: Neculai și C. Iordache Nacu cu Smaranda C. Donici (Când există incertitudine asupra existenței unui moștenitor și nu se dovedește că era în viață în momentul deschiderii succe-

siunei in asemenea caz, comostenitorii cari s'ar fi găsit in drept de a concura cu absentul său moştenitor in grad subsequent, are a lua întreaga moştenire, fără a mai fi nevoie să se facă lucrări pentru absenţa prezumată sau declarată, cu Observaţie;

Roadele date de institutia judecătorului ambulant, raport adresat d-lui Ministru de justiţie de către d-l judecător Dem. G. Teodorescu;

Essai sur l'Art. de juger, par G. Ransson, Bibliografie de d-l Ştefan Scriban.

Inmormântarea lui Tache Protopopescu.

Sumarul No. 52

Despre executările amenzilor judecătoreşti, de d-l Dem. G. Teodorescu.

Jurisprudenţă. — Curtea de casaţie, s. I: Dumitru Niţu cu G. M. Rochianu (Despre intelesul art. 7 § 5 din Constituţie, cu privire la dreptul de succesiune al străinilor asupra imobilelor rurale);

Idem şi Trib. Dorohoi: Grigore Lisac şi alţii cu Maria Costache Lisac şi alţii (Despre aplicabilitatea art. 122 din proc. civilă in materie de ştersături şi adăogiri in hotărîre.—Instanţa competente de a incului adopţiunea se determină, conform art. 318 din codul civil modificat in 1906, după domiciliul adoptatorului, adică: judecătoria de ocol pentru comunele rurale şi urbane nereşedinte de judeţ, şi tribunalul pentru oraşele reşedinte de judeţ), cu o Notă;

Judecătoria ocol. II Bucureşti: Albert Ghika, dat judecăteii pentru că ţine casa de joc de cărţi (Despre elementele delictului prevăzut şi penat de art. 350 din codul penal);

Inzestrarea este satisfacerea unei obligaţiuni naturale (art. 186 şi 1092 din codul civil), de d-l Ion Gh. Profiriu.

Sumarul No. 53

Maximum de rentă in legea invoelilor agricole, de d-l judecător G. Dem. Teodorescu.

Jurisprudenţă. — Curtea de casaţie, s. I: Elena I. Chetroiu sau Petroiu cu Anica C. Racoviţă ş. a. (Titlul de pro herede este un just titlu care poate conduce la prescripţie pe moştenitorul ce a posedat cu bună credinţă timp de 10 ani.—Art. 1858, 1859 şi 1874 din codul civil), cu o Observaţie de d-l profesor D. Alexandresco;

Idem, s. II: Societatea anonimă fostă Eug. Behles cu I. I. Berceanu şi alţii (Despre conservarea privilegiului vânzătorului unui lucru mobil al cărui preţ n'a fost plătit integral şi condiţiunile cerute pentru exercitarea acestui drept. — Art. 1730, al. 5 din codul civil), cu o Observaţie;

Idem, s. III şi Trib. suprem din Viena: Toma Ţaciu cu Eugenia Pantazi (Bărbatul este obligat să plătească furnizorilor preţul cumpărăturilor făcute de femei pe credit pentru trebuinţele casnice, chiar dacă el a dat soţiei sale oarecare sume, spre a face pentru aceasta cumpărături cu bani peşin. — Art. 196 din codul civil), cu o Observaţie de Iscod;

Curtea de apel Bucureşti, s. I: Toma Ştefănescu cu Ghiţă Toma (Loturile mici de 4, 6 şi 8 hectare vândute de Stat in baza legii din 1881, art. 13, sunt alienabile. — Art. 51 şi 82 al legii pentru înstrăinarea bunurilor Statului din 1889 şi art. 132 din Constituţie);

Judecătoria ocol. Pucşti-Tutova: Petre Ciolan cu Iorgu Stamate (Cesonarul unei cambii are tot atâtea drepturi câte ar fi avut autorul său in momentul dobândirii creanţei cedate).

Sumarul No. 54

Iarăşi orariul judecătoreşc de d-l P. Popescu-Muscel.

Jurisprudenţă. — Curtea de casaţie secţia I: M. G. Cordescu cu St. Vioreanu (Când o parte voeşte să dovedească existenţa unei convenţiuni de locaţiune de serviciu între adversarul său şi un al treilea, proba cu martori este admisibilă dacă partea care invoacă o asemenea dovadă a fost in imposibilitate de a-şi procura o dovadă scrisă despre existenţa acelei convenţiuni. — Art. 1191 şi 1198 cod. civ.);

Casaţie s. II: Dumitru N. Pribegeanu cu Elena Pribegeanu. (Suspendarea punerii in executare a hotărârilor definitive date de instanţele de fond, este lăsată in toate cazurile la facultatea părţii interesate la suspendarea executării; Aprecierea cuantumului sumei ce partea interesată la suspendarea unei hotărâri trebuie să consenmeze, este de atributul instanţei care a pronunţat hotărârea. Art. 68 alin. I din Legea Curţii de Casaţie);

Judecătoria rurală ocolul Scorţeni-Bacău: I. Dospinescu cu Ileanca D. Stan. (Simplele lovituri aplicate de un părinte copilului său, sau de un profesor elevilor săi nu constituiesc un fapt represibil din punct de vedere penal. Art. 238 din Codul penal) cu o Observaţie de d-l C. St. Bossie;

Solemnitatea deschiderii anului judiciar de C.

Sumarul No. 55

Despre bancrute, de d-l C. N. Toneanu.

Jurisprudenţă. — Casaţie s. III: Iosefina Părvulescu cu Administraţia financiară Gorj (Preţurile invoelilor agricole şi cele fixate

de comisiunile regionale nu sunt norme obligatorii pentru comisiunile de apel ci numai simple elemente de apreciere a căror înlăturare nu dă loc la casare. Art. 2 din legea impozitului funciar).

Sumarul No. 56

Impărţirea moştenirilor, (Moştenire ab intestat.—Moştenire testamentară), de d-l profesor D. Alexandresco.

Jurisprudenţă. — Curtea de casaţie s. I.: Elena Maria D. Glonţea cu Ecaterina St. Gancovici (Despre modul cum are a fi legalizată de comisarul de poliţie procura ce se dă de o persoană care nu ştie carte şi semnează prin punere de deget. Art. 7 şi 26 din legea autentificării actelor.

Curtea de apel s. IV: Haim I. Erusalmy cu Berta Erusalmy (Prezidentul Trib. poate, in unele cazuri urgente, pe cale de ordonanţă prezidenţială, să statueze provizoriu, făcând oficiu de judecător asupra chestiunilor celor mai urgente, fără a prejudeca fondul dreptului. Art. 66 bis şi art. 104 din procedura civilă).

Trib. Ialomiţa: V. Vasilescu cere a i se respecta dreptul de apă-rător (Un apă-rător care a fost înscris spre a profesă pe tabloul unei judecătării ce in urmă a fost divizată in două ocoale, este in drept a-şi continua profesiunea pe lângă ambele acele judecătării. Art. 125 din legea jud. de ocoale);

Trib. Comercial Ilfov: Sindicul falimentului Iosif Rosin cu Lucia I. Rosin (Ordonanţele date de judele sindic cu ocazia cererilor de inserieri şi verificări de creanţe constituie lucru judecat, dacă au rămas definitive prin nefacere de contestaţie, opoziţiune sau apel. Art. 1201 c. civil).

Judecătoria Ocol Pechea-Covurlui: Kimion Vasmagiades, contestaţie la executare (Nu este admisibilă contestaţia la executare, pentru vicii de procedură, dacă partea a uzat de calea opoziţiunii când putea, pe cale de apă-rare, să invoace nulităţile ce avea de ridicat).

Sumarul No. 57

Deschiderea succesiunilor (comentariul art. 651 din codul civil) de d-l D. Alexandresco;

Jurisprudenţă. — Curtea de casaţie secţiuni-unite: Simon Loventhal cu R. Elias (Reclamantul poate cere şi obţine perimarea opoziţiei adversarului său, când acesta nu a stărunit a se efectua ascultarea unor martori admişi de judecată in dovedirea cererii reclamantului.— Art. 257 din pr. civilă);

Casaţie s. III: Moştenitorii def. Zappa cu Administraţia financiară Ialomiţa (Cât timp partagiul nu s'a efectuat între moştenitori, cota impozitului fonciar se menţine astfel precum eră înscris autorul comun.—Art. 28 din legea de const. a contrib. directe);

Trib. Ilfov s. I: Ecaterina M. Popescu cu Tudor George (Despre Tutelă—Dare de socoteli—Conturi—Depunerea lor—Forma—Descărcarea de tutelă—Când e valabilă o declaraţie dată de pupil tutorului pentru descărcarea sa? — Vânzare intervenită între tutor şi fostul minor—Prescripţia—Despre dreptul de retenţiune.—Art. 338, 418, 419, 1900 şi 1901 din codul civil), cu o Observaţie.

Sumarul No. 58

Apărătorii, de d-l Ion N. Cesărescu.

Jurisprudenţă. — Curtea de casaţie s. II: M. Asiel cu Charlotta Fuchs (Din momentul ce copiii au fost luaţi de sub îngrijirea şi educaţia mamei şi încredinţaţi tatălui, numai dânsul este in drept a percepe venitul destinat întreţinerii şi educaţiunei copiilor, indiferent dacă acest venit a fost constituit de către soţie sau alte persoane, in urma unui act de transacţie);

Casaţie s. III: S. Leibovici cu Administraţia financiară a Capi-lei (Despre impunerea la patentă a sub-inchirietorilor de imobile, cum are a se fixa) cu o notă de d-l Remus C. Benişache;

Tribunalul Romanai: Anton G. Mărescu cu Ministerul lucrărilor publice (Despre drepturile cumpărătorului asupra bunului cumpărat.—Până unde se întinde albia şi de unde începe malul unui râu? Despre dreptul Statului de a regula scurgerea unui fluviu, schimbându-i cursul.—Responsabilitatea Statului când prin lucrările făcute a încălcat proprietăţile riverane) cu o notă de d-l avocat Sebastian Radovici;

Tribunalul Dorohoi: N. N. cu Soţia (Acţiunea de divorţ fiind intentată, soţul poate, pe cale de acţiune principală, să obţină expulzarea soţiei din domiciliul conjugal şi, in acest caz, Tribunalul, chiar dacă soţia nu se prezintă sau nu cere, trebuie să oblige pe soţ a servi soţiei o pensiune alimentară), cu o observaţie de d-l profesor D. Alexandresco.

Sumarul No. 59

Roadele date de institutia judecătorului ambulant şi propuneri pentru modificarea şi clarificarea unor articole din legea judecătorilor de ocoale (Copie după raportul No. 13880/911, trimis d-lui Ministru al Justiţiei de către d-l C. St. Bossie, jude ocolul Scorţeni, jud. Bacău).

Sumarul No. 60

Roadele date de instituția judecătorească ambulant, rapoarte adresate d-lui Ministru al justiției de către d-nii judecători Paul Ionescu (Pastion), G. Angelescu și Ion Vartic.

Un cuvânt în favoarea justiției ambulante la sate, de d-l judecător Vladimir Mavrodineanu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. III: Dumitru Sfetescu cu Ilie C. T. odoru (Cum are a se calcula termenul la perimarea unei opoziții sau apel. — Art. 257 din proc. civilă și 903 din codul comercial), cu o notă de d-l Remus C. Benișache.

Sumarul No. 61

Despre sezină sau continuarea posesiunii în persoana moștenitorilor, de d-l profesor D. Alexandrescu.

Alcoolismul, cauză a incapacităților juridice, de d-l Iosif Cohen, licențiat în drept.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Ecaterina D. Fl. Voicu cu Preda M. Crăciun (Pământurile date în embație nu pot fi ținute în seamă pentru completarea întinderii de pământ, ce au dreptul a dobândi sătenii cultivatori de pământ, conform legii rurale. — Art. 1475 c. civ.; art. 7 din legea rurală dela 1864 și art. 1 din legea interpretativă dela 1879);

Casație s. II: I. Iulian condamnat pentru art. 140 cod penal (Funcionarul însărcinat numai cu primirea și predarea unor bilete de drum de fier biroului de control, și care sustrage asemenea bilete, se pedepsește, conform art. 140 codul penal, cu o singură penalitate, oricare ar fi cuantumul prejudiciului cauzat. Nu este interes pentru condamnat a face recurs pe motiv că nu i s-ar fi aplicat o pedeapsă care era mai grea decât cea aplicată);

Judecătoria ocolului II București: Ministerul Instrucțiunii și al Cultelor cu C. Grigoriu (Proprietarul nu poate cere rezilierea contractului pentru că chiriașul ar fi subînchiriat imobilul când aceea subînchiriere expirase în momentul intentării acțiunii, așa că culpa nu mai exista. — Dreptul unui chiriaș de a-și asocia și altă persoană pentru exploatarea lucrului subînchiriat nu echivalează cu o subînchiriere. — Art. 1419 codul civil).

Suflete ciudate, de Tiberiu Constant, recenzie de Iscod.

Sumarul No. 62

Despre dreptul cumpărătorului unui imobil de a exercita acțiunea posesorie contra terților posesori, în cazul când ei n-au avut de loc posesia, de d-l avocat Gr. Ruptureanu.

Jurisprudență. — Curtea de casație, s. I: Primăria Comunei Călăreți cu Lixandra Kiriacescu (Locurile și clădirile date anterior preoților, spre locuință, au rămas în proprietatea și administrația comunelor în urma legii din 1902 pentru înființarea Casei Bisericești. — Art. 1 din legea Casei Bisericești);

Casație s. III: Direcția C. F. R. cu Luca Elefterescu (În materie de expropriațiune pentru cauză de utilitate publică, dacă expropriatul nu răspunde în 10 zile dela data notificării ofertei de preț indemnizațiunii, tăcerea sa se consideră ca o acceptațiune a prețului oferit. — Actele ce se comunică expropriatului numai atunci se lipsesc pe ușa casei domiciliului său, când, în lipsa sa, actul nu s'a remis veri unei persoane din cele arătate de lege. — Art. 36 din legea de expropriațiune. — Art. 74 din pr. civilă combinat cu 68 din legea jud. de ocoale);

Curtea de apel s. I București: Colonel C. Marian cu Ministerul de finanțe (O cerere de înscriere la pensiuă făcută în ziua de 1 Martie este tardivă. — O asemenea cerere, însă, nu trebuie respinsă, ci amânată pentru a fi examinată de comisia ce va funcționa la 1 Martie a anului viitor);

Curtea de apel s. III București: Eliza Pădeanu cu Colonel Negel (Veniturile imobilului dotat nu pot fi poprite de creditorii femeii, de oarece ele, deși proprietatea soțului, servesc înainte de toate la satisfacerea sarcinilor căsătoriei);

Tribunalul Olt: Dumitru G. Ciucan cu Maria G. Mihai (Numai în cazul când partea lipsește și nimeni nu se găsește la domiciliul său care să primească actul, sau când toți cei prezenți declară că nu voesc să-l primească, agentul judecătoresc are a tipă actul pe ușa casei adresantului, iar nu și atunci când cei prezenți primesc actul din mâna agentului, dar nu pot sau nu voesc a da adevărul de primire. — Dacă călcarea formei a pricinuit părții care o încoacă o vătămare pe care n-o poate îndrepta, actul se anulează. — Art. 66, 68 legea jud. de ocoale; art. 735 pr. civilă);

Judecătoria ocol. II București: D. Gârbea cu Casa Bourne & Co (Art. 409 pr. civilă urmează să se aplice și funcționarilor particulari cu singura deosebire că lefurile lor se pot urmări pentru orice creanțe, însă numai până la o anumită cotitate, în raport cu leafa, urmând ca restul să-i servească pentru întreținerea sa).

Sumarul No. 63

Despre sezină sau continuarea posesiunii în persoana moștenitorilor (urmare și fine), de d-l profesor D. Alexandrescu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Ministerul Cultelor și Instr. Publice cu Ecaterina Stănculescu (În afacerile privitoare la legea proprietarilor nu există drept de opoziție nici la Curtea de casație) cu o observație de Iscod;

Curtea de apel Galați s. II: Ilie I. Săbăreanu cu C. I. Pappia (Când rezilierea contractului s'a cerut și obținut de arendaș în baza art. 123 c. civil, nu poate fi loc la nici o acțiune pentru despăgubirea arendașului și pierderea recoltei pregătită de dânsul. — Principiul pus în art. 484 din C. civ. nu poate să-și aibă aplicațiunea decât în ipoteza rezilierii contractului din culpa uneia din părțile contractante, iar nu în cazul art. 1423 din C. civil când părțile n'au a-și imputat nici o vină, cu o Observație);

Judecătoria Ocol. Suraia-Putna: Drăguța V. G. Necula cu George R. Andrei ș. a. (Este nulă o acțiune pentru partagiul de o valoare de 2650 lei dacă este făcută pe timbru de 2 lei în loc de 30 lei. — Art. 124 din leg. j. de ocoale și art. 23 al. 1 legea timbrului).

Sumarul No. 64

Circulațiunea automobilelor și responsabilitatea penală și civilă a conductorilor și proprietarilor lor, de d-l G. St. Bădulescu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Ioana G. Manole ș. a. cu Maria Dumitru George ș. a. (Când actul de paupertate nu se depune înăuntrul termenului de apel instanței la care s'a făcut apelul, acel apel trebuie declarat nul. — Art. 26 și 52 din legea timbrului);

Casație s. II: Valeriu Hanu (Este casabilă deciziunea camerei de punere sub acuzare care nu arată numele judecătorilor cari au luat parte la acea deciziune);

Casație s. III: Casa Korallek & Müller cu Administrația financiară Brăila (Patentarii bancheri decad din dreptul d'a cere înlocuirea taxei fixe prin taxa de 5% din venitul net al operațiunilor lor, după bilanțul anului precedent, dacă nu reînnoesc declarațiunea lor în fiecare an Administrației financiare respective, cu șase luni înainte de începerea anului bugetar pentru care patentarul voeste a face această înlocuire);

Trib. Ilfov s. III: V. I. Protopopescu cu Petru Vasilescu (Mandatele trebuie să plătească mandatarului, pentru îndeplinirea mandatului, onorariul ce i s'a promis, fără a se putea reduce dacă afacerea nu a reușit și aceasta chiar în cazul când i-a revocat mandatul, dar revocațiunea a parvenit mandatarului după ce și-a îndeplinit obligațiunea. — Art. 1547 din codul civil);

Trib. Comercial Ilfov: Dr. S. Aisinman cu Societ. anonimă Chemisch Fabrik H. Bucherer din Colonia-Ehrenfeld (Germania) (Streinii ca și românii pot chema înaintea Trib. române pe un strein: chiar când acesta n'ar avea reședința în România, pentru a-și îndeplini obligațiunile contractate de el în România sau în țară streină. — Art. 11 și 13 din codul civil);

Casa de credit și ajutor a avocaților, de d-l avocat P. Popescu-Muscel.

Sumarul No. 65

Reorganizarea Sindicatului falimentelor, de d-l I. Ionescu-Dolj

Jurisprudență. — Curtea de casație s.-unite: Administrația financiară Prahova cu Societatea Steaua Română (Despre impunerea Societăților de petrol la foncieri pentru venitul net al producțiunii. Ce se înțelege prin venit net? — Dacă rezervoarele și clădirile dela suprafața solului pot fi impuse separat și când? — Art. 18 și 20 din legea de constatare și art. 3 și 4 din legea impozitului fonciar);

Casație s. III: Administrația financiară Prahova cu Societatea Internațională Română de petrol (Rezervoarele și clădirile dela suprafața solului, întrucât sunt afectate industriei extractive de petrol, nu pot fi impuse în mod separat la darea fonciară, dacă întreprinderea la care servesc aceste instalațiuni face deja obiectul unei impuneri speciale. Dacă însă exploatarea de petrol mai face și speculă cu rezervoarele și conductele sale întrebându-le la depozitarea și transportul țițeiului altor exploatări și trăgând un folos din închirierea acestor conducte și rezervoare, ele trebuiesc a fi impuse la darea fonciară, ca unele ce au caracterul de imobile prin încorporație);

Camera de punere sub acuzare de pe lângă Curtea de apel București: Th. Witing ș. a. cu Ministerul Public și D. P. Voinescu (Acțiunea publică contra administratorilor Societăților comerciale numai atunci se poate pune în mișcare de unul din asociați, în mod singular, când actul prejudiciabil îl interesează numai pe el singur sau o parte din asociați, de oarece orice excepțiune se înlătură când se dovedește fraudă și rea credință. — Art. 151 și 155 C. com.);

Tribunalul Ilfov s. I: V. Berceanu cu Căpitan C. Ștefănescu-Sturza (Contractul de misitie este un contract asemănător contrac-

tului de întreprindere.—Mijlocitorul nu are dreptul la onorariu substat decât dacă afacerea cu care a fost însărcinat s'a realizat.— În cazul însă când el a îndeplinit toate condițiunile, însă afacerea nu s'a realizat din cauză că partea care i-a dat însărcinarea nu a voit să mai contracteze, în asemenea caz mijlocitorul are dreptul numai la daune);

Judecătoria Ocol. II București, Casa de Economie, Credit și ajutor a ofițerilor cu Căpitan I. Cătuneanu (Un ofițer imprumutat la Casa de credit și ajutor a ofițerilor și în urmă reformat, poate să fie urmărit, pentru datoria sa, în orice avere personală a sa.—Art. 19 și 21 din legea Casei de credit a ofițerilor combinate cu ar. 1718 și 1719 C. civil);

Sumarul No. 66

Vrista ca impediment la alegerea în episcopat (studiu canonic și juridic) de Creștin.

Jurisprudență—Curtea de casație s. I: Voicu Negulescu cu Dumitrana R. Badea ș. a. (Despre autoritatea lucrului judecat.—Când și în ce condiții i poate fi opusă creditorului ipotecar hotărârea definitivă obținută în contra debitorului.—Hotărârile au efect retroactiv dela data cererii și acest efect se produce numai între părțile litigante, iar nu față de terți cari au un drept distinctiv.— Art. 1201 c. civ.).

Tribunalul Tutova: Ruxandra Tomescu cu Fr. Tomescu (Legatarul particular nu are exercițiul dreptului de proprietate în lipsa punerii în posesie.— Art. 713, 719, 1718 și 1719 c. civ.).

Sumarul No. 67

Hotărârea Comisiunii de judecată a Corpului didactic secundar și superior, cu No. 8/911, și deciziunea Ministerului cultelor și instrucțiunii publice din 6 Iulie 1911, care aplică excluderea din învățământ a d-lui Dr. C. Chiricescu, profesor la Facultatea de teologie, pentru divulgarea de scrisori confidentiale, însoțite cu o notă critică a d-lui profesor I. Tanoviceanu.

Tribunalul Iași s. I: Ion I. Dima cu George și Elena Teodorescu (Despre dreptul adoptatorului la succesiunea adoptatului.— Ce se înțelege prin cuvintele «lucruri găsite în natură»? — Adoptatorul este un succesor pentru bunurile dăruite adoptatului.— Nulitatea unui testament se poate ridica și pe cale incidentală înaintea instanței de trimitere în posesie, iar nu numai printr-o acțiune ulterioară în anularea testamentului, după ce legatarul a fost pus în posesie.—Art. 316 cod. civil);

Tribunalul Ilfov s. III: Prim-Procurorul Trib. Ilfov cu Haralambie și Manliu Colțescu (Cari sunt elementele delictului de înșelăciune? Cari sunt elementele delictului de fals? — Natura prejudiciului.—Art. 332, 125 și 126 cod penal).

Sumarul No. 68

Vrista ca impediment la alegerea în episcopat, studiu canonic și juridic. (urmare) de Creștin.

Jurisprudență—Curtea de casație s. II: Eliza Gherasi cu Portărelul Trib. Ilfov (Sentința achitătoare a primei instanțe, rămasă definitivă prin neapellare de către Ministerul public, nu constituie autoritate de lucru judecat pentru partea civilă, care are dreptul să stabilească în apel existența delictului ce servă de bază despăgubirilor sale civile);

Curtea de apel Galați s. II: Societatea anonimă română pentru industria forestieră cu Obștea Văsui-Putna (Despre ancheta în futurum.—Jurnalele cari dispun facerea unei anchete se socotesc ca hotărâri premergătoare și nu se pot ataca cu apel separat, ci numai odată cu hotărârea dată asupra fondului.— Art. 66 și 323 pr. civilă);

Curtea de apel București s. II: Societatea de asigurare «Dacia-România» cu Frații Gheorghiade (Ordonanțele prezidențiale date cu ocazia unei anchete în futurum sunt susceptibile de apel la Curte, după dreptul comun, iar nu de apel la completul tribunalului. Instanța care judecă acțiunea principală, judecă și cererea de anchetă în futurum).

Sumarul No. 69

Gâteva cuvinte asupra legii de organizare a Inaltei Curți de casație, de d-l G. St. Bădulescu.

Jurisprudență—Curtea de casație s. III: Inginer N. Andronescu cu Inalta Curte de Conturi (Dacă Statul sau județul au figurat ca părți civile în instanța penală care a decis achitarea pentru delictul de abuz de încredere a inculpatului, care a justificat întrebuintarea sumelor ce i se încredințase de Stat sau județ, Curtea de conturi nu mai poate statua în urmă asupra acelor sume, fiind autoritate de lucru judecat);

Rezumat de concluziuni depuse de d-l avocat Petru Borș din partea d-lui Inginer N. Andronescu în proces cu Curtea de conturi.

Judecătoria ocolului II București: Emilia Comșa cu Iuliana M. Micloș (Nu se poate deferi juraământ spre a se dovedi că ceiace

s'a cesionat nu există, față cu actul de cesiune, care nu poate fi dăruit decât pe cale de acțiune principală.— Prin faptul unei cesiuni de venituri nu se dă dreptul de urmărire cesionarului în contra cedentului în caz de insolvabilitatea debitorului; așa că creditorul urmăritor, adică cesionara, neavând un titlu contra cedentei părți, întrucât din actul de cesiune nu rezultă acest drept, urmărirea de venituri nu poate fi admisă).

Sumarul No. 70

Vrista ca impediment la alegerea în episcopat (urm. și fine), studiu canonic și juridic de Creștin.

Falitul care a achitat integral pe toți creditorii, poate cere închiderea procedurii falimentului? de d-l judecător Vladimir Mavrodineanu.

Jurisprudență—Curtea de casație s. II: Colonel D. Negel cu Eliza și D. C. Pădeanu și Inginer Negruz (Soția are dreptul de a se opune la poprirea veniturilor dotale, care aparțin bărbatului fără a fi nevoie de a face o deosebită contestație, cum prevede art. 458 din proc. civilă, dacă a fost chemată ca parte în instanța de poprire.— Art. 196 din codul civil și 458 proc. civ.).

Casație s. III: David Litman cu Judele sindic al Trib. Teleorman în falimentul David Litman (Achitarea integrală a creditorilor verificată de loc, Tribunalului, la autorizarea închiderii procedurii falimentului și darea în primirea falitului a activului său).

Curtea de casație s. III: Nobert Osterzetter cu Teodor Doroftei (Un act ce poartă semnătura aceluia în contra căruia se invoacă, poate valora ca un început de dovadă scrisă ca și actul al cărui coprius ar fi scris de către acel contra căruia se invoacă, fără însă a fi semnat de el) cu o Notă de d-l Remus C. Benișache.

Jud. Ocol. II rural Vaslui: Casa centrală a Băncilor populare cu D. G. Balența (Intențiunea frauduloasă, ca element constitutiv al delictului de delapidare de bani publici, rezultă din chiar faptul recunoașterii că casierul delapidator a încasat banii fără să fi eliberat recipise din registrul chitanțelor, ci numai simple chitanțe de mână.—Art. 140 c. p. și 17 din Legea Băncilor populare).

Sumarul No. 71

Primul congres al Federației avocaților din România: Programul.—Instrucțiuni generale.—Chestiunile supuse congresului.

Minimul de salariu din legea Invoelilor agricole, de d-l judecător Dem. G. Teodorescu.

Jurisprudență—Curtea de casație s. I: Alexandrina N. Constandache și Agripina Caracaș cu Societatea Funcționarilor Publici (Societatea funcționarilor publici, neavând de obiect specula, se consideră ca o societate de ajutor mutual, iar nu ca o societate de asigurare. Pensunile ce ea servește văduvelor societărilor se pot reduce, în proporție cu fondul pensiunilor de către Adunarea generală a Societății, care are dreptul de a modifica articolele din Statutele sale, conform necesităților societății, și modificările făcute sunt opozabile atât membrilor cât și pensionarelor Societății).

Casație s. II: Ion Teodorescu, condamnat la amendă pentru că a refuzat să jure ca martor (Amenda pronunțată contra martorilor cari nu se prezintă sau refuză să jure ori să mărturisească, are un caracter de execuțiune imediată, iar nu o pedeapsă penală în contra căreia să se poată apela);

Casație s. III: Administrația financiară Mehedinți cu Aristide Anastasiu (Patenta de avocat de 4% se plătește asupra întregii locuințe, iar în cazul când avocatul are și un birou aparte în afară de casa în care locuiește, trebuie a se calcula patentă și asupra încăperii aceluia birou);

Casație s. III: Gelber cu S. Sköchter și Mihail Herșcovici (Dacă oponentul a întrerupt perimarea opoziției sale, prin punerea în curs de judecată a opoziției, scoțând și citațiile mai nainte ca adversarul său să fi scos citațiile în cererea sa de perimare, cu drept cuvânt tribunalul respinge cererea de perimare).

Sumarul No. 72

Din principiile și rezultatele legii judecătoriilor de ocoale din 1908, de d-l judecător C. Orănescu.

Jurisprudență—Curtea de casație s. I: Obștea locuitorilor din Târgul Potlogi cu Jeana N. D. Ghika ș. a. (Cererile de perimare se judecă de tribunale în prima și ultimă instanță cu doi judecători.— Art. 20 din legea de organizare judecătorească);

Curtea de casație s. II: Administrația financiară Romanți cu I. Băbeanu (Oridecâteori este vorba de schimbarea cotei de impunere și fixarea acestei cote, aceste operațiuni sunt de atributul Comisiunilor de recensământ.— Art. 28 din legea de constatare);

Curtea de casație s. III: Ion Cîrșeanu cu Administrația financiară Prahova (Impozitul asupra păcurei numai atunci se aplică când se va constata că există de fapt producțiune de păcură, fără de care nu poate fi o bază impozabilă.— Art. 2 din legea pentru așezarea impozitului asupra păcurei din 1887);

Judecătoria Ocolului Roman: G. Botez cu Vasile G. Popovici (Primirea chiriei de către proprietar peste termenul prevăzut în contract face ca, în cazul când chirieașul nu plătește chiria la termenele stipulate în contract, proprietarul să nu poată dobândi expulzarea lui decât după o prealabilă încredințare formală că nu mai voește a-l îngădui să plătească chiria mai târziu de termen.

Sumarul No. 73

Din principiile și rezultatele legii judecătorilor de ocoale din 1908 (urmare și fine) de d-l judecător C. Orănescu.

Jurisprudență — Curtea de casație s. I: Primăria Comunei Borlești-Neamțu cu Eufrosina I. Teodorescu ș. a. (Vânzarea este perfectă între părți și proprietatea este de drept strămutată la cumpărător îndată ce părțile s-au învoit asupra lucrului și asupra prețului. Art. 1295 c. c.);

Tribunalul Neamțu: Ministerul Domeniilor cu principele Mihail D. Sturdza (Statul nu poate să perceapă vre-o taxă dela proprietarii riverani pentru morile instalate pe râurile plutitoare, dacă o asemenea taxă nu este prevăzută de vre-o lege. — Simpla toleranță nu dă naștere la un raport juridic din care să rezulte drepturi și obligațiuni correlative. Art. 158 reg. org. al Moldovei, art. 19 din Constituție și 476 c. c.);

Tribunalul Covurlui s. II: Constantin Vidrașcu cu Neagu Iorga (Acțiunea de reziliere a contractului de bezman pe motiv că bezmănarul a schimbat destinațiunea imobilului, sau nu a îngrijit ca un bun proprietar, este neîntemeiată atâta timp cât nudul proprietar nu și-a îndeplinit obligațiunea legală de a soma pe proprietarul folosinței să aducă îngrijirile necesare imobilului. Cererea de reziliere depusă în justiție nu poate înlocui dojana cerută de lege. Art. 1511 și 1512 Cod. Calimach);

Judecătoria ocol. rural Fierbinți-Ilfov: N. Constantinescu, dat judecăței pentru contravenție (Un regulament al unei legi rămâne, chiar după ce legea a fost modificată sau înlocuită — până la elaborarea unui alt regulament — aplicabil în toate acele dispozițiuni cari nu contravin spiritului și textului legii modificate sau înlocuite. Pedepsa ce urmează a se aplica, atunci când pentru călcarea dispozițiunilor unui regulament nicio lege specială nu prevede vre-o pedeapsă, este cea prescrisă de art. 385 al. 9 c. pen.).

Sumarul No. 74

În caz când un imobil este supus uzufructului, cine trebuie să plătească cheltuielile necesare pentru aducerea apei și facerea canalului de scurgere a zoilor: proprietarul sau uzufructuarul? de d-l profesor D. Alexandresco.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I, Curtea de apel Iași s. I și Tribunalul Tutova: Procurorul Tribunalului Tutova cu Moșt. def. Mendel Melicsohn și Soții Exarcu (Din termenii generali ai art. 1 din legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în a-endă, rezultă că în acea prohibițiune este cuprinsă în mod implicit și starea de indiviziune rezultând din transmisinnea prin moștenire, pentru că legiuitorul când se exprimă că nimeni, singur sau în asociație cu alții, sub orice formă sau denumire, se înțelege că, nu este permisă exploatarea mai multor moșii cu arendă a căror întindere împreună ar fi mai mare de 4000 hectare. În orice mod s'ar face sau în orice formă. Prin urmare nu se poate susține că prin analogie se aplică prohibițiunea din art. 1 sus citat și la starea de indiviziune, întrucât aceasta rezultă chiar din termenii legii.

Sumarul No. 75

Congresul avocaților, de Cronicar;

Observațiuni asupra isvoarelor de obligațiuni și declarării unilaterale de voință, de d-l Dr. I. N. Fintescu;

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Anghelina Stoica Giolu ș. a. cu Iancu Tudor Micu ș. a. (Copiii adoptatului au drept de moștenire în averea adoptatorului. — Art. 312-317 și 659 cod civil), cu o observație;

Tribunalul Ilfov secția comercială: S. Veisengrün & Reiss cu Banca Comercială R. din București și I. M. Gherghiceanu (Despre contul curent. — Caracterul lui. — Despre deschiderea de credit. — Combinarea ei cu contul curent. — Deosebirile între deschiderea de credit și între contul curent. — Despre poprire. — O poprire nu se poate valida de cât pe soldul rezultat la închidere, chiar dacă în momentul înființării popririi nu se făcuse vre-o remitere între părți. — Art. 372 cod com.).

Sumarul No. 76

Observațiuni asupra isvoarelor de obligațiuni și declarării unilaterale de voință (urmare și fine) de d-l Dr. I. N. Fintescu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Maria Panaitescu cu firma Ferero Bucurest (Actul dotal, făcut sub imperiul vechei legi de procedură, în care un imobil este constituit dotă, nu poate fi opus

terțiilor cât timp e înscris numai în registrul special de foi dotale. — Art. 818, 1801, 1802 din C. Civil și art. 722 și 723 Pr. civilă);

Curtea de casație s. III: Șmil Nathansohn cu Bernard Leibovici și Cresanta Vandora (Când un comerciant a făcut o reclamație în justiție, judecătorii au dreptul d'a cere reclamantului să arate patentă pentru comerțul ce exercită. Ei nu pot însă discuta și examina, cu această ocazie, legalitatea impunerei la patentă, care a fost stabilită de jurisdicțiile speciale: Comisiunile comunale și Comisiunile de apel. Art. 19 din legea patentelor și 36 și 104 din Constituție);

Curtea de apel Buc. s. I: Ecaterina Popescu cu Tudor George (Orice convențiuni, altele decât cele pentru socoteli, intervenite între tutore și pupilul ajuns la majoritate, sunt valabile — Fostul minor fiind capabil de a face donații în favoarea ascendentului, fost tutore al său, înainte de darea socotelor, a fortiori el poate să facă o convenție, cum este o vânzare, unde primește un echivalent în schimb. — Art. 419 și 809 C. civil);

Judecătoria ocolului rural Suraia-Putna: Radu Turcitu cu Ion Pascu (Despre elementele delictului de rănire din imprudență. — Cuvântul «răniri» din art. 249 C. penal, la noi ca și în codul francez în art. 320 este luat în sensul cel mai generic al cuvântului și cuprinde în sine atât leziunile externe cât și acele interne).

O sentință... și un cuvânt, de d-l Nic. M. Părvulescu.

Sumarul No. 77

Părerea Decanului Facultăței de drept din Iași, d-l Dimitrie Alexandresco, în chestia tramvaelor din București.

Jurisprudență. — Tribunalul Putna s. I: Maria A. Mițu cu Marin și C. A. Răileanu (Moștenitorul rezervatar are dreptul de a proba cu martori donațiunile deghizate. — Validitatea donațiunilor deghizate în dreptul nostru (chestie controversată), cu o observație de d-l profesor D. Alexandresco.

Sumarul No. 78

Exercițiul acțiunei penale de bancrută în legătură cu falimentul comerciantului, de d-l Dimitrie Hozoc.

Jurisprudență. — Curtea de casație s.-unite: Natalia Dr. Brânză cu Casa de Depuneri. N. C. Brânză ș. a. (Constatarea instanței de fond cum că o sumă de bani, depusă depusă de soț pe numele soției la Casa de Depuneri, aparține succesorilor soțului ca avere succesorală, iar nu soției, este o chestie de fapt care nu poate cădea sub cenzura Curței de casație. — Nu poate fi dar manual atunci când instanțele de fond constată că tradiția lucrului dăruit nu s'a făcut donatarului de către donator în timpul vieții).

Casație s. II: Athanase I. Lipati cu Carol Rische și Gebrüder Engelbrechten (Despre efectele popririi. — Dacă prin poprire se lovește de indisponibilitate întreaga sumă datorită de terțiu debitorului urmărit? Art. 455, 457 și 465 pr. civilă).

Demnitătea avocatului, de d-l avocat Popescu-Copuz.

Rezumatul Jurisprudenței Curței noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Servitute de trecere. — Acțiune posesorie. — Neadmisibilitate; No. 2: Antichreză. — Autenticare. — Competența Tribunalului; No. 3: Tăgăduirea paternității; No. 4: Perimare. — Constituirea tribunalului. — Ordine publică; No. 5: Succesiuni. — Ascendent în concurență cu colaterali;

Casație s. II: No. 1: Ultraj. — Magistrat-stagiar. — Proces verbal. — Putere doveditoare; No. 2: Apel dela judecătorul de pace. — Termen; No. 3: Repaozul duminical. — Contravenție. — Recurs. — Admisibilitate; No. 4: Sistem metric. — Contravenție penală. — Recidivă;

Casație s. III: No. 1: Taxe succesoriale. — Dotă mobilă. — Estimație. — Creanță. — Scăderea pasivului; No. 2: Vânzare comercială. — Neexecutare. — Daune. — Compensație. — Cont-curent; No. 3: Apel — Semnarea lui de o persoană fizică ce nu arată că reprezintă o firmă; No. 4: Drept electoral. — Acordarea întregimei drepturilor politice Dobrogeilor. — Autoritate de lucru judecat asupra calității de cetățean român. — Art. 1201 C. civ.

Sumarul No. 79

Exercițiul acțiunei penale de bancrută în legătură cu falimentul comerciantului (urmare și fine), de d-l Dimitrie Hozoc.

Jurisprudență. — Curtea de casație, s. I: Procurorul Trib. Buzău cu ceata Moșnenilor Băscă Gura Teghiei (Procurorul Trib. are drept de a face recurs în Casație contra deciziunilor comisiunilor instituite de art. 29 din codul silvic. — Tribunalul are dreptul de a statua ca instanță de apel, asupra drepturilor pretinse de moșneni. — Art. 29 și 32 din codul silvic din 1910.

Idem, s. I: Dumitru Stan C. Preoteasa cu Dumitru Preoteasa (O cerere de redeschidere a dosarului, cu plata taxelor de citațiuni, constituie un act de procedură cu caracter contradictoriu, fără să fie nevoie ca citația să ajungă la cunoștința părții adverse. — Cererea de redeschidere cu act de paupertate, sau în procese în

care procedura e gratuită, cum e în cele relativ la pământurile rurale și fixarea termenului de judecată, este suficientă pentru a întrerupe cursul perimării. — Apel venit dela judecătorul de ocol. — Îndeplinirea procedurii de parte. — Perimarea având de scop de a desființa toată procedura și a stinge instanța, obiectul ei este indivizibil, în acest sens că nu poate să fie admisă, decât în cazul când instanța poate să fie stinsă în întregime. — Perimarea nu se poate admite numai pentru unii dintr'ânșii. — Art. 66 din legea judecătorilor de ocoale și art. 257 din proc. civ., cu o adnotație de d-l D. Comșa.

Idem, s. II: H. T. Chirilă cu T. Andronic (Dacă fondul unei afaceri a fost judecat de tribunal în prima și ultima instanță și contestația făcută cu ocazia executării acestei hotărâri, nu poate fi supusă decât la același grad de jurisdicție. — Art. 402 din pr. civ.).

Curtea de apel Buc., s. I: Petre N. Sticlaru ș. a., apel contra respingerii autentificării unui act de vânzare. (Ordonanța Magistratului-stagiari, prin care se respinge autentificarea unui act, intrând în categoria ordonanțelor președintiale încuviințate de Președintele tribunalului, este neadmisibil apelul făcut la Curte în contra unei asemenea ordonanțe a magistratului-stagiari).

Rezumatele Jurisprudenței Curței noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Posesiune. — Exercitarea ei prin simpla toleranță. — Chestie de fapt; No. 2: Recurs. — Dreptul părții de a lăsa în părăsire un recurs neregulat și a face altul în regulă dacă mai este încă în termen; No. 3: Legea vânzării bunurilor Statului. — Loturi de 5 hectare. — Inalienabilitatea lor. — Dacă ea este absolută; No. 4: Buna credință. — Constatarea ei. — Chestiune de fapt; No. 5: Pământ rural. — Sătențe cultivate de pământ. — Dreptul lor de a dobândi pământ rural. — Art. 7 l. r. dela 1864, 1 din l. interpr. 1879 și 1 din l. interpr. 1910; No. 6: Contract de întreprindere de lucrări. — Accident întâmplat lucrătorilor. — Daune. — Cazul când proprietarul răspunde de daune. — Art. 1470 din codul civil; No. 7: Revizuire. — Stat. — Lipsă de apărare.

Casație s. II: No. 1: Poprire. — Validare definitivă. — Transport judiciar. — Creanță privilegiată posterioară. — Înlăturarea ei dela tablou. — Art. 462 și 464 din proc. civ.; No. 2: Act de procedură. — Comunicare. — Competința teritorială a ofițerilor de poliție. — Art. 66 din l. j. p. 9 și 16 din l. o. p. g. s.; No. 3: Majoritatea în penal. — No. 4: Pedepse cumulative. — Aplicarea numai a uneia din ele. — Circumstanțe atenuante; No. 5: Delict electoral. — Reclamație. — Condiția de a fi susținută de 3 alegători.

Casație s. III: No. 1: Curtea de conturi. — Competință. — Gestionar de fapt. — Art. 24 din l. C. de conturi; No. 2: Mandat comercial. — Privilegiul mandatarului. — Pretenție ce nu este certă și lichidă. — Art. 386, 387, 388 din codul com. și 378 din proc. civ.; No. 3: Cambie. — Gir pignorativ. — Excepțiile ce poate invoca debitorul; No. 4: Asociațiile în participație. — Pretențiuni între asociați. — Prescripția de 10 ani (iar nu de 5 ani). — Art. 949 și 947 din codul com.

Sumarul No. 80

Jurisprudență. — Curtea de casație s. II: Ion D. Ioniță condamnat la amendă că a turburat liniștea ședinței (Măsurile de poliție luate în ședința de judecători sunt definitive și executorii; în contra unor asemenea măsuri nu există drept de apel);

Idem: Societatea Română-Franceză de petrol «Columbia» cu Societatea «Româno-Americană» de petrol ș. a. (În materie de consolidare de concesiuni petrolifere dacă toate formele de publicitate s'au îndeplinit, și la termenul fixat nu s'a făcut nici un fel de contestație de către concedenți sau cei interesați, instanța rămâne legată numai cu acei ce ar fi făcut vreo contestație sau ș-ar fi arătat pretențiunile lor, la Comisia de consolidare, fără a mai fi nevoie de a fi chemați în apel acei ce nu s'au opus într'un mod oare care la Comisiune);

Camera de punere sub acuzare a Curții de apel București: Procurorul Trib. Muscel, apel contra ord. jud. instr. în cazul N. Voicescu (În cazul când nu este deschisă acțiune publică de Parchet și nici partea civilă constituită, judecătorul de instrucție nu poate da ordonanță de urmărire, el având rolul numai de ofițer de poliție judiciară. — (Art. 45 pr. penală), cu o notă de d-l profesor I. Tanoviceanu);

Tribunalul Dolj s. I: C. T. Alan cu Ad-ția Casei Bisericii (Contravenție la legea lumânărilor. — Administratorul Casei Bisericii în apelul ce a făcut poate figura ca parte civilă. — Nearătarea exactă a cantității de ceară și a fitilului din probă. — Fitilul incomplet piroforizat. — Circumstanțe atenuante se pot acorda. — Art. 2 și 5 din legea lumânărilor de ceară), cu o notă de d-l avocat Dem. D. Stoenescu.

Tribunalul Tecuci: Aron Igner cu Abram Segal (Faptul unui locatar de a subinchiria parte din imobil, nu e un motiv de rezi-

liere când se dovedește că proprietarul a renunțat tacit la beneficiul clauzei scrise din contract. — Despre mandatul tacit. — Proba acestui mandat. — Art. 1523 c. civil).

Rezumatele Jurisprudenței Curței noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Acțiune posesorie. — Dreptul judeului de ocol de a judeca cu ocazia posesorului și petitorul dacă nu excede competența sa. — Art. 32 din legea judec. de ocol din 1908; No. 2: Plata lucrului nedatorit. — Acțiune în restituire. — Cazurile când asemenea restituire are loc. — Art. 992 și 993 cod civil; No. 3: Proba cu martori. — Început de dovadă. — Caracterul ei. — Art. 1197 din codul civil; No. 4: Verificarea scriptelor. — Aprecierea instanțelor de fond. Dreptul acelor instanțe de a face însși verificarea. — Art. 173 din proc. civilă; No. 5: Perimare. Cerere de fixare de termen fără plata taxei citațiunilor. — Dacă întrerupe perimarea? — Cererea de perimare făcută de unul din păriți. — Dacă profită și celorlalți păriți? — Art. 257 pr. civilă.

Casație s. II: No. 1: Poprire. — Validarea definitivă. — Contestație la executare. — Mijloace de apărare ce se pot invoca; No. 2: Faliment. — Concordat. — Neplata cotei. — Delict de bancrută simplă, independent de alt fapt de bancrută simplă, pentru care falitul a fost condamnat. — Art. 863 cod com. — Acțiune în anularea concordatului. — Neparticiparea sindicului; No. 3: Fals în acte publice. — Act de vânzare. — Arătarea venitului imobilului. — Falsificarea acestei mențiuni. — Art. 125 c. penal.

Casație s. III: No. 1: Expropriere. — Recurs. — Taxa specială de 200 lei. — Constituirea tribunalului. — Ordine publică; No. 2: Casa Bisericii. — Competința de a verifica gestiunea epitropiilor bisericesti. — Hotărîre. — Minută. — Nesemnarea considerentelor de un judecător; No. 3: Legea de urmărire. — Creanță rezultând dintr'o convenție. — Comună; No. 4: Cambia fără scadență. — Prescripție

Sumarul No. 81

Un nou sistem de ambulanță, de d-l judecător Spiru Hasnaș.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Niță Negulescu cu Vasile I. Popa (Despre prescripțiunea liberatorie de 5 ani prevăzută de art. 568 din proc. civ. în favoarea adjudecatarului);

Casație s. II: (Majoritatea prevăzută de art. 63 cod. penal este stabilită numai sub punctul de privire al infracțiunilor la codul penal. Sub punctul de privire al responsabilității civile, individul nu poate fi considerat ca major decât la vârsta de 21 ani împliniți, prevăzută de codul civil), cu o Notă de d-l profesor I. Tanoviceanu;

Curtea de apel București s. III: Toma G. Starcovici cu Irina I. Drăgan (Despre obligațiunea soțului din a doua căsătorie de a întreține și a educa copiii soției sale născuți din prima căsătorie. — Art. 194—195 cod. civil);

Tribunalul Tecuci: Dimitrie Alexandrescu cu Dimitrie Bălănescu (Despre dreptul apărătorilor de pe lângă judecătorii de ocoale de a pleda și dinaintea judecătoriei formată din nou cu comune dela o judecătorie pe lângă care a fost înscris ca apărător. — Art. 125 din legea jud. de ocoale din 1908) cu o Notă de Iscod;

Judecătoria ocolului II București: C. Stoianescu c. G. A. Mandi (Despre serviciile de lumină. — Dacă ele există în legislația noastră? — Ce se înțelege prin cuvintele «și altele asemenea» din art. 634 c. civil. — Dacă se poate intentă acțiune pentru un prejudiciu viitor? — Art. 611—624; 634—635 c. civil);

Rezumatele Jurisprudenței Curței noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Intervenție la casație. — Admisibilitatea în principiu. — Depunerea motivelor peste termenul prevăzut de art. 73 l. c. casație. — Art. 248 proc. civilă; No. 2: Jurământul evreilor. — Prestarea lui în pretoriul tribunalului. — Abrogarea anaforelei din 1844; No. 3: Pământ rural. — Moșnenii (Răzeșii). — Dacă dâșii pot dobândi pământ rural în condițiile legii rurale din 1864; No. 4: Timbru. — Caracterul penal al art. 26 din legea timbrului. — Cerere de perimare făcută pe timbru fix de 5 lei. — Obligarea părții de a plăti numai diferența de 20 lei până la completarea timbrului de 25 lei. — Art. 25 și 26 din legea timbrului; No. 5: Clauza rezolutorie. — Dacă legea cere întrebuintarea unor anumiți termeni pentru constatarea ei. — Chestiune de fapt; No. 6: Act sub semnătură privată. — Lipsa datei. — Validitatea actului; No. 7: Interdicție. — Dreptul judecătorului de fond de a respinge de plano cererea de interdicție când o găsește neserioasă, fără a mai admite administrarea probelor;

Casație s. II: No. 1: Poprire ca măsură conservatoare. — Necesitatea unui act scris. — Nu este nevoie ca creanța să fie certă, lichidă și exigibilă. — Lipsă de cauțiune. — Art. 455 pr. civ.; No. 2: Taxa de 3% asupra salariilor. — Aplicarea ei administratorilor de moșii; No. 3: Drept electoral. — Dobrogea. — Acordarea întregimei drepturilor politice. — Improprrietărire în baza legii din 1882 pentru

regularea proprietății imobiliare din Dobrogea. — Dacă acest fapt poate conferi întregimea drepturilor politice. — Soluție negativă;

Casație s. III: No. 1: Monopolul tutunurilor. — Contravenție. — Modul de calculare al amenzi. — Art. 46 al. 2; No. 2: Patente. — Contravenție. — Amendă. — Art. 92 legea const. contrib. directă și art. 19 al. 4 l. patentelor; No. 3: Pensii; Infirmitate; Imposibilitate de a câștiga existența prin orice fel de muncă. — Art. 3 lit. b. și c. legea pensiilor; No. 4: Fonciar. — Pădure. — Vindere numai de uscături cazute; No. 5: Taxe succesoriale. — Imobile. — Evaluare. — Art. 64 litera f, l, t; No. 6: Impozit fonciar. — Șinele tramvaiului. — Imobil prin incorporare. — Art. 1 din legea impozitului fonciar; No. 7: Drept electoral. — Dobrogea. — Acordarea întregimei drepturilor politice. — Posesiune de Stat de alegător comunal. — Neadmisibilitate; No. 8: Avocat. Patentă.

Sumarul No. 82

Observațiuni asupra legii pentru arendarea moșiilor Statului și altor instituțiuni la asociațiunile țărănești, de d-l judecător Andrei Rădulescu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Zoița Nicolaide cu Ștefan Gurău (Termenele nu pot fi prelungite nici scurtate de judecători. — Expirarea termenelor poate fi ridicată de judecător sau de părți în orice stare a procesului);

Casație s. II: Florea R. Părlătescu cu Statul (Se consideră ca o contravenție la art. 228 din reg. sistemului metric faptul cumpărătorului de cereale, dela un țăran, de a rade singur dublul decalitrului după umplerea lui de către țăran. — Despre recidivă. — Dacă pentru recidivă se cere ca contravenientul să fi fost pedepsit anterior pentru o contravenție de aceeași natură? — Art. 397 c. p.);

Idem: C. Ionescu, condamnat pentru delapidare de bani publici (Dacă procesele-verbale încheiate de controlorii financiari pot face probă până la înscrierea în fals și în privința constatărilor a diferitelor împrejurări prin care s'a ajuns la delapidare și la falsurile săvârșite. — Art. 140 C. p. și art. 112 legea contab.);

Casație s. III: Societatea tramvaelor electrice din Galați cu Primăria Galați (Primăriile au dreptul, ca și Statul și județele, a urmări conform legii de urmărire toate creanțele rezultând din contracte. — Dacă prin convenție s'a stipulat dreptul primăriei a amenda d'a dreptul societatea tramvaiului, de câteori ar întrerupe circulația în condițiunile indicate prin convenție, titlul primăriei este însăși convenția, și poate urmări amenda conform legii de urmărire).

Curtea de apel București s. II: Ion A. Marinescu cere a i se legaliza un act de stare civilă (Nu se poate refuza legalizarea unui extract de stare civilă, de către tribunal, pe motivul că extractul nu este conform cu acel din registru aflat în păstrarea tribunalului. — Art. 32 C. civil, cu o Observație);

Judecătoria Oțelele-Mari-Vâlcea: Ion G. Ene cu Iancu Agafiu (Faptul unei persoane de a profita mai mulți ani de munca gratuită a unei alte persoane, sub pretextul de a-l adopta, constituie o culpă atunci când nu mai voeste a-l adopta și e dator, conform art. 998 și 999 c. civil, să repare această culpă prin plata unei sume drept daune).

Rezumatel Jurisprudenței Curței noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Proba cu martori. — Dacă condițiunea impusă de art. 186, cu privire la plata taxelor pentru citațiuni, se aplică și afacerilor în care procedura se îndeplinește fără plată de citațiuni? No. 2: Pământ rural. — Preoți de mir. — Dreptul lor de a dobândi pământ rural; No. 3: Recurs. — Termen. — Dacă comunicarea hotărârii făcută odată cu somata pentru executare, poate fi luată ca punct de plecare pentru calcularea termenului de recurs? No. 4: Just titlu. — Dacă asemenea titlu încetează de a fi just când persoana dela care emană nu eră proprietar? — Act de vânzare semnat prin punere de deget și legalizat de Primărie. — Dacă are vreo putere probatorie: Art. 1895 și 1897 cod. civil;

Casație s. II: No. 1: Calomnie. — Funcționar particular. — Faptele imputate nu se pot dovedi cu martori. — Proba cu martori. — Inutilitatea ei. — Respingere. — Motivare. — Suveranitatea instanței de fond; No. 2: Contravenție. — Regulament pentru alinierea satelor. — Art. 385, al. 9 cod. penal; No. 3: Urmărire imobiliară. — Pământ rural. — Recurs. — Scutire de timbru. — Pământ rural. — Urmărire silită. — Neadmisibilitate. — Casare fără trimetere;

Casație s. III: No. 1: Cambie. — Excepții de poate opune debitorul. — Art. 349 cod. comercial; No. 2: Licențe. — Comerciant de băuturi spirtoase. — Întinderea comerțului. — Nedeclarare. — Contravenție.

Sumarul No. 83

Câteva cuvinte în jurul proiectului legii de organizare judecătorească, de d-l avocat Adam Antonescu.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: V. F. Buricea ș. a. cu Cleopatra C. Dumitru ș. a. (Grefierul nu este obligat să se încredințeze

de identitatea părților, care se prezintă înaintea sa spre a face declarațiunea de renunțare la succesiune, prin mijloacele arătate de legea pentru autentificarea actelor, și simpla sa constatare că partea s'a prezentat în persoană face credința până la proba contrarie);

Casație s. III: Anastasia Gr. Vasilescu, ca tutore, cu Casa Biserici (Casa Bisericii este competentă, conform legii sale din 1902, de a verifica gestiunea epitropiilor bisericești și a se pronunța asupra tutului conturilor ce nu fuseseră până atunci verificate de consiliile comunale. — Dacă minuta deciziunii este semnată de judecătorii ce au pronunțat-o, faptul că un consilier din cauza unei imposibilități fizice n'a semnat considerentele ce s'au redactat în urmă, nu poate atrage casarea acelei deciziuni);

Curtea de apel București s. III: Fani Schaffel cu soțul său Iancu Schaffel (Nearătarea în detaliu a motivelor de divorț dă drept celui lalt soț pârât a cere nulitatea acțiunii de divorț, întrucât călcarea formei i-a pricinuit vătămarea. — Art. 218 C. civil);

Tribunalul Buzău: George Ionescu cu Monăstirea Ciolanul din Buzău (Este neadmisibil jurământul deferit unei persoane morale. Avera imobilă a monachilor și monachiilor, aflată în cuprinsul monăstirilor precum și toate obiectele sacre rămân după moartea lor proprietatea monăstirii, neputând fi moștenită de rud le de sânge ale călugărului decedat. — Consiliul economic și cel spiritual al unei monăstiri nu are decât dreptul de disciplină și ținerea comptabilității, neavând căderea și dreptul de a face constituiri de drepturi reale asupra unor bunuri cari aparțin instituțiunei pe care ei o reprezintă) cu o Observație critică a d-lui profesor D. Alexandresco).

Rezumatel Jurisprudenței Curței noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Legea meseriilor. — Hotărârile Comisiilor de arbitri. — Acțiune în anularea lor. — Termenul în care se intentă acțiunea, cu o Notă de d-l Receben; No. 2: Privilegii sau monopoluri. — Desființarea lor prin Constituție. — Taxă creiată prin vechile hrisoave. — Drepturi patrimoniale. — Respectarea lor. — Art. 12 și 108 din Constituție; No. 3: Filiațiune. — Lipsa actului de naștere. — Dacă posesiunea de stat este îndestulătoare pentru dovedirea filiațiunii legitime. — Constatarea posesiunii de stat. — Chestiune de fapt. — Art. 293 și 294 C. civil;

Casație s. II: No. 1: Delict. — Minoritate. — Art. 63 c. penal. — Gradațiunea pedepsei. — Chestiune de ordine publică. — Motiv direct în casație; No. 2: Retract litigios. — Cine-l poate exercita. — Urmărire imobiliară. — Creanță cesionată. — Lipsă de notificare. — Contestată scrisă;

Casație s. III: No. 1: Taxe de înregistrare. — Cui aparține calificarea actelor. — Art. 60 l. timbrului; No. 2: Asigurare de marfă la două societăți. — Obligația asiguratului a notifica primei societăți cea de a doua asigurare. — Obiect diferit. — Încetarea acestei obligații.

Sumarul No. 84

Societățile de patronaj, de d-l judecător C. S. Băllan.

Jurisprudență. — Curtea de casație s. I: Eforia Spitalelor civile cu Al. Filipescu (Perimarea unei cereri de confirmare a unei hotărânicii nu ridică părțile dreptul ca, în baza aceluiași plan și hotărânicii să facă o nouă cerere de confirmare — Ce se înțelege prin actele preparatorii din art. 258 pr. civ. — Dacă actele de executarea hotărâniciei, de către tribunal, pot constitui lucrul judecat? — Cazul când acest principiu încetează? — Art. 258 din pr. civ. și 1201 c. civil);

Idem, s. II: Alexandru Florescu, recurs corecțional (Dacă se poate aplica contravenientului, în materie de contravențiuni polițienești, o amendă mai mare decât 25 lei, când judecătorul aplicând art. 60 c. p., găsește că nu e loc la aplicarea pedepsei închisorei? — Art. 393 și 60 c. p.), cu o Notă de d-l prof. I. Tanovicesanu;

Idem, s. III: Inginer N. Manolescu cu Primăria Focșani (În materie de expropriere, taxa recursului în Casațiune e de 200 lei. — Tribunalul se constituie cu doi judecători. — Constituțirea tribunalului este de ordine publică și motivul pentru rea constituire poate fi invocat dea dreptul în Casație);

Tribunalul Putna, s. II: Ecaterina C. Nicolau ș. a. cu Dr. C. Bobulescu ș. a. (Despre condițiunile cerute pentru validitatea testamentului olograf. — Când captația și sugestia pot fi cauze de nulitate a testamentului? — Condițiunile cerute pentru testamentul ce revoacă un alt testament anterior. — Dacă legea cere termeni sacramentali pentru instituirea unui legatar universal? — Art. 859, 888 și 920 c. civ.), cu o Observație de d-l prof. D. Alexandresco.

Rezumatel Jurisprudenței Curței noastre de Casație

Casație I: No. 1: Apărători. — Dreptul lor de a pleda numai pe lângă o singură judecătorie. — Art. 89 l. c. a. din 1907 și art. 125 l. j. p., cu o Notă de d-l R. C. Benișache; No. 2: Profesori secundari definitivi. — Excluderea temporară. — Dreptul de a reocupa ca-

tedra după expirarea termenului de pedeapsă.—Art. 42 și 47 l. în vătămăturii sec. și superior);

Casație II: No. 1: Imobile prin natura lor.—Imobile prin destinație.—Definiție.—Mașinele așezate de un arendaș, în interesul exploatarei unui fond industrial, nu sunt imobile prin destinație.—Urmărire mobilă.—Art. 463 c. civ. și 493 din pr. civ.; No. 2: Deliberare.—Prezența procurorului; No. 3: Ultrag comis în ședință publică contra judecătorilor.—Proces-Verbal dresat de judecători.—Putere probatorie, până la înscrierea în fals.—Neadmisibilitatea probei cu martori.—Art. 516 pr. pen.—Apelul inculpatului.—Schimbarea calificărei faptului.—Admisibilitate, cu condiție a nu se agrava pedeapsa;

Casație III: No. 1: Taxe succesoriale.—Supra-taxa de 4% pentru avere producătoare de venit.—Scutirea de această supra-taxă a averii mobiliare al cărui venit e supus la impozitul de 5% asupra venitului capitalului mobilă; No. 2: Zaharina.—Contravenție.—Proces-verbal.—Constatarea cantității confiscate.—Sigilare.—Art. 17 legea zaharinei).

Sumarul No. 85

Despre martori. § I. Când trebuie să admită instanțele de judecată dovada cu martori? de d-l judecător Eugen Petit.

Jurisprudență.—Curtea de casație s. II: Petre Popescu, dat judecăteii pentru abuz de încredere (Monăstirile continuă a avea caracterul de persoane morale și în urma legii pentru secularizarea averilor monăstirești din 1863. Prin urmare monăstirea poate figura ca parte civilă într-o instanță corecțională, iar Casa Bisericii nu poate figura în justiție în numele monăstirilor decât atunci când acestea nu ar voi sau nu ar putea.—Faptul unui monach de a-și însuși o sumă de bani ce o strânsese cu pantahuza, încredințată de o monăstire, constituie delictul de abuz de încredere prevăzut și pedepsit de art. 322 și 323 C. penal.—O persoană consacându-se vieții monachale nu-și pierde individualitatea sa fizică, așa că orice infracțiune ar comite la legea penală, este responsabil ca ori și ce individ) cu o Notă critică de d-l profesor I. Tanoviceanu;

Casație s. III: Lina și N. Matache cu Vasile A. Neagoe ca tutor al casei C. A. Neculau (Cambie fără scadență.—Le când curge prescripția.—Art. 271 și 305 C. com.);

Curtea de apel Craiova s. II: Ion St. Mihail și alții cu Matei Dănicu (Ordonanța de adjudecare are puterea unui titlu executor îndată ce a rămas definitivă prin respingerea sau nefacerea recursului, și adjudecatorul, pentru a și păstra drepturile conferite prin ordonanță, nu e nevoie de a pune acea ordonanță în curs de exe-

cutare prin portărei.—Pădurea destinată tăierii se consideră ca avere mobilă și pentru vânzarea ei nu sunt cerute formele prescise pentru averile imobiliare.—Vânzarea unei averi mobile a unor minori, făcută fără imputernicirea sfatului de familie și omologarea justiției, sau fără îndeplinirea celorlalte forme prescise de lege este numai anulabilă, iar anularea nu se poate cere decât de minori) cu o Observație de d-l Locot. Dr. G. Danielopol.

Rezumatul Jurisprudenței Curții noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Prescripție de 10 ani.—Just titlu.—Calitate de erede.—Admisibilitate, cu o Notă de Reuben; No. 2: Posesiune.—Turburare.—Acțiune posesorie simplă sau bazată chiar pe însuși dreptul celui turburat.—Servitute de trecere.—Dacă poate servi de bază unei acțiuni posesorii? — Art. 1846, 1847 c. civ. și 31 l. j. oc.; No. 3: Servitute de trecere.—Proprietarul unui loc înfundat prin fapta sa.—Dacă poate cere vecinului de a lăsa drum de trecere la calea publică, fără a dovedi existența acestui drept anterior.—Art. 616 c. civil; No. 4: Apel.—Termen de apel contra unei cărți de judecată dată în materie civilă.—Depunerea apelului la poșta.—Primirea lui la tribunal peste termen.—Art. 98 și 99 l. j. oc.; No. 5: Societăți.—Asociaț în sarcinată cu administrarea.—Răspunderea lui față de coasociați atât de dol cât și de culpă.—Art. 1514, 1540 și 1508 c. civil; No. 6: Revizuire.—Omisiunea instanței de a se pronunța asupra unui cap de cerere.—Motiv de revizuire.—Art. 288 pr. civilă;

Casație s. II: No. 1: Recrutarea armatei.—Primar care, prin fraude și uneltiri, a omis pe un tânăr de pe tabelele de recrutare.—Delict special.—Art. 81 l. p. r. armatei; No. 2: Alcool mai tare de 35%.—Punerea în consumație.—Contravenție.—Competința judecătorului de pace; No. 3: Furt.—Căraș care sustrage din lucrurile ce transportă.—Art. 309 al. 4 c. p.—Competința jud. de pace.—Art. 53 l. j. o.; No. 4: Citație.—Termen dat în cunoștință.—Materie penală.—Admisibilitate;

Casație s. III: No. 1: Prescripția de un an.—Acțiunea neguțătorilor pentru mărfurile vândute.—Art. 1904 c. civil.—Tratative de plată.—Intruperarea prescripției; No. 2: Petiție de apel.—Semnarea ei de un altul decât petiționarul.—Nulitate; No. 3: Taxa de 3% asupra salariilor.—Faptul patronului de a nu declara fiscalului salariul impiegatului său.—Lipsă de sancțiune.—Casare fără trimitere.—Art. 34 și 35 l. C. casație; No. 4: Taxe succesoriale.—Evaluarea succesiunii.—Contestație la Trib.—Sentință definitivă.—Executare.—Recursul nu este suspensiv de executare.—Art. 64 l. timbr. 1900.

ARTICOLE ȘI MONOGRAFII

N. Z. Pag.

ALEXANDRESCO D.: Studiu asupra privilegiilor	3	17
» — Dacă tranzacția este un act solemn?	4	25
(Observație la dec. cas. s. I, No. 256/911)	5	33
» — Dacă, pentru dovedirea calității de moștenitor se poate cere și admite chemarea la interogator a moștenitorului?	7	49
(Observație la cărțile de judecată ale jud. ocol. T.-Severin din 18 Martie 1910 și 24 Mai 1910)		45 363
» — Dacă titlul «pro-herede» este un just titlu care poate conduce pe moștenitor la prescripție? (Observație la dec. cas. s. I, No. 150/911)		53 425
» — Impărțirea moștenirilor. (Moștenire abintestat, moștenire testamentară)		56 445
» — Deschiderea succesiunilor. (Comentariul art. 651)		57 453
» — Expulzarea soției din domiciliul conjugal în caz când bărbatul este recla-		

N. Z. Pag.

mant în acțiunea de divorț. (Observație la sent. Trib. Dorohoi, No. 232/911)	58	408
ALEXANDRESCO D.: Despre sezină, sau continuarea posesiunii în persoana moștenitorilor	61	485
» — În caz când un imobil este supus uzufructului, cine trebuie să plătească cheltuelile necesare pentru aducerea apei și facerea canalului de scurgere a zoilor, proprietarul sau uzufructuarul?	63	501
» — Părere în chestia tramvaelor din București	74	589
» — Donațiunile deghizate sau ascunse sub forma unui contract cu titlu oneros. (Observație la sent. Trib. Putna s. I din 22 Septembrie 1911)	77	613
» — Dacă mănăstirile au rămas persoane juridice chiar în urma legii secularizării bunurilor mănăstirești din 1863? (Observație la sent. Trib. Buzău, No. 310/911)	81	689

ALEXANDRESCO D.: Despre legatul universal. (<i>Observație la sent. Trib. Putna s. II,</i> <i>No. 265/910</i>)	84 701
ANDREIOVICI N. G.: In chestia schimbărei orariului judecătorească	45 357
ANGELESCU G.: Art. 321 și 355 din codicele penal	15 120
» — Roadele date de instituția judecă- torului ambulant. Raport adresat d-lui Ministru de justiție	60 478
ANTON I. V.: O lacună în legea judecătoriilor de ocoale din 1908	9 72
ANTONESCUL ADAM: Câteva cuvinte în jurul proiectului legii de organizare judecă- torească	83 681
BĂDULESCU St. G.: Contractele ce trebuie să servească de bază la fixarea veni- tului unui imobil urban sau rural. (<i>Ad- notație la dec. cas. III, No. 889/911</i>)	25 200
» — Circulația automobilelor și respon- sabilitatea penală și civilă a conducto- rilor și proprietarilor lor	64 509
» — Câteva cuvinte asupra legii de or- ganizare a Inaltei Curți de casație	69 549
» — Spețele hotărârilor publicate în «Cu- rierul Judiciar»; Diferite adnotațiuni și Tabla de materii respectivă.	
BALLAN S. C.: Chestiuni sociale. — Criminali precoci	33 261
» — Societățile de patronaj	84 694
BENDERLY D. G.: Câteva observațiuni asupra legii timbrului	35 277
BEAȘACHE C. R.: Taxa proporțională a pa- tentei subînchirietorilor de imobile ur- bane. (<i>Adnotație la dec. fiscală cas. s. III,</i> <i>No. 4358/911</i>)	58 463
» — Aplicarea termenului de perimare din civil de 2 ani sau a celui din co- mercial de un an, după modul cum s'a judecat afacerea prin hotărârea atacată cu apelul sau opoziția a cărei perimare se cere. (<i>Adnotație la dec. cas. s. III,</i> <i>No. 285/911</i>)	60 484
» — Inceputul de dovadă scrisă. — Ele- mente constitutive. (<i>Adnotație la dec.</i> <i>cas. s. III, No. 361/911</i>)	70 564
» — Neadmisibilitatea urmăririi silite a pământurilor date după legea rurală.— Admisibilitatea urmăririi venitului acelor pământuri. (<i>Adnotație la dec. cas. s. II,</i> <i>No. 171/911</i>)	82 680
» — Apărători. (<i>Adnotație la dec. cas. s. I,</i> <i>No. 556/911</i>)	84 703
» — Titlul de erede ca justă cauză pen- tru prescripția de 10 ani. (<i>Adnotație la</i> <i>dec. cas. s. I No. 610/911</i>)	85 714
» — Diferite rezumate ale deciziilor Curții de casație cu adnotări și trimiteri.	

BORȘ PETRE: Rezumat de concluziuni în re- zursul d-lui Inginer N. Andronescu cu Curtea de compturi	69 553
BOSSIE St. C.: Raportul No. 16028/910 trimes d-lui Ministru de justiție cu privire la autentificarea actelor de vânzarea pă- mânturilor rurale	7 55
» — Lux de forme	23 181
» — Vânzarea lucrului altuia	36 285
» — Dacă simplele lovituri aplicate de către un învățător elevilor săi, consti- tuesc delictul de lovire prevăzut și pe- depsit de art. 238 din codul penal?	
» — Dacă inculpatul achitat în corec- țional sau în simpla poliție poate fi totuș obligat prin aceeași hotărâre să plătească despăgubiri părții civile? (<i>Ob- servație la cartea de jud. No. 196/911 a</i> <i>jud. ocol. Scorteni-Bacău</i>)	54 433
» — Roadele date de instituția judecă- torului ambulant și propuneri pentru mo- dificarea și clarificarea unor art. din legea judecătoriilor de ocoale. (Raport trimes d-lui Ministru al justiției)	59 469
BOTEZ CORNELIU: Intreprinzători și mijloci- tori de procese și jeltari de profesiune. (<i>Adnotație la Cartea de jud. a jud. ocol.</i> <i>rural Babadag din 2 Noembrie 1910</i>)	20 159
BREZEANU N.: Discurs rostit la înmormân- tarea lui Gr. V. Maniu	4 32
CĂLINESCU ST. A.: Pe drumul progre-ului	25 197
CESĂRESCU N. ION: Anul 1911 (Revista)	1 1
» — Câteva cuvinte asupra legii propie- tarilor	42 333
» — Apărători	58 461
CODREANU S. ION: Necrolog. Gr. V. Maniu.	3 17
» — Convocarea avocaților pentru intere- sele corpului	12 96
» — Dare de seamă asupra lucrării d-lui Tiberiu Constant, «Suflete Ciudate».	61 492
» — Diferite note și informațiuni răspân- dite în ziar sub pseudonimul de <i>Iscod</i> .	
COHEN IOSIF: Alcoolismul cauză a incapaci- tății juridice	61 487
COMȘA N. D.: Discurs rostit la înmormânta- rea lui Gr. V. Maniu din partea consi- liului de disciplină al baroului și din partea comitetului de redacție al zia- rului nostru	3 24
» — Memoriul explicativ al motivelor de casare din partea descendenților prin femei în procesul cu Eforia bisericeii Krețulescu	39 309
» — Concluziuni depuse din partea cer- cului militar din București în procesul cu Casa de Depuneri	49 391
» — Dacă o cerere de redeschidere de dosar este un act cu caracter cotradic- toriu, conform art. 257 pr. civilă, pen-	

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

tru ca să poată întrerupe peremțiunea?

(Adnotație la dec. Cas. s. I, 565/911) 79 639

CREȘȚIN: Vrîsta ca impediment la alegerea în

episcopat (studiu canonic și juridic)

{66	525
{68	541
{70	557

DANIELOPOL G. LOCOT. Dr.: Reforma justiției militare 48 381

» — Diferite note răspândite în ziar.

DINESCU A. PASCU: Din practica judecătoreului de ocol. Lipsuri, nedumeriri și contraziceri de legi 17 129

DONCIU P. P.: Scutirea de timbru în legea judecătorilor de ocoale 14 111

» — Din legea judecătorilor de ocoale . 46 365

DUMITRESCU G. (D.): Delictul de adulter nu se va mai pedepsi în Franța cu închisoarea 5 40

FINȚESCU N. I. Dr.: Observațiuni asupra isvoarelor de obligațiuni și declarării unilaterale de voință

75	598
76	605

GÂDEI T. PETRU: Intreprinderea de spectacole publice ca acte de comerț și enumerarea demonstrativă a art. 3 din c. comercial 13 97

» — Sistemele schimbare mai principale din diferite legislațiuni 27 213

» — Despre aval. Caracterul avalului și consecințele acestui caracter 32 253

GEORGESCU C. CAPITAN: Codul justiției militare 31 245

» — Diferite note răspândite în ziar.

GEORGESCU-VRANCEA C.: Chestiunea cumulului posesorului cu petitorul în legea judecătorilor de ocoale din 1908 6 41

GHIMPAU D.: Despre acceptarea forțată a unei succesiuni cu aplicarea la minori. (Art. 703 c. civil) 15 113

» — Sarcina de dovedire în contestațiile la executarea silită

18	137
19	145

GUSSI A.: Cum se determină în dreptul internațional privat competența acțiunilor personale și mobiliare. (Notă la decizia Cas. s. I, No. 530/910). 2 12

HASNAȘ SPIRU: Un nou sistem de ambulanță 81 657

HOLONEY LUCIAN: Concluziuni depuse la Trib. Ilfov s. III din partea d-lor I. Șaraga și M. Abramovici într'un proces de contrafacere de fotografii 30 243

HOZOC DIMITRIE: Exercițiul acțiunii penale de bancrută în legătură cu falimentul comerciantului

78	621
79	633

IOANIȚESCU POMPILIU: Un congres al magistraților și avocaților 1 8

IONESCU I. DOLJ: Reorganizarea sindicatului falimentelor 65 517

» — Expertii judiciari. — Alegerea și numirea lor 82 673

IONESCU PAUL: Roadele date de instituția judecătoreului ambulant. (Raport adresat D-lui Ministru de Justiție) 60 477

MAMIGONIAN I.: Articolul 82 din legea judecătorilor de ocoale și împăcarea în penal 12 89

MANDREA ST. AL.: Inspectoratul judecătoresc. — Impresii 26 205

MANDY A. G. Dr.: Pentru schimbarea orarului judecătoresc 45 357

MANIU V. GR.: Înriurirea noilor legiuiri asupra justiției 2 9

MANOS EUG.: Dacă cupoanele de legitimație ce se liberează de căile ferate pentru rambursuri sunt titluri de creanță la purtător. (Adnotație la sent. Trib. Bacău No. 126/910) 28 227

MAVRODINEANU VLADIMIR: Un cuvânt în favoarea justiției ambulante 60 480

» — Falitul care a achitat integral pe toți creditorii poate cere închiderea procedurii falimentului? 70 560

NĂDEJDE I: Concluziuni depuse la Curtea de casație din partea descendenților din femei, ca recurenți, în procesul cu Eforia Bisericii Krețulescu 40 317

ORĂNESCU C.: Din principiile și rezultatele legii judecătorilor de ocoale

72	573
73	581

PĂRVULESCU M. NIC.: O sentință..... și un cuvânt 76 612

PAȘCANU IOAN: Dreptul văduvei sărace. — Art. 684 din codul civil 12 95

PETIT EUGEN: Câteva cuvinte relative la autoritatea lucrului judecat 41 332

» — Roadele date de instituția judecătoreului ambulant 49 389

» — Câteva cuvinte asupra teoriei probelor 51 405

» — Despre martori 85 705

POLIMERIDE D. PETRE: Dacă se poate a corda pensiune alimentară unei persoane care are venituri dar sunt insuficiente pentru a trăi, conform cu situațiunea sa socială și averea celui de la care se reclamă (Adnotație la sent. Trib. Teleorman No. 640/910) 9 71

POPESCU CONS.: Dacă opoziția este admisă în contra jurnalului de trimitere în posesie a unei succesiuni. (Adnotație la sent. Trib. Ilfov s. IV No. 261/911) 47 378

» — (Cronicar). — Congresul avocaților . 75 597

POPESCU COPUZ I.: Demnitatea avocaților . 78 620

POPESCU P.: Prescripția facultăței de a accepta sau repudia o moștenire 16 127

POPESCU P. MUSCEL: Incidente de procedură 11 81

» — (P.). Nimicuri cari costă viața . . . 41 325

» — Schimbarea orarului judecătoresc . 43 341

» — Iarăș orarul judecătoresc 54 429

» — Casa de credit și ajutor a avocaților 64 515

PROFIRIU G. IOAN: Inzestrarea este satisfăcerea unei obligațiuni naturale (art. 186 și 1092 c. civil)	52	419
RADOVICI SEBASTIAN: Regimul apelor. (<i>Adn. la sent. Trib. Romanați, No. 461/911</i>)	58	466
RĂDULESCU ANDREI: Observațiuni asupra legii pentru arendarea moșiilor statului și altor instituțiuni la asociațiunile țărănești	82	669
REDAȚIUNEA: Anul 1911. (Revista)	1	1
» — Intrunirea avocaților baroului Ilfov	13	103
» — Noțiunea stărei periculoase a infractorului. — Participarea României la congresul uniunii internaționale de drept penal din Bruxelles în 1910. — Discursul D-lui Vișoiu-Cornățeanu. — Aprecierile D-lui I. Tanoviceanu	29 30	229 237
» — Inmormântarea lui C. I. Stoicescu	36	291
» — Roadele date de instituția judecătorului ambulant. (Circulara dată de Ministerul de justiție, cu privire la aceasta)	47	373
» — Tache Protopopescu. — Necrolog	50	404
» — Inmormântarea lui Tache Protopopescu	51	412
» — Solemnitatea deschiderii anului judecătoresc	54	436
» — Primul congres al federației avocaților din România	71	565
RUPTUREANU GR.: Dreptul cumpărătorului unui imobil de a exercita acțiunea posesorie contra terților posesori în cazul când el n'a avut de loc posesia	62	493
SCRIBAN S.: Soarta unei controverse	9	65
» — O nouă evanghelie	16	121
» — Un cuvânt despre reintegranda	28	221
» — Dare de seamă asupra lucrării «Essai sur l'Art. de juges» a D-lui G. Ransson	51	411
STATESCU ST.: Discurs rostit din partea Inaltei Curți de Casație la inmormântarea lui Simion Populeanu	10	73
STOENESCU D. DEM.: Dacă jurnalele de admitere în principiu la partaj, pronunțate de judecătorul de ocol se pot apela. (<i>Adnotație la sent. Trib. Dolj s. II din 5 Aprilie 1910</i>	4	31
» — Observațiuni asupra legii pentru fabricarea și vânzarea lumânărilor de ceară. (<i>Notă la sent. Trib. Dolj s. I, 1476/911</i>)	80	648
TANOVICEANU I.: Dare de seamă asupra Codului penal adnotat de G. St. Bădulescu și G. T. Ionescu	37	293
» — Interpretarea art. 460 și 461 din pr. penală	38	301
» — Crimele pasionale	44	349
» Cari sunt principiile juridice relative		

la denunțare, în regulă generală. (*Adnotație la decizia Comisiunii de judecată a corpului didactic secundar și superior în afacerea Dr. C. Chiricescu*

TANOVICEANU I.: Rolul judecătorului de instrucție ca ofițer de poliție judiciară și ca judecător instructor. (<i>Notă la decizia Camerei de punere sub acuzare No. 284/911 de pe lângă Curtea de apel din București</i>	80	647
» — Majoritatea în civil și în penal. (<i>Notă la decizia casației sec. II, No. 2344/911</i>)	81	659
» — Aplicarea pedepsei în materie de contravenție când se admit circumstanțe atenuante. (<i>Notă la decizia casației s. II, No. 2024/911</i>)	84	697
» — Dacă persoana morală a mănăstirii poate fi subiect pasiv al infracțiunii și dacă are drept să investească autoritățile respective, constituindu-se parte civilă? (<i>Notă la decizia casației sec. II, No. 1281/911</i>)	85	709
TEODORESCU G. DEM.: Regimul matrimonial la populația noastră rurală	14	105
» — Munca la tarla	20	153
» — Frecvența proceselor agricole	22	173
» — Roadele date de instituția judecătorului ambulant. (Raport adresat d-lui Ministru al justiției în această chestiune)	51	411
» — Despre executările amenzilor judecătorești	52	413
» — Maxim de rentă în legea învoelilor agricole	53	421
» — Minimul de salar din legea învoelilor agricole	71	566
TOMA G. CONST.: Dacă în vânzările ce se efectuează după legea creditului, tribunalele de urmărire au facultatea de a amâna aceste vânzări din cauza insuficienței pr. țurilor sau a lipsei de concurență. (<i>Observație la sent. Trib. Iași s. III, 1231/911</i>)	48	386
TOMULESCU C.: Concluziuni depuse la tribunalul Ilfov S. III din partea d-lor Sfetea și Brand într'un proces de contrafacere de fotografii	30	242
TONEANU N. C.: Rezerva proprietății până la plata prestației în contractul de vânzare	1	2
» — Pactul de rezerva proprietății până la plata prețului în contractul de vânzare	8	57
» — Despre bancrute	55	437
TRANCU-IAȘI L. GRIGORE: Rezumat de concluziuni la cererea de declarare în faliment a defunctului Iacob Kofler, din partea creditorilor intervenienți	10	77

TRANCU-IAȘI L. GRIGORE: Dacă o poliță ne-
protestată în condițiunile legii își pierde
calitatea de poliță și se perde și acțiu-
nea cambiară? (*Adn. la dec. C. apel Iași*
s. II, No. 9/910) 19 150

TRANCU-IAȘI L. GRIGORE: Concordatul amical 50 397
VARTIC I.: Roadele judecătorului ambulant.
(Raport adresat d-lui Ministru de justiție) 60 479
ZAHARIA C. D.: Judecătoriile de ocol . . . 8 64
» — Icoana jud. cătorului de ocol . . . 43 347

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ ȘI STREINĂ

A

ABUZ DE INCREDERE. — 1 Legea pentru seculari-
zarea averilor mănăstirești din 1863 când declară
că toate averile mănăstirilor din România sunt
și rămân averi ale Statului, nu a înțeles a ri-
dică acestor mănăstiri prin această dispozițiune
și caracterul ce incontestabil aveă, de persoană
juridică, căci aceasta nu era decât o măsură
luată de legiuitor într'un interes de ordine pu-
blică că orice persoană juridică creată într'un
anumit scop, continuă a există ca atare din mo-
mentul ce scopul pentru care a fost creată poate
fi urmărit, indiferent dacă pentru realizarea a-
cestui scop, are un patrimoniu al său, sau este
o sarcină a Statului.
Astfel, Casa Bisericii înființată prin legea din
1902 cu modificările din 1906, cu anume atri-
buțiuni, nu poate figură în justiție în numele
mănăstirilor decât atunci când acestea nu ar
voi sau n'ar putea, și această lege nu a ridicat
personalitatea juridică ce aveă mănăstirile.
2. Faptul unui monah de a-și însuși o sumă de
bani ce o strânsese cu pantahuza încredințată
de o mănăstire constituie delictul c' abuz de
încredere prevăzut și pedepsit de art. 322 și 323
din codul penal.
3. O persoană consacrandu-se vieții monahale,
nu-și pierde individualitatea sa fizică, așa că
orice infracțiune ar comite la legea penală, este
responsabilă ca ori și ce individ. (*Cas. s. II,*
1281/911). 85 707

Adnotație de d-l I. Tanoviceanu

ACHIESARE. — Participarea de bună voe a unei per-
soane la operațiunile unui partagiu și primirea
de către dânsul a sumelor de bani ce i s'a a-
tribuit prin acel partagiu, neputându-se explica
decât că dânsa a dat mulțumire pe deciziunea
Curții de apel, care confirmă o tranzacție ce
intervenise între părți, executarea voluntară a
acelei deciziuni este neîndoioasă și, deci, acea
parte nu mai poate face recurs contra ei. (*Cas.*
s. I, 19/911) 26 206

ACT AUTENTIC. — Deși art. 1174 din codul civil,
prevede că actul autentic are tot efectul între
părți despre drepturile și obligațiunile ce el con-
stată, însă din combinația art. 1173 cu 1198 din
codul civil rezultă că și în contra unor aseme-
nea acte se poate face dovadă fie prin contra
înscrisuri fie prin martori și prezumții, când
această probă n'are de scop a contesta faptele
atestare de autoritatea publică, ci numai pe
acele atestare de părți.

Prin urmare, când instanța de fond, constată
că adevăratul preț al unei vânzări este altul

decât cel arătat în actul de vânzare, și pentru
aceasta se întemeiază pe acte, prezumții și
recunoașterea uneia din părți, nu violează art.
1174 din codul civil și nici art. 124 și 125 din
proc. civilă. (*Cas. s. I, 551/910*) 8 61

ACT DE COMERȚ. — Întreprinderea de spectacole ca
acte de comerț și enumerațiunea demonstrativă
a art. 3 din codul de comerț. (*Monografie de*
Petru C. Gădei) 13 97

ACT DOTAL. — Art. 1801 și 1802 din codul civil, în
concordanță cu art. 722 și 723 din vechea pro-
cedură civilă, supuneau la transcripțiune în re-
gistru tribunalului unde este așezat imobilul
toate actele de înstreinare a drepturilor reale
pentru a putea să fie opuse terților persoane,
iar art. 818 din codul civil prevede, ca o apli-
cațiune a acestui principiu, că actele ce conțin
donațiunea unui imobil, trebuiesc să fie transcri-
se la tribunalul unde este așezat imobilul.

Prin urmare, această formalitate trebuie să fie
îndeplinită și pentru actele dotale cari coprin-
deau un imobil, pentru ca terțiile persoane să
poată lua cunoștință că proprietatea celui i-
mobil a fost strămutată dela înzestrător la în-
zestrat. (*Cas. s. I, 331/911*) 76 607

ACT DE PAUPERTATE. — Paupertatea fiind o stare de
lucruri care nu e constantă, ci poate să se schimbe
în fiecare moment, rezultă de aici că certificatele,
cari constată sărăcia unei persoane conform art.
44 din legea timbrului, nu poate să se refere de
cât la starea materială a persoanei în momen-
tul de a porni procesul pentru care solicită un
asemenea certificat; așa că, certificatul de sără-
cie nu poate servi la un alt proces, ci trebuie
ca pentru orice alt proces să se verifice din nou
dacă este loc a se acordă beneficiul art. 44 din
legea timbrului. (*Cas. s. III, 307/910*) 2 14

ACTE PREPARATORII. — Prin actele preparatorii
din art. 258 din procedura civilă cari se declară
stînse împreună cu actele de procedură se înțe-
lege numai actele preparatorii făcute în urma des-
chiderii acțiunii, precum sunt: ascultări de mar-
tori, constatări locale și altele ordonate de jus-
țiție pentru a prepară judecata fondului, iar nu
și actele părților sau lucrările făcute de ele înă-
inte de a deschide acțiunea, precum cererea de
autorizarea inginerului, ordonanța prezidențială
de autorizarea lucrării și planul. (*Cas. s. I, 733*
din 911) 84 695

ACTE DE PROCEDURA. — Art. 66 din legea judecă-
toriilor de ocoale determină numai organele com-
petente a îndeplini procedura, fără ca să de-
termine și competența lor teritorială. Această com-
petință teritorială este stabilită prin legea de
organizare a poliției generale a Statului care, prin
art. 9 și 16, limitează competența ofițerilor și
agenților de poliție în interiorul circumscripției

în care funcționează, neputând instrumenta în afară de circumscripția lor, decât prin delegațiune specială.

Această competență limitată în circumscripție este generală, atât pentru infracțiunile la codul penal, cât și pentru orice act al funcțiunii ofițerilor de poliție (în speță comunicarea unei cărți de judecată pusă în executare), întru cât legea nu distinge. (*Cas. II, dec. civilă 174 din 9 Noiembrie 911*)

79 643

ACT SUB SEMNATURA PRIVATA.—Lipsă datei dintr'un act sub semnătură privată, nu face ca actul să fie nevalabil, căci nici un text de lege nu cere ca actele sub semnătură privată, pentru a fi valabile între părți, să poarte data lor. (*Cas. s. I, decizia No. 672 din 21 Oct. 911*)

81 666

ACTELE STAREI CIVILE. — 1. Deși este adevărat că amenda prevăzută de art. 36 din codul civil este de natură civilă, însă prin art. 51 din legea judecătorilor de ocoale, pusă în aplicare la 1 Maiu 1908, asemenea contravențiuni sunt date în competență penală a judecătorilor de ocoale, așa că, conform art. 5 din legea organică a acestei înalte Curți, recursurile în asemenea materie intră în competența secțiunii a doua ale judecării. (*Cas. s. unite 8/911*)

42 335

2. Legalizarea prevăzută de art. 32 din codul civil nereprezentând altceva decât legalizarea semnăturii ofițerului stărei civile, care a certificat conformitatea extractului și atestarea calității sale, nu se poate refuza această legalizare pe motivul că extractul nu este conform cu acel din registrul aflat în păstrarea tribunalului. (*C. Buc. s. II, 137/911*)

82 677

ACT DE VANZARE:

Act sub semnătură privată 1.

Acțiuni relative la bunul vândut 8.

Aprecieri de fapt 6.

Cazurile de evicțiune 2, 3.

Opozabilitate 4.

Proces-verbal de autentificare 7.

Smintire de minte 5.

1. Actul de vânzare sub semnătură privată, făcut unei persoane asupra unei averi indivize, de către unul din moștenitori cu procură autentică de primărie și dată de toți comoștenitorii ce nu știu carte, nu poate să fie opus în acțiunea de revendicare intentată de acești comoștenitori. (*Jud. Lespezi-Suceava, 271/910*)

21 172

2. Intrucât, în principiu, clauzele îndoioase se interpretează în favoarea cumpărătorului, și pentru cazurile de evicțiune, părțile menționând răspunderea vânzătorului după dreptul comun, nu poate fi redusă această răspundere decât întru atât cât ele au derogat la dispozițiunile prescrise de codul civil în această privință.

3. Dispozițiunile art. 1341 din codul civil privitor la drepturile cumpărătorului evins față de vânzătorul răspunzător, în caz de evicțiune totală, se aplică și la cazurile de evicțiune parțială de care tratează art. 1348 din codul civil, în caz când vânzarea nu se strică pentru distrugerea parțială a lucrului vândut. (*C. Buc. II, 298/910*)

29 233

4. Cumpărătorul unui imobil devenind prin transcrierea actului proprietar *erga omnes*, urmează că orice drept dobândit asupra aceluiaș imobil de către o a treia persoană prin o hotărîre judecătorească posteroară transcripției, dată într'un proces intentat anterior transcripției fostului proprietar, nu este opozabil cumpărătorului pe motiv că hotărîrea are efect retroactiv dela data

intentării acțiunii, căci ea, neavând nici un efect în privi. a terților, n'are efect nici în privința cumpărătorului, care și el e terțiu. (*Trib. Tecuci, 10 Oct. 910*)

29 235

5. Actele săvârșite de o persoană, pot fi atacate după moartea ei, pentru motiv de smintire de minte, numai atunci când va fi dovedit că interdicția acelei persoane, va fi pronunțată sau cerută înaintea morții, afară de cazul când dovada smintirei minții rezultă chiar din copinsul actului ce se atacă. Aceste condițiuni sunt formale cerute de art. 449 din codul civil în cazul când se invoacă o stare de smintire de minte, iar nu o cauză accidentală de pierderea uzului rațiunii care ar face să nu existe consimțământ, și pentru care s'ar putea cere anularea actului și fără îndeplinirea condițiilor cerute de art. 449 din codul civil.

6. Aprecierea faptelor și împrejurărilor din cari instanța de fond își face convingerea, dacă consimțământul părții la facerea actului a fost sau nu smuls prin dol, este o chestiune de fapt ce nu poate fi supusă controlului Curței de Casație.

7. Constatarea făcută de un judecător *proprio sensu*, în procesul-verbal de autentificare, face deplina credință până la înscrierea în fals. (*Cas. s. I, 169/911*)

40 321

8. Cumpărătorul, deși succesor cu titlu particular al vânzătorului, îl reprezintă, relativ la lucrul cumpărat; vânzătorul transmite bunul cumpărătorului «*cum omni causa*» cu toate drepturile și acțiunile relative la bunul vândut, dacă în actul de vânzare nu s'a făcut vre-o rezervă pe seama vânzătorului.

Prin urmare, cumpărătorul are dreptul de a intenta toate acțiunile relative la bunul vândut lui, cu toate că dreptul s'a născut înainte de vânzare, întru cât acele drepturi n'au fost niște avantaje personale, cum ar fi dreptul de a vâna pe moșia vecinului și întrucât vânzătorul nu și-a păstrat pe seama sa acțiunea ce avea dreptul a intenta. (*Trib. Romanai, 461/911*)

58 464

Vezi și «Vânzare de imobile»

ACȚIUNE. — 1. O acțiune este de drept comun, civilă, comercială sau cambială, după cum obiectul acelei acțiuni naște dintr'un contract civil, dintr'o obligațiune comercială relativă la fapte de comerț, sau dintr'o schimb.

Prin urmare, nu este o facultate pentru partea reclamantă de a uză de o acțiune sau alta pentru realizarea dreptului său isvorând din certe contracte, ci este natura dreptului contestat care determină felul acțiunii de urmat, orice drept fiind garantat printr'o acțiune în justiție. (*Trib. Tutova, 32/910*)

4 30

2. Când o acțiune civilă, pornită la judecătoria de ocol, nu cuprinde lămurit obiectul cererii, este neregulată făcută și urmează a fi respinsă ca atare. (*Jud. Turnu Măgurele, 314/910*)

34 276

Adnotație de Ștefan Ivanovici

ACȚIUNE CAMBIALĂ.—1. Un jălbar de profesiune, posesorul unei cambii primite prin gir pentru încasare, nu poate intenta acțiune pentru plata ei înaintea judelei de ocol, nici în virtutea art. 94 din procedura civilă, după care părțile nu se pot înfățișa în instanță decât prin mandatar cu procuri în regulă, asistați de avocați, sau prin avocați declarați în instanță și nici în baza art. 73 și 74 din legea judecătorilor de ocoale, aceasta cu atât mai mult cu cât un atare jălbar figurează înscris în ordonanța parchetului, prin care

din cauza profesiunii ce exercită, i se interzice accesul localului judecătoreiei. (*Jud. Babadag, 2 N-brie 910*) 20 158

Adnotație de d-l Corneliu Botez

2. Dacă în baza principiului *nemo plus juris*, debitorul unei creanțe poate să opună cesionarului excepțiunile pe care le poate opune cedentului, nu e mai puțin adevărat că, prin faptul cesiunii, cedentul, odată cu proprietatea creanței transmite cesionarului și toate drepturile și acțiunile cari o garantează.
Că în baza acestei regule, prin faptul girului posterior scadenței se operează între beneficiar și posesor numai o cesiune așa precum dispune art. 281 din codul comercial, creanța cedată rămânând tot o cambie, și acțiunea care o valorifică fiind tot o acțiune cambială reglementată de art. 349 din codul com., așa că, cesionarul cambiei, dacă nu poate avea mai multe drepturi decât autorul său, apoi cel puțin le are pe acelea dobândite odată cu creanța cedată. (*Jud. Paești-Tutova 60/910*) 53 428

ACȚIUNE COMERCIALA. — Odată ce o acțiune comercială s'a constatat prescrisă, conform art. 949 din codul comercial, nici un alt mijloc de probațiune al obligațiunii cambiale nu mai este admisibil, prin urmare, nici jurământul de credulitate, întrucât prin prescrierea acțiunii se prescrie însăși dreptul ce ea garantă. (*Trib. Tutova, 32/910*) 4 30

ACȚIUNI CE SE POT ÎNȚENTA DE FALIT. — După art. 717 al. 2 din codul comercial, acțiunile cari privesc drepturile falitului exclusiv personale, sau cari sunt streine falimentului, pot fi exercitate de falit personal.
De aci rezultă că pentru ceiace câștigă falitul prin priceperea sau experiența sa personală, sub forma unui onorariu, poate să se judece falitul personal, asemenea acțiuni fiind streine falimentului. (*Cas. s. I, 283 911*) 49 391

ACȚIUNE ÎN NULITATE. — Dacă soțul poate să stingă acțiunea în nulitate ce i-a aparținut printr-o ratificare intervenită la timp, acea ratificare însă, nu poate stinge acțiunea în nulitate aparținând femeiei, când ea a opus această nulitate și a și obținut o hotărîre prin care se anulează obligațiunea ce luase fără autorizația soțului, și aceasta indiferent dacă averea din care femeia constituie dota fiicei sale, eră sau nu parafernală. (*C. Buc. s. III, 45/911*) 36 290

ACȚIUNI POSESORII:

Domeniu public, 2, 3.
Petitoriu, 6.
Posesor precar, 5.
Servituți de trecere, 8.
Turburarea posesiei, 1, 4, 7.

1. Din momentul ce o persoană a fost pusă în posesia unui imobil în baza unui titlu executor, această punere în posesie fiind legalmente făcută, o terție persoană dacă chiar ar avea vreun drept asupra acelu imobil acel drept nu și-l poate cere și lichida, decât sau prin o contestație la executare, pe temeiul articolului 399 din proc. civilă, sau prin o acțiune în revendicare, iar nicidecum prin o acțiune posesorie, întrucât turburarea posesiei lui s'a făcut de către adversar pe temeiul unui titlu executor, iar nu cu dela sine putere. (*Trib. Fălcu 116/910*) 3 22
2. În principiu acțiunile posesorii nu se pot exer-

cită decât pentru bunurile susceptibile de prescripțiune ;

Prin urmare, deși asemenea acțiuni nu pot fi intentate de particulari pentru bunurile cari fac parte din domeniul public, însă autoritățile publice în a căror pază și privighere sunt puse bunurile cari fac parte din domeniul public, au dreptul de a recurge la acțiunile posesorii pentru a împedica, atât în numele statului cât și în numele publicului, adevăratul titular al drepturilor asupra acestor bunuri orice uzurpare de către particulari, precum și orice încercare din partea lor de a sustrage aceste bunuri dela adevărata lor destinație ;

3. Bunurile cari fac parte din domeniul public, fiind declarate imprescriptibile prin art. 1844 c. civil, nu sunt susceptibile de posesiune privată, și că posesiunea lor rămâne totdeauna publică, chiar dacă s'ar încerca cineva să le uzurpeze sau să-și creieze vreun drept asupra lor ;

Prin urmare, administrațiunile publice nu pot fi niciodată considerate că au pierdut posesiunea acelor bunuri, pe cari sunt chemate să o exercite în numele și în interesul publicului. (*Cas. s. I, 595/910*) 37 294

4. Chestiunea de a se ști dacă arendașul are acțiune în turburare de posesie când pârîtul își întemeiază opunerea sa pe un drept contestând însuși fondul dreptului, este o chestiune peremptorie de fond, care se poate propune în orice stare a procesului și chiar în apel, o asemenea apărare având de efect în caz când s'ar admite stingerea instanței legată printr-o acțiune făcută de o persoană ce nu avea acea acțiune iar nu o excepțiune relativă la nulitatea actelor de procedură, care ar trebui propusă *in limine litis*, înaintea oricărei apărări asupra fondului conform art. 111 din procedura civilă.
5. După art. 1846 și 1847 din codul civil, combinat cu art. 31 din legea judecătoriilor de ocoale, pentru a avea exercițiul acțiunii posesorii, se cere o posesie *animo domini*, adică sub nume de proprietar, continuă, publică și neîntreruptă.

Astfel, arendașul nefiind un posesor *animo domini*, ci un posesor precar, nu are acțiune posesorie, ci numai proprietarul în numele căruia posedă. (*Trib. Tutova, 26 Martie 1911*) 50 401

6. Judecătorul de ocol este competent să judece cu ocazia posesorului și petitorul dacă valoarea acestuia nu trece peste limitele competenței sale, după cum aceasta reiese din art. 32 ultim. al. din legea judecătoriilor de ocoale din 1908. (*Cas. I, 567 din 23 Septembrie 1911*) 80 654

7. Este în facultatea celui care se vede turburat în exercițiul unui drept real, să intente sau o simplă acțiune posesorie, în care nu are de dovedit decât o stare de fapt anterioară turburării, sau o acțiune întemeiată pe chiar dreptul său, în care este obligat să facă dovada existenței acelu drept.

8. Art. 31 din legea judecătoriilor de ocoale cere, pentru admiterea unei acțiuni posesorii, între alte condițiuni, ca posesiunea să întrucească condițiunile cerute art. 1846 și 1847 din codul civil și ca posesiunea să fie continuă.

Astfel, posesiunea unei servituți de trecere, nefiind continuă, nu poate servi de bază unei acțiuni posesorie, după cum nu poate duce pentru acelaș motiv nici la dobândirea unei asemenea servituți prin uzucapiune, trecerea în asemenea

condițiuni constituind un simplu act de toleranță. (*Cas. I, 704 din 28 Oct. 1911*) 85 714

ACȚIUNE PUBLICA. — După principiile codului de procedură penală, exercitiul acțiunii publice aparține, în principiu, numai procurorului, și rolul judecătorului de instrucție este nu numai de a aduna probe dar și de a proba temeinicia rechizițiilor ministerului public; și dacă, în mod excepțional, în caz de flagrant delict sau în urma cererii părții civile, judecătorul de instrucție are inițiativa în această materie, nu trebuie pierdut din vedere că lucrează atunci ca judecător de instrucție, nu ca ofițer de poliție judecătorească. Că dacă s'a ivit în doctrină și jurisprudență discuțiuni asupra întinderii dreptului judecătorului de instrucție investit cu examinarea unor afaceri în urma deschiderii acțiunii publice de către procuror, nu se poate asimila această ipoteză cu cazul când nu este acțiune publică deschisă înoptriva nimănui, nici parte civilă constituită, caz în care, dacă procurorul care are exercitiul acțiunii publice nu voeste să o deschidă, judecătorul de instrucție sesizat pe o asemenea cale, nu este în drept a declara caz de urmărire, adică a deschide acțiune publică. (*Camera de punere sub acuzare a C. ap. Buc. 284/1911*) 80 646

Adnotație de d-l profesor I. Tanoviceanu

ACȚIUNI RELATIVE LA BUNUL VÂNDUT: Vezi «Acte de vânzare».

ADOPTIUNE:

Acte de iotezie (adopție), 3.

Competință, 4.

Drepturile copiilor adoptatului, 7.

Prezența minorului în instanță, 1.

Pronunțarea hotărârilor, 2.

Succesiunea adoptatului, 5.

Succesiunea adoptătorului, 6.

1. Înainte de legea modificatoare din 1906 care a schimbat redacțiunea art. 318 din codul civil, prezența minorului adoptat nu era cerută de nici un text de lege; că dacă legiuitorul din 1906 ar fi voit să introducă o inovație atât de importantă ar fi arătat voința sa în termeni clari.

Prin urmare, întrucât o asemenea inovație nu reiese din nici un text al legii, de aci rezultă că prezența minorului ce se adoptă nu este cerută la tribunal.

2. În principiu, hotărârile date pe cale grațioasă nepronunțându-se în ședință publică, afară numai dacă un text de lege formal ar cere aceasta, de aci rezultă că hotărârile date în materie de adopțiune, ca toate hotărârile date pe cale grațioasă, nu au a fi pronunțate în ședință publică. (*Cas. s. I, 560/910*) 25 198

3. Dacă art. 341 din regulamentul organic al Munteniei cerea, pentru validitatea foilor de zestre ale sătenilor, legalizarea sfatului sătesc, o asemenea dispoziție nu se poate întinde prin analogie și la actele de iotezie, de oarece, pentru acestea, legiuitorul, pentru diferite motive, nu s'a mulțumit numai cu legalizarea sfatului sătesc, ci a cerut în mod expres prin art. 8 și 10 dela partea IV, capitolul 5 din legea Caragea ca asemenea act să fie legalizat de judecătorie sub pedeapsă de a nu fi ținut în seamă. (*Cas. s. I, 231/911*) 48 383
4. După art. 318 din codul civil, așa cum a fost

modificat în 1906, instanța competentă de a în-cuviința adopția, se determină după domiciliul adoptatorului, adică: judecătoria de ocol pentru comunele rurale și urbane nereședințe de județ, și tribunalul pentru orașele reședințe de județ. (*Cas. s. I, 275/911*) 52 416

5. După art. 316 cod. civil, dacă adoptatul moare fără descendenți, lucrurile date lui de către adoptător în dar, și cari se vor găsi în natură, se întorc la adoptător, iar prin cuvintele *ce se vor găsi în natură*, legiuitorul a înțeles existența lor în patrimoniul adoptatului.

6. Adoptatorul fiind un simplu succesor pentru bunurile dăruite, iar nu un moștenitor rezervatar, față de dânsul, dreptul adoptatului de a dispune cu titlu gratuit este absolut liber și nelimitat, fie prin donațiuni între vii, fie prin testament, adoptătorul fiind în drept a-și valorifica drepturile numai în cazul când defunctul nu a dispus de bunurile donate. (*Trib. Iași, s. I, 25 Iunie 910*) 67 538

7. Scopul esențial al contractului de adopțiune fiind ca adoptatorul să-și creeze o familie iar adoptatul să devie civilmente fiul adoptatorului, nu se poate tăgădui că copiii adoptatului devin și dânsii, din punctul de vedere al dreptului civil, nepoții de fii ai adoptatorului, și deci, ei au dreptul la succesiune în averea adoptătorului. (*Cas. s. I, 658/911*) 75 601

ADJUDECATAR. — Din art. 568 din procedura civilă, cât și din lucrările pregătitoare ale codicelui de procedură civilă din 1900, rezultă că, în scopul de a da mai multă siguranță și stabilitate proprietății imobiliare, legiuitorul a edictat o prescripțiune liberatorie în favoarea adjudecatarului contra oricărei evicțiuni, dacă a avut grija să execute ordonanța de adjudecare, și dacă va fi trecut termenul de cinci ani din momentul acestei executări.

Prin urmare, instanța de judecată chemată să se pronunțe asupra mijlocului de apărare întemeiat pe prescripția din art. 568 din procedura civilă, e datoră de a verifica numai dacă adjudecatarul a fost pus în posesiune efectivă și dacă din acel moment a trecut cinci ani de zile până în momentul evicțiunii. (*Cas. s. I, 623/911*) 81 658

ANCHETA IN FUTURUM. — 1. În virtutea art. 66 din procedura civilă, ori cine are interes să facă diferite constatări de natură urgentă, constituind probe cari ar putea să dispară până la o viitoare înfățișare a procesului, poate să ceară judecătorului competente să se facă această constatare, și aceiaș rațiune există pentru cazul când se face cererea în vederea unui eventual proces cât și atunci când procesul este pendent; pentru că, în ambele cazuri, există posibilitatea ca o probă a cărei constatare se cere, să dispară până la viitoarea înfățișare, fie a procesului eventual, fie a celui pendent.

Că de aci rezultă că ancheta *in futurum* este admisibilă și atunci când există proces pendent între părți. (*Cas. s. I, 667/910*) 18 141

2. Principiile de drept și scopul care la avut legiuitorul când a înființat procedura anchetei in futurum, se opun a se da al. 4 de sub art. 66 proc. civilă o altă interpretare de cât că și în cazurile când în vederea unui interes urgent se dispune facerea unei constatări prin mijloacele anume prevăzute de lege cari să poată servi ca

acte probatorii într'un eventual proces viitor (art. 66, al. 4 proc. civilă), ca și în cazul când o asemenea constatare se dispune a se face în cursul unui proces, hotărârile cari dispun luarea acestor măsuri, sunt hotărâri premergătoare, și cum acest fel de hotărâri, potrivit art. 323 proc. civilă nu pot fi apelate separat, ci numai odată cu hotărârea dată asupra fondului și în condițiunile și termenile prevăzute de art. 316 și 319 proc. civilă, apelul făcut separat contra jurnalului tribunalului care dispune facerea unei anchete în futurum este neadmisibil. (*C. Galați, s. II, 95/911*) 68 546

3. Când o ordonanță este dată după citarea părților și în conformitate cu art. 66, al. 4 și 5 din proc. civilă, asupra unei cereri de anchetă în futurum care avea de obiect asigurarea unei probe în vederea unui proces viitor, o atare ordonanță este susceptibilă de apel la Curte, după dreptul comun, iar nu de apel la completul tribunalului.

4. Conform regulilor de competență, cererea de anchetă în futurum, de care se ocupă art. 60 din proc. civilă, trebuie adresată la instanța care urmează să judece și acțiunea principală la care o asemenea cerere este relativă. (*C. Buc. s. II, 138/911*) 68 548

ALIMENTE. — În virtutea art. 187 combinat cu 189 din codul civil, pârâșii sunt datorți a da alimente copiilor ce se vor afla în lipsă, și aceste alimente au a se da în proporție cu starea aceluia care este dator să le întâmpine, și ținând seamă de condițiunea socială a celui care le reclamă.

Prin urmare, lipsa trebuie considerată numai în relativ, și apreciată deci după circumstanțe. (*Trib. Teleorman 640/910*). 9 70

Adnotație de d-l Petre D. Polimeride

ALBIA RIURILOR. — 1. Nu se poate considera ca limită a unui râu albia minoră sau albia medie din cauza nepreciziei lor, așa că se impune dela sine ca limită albia majoră în care se cuprinde tot terenul atins de apele mici, mijlocii și mari pe cari riul le acoperă în fiecare an fără a deborda.

2. În principiu, Statul este în drept a regula scurgerea unui fluviu schimbându-i cursul prin săparea unui canal, construirea de baraje sau stăvilare, și proprietarii riverani nu pot pretinde despăgubiri pentru degradările cauzate de ape, când Statul nu este în culpă. Statul devine însă responsabil, când prin lucrările efectuate a încălcat proprietatea riveranilor sau a abuzat de dreptul său, fie măbind puterea distructivă a apelor, fie îndreptând cursul lor în spre proprietățile riveranilor. (*Trib. Romanați 461/911*). 58 464

Adnotație de d-l Sebastian Radovici

AMENZI. — Amenda pronunțată contra martorilor pentru nevenire sau refuz de a jura, ori de a mărturisi, constituie mai mult o măsură de constrângere pusă la dispozițiunea judecătorului, așa că ea are un caracter de execuțiune imediată, iar nu o pedeapsă penală, în contra căreia să se poată apela. (*Cas. s. II, 1377/911*). 71 571

ANTICHREZA. Art. 5 din legea autentificării actelor din 1886, dând în competența tribunalelor de județ autentificarea actelor constitutive de drepturi reale asupra imobilelor, iar legea judecătorească

riilor de pace din 1896 neridicând această competență tribunalelor, pentru a o atribui judecătorilor de pace, un act de constituire de antichreză nu poate fi autentificat de judecătoria de pace.

Deci, săvârșește o omisiune esențială instanța de fond, când nu se pronunță asupra acestui mijloc de apărare. (*Cas. I, 475 din 5 Septembrie 1911*). 78 630

APARATORI. — 1. Din dispozițiunile art. 89 din legea corpului de avocați din 1907 și acelea ale art. 125 din legea judecătorilor de ocoale din 1908, rezultă că apărătorii de pe lângă judecătoriile de ocoale, chiar și aceia pe cari legea corpului de avocați din 1907 i-a găsit exercitând această profesie, nu pot pleda decât pe lângă o singură judecătorie, și anume, pe lângă aceia pe lista căreia a fost înscris. (*Cas. s. I 678/910*). 16 122

2. Atunci când în urma aplicării legii judecătorilor de ocoale din 1907 o judecătorie de ocol s'a divizat în două ocoale, apărătorul care se găsea regulat înscris la judecătoria ce în urmă a fost divizată în două ocoale, este în drept a-și continua profesiunea pe lângă ambele acele judecătorei ce forma înainte una singură, într-un cânt nici art. 125 din noua lege a judecătorilor de ocoale, nici vreun alt text de lege nu se opune la aceasta. (*Trib. Ialomița 141/911*). 56 450

3. Legea din 1896 a judecătorilor de pace ca și legea avocaților din 1907 nu a clarificat în mod precis la cari anume judecătorei au dreptul apărătorii să-și exercite profesiunea lor; legiuitorul din 1908 însă, prin art. 125 din legea judecătorilor de ocoale, a dispus că apărătorii existenți la punerea în aplicare a legii pot continua a exercita profesiunea însă numai pe lângă judecătoria pe lista căreia figurează.

Prin urmare, dacă în intenția legiuitorului din 1908 a fost respectarea dreptului câștigat de apărător, rezultă de aci că atunci când o judecătorie se desmembreează în alte două judecătorei, apărătorul are dreptul de a-și exercita profesia și pe lângă judecătoria desmembrată din aceia pe lista căreia figura ca apărător. (*Trib. Tecuci 203/911*). 81 661

4. Din combinația art. 89 al legii din 1907 pentru constituirea corpului de avocați cu art. 125 din actuala lege a judecătorilor de ocoale, pusă în aplicare la 1 Mai 1908, rezultă că apărătorii de pe lângă judecătoriile de ocoale, chiar și acei pe cari legea corpului de avocați din 1907 i-a găsit exercitând această profesie, nu pot pleda decât pe lângă o singură judecătorie și anume pe lângă aceia pe lista căreia a fost înscris. (*Cas. I, dec. 556 din 20 Sept. 1911*). 84 702

Adnotație de d-l R. C. Benișache

5. (Monografie de d-l I. N. Cesărescu) 58 461

APEL :

Chestiuni de fapt, 5.
Dreptul de apel, 3, 4.
Jurnal, 1.
Semnarea apelului, 6, 9.
Termen, 2, 7, 8, 10.

1. Jurnale prin cari la judecătorie se admite în principiu partajul, nu sunt apelabile de cât odată cu fondul. (*Trib. Dolj, s. II, 5 Aprilie 910*) 4 31

Adnotație de d-l Dem. D. Stoenescu

2. Conform art. 102 din legea judecătorilor de ocoale, termenul de apel contra cărților de ju-

- decată curge, pentru Ministerul public de a doua zi după primirea copieii de pe cartea de judecată, iar nu dela pronunțare. (*Cas. s. II, 3178/910*) 13 101
3. Dreptul de opoziție sau de apel în contra unei hotărâri se naște în momentul pronunțării acelei hotărâri.

Că de aci rezultă că legea după care trebuie să se reguleze dreptul de opoziție sau de apel și termenile a căror expirare atrag decăderea din acest drept, este legea care există în momentul pronunțării hotărârii, atacată cu opoziție sau apel, iar nu aceia care era în vigoare când s'a introdus acțiunea, sau aceia care în urma pronunțării hotărârii a putut să schimbe căile de atac în contra hotărârilor. (*Cas. s. I, 496/910*) 14 108

4. Art. 51 din actuala lege a judecătoriilor de ocoale, ridicând dreptul de apel numai în cazul când pedeapsa de aplicat este amenda, și când restituțiunile și reparațiunile civile nu trec de 300 lei, textul trebuie interpretat restrictiv, instituirea unui singur grad de jurisdicțiune constituind o excepție; așa dar, în celelalte cazuri, trebuie aplicat principiul a două grade de jurisdicție.

Prin urmare, când un contravenient este condamnat după cererea părții civile la un leu despăgubire și la mutarea unui depozit, această mutare, care constituie o restituțiune de o valoare care nu se poate determina prin judecată, condamnarea nu intră în excepția prevăzută de art. 51 al legii judecătoriilor de ocoale, și dar calea apelului fiind admisibilă, recursul la tribunal în contra acelei condamnări este inadmisibil. (*Trib. Dolj, s. I*) 15 123

5. Deși în apel nu se poate schimba obiectul cererii, totuși se poate schimba modalitatea plății unor despăgubiri, căci prin aceasta nu se schimbă obiectul cererii, ci numai forma sub care urmează a se plăti despăgubirile, obiectul rămânând același, iar această modalitate a plății constituie o chestiune de fapt lăsată la aprecierea instanței de fond. (*Cas. s. I, 46/911*) 22 175

6. Art. 198 din procedura penală și art. 104 din legea judecătoriilor de ocoale nu prevede ca declarația de apel să fie subscrisă de apelant precum prevede art. 199 din procedura penală pentru cererea coprinzătoare de mijloacele apelului; că, mai mult, aceste articole nu prescriu ca declarațiunea de apel să fie scrisă, putând prin urmare a se face și verbal.

Prin urmare, un apel deși nesemnat propriu, însă, întrucât grefierul judecătoriei, care a servit și de scriitor al declarației de apel, constată primirea lui, acel apel este valabil, și prin urmare, nu poate fi respins ca neavenit. (*Cas. s. II, 563/911*) 25 200

7. Căile de atac în contra unei hotărâri, se regulează după modul cum a fost judecată afacerea la instanța a cărei hotărâre se atacă, adică, după jurisdicția primei instanțe, neputându-se apela decât la o instanță suprapusă, ce exercită aceiași jurisdicțiune.

Prin urmare, dacă instanța de fond a judecat o afacere ca civilă, termenul de apel este cel prevăzut de art. 318 pr. civilă, chiar dacă afacerea în sine nu ar fi de natură civilă. (*Cas. s. I, 155/911*) 45 359

8. După art. 99 din legea judec. de pace, termenul de apel fiind de zece zile, socotite de a doua zi

dela comunicarea cărții de judecată, Tribunalul violează acest text dacă respinge ca tardiv apelul făcut la 19 Ianuarie, când cartea de judecată atacată cu apel a fost comunicată la 8 Ianuarie. (*Cas. II, Dec. corect. 2278 din 7 Oct. 1911*) 78 631

9. Apelul făcut în baza unei procuri ce este semnată de o persoană fizică, fără a se spune că semnează în numele firmei din care face parte, nu poate angaja firma care a figurat în proces la prima instanță. Un asemenea apel trebuie a fi considerat ca fiind făcut în numele unei persoane streină de proces și care deci nu are calitatea de a face apel. (*Cas. III, 337 din 26 Septembrie 1911*) 78 632

10. După art. 99 din legea judecătoriilor de ocoale din 1908, termenul de apel în materie civilă este de 10 zile și curge, pentru partea care a fost față la judecată, de a doua zi dela pronunțare, iar după art. 98 aceeași lege, apelul se face la tribunal.

Astfel, este tardiv un apel depus la oficiul poștal în termen, dar primit la tribunal după expirarea termenului prescris de lege. (*Cas. s. I, 761 din 14 Noembrie 1911*) 85 714

APEL CORECȚIONAL. — Faptul că într'un apel corecțional s'au făcut două rapoarte din cari numai unul este semnat de consilierul raportor, nu poate atinge nulitatea deciziunii, întrucât nuse poate afirma cu nimic că raportul citit în instanță a fost tocmai cel nesemnat. (*Cas. s. II, 550/911*) 37 295

APLICAREA PEDEPSEI. — Ori de câte ori pedeapsa aplicată de instanța de fond e mai ușoară, este fără interes pentru recurent casarea hotărârii că nu i s'ar fi aplicat o pedeapsă care era mai grea decât cea aplicată. (*Cas. s. II, 1128/911*) 61 491

APRECERII DE FAPT: Vezi «Act de vânzare (6)».

ASOCIAȚIE ÎN PARTICIPAȚIE. — Din modul cum este redactat art. 949 din codul comercial, rezultă învedereat că prescripția scurtă de cinci ani, prevăzută în el, nu se aplică decât la societățile comerciale cari au existență juridică față de terțiile persoane, adică acele cari constituiesc persoane juridice distincte de persoana asociaților, iar nu și la asociațiile în participație cari, după legea comercială, nu au o personalitate juridică distinctă de a asociaților.

Prin urmare, acțiunilor derivând din aceste din urmă asociații, trebuie a li se aplica prescripția ordinară din materia comercială, care este de 10 ani conform art. 947 din codul comercial, întrucât nici un alt text de lege nu a scos de sub aplicația acestei dispozițiuni asociațiile în participație. (*Cas. III, 459 din 21 Noembrie 1911*) 79 644

ATENTAT ÎN CONTRA LINIȘTEI STATULUI. —

1. Articolul 81 cod. pen. prevede și pedepește pe lângă atentatul ce ar avea de scop a atăta la resbel civil, și atentatul ce are de scop de atăta pe locuitori a săvârși omoruri și jefuiri într'unul sau mai multe orașe sau sate.

2. Atentatul, ca să fie ceva premergător, ar trebui să privească sau concepția crimei sau rezoluția, sau propunerea făcută cuiva pentru comiterea crimei, sau concertarea între mai mulți pentru comiterea crimei; că legiuitorul prin codul penal, nu s'a preocupat decât numai de concertarea denumită «complot», precum rezultă din al. II al. art. 81 și precum se lămurește prin art. 79 c.

penal pentru constatarea căruia trebuie o chestiune.

Că expresia «atentat» fie în art. 81 fie în art. 76, 78, 263 și 264 c. penal, înseamnă însuși actul săvârșit în direcția și cu scopul prevăzut de art. 76, 78 și 81 c. penal. (Cas. s. II, 2294/907. 5 35

ATRIBUȚIUNILE MINISTERULUI PUBL. C. — 1. Articolul 184 din procedura civilă care îndatorează pe Ministerul public să-și dea concluziunile în toate cazurile în care actul produs va fi defăimat de fals, nu este abrogat sub actualul cod de proced. civilă din 1900, de oarece, chiar dacă vechiul text ar fi fost desființat prin legea din 1877 el a fost reînființat cu ocazia modificării procedurii civile din 1900. (Cas. s. I, 395/910 17 131

2. După art. 54 din legea organică a Curții de casție, în toate pricinile procurorul vorbește cel din urmă, afară de cazul când el însuși este parte prigonitoare.

Astfel, în alacerile privitoare la anularea contractelor de arendare făcute pe temeiul legii din 12 Aprilie 1908 pentru mărginirea dreptului de a ține în arendă moșii, Ministerul public după lângă această înaltă Curte, nefiind decât parte alăturată, urmează să vorbească cel din urmă.

3. Procurorul-general al Curții de apel ca organ al legii, lucrând ca parte principală, nu poate fi chemat să pună concluziuni decât înaintea instanței pe lângă care are competența a funcționa.

Prin urmare, atunci când el face recurs într-o pricină în care a lucrat ca parte principală, atribuțiunile sale ca organ al legii se transmit Ministerului public de pe lângă înaltă Curte, fără a fi nevoie de a se cita procurorul g-l al Curții de apel care a făcut recursul, mai ales că nici un text de lege nu pretinde acest lucru. (Cas. s. I, 107/911) 33 263

AUTORIZAȚIA SOȚII. — Faptul că justiția ar fi dat soției o autorizație a face acte de administrație, nu exclude nevoia de o autorizație a soțului, când e vorba de constituirea unei zestre care constituie un act de înstrăinare. (C. Buc. s. III, 45/911) 36 29

AUTENTIFICAREA ACTELOR:

- Competința, 2.
- Comisari, 5.
- Duplicatul actului, 3.
- Identitate, 1.
- Legalizare, 5.
- Ordonanța președintială, 6.
- Persoane cari nu știu carte, 5.
- Procesul-verbal, 4.

1. Înainte de legea autentificării actelor din 1886 sub regimul codului civil, dispozițiunile relative la formalitățile de îndeplinit pentru valabilitatea autentificării testamentelor, prevăzute de art. 861 c. civil, în lipsă de alte dispozițiuni referitoare la autentificări în general, serveau de normă pentru formalitățile ce urmau a se îndeplini de tribunale pentru autentificarea actelor, și cum art. 861 c. civil nu prevede nimic relativ la constatarea identității părților cari se prezintă cu un act spre autentificare, de aci reiese că sub regimul codului civil și până la legea autentificării actelor din 1886, această constatare a fost lăsată la aprecierea judecătorului fără să fie obligat, sub pedeapsă de nulitate, a arăta modul cum s'a încredințat de identitatea persoanei. (Trib. Putna, 159/910) 10 76

2. După dispozițiunile art. 3 din legea autentificării

actelor din 1886, coroborate cu dispozițiile art. 44 și 45 din actuala lege a judecătorilor de ocoale, judecătorii de ocoale, nu puteau legaliza sau investi cu forma autentică la acea dată de cât actele constatând obligațiuni personale până la valoarea de 3000 lei inclusiv.

Prin urmare, judecătoria eră incompetentă de a autentifica acte prin cari se constituiau drepturi de anticreză, deci drepturi reale asupra unor imobile, și asemenea acte nu pot avea caracter de acte autentice, și nici nu pot fi valabile ca acte sub semnătură privată, când ele nu sunt iscălite prin proprii semnături, ci prin punere de deget. (Jud. rur. Boșoteni (Romanai), 89/910) 13 101

3. Atunci când unul din exemplarele actului autentic întrunește toate condițiunile de validitate, acel act nu poate fi declarat nul pentru că celuilalt exemplar, sau procesului-verbal, rămas la dosar, i-ar lipsi vreuna din condițiunile de formă cerute de lege, cum ar fi lipsa semnăturii judecătorului, în procesul-verbal rămas la dosar. (Cas. s. unite, 4/911) 15 116

4. Instanța de fond este suverană a aprecia și a decide că mențiunile cuprinse într'un proces-verbal de autentificare sunt adevărate, precum și să înlăture o depozițiune de martor ca nefăcându-i credința, fără ca deciziunea sa în privința acestor puncte de fapt să poată fi censurată de Curtea de casție. (Cas. s. I, 395/910) 17 131

5. Competința dată comisariilor de poliție prin art. 7 din legea autentificării actelor de a legaliza procurile pentru reprezentarea părților în justiție, prin o simplă certificare a semnăturii în josul actului, presupune că partea care dă procura, știe carte. Când însă este vorba de o persoană care nu știe să scrie și subserie, în asemenea caz legalizarea dată de comisarii de poliție, trebuie să fie făcută în conformitate cu regulile prescrise de art. 26 din legea autentificării actelor, cari reguli sunt generale și se aplică la toate actele făcute de cei ce nu știu sau nu pot subserie, oricare ar fi natura actului și autoritatea chemată să-l legalizeze. (Cas. s. I, 295/911) 56 447

6. Ordonanțele prezidențiale încuviințate de președintele tribunalului sau înocuitorul său se dau conform art. 66 bis din procedura civilă, fără drept de opoziție, însă cu drept de apel înaintea completului tribunalului din care face parte președintele tribunalului.

Astfel, ordonanța magistratului stagiar prin care se respinge autentificarea unui act, intrând în categoria ordonanțelor prezidențiale încuviințate de președintele tribunalului, este neadmisibil apelul făcut la Curtea de apel în contra unei asemenea ordonanțe a magistratului stagiar. (C. Buc. s. I, 70/911) 79 641

AUTORIZAȚIUNEA FEMEII MARITATE. — Din interpretarea art. 197 și următorii din codul civil, autorizațiunea de care are trebuință femeia măritată, consistă în manifestarea consimțământului la actul ce are a face femeia, consimțământ care se poate manifesta după regulile generale de drept atât expres cât și tacit.

Prin urmare, atunci când se constată că soțul a scris contractul de închiriere a unui imobil de către soție, prin aceasta soțul și-a dat consimțământul tacit la acea închiriere. (Jud. Topraisar (Constanța), 75/910) 22 180

AUTENTIFICAREA ACTELOR DOTALE. — 1. Autentificarea unui act consistând în constatarea voin-

tei părților contractante, de către judecători competenți, prin propriile lor semnături, de aci rezultă că un act dotal este investit cu caracterul autenticității atunci când tribunalul competente după ce a constatat îndeplinirea dispozițiilor art. 709 și 710 pr. civilă, relativ la semnarea actului de către părțile în drept și la prezentarea lor înaintea sa, a procedat la luarea consimțământului părților și a încuviințat legalizarea actului dotal;

Prin urmare, dacă procesul verbal care constată îndeplinirea acestor formalități, nu este reprodus în josul foaiei dotale, ci este încheiat separat, aceasta nu poate să ridice actului caracterul autenticității.

2. Netrecerea actului dotal în registrul special nu ridică actului caracterul de act dotal între părți sau reprezentanții lor, ci numai față de cel de-al treilea. (*Cas. s. I, 170/911*) 35 280

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT. — 1. Lucru judecat există chiar atunci când hotărîrea care nu mai poate fi atacată pe nici o cale, ar emană dela o jurisdicție incompetentă, fie din cauza persoanei, fie din cauza materiei, chiar în caz când această incompetență ar fi întemeiată pe un motiv de ordine publică. (*Cas. s. I, 123/911*) 31 247

2. Câteva cuvinte relative la autoritatea lucrului judecat. (Monografie de Eugen Petit) 41 332

3. Hotărîrea definitivă obținută în contra debitorului numai atunci poate să fie opusă creditorului ipotecar, când dreptul acestui din urmă a luat naștere posterior pronunțării hotărîrei, pentru că, în acest caz, creditorul ipotecar nu a putut să dobândească mai multe drepturi asupra lucrului, decât avea și debitorul. (*Cas. s. I, 396/911*) 66 530

4. Dacă partea lezată a luat perte la judecata penală, formulându-și pretențiunile sale înaintea instanței penale, care a decis și asupra acestor cereri, o asemenea sentință are autoritate de lucru judecat și în privința intereselor civile în acest sens că nu mai este permis părților interesate de a repune în discuțiune pe nici o cale fapte cari au fost decise ca adevăr judecătoresc, suveran stabilit.

Astfel, dacă Statul sau județul au figurat ca părți civile în instanța penală care a decis achitarea pentru delictul de abuz de încredere a inculpatului, care a justificat întrebuintarea sumelor ce i se încredințase de Stat sau județ, Curtea de conturi nu mai poate statua în urmă asupra acelor sume, fiind autoritate de lucru judecat. (*Cas. s. III, 319/911*) 69 551

Vezi și concluziunile D-lui avocat Borș ce o însoțește.

AVEREA IMOBILA A MONAHILO. — 1. Avera imobilă a monachilor și monachiilor, aflată în coprinsul monăstirilor, precum și toate obiectele sacre rămân după moartea lor, proprietatea monăstirei, și această dispozițiune nu numai că n'a fost abrogată prin art. 1912 C. civil, dar prin legile posterioare de drept public și privat, legiuitorul român a dat o nouă consacrare acestor canoane.

2. Din art. 44, 50 și 62 din regulamentul dela 7 Iunie 1873 elaborat de Sf. Sinod, atât consiliul economic, cât și cel spiritual al unei monăstiri, nu are decât dreptul de disciplină și ținerea comptabilității, neavând căderea și dreptul de a face constituiri de drepturi reale asupra unor

bunuri cari aparțineau instituțiunii pe care ei o reprezintă. (*Trib. Buzău, 310 911*). 83 688

Adnotație de d-l profesor D. Alexandresco
AVOCAȚII: — vezi «Legea corpului de avocați».

B

BANCROTA. — 1. În principiu, jurisdicțiunile civile și cele corecționale sunt independente unele de altele, astfel că între aceste două jurisdicțiuni nu poate fi nici identitate de părți nici identitate de obiect.

Prin urmare, dacă posterior declarării în stare de faliment a unui comerciant, tribunalul comercial i-a ridicat starea de faliment, aceasta nu împiedică trimiterea comerciantului dinaintea instanțelor represive spre a răspunde de fraudele ce i s'ar imputa, întru cât o asemenea hotărîre a tribunalului comercial, nu poate constitui lucru judecat pentru instanța corecțională. (*Cas. s. unite 3/911*). 35 279

2. Conform art. 2 din codul penal, înfrățirilor săvârșite în timpul legiurii celei vechi, trebuie să li se aplice legea cea nouă, când această lege prevede o pedeapsă mai ușoară.

Prin urmare, este casabilă deciziunea Curței de apel, care judecând în materie de bancrută un apel al inculpatului, pentru ca să respingă acel apel s'a referit la art. 881 din vechiul cod comercial, care articol, în momentul când a judecat era abrogat și înlocuit cu noul art. 881, care admitea circumstanțe ușurătoare, pe motiv că aceasta da loc la prezumțiunea că judecătorii nu s'au ocupat de chestiunea dacă împrejurările în cari s'a petrecut faptele îi autoriză să acorde circumstanțe atenuante pentru că se credeau oprîți prin dispozițiile vechiului art. 881. (*Cas. s. II, 52/911*). 36 289

3. Despre bancrute. Monografie de C. N. Toneanu. 55 437

BANCI AGRICOLE: — vezi «Legea băncilor agricole».

BANCI POPULARE: — vezi «Legea băncilor populare».

BAUTURI SPIRTOASE: — vezi „Legea băuturilor spirtoase”.

BESMAN. — 1. De și, în privința înstreinării locurilor luate cu besman, se aplică și sub imperiul codului civil tot dispozițiunile codului Calimah (art. 1509 și 1510), adică atât proprietarul ființei lucrului cât și besmanarul, proprietarul folosinței fondului, pot să dispună fiecare de partea sa, să o ipoteceze, să o înstreineze prin acte între vii sau prin acte de ultima voință, totuși, atunci când un asemenea loc este constituit dotă, el nu mai poate fi înstreinat decât în cazurile prevăzute de art. 1253 din codul civil. (*C. Buc. s. I, 261/910*). 22 179

2. Acțiunea de reziliere a contractului de bezman pe motiv că bezmănarul a schimbat destinațiunea imobilului, sau nu a îngrijit de plantațiuni ca un bun proprietar, este neîntemeiată, atâta timp cât proprietarul ființei (nuda proprietar) nu și-a îndeplinit obligațiunea legală de a dojeni pe proprietarul folosinței (adică de a-l soma să aducă îngrijirile trebuincioase imobilului. (*Trib. Covurlui, s. II, 226/911*). 73 587

BUNA CREDINȚA. — Constatarea bunei credințe, care servește de bază prescripției decenale, este o chestiune de fapt, care nu poate fi supusă controlului Curței de casație. (*Cas. s. I, 546 din 19 Septembrie 1911*). 79 642

C

- CALOMNIE.** — 1. Comite delictul de calomnie, prevăzut și pedepsit de art. 294 și 295 din cod. penal, iar nu acel de simple insulte, acel care prin cuvinte rostite în public impută cui-va fapte anume determinate, care dacă ar fi adevărate ar supune pe presupusul lor autor la pedepse, sau măcar la ura și disprețul cetățenilor.
2. Imputarea calomnioasă adusă unui funcționar particular (președintele unei asociații sătești), nu se poate dovedi cu martori.
3. Instanța de fond poate respinge proba cu martori, dacă motivează de ce o găsește inutilă în cauză, constatând că prin acea probă, astfel cum este formulată se tindea a se dovedi fapte care erau streine de pricină și nu duceau la nici un rezultat. (*Cas. s. II, 2556 din 28 Oct. 911*). 82 679

CAMBIE. — 1. Mențiunea din cambie «valoarea primită în alimente» nefiind esențială, poate fi combătută prin probele dreptului comun. (*Trib. Tecuci, 125/910*). 16 125

2. Instanța de fond se poate întemeia pe o convenție intervenită între actualul posesor al unei cambii și girantul, care i-a transmis cambia printr'un gir în alb, pentru a decide că în realitate acel gir în alb nu este decât un gir pig-norativ, iar nu translativ de proprietate. O asemenea convenție este opozabilă posesorului actual al cambiei, care este parte contractantă în aceea convenție. În așa situațiune de fapt, constatată în mod suveran de instanța de fond, actualul posesor al cambiei, nefiind decât un creditor gagist al girantului, care continuă să fie proprietarul cambiei, nu poate invoca beneficiul art. 349 cod. comercial, putându-i-se opune de către debitor orice excepțiuni ce se pot invoca contra adevăratului proprietar al cambiilor (girantul anterior) și deci și chitanțele de descărcare emenate dela acesta. (*Cas. s. III, 452 din 16 Noembrie 1911*). 79 644

3. Cambia care nu arată epoca plății, fiind plăti-bilă la vedere (art. 271 și 305 din codul comer-cial), adică scadența fiind înlocuită prin înfățișarea cambiei la plată, termenul pentru prescripție de cinci ani nu este împlinit, dacă până la data intentării acțiunii, cambia nu fusese înfățișată la plată (deși dela data emisiunii ei au trecut mai mult de 5 ani). (*Cas. s. III, 438 din 9 Noembrie 1911*). 80 656

4. Potrivit dispozițiunilor art. 349 din codul comer-cial, debitorul unei cambii nu poate întârziă condamnarea la plată opunând excepții ce nu se întemeiază pe o probă scrisă și cari nu sunt de o grabnică soluție.

Violează deci acest text de lege tribunalul când respinge o acțiune cambială, întemeindu-se pe o sumă de prezumpțiuni de fapt, din cari argumentează că și-a făcut convingerea că polița ce face obiectul reclamației nu este decât pre-schimbarea unei alte polițe mai vechi, pentru care reclamantul s'a judecat și a obținut hotă-rirea definitivă pe care a și pus-o în executare. (*Cas. s. III, 471 din 28 Noembrie 911*). 82 680

5. Cambia care nu arată epoca plății, fiind plăti-bilă la vedere (art. 271 și 305 din codul comer-cial), adică scadența fiind înlocuită prin înfățișarea cambiei la plată, termenul pentru pre-

scripție de cinci ani nu este împlinit, dacă până la data intentării acțiunii, cambia nu fusese înfățișată la plată (deși dela data emisiunii ei au trecut mai mult de 5 ani). (*Cas. s. III, 438/911*). 85 709

Vezi și «Acțiune cambială»

CASA DE JOC LA NOROC.—Pentru existența delic-tului din art. 350 din codul penal se cere două elemente esențiale, adică patronagiul tripoului, și primirea oricărei persoane amatoare de jocuri de noroc, sau după o recomandatiune.

Prin urmare, din momentul ce se stabilește că inculpatul a lucrat ca președinte al unei lige, ales în regulă de membrii acelei lige, cu puteri anume concordate de comitet, și că în acel club cu anume statute nu jucau cărți de cât membrii clubului, fără ca inculpatul să fi patronat acel joc de cărți, elementele delictului art. 350 din codul penal lipsind, delict nu poate exista. (*Jud. II, Buc. 594/911*). 52 418

CASARE FARA TRIMETERE.—1. Casarea unei de-ciziuni se face fără trimitere, când instanța de fond a violat autoritatea lucrului judecat. (*Cas. s. III, 319/911*). 69 551

2. Casarea se face fără trimitere conform art. 34 din legea Curței de casație, când pricina nu este de natură a primi o urmare de judecată. (*Cas. s. II, 171/911*). 82 673

3. Când instanța de fond a pedepsit un fapt nepre-văzut de lege, hotărîrea sa trebuie a fi casată fără trimitere, conform art. 34 și 35 din legea Curții de casație. (*Cas. III, 473 din 28 N-brie 911*). 85 716

CAILE DE ATAC ALE HOTĂRÎRILOR.—Părțile nu sunt ținute să apuce calea indicată de instanța judecătorească pentru atacarea unei hotărîri, ci trebuie să apuce calea indicată de lege, de oarece dreptul de a ataca hotărîrile judecătorești stă în puterea legii iar nu în puterea judecătorului; cu alte cuvinte, nu judecătorul acordă părților căile de atac, ci ele le au dela lege. (*Jud. Leor-deni (Muscel) 351/910*). 25 204

CASATORIE.—1. După art. 176 și 180 din codul civil, nimeni nu poate reclama titlul de soț și efectele civile ale căsătoriei dacă nu prezintă un act de celebrarea căsătoriei înscris în registru stărei ci-vile, afară de cazul art. 33 din codul civil, când dovada căsătoriei se poate face și prin martori, iar în cazul, când actul de celebrarea căsătoriei nu există datorită unui fapt prevăzut și pedepsit de legea penală și fără a se distinge dacă actul comis este crimă sau delict, dacă culpabilul este ofițerul stărei civile sau un terțiu, căsătoria se poate dovedi prin o sentință condamnatoare în-scrisă în registrele de stare civilă.

2. Art. 181 și 182 din codul civil, singurele cari reglementează procedura de urmat pentru obți-nerea sentinței destinată a ține locul actului de căsătorie, neprevăzând cazul în care acțiunea publică și acțiunea civilă sunt stinse prin prescripție, în asemenea caz, ca și când autorul crimei sau al delictului ar fi necunoscut, părțile fără să acuze pe nimeni, pot face dovada ca în cazurile prevăzute de art. 33 din Codul civil, adică prin martori.

3. O căsătorie săvârșită numai de preot, iar nu și de ofițerul stărei civile este nulă, și această nu-litate fiind absolută, ca și aceia care naște din lipsă de publicitate, este neprescriptibilă, și nu

poate fi acoperită nici prin ratificarea părților nici prin posesiunea de Stat. (*Jud. Bogoteni Romania*, 6/911) 32 258

4. Dacă legiuitorul civil nu fixează unui soț obligațiunea legală a întreținerii și educațiunei copiilor celui-lalt soț din altă căsătorie, totuși el este supus acestei îndatoriri printr'o obligațiune naturală și ca condescentă pentru soția sa, mai ales că și legalmente bărbatul fiind dator să dea sprijin și ajutor soției, asemenea ajutor se întinde în mod firesc și asupra copiilor soției din altă căsătorie, cu atât mai mult, cu cât de ordin ar soțul, sub orice regim ar fi căsătorit, are administrarea averii soției și se bucură de veniturile ei. (*C. Buc. s. III, 7 Noembrie 911*) . . . 81 660

CAZURILE DE EVICȚIUNE: vezi «Act de vânzare.»

CERERE RECONVENȚIONALĂ.—Chiriașul nu poate recurge prin cerere reconvențională contra proprietarului, de oarece judecata în temeiul legii proprietarilor se face în mod sumar, și prin urmare, chiriașul nu poate întârziă soluțiunea procesului, ci el are dreptul de a reclama pe cale principală despăgubirile ce i se cuvin. (*Jud. Topraisar (Constanța) 75/910*) 22 180

CERERE DE TRIMITERE ÎN POSESIE.—1. Deși în principiu, cererile de trimitere în posesie, atât cele făcute pe baza art. 653 din codul civil, cât și cele făcute pe baza art. 891 din codul civil sunt cereri de natură grațioasă și prin urmare se rezolvă în camera de consiliu, însă atunci când intervine în cauză două sau mai multe părți cari au pretențiuni contrarii asupra aceleiași averi succesoriale, nu mai poate fi vorba de rezolvarea fiecărei din cereri pe cale de procedură grațioasă, sau pe calea contradictorie în camera de consiliu, căci aceasta este o procedură excepțională neprevăzută de lege pentru aceste ipoteze.

2. Cererile de trimitere în posesiune pe temeiul unui testament autentic care satisface toate condițiunile de formă, pentru a fi valabil, trebuiesc a fi rezolvate urgent, într'un interes general chiar, pentru ca să nu se lase mult timp în incertitudine proprietatea și posesiunea succesiunii, și tot deodată se poate exercita la timp toate acțiunile relative la activul succesiunii.

Prin urmare, asemenea cereri de trimitere în posesiune, nu se pot conexa cu acțiunea în anularea aceluia testament, care are a-și urmări calea acțiunii principale, conform dreptului comun; că tot pentru aceleași considerațiuni nu se poate respinge cererea de trimitere în posesie până la rezolvarea acțiunii în anularea testamentului. (*C. București s. IV, 7 Oct. 910*) 3 21

CESIUNE.—Singura răspundere a celui ce cesionează este cea prescrisă de art. 1392 din codul civil, de a răspunde de valabilitatea și existența dreptului cesionat, în momentul cesiunii, iar nu de solvabilitate, după cum pescie categoric art. 1397 din codul civil;

Prin urmare, prin faptul unei cesiuni de venituri nu se dă dreptul de urmărire cesionarului în contra cedentului, în caz de insolvabilitatea debitorului; așa că creditorii urmăritor, adică cesionara, neavând un titlu contra cedentei părți, întru cât, din actul de cesiune, nu rezultă acest drept, urmărirea de venituri nu poate fi admisă. (*Jud. II București, 1648 911*). 69 556

Vezi și «Acțiune Cambială.»

- CHESTIUNI DE FAPT.—1. Chestiunea de a se ști dacă o persoană a figurat sau nu ca parte în proces, este o chestiune de fapt, a cărei constatare nu intră în atribuțiunile Curții de casație. (*Casație s. I, 578/910*) 6 47
2. Constatarea relei credințe la emiterea unor polițe, este o chestiune de fapt de atributul suveran al instanței de fond. (*Cas. s. I, 551/910*) 8 61
3. Instanța de fond este suverana apreciatoare a împrejurărilor de fapt, dacă avocatul unei părți a putut cunoaște și studia dosarul spre a face apărarea acesteia și această apreciere scapă de controlul Curții de casație. (*Cas. s. II, 2917/910*). 11 87
4. Constatarea diferitelor fapte și împrejurări din cari instanța de fond deduce existența elementelor unui delict este lăsată la suverana apreciere a judecătorilor fondului. (*Cas. s. II, 550/911*). 37 295
5. Constatarea instanței de fond că o sumă de bani depusă la Casa de depuneri și consemnațiuni de către soț pe numele soției și că recipisa constatând depunerea a rămas în totdeauna în mâinile soțului, cât el a tăiat, având libera dispozițiune a sumelor și efectelor depuse, este o constatare de fapt, de atributul suveran al instanțelor de fond, și deciziunea sa, în această privință, nu poate cădea sub censura Curții de casație. (*Cas. s. unite, 21/911*) 78 625

Vezi și «Apel»

CHESTIUNI PREJUDICIALE.—Art. 323 din proc. civilă, declarând numai hotărârile premergătoare nesusceptibile de apel decât odată cu hotărîrea asupra fondului, de aci rezultă că orice altă hotărîre, care deși nu tranșează fondul procesului în întregul său, terminându-l în mod cu totul desăvârșit, se pronunță însă asupra unor fine de neprimire, excepțiuni sau cereri incidente independente de fond, toate aceste hotărîri nu pot fi considerate ca niște hotărîri premergătoare, ci trebuiesc a fi privite ca având caracterul unor sentințe definitive, în înțelesul citatelor articole de lege, și deci, ca fiind susceptibile de a fi atacate cu apel înainte de a se pronunța hotărîrea asupra fondului.

Astfel, o carte de judecată prin care s'a suspendat judecarea delictului până ce, pe cale civilă, se va statua cui aparține proprietatea terenului de pe care s'a comis delictul, constituind un adevărat declinatoriu de competență în privința judecării acestui drept de proprietate, ea are, din acest punct de vedere, caracterele unei hotărîri definitive, și ca atare, poate fi atacată cu apel, independent de hotărîrea ce se va da asupra fondului. (*Cas. s. II, 1181/911*) 46 369

CIRCUMSTANȚE ATENUANTE.—Legiuitorul din 1874, corecționalizând mai multe crime și supunându-le la fapte corecționale cu acea ocaziune a înscris în cod maximul pedepsei corecționale de 5 ani ce până atunci nu se găsea nici în legiuirea penală franceză, nici în codul nostru penal din 1864 și a dispus ca atunci când legea prevede această pedeapsă, judecătorul, prin aplicarea art. 60, să nu o poată reduce la mai puțin de un an, și în loc să introducă un nou aliniat în art. 60 prin care să îngreudească facultatea judecătorului de a reduce pedeapsa la mai puțin de un an, oricâteori legea prevede maximul închisoarei corecționale, legiuitorul dela 1874 a socotit că este mai nemerit să se dea o nouă redacțiune aliniatului 4 de sub art. 60,

intercalând între pedepsele din acel aliniat, cari erau relative la fapte criminale, și pedeapsa maximului închisorei corecționale și adăugând pe lângă cuvântul «Curte» și pe acela de «sau tribunal» și a făcut cu modul acesta, ca aliniatul 4 să trateze atât despre pedepse criminale, cât și despre maximul închisorei corecționale, și să întindă prohibițiunea din acest aliniat și tribunalelor corecționale în cazul special acolo indicat.

Prin urmare, nu poate fi nici o antinomie între alin. 4 și 6 de sub art. 60, având fiecare sfera lui de aplicațiune, alin. 6 continuând a fi aplicat chiar în caz de recidivă, când după noile modificări, legea nu prevede maximul închisorei corecționale, judecătorul fiind autorizat a reduce pedeapsa până la 15 zile și chiar mai jos, fără ca prin aceasta să strice armonia între alin. 4 și 6 de sub art. 60 din codul penal.

Așa dar, instanțele de fond nesocotesc dispozițiunile alin. 4 de sub art. 60 din codul penal, admitând circumstanțe atenuante când pronunță o pedeapsă mai mică de un an pentru un fapt în care legea prevede ca pedeapsă maximul închisorii corecționale. (Cas. s. unite, 9/910)

8 58

Adnotație de d-l I. S. Codreanu

CITAREA PĂRȚILOR. — 1. Nimeni nu poate fi judecat fără a fi citat în mod legal, iar pentru a se putea proba dacă partea a fost citată în conformitate cu legea, trebuie să existe la dosarul cauzei dovezile de înmânarea citațiunilor.

Prin urmare, simpla atestare a judecătorului că procedura a fost îndeplinită, nesprijinită de nici o altă prezumțiune, nu este suficientă pentru a se considera citate părțile, când în dosar nu există dovezile de înmânarea citațiunilor. (Cas. s. II, 147/910)

2 14

2. Scopul citației fiind de a aduce la cunoștință părții ziua fixată pentru judecata procesului său, acest scop este atins când instanțele judecătorești îi dă în cunoștință acel termen.

Nici un text din procedura penală neoprind acest mod de a se aduce la cunoștință părții termenul de judecată, tribunalul poate da părții termenul în cunoștință, mai cu seamă dacă ea nu obiectează nimic la aceasta și nu cere a i se trimite citație. (Cas. s. II, 2862 din 25 Noiembrie 911)

85 715

CLAUZA REZOLUTORIE. — Legea nu cere, pentru constatarea clauzei rezolutorii exprese, întrebarea unor anumiți termeni în lipsa cărora clauza nu ar exista, ci totul depinde de intenția și voința părților contractante, așa cum rezultă din actul scris intervenit între dănsese, ceea ce este o chestiune de apreciere a instanței de fond. (Cas. s. I, 651 din 17 Oct. 911)

81 665

CODUL SILVIC DIN 1910. — 1. Legiuitorul, în scop de a fi ocrotite și mai mult drepturile minorilor și interzișilor din cetele de moșneni, a dat dreptul și procurorului, prin art. 32 din noul cod silvic dela Aprilie 1910, de a putea face apela tribunal în numele lor, în contra deciziunilor comisiunilor instituite de art. 29, pentru stabilirea drepturilor cetelor de moșneni în pădurile ce le stăpânesc în devălmășie.

Prin urmare, dacă procurorul tribunalului are acest drept dela lege, trebuie a i se recunoaște și dreptul de a face recurs în casație contra sentințelor tribunalelor date în asemenea materie, unde codul silvic îl obligă a pune concluziuni, și aceasta, fără a distinge dacă tribunalul a fost

sesizat de apelul procurorului sau al moșnenilor interesați.

2. Tribunalele au, după codul silvic, aceleași drepturi și obligațiuni ca și comisiunile pentru a stabili drepturile indivize ale moșnenilor.

Prin urmare, dacă un tribunal este sesizat de un apel, în asemenea materie, este în drept să statueze asupra lui și să stabilească, după cererea moșnenilor drepturile ce pretind că au, iar nu să se declare incompetente și să trimită pe moșneni să facă o cerere nouă la comisiune, căci prin acest mod de a proceda, violează dispozițiunile art. 29 din codul silvic, cari de altfel nu sunt decât aplicațiunea principiului că apelul este devolutiv. (Cas. s. I, 497/911)

79 636

COMISARI: vezi «Autentificarea actelor».

COMUNICAREA ACTELOR JUDECĂTOREȘTI — 1.

Art. 74 din procedura civilă, combinat cu art. 68 din legea judecătorilor de ocoale, prescrie lipirea pe ușa casei, numai în cazul când nu se găsește nici una din persoanele prevăzute de lege, iar nu și în cazul când actul s'a remis uneia din acele persoane acolo arătate. (Cas. s. III, 188/911)

62 495

2. Art. 66 și 68 al. I din legea pentru judecătorii de ocoale îndatorează pe agentul însărcinat cu predarea actului judecătoresc ca să lipească acest act, pe ușa casii părții, numai în cazul când partea lipsește și nimeni nu se găsește la domiciliul său care să primească actul, sau când toți cei prezenți declară că nu voesc să-l primească, sau că nu pot să semneze țidula, fără însă a primi actul din mâna agentului, iar nu și atunci când, cei prezenți, primesc actul dar, nu pot sau nu voesc a da adeverință de primire.

După art. 735 al. 2 pr. civ., actul este nul, dacă călcarea formii, a pricinuit părții care o invoacă, o vătămare, pe care n'o poate îndrepta, decât anulând actul. (Trib. Olt. 298/911)

62 499

COMOARA. — Nu constituiesc o comoară obiectele de valoare găsite în albia unui râu. (Trib. Gand. 28 Ianuarie 911)

20 160

Vezi și nota redacției ce o însoțește.

COMPETINȚA. — 1. Dispozițiunile art. 63, al. 1 din procedura civilă, determină competența în materie de moștenire în ce privește tribunalele române iar nu între tribunalele române și cele străine. (Cas. s. I, 530/910)

2 11

Adnotație de d-l A. Gussi

2. Competința în materie de acțiuni personale și mobiliare în dreptul internațional privat. — Adnotație de d-l A. Gussi la dec. Cas. s. I, 530/910.

2 12

Vezi și «Actele stărei civile», «Adopțiune» și «Autentificarea actelor».

COMPETINȚA SECȚIUNILOR CURȚEI DE CASAȚIE. — Competința secțiunilor Curței de casație se determină după modul și forma cum instanțele de fond au judecat afacerea, ca afacere civilă, sau ca afacere comercială.

Astfel, deși prima instanță a considerat și a judecat o afacere ca comercială, însă în apel stabilindu-se că afacerea este civilă, și recursul introdus în contra deciziunei Curței de apel are a fi judecat de secțiunea I care are competența afacerilor civile. (Cas. s. unite 5/911)

21 170

CONDIȚIUNE SUSPENSIVĂ. — Articolul 1835 din codul civil care permite începerea urmăririi și pentru o sumă mai mare decât cea datorită, este aplicabil în cazul unei creanțe ipotecare pur și simplă, când dreptul creditorului la exigibilitatea

sumeii mai mici este născut cert și lămurit, dar nu este aplicabil în cazul unei creanțe ipotecare condiționale sub condițiunea suspensivă, unde dreptul creditorului la exigibilitatea sumei mai mici nu este încă născut și lămurit, ei condiționat de dovedirea realizării condițiunei.

În asemenea caz trebuie să se suspende vânzarea, conform art. 378 al. II, proc. civilă, care spune că «dacă datoria consistă în sumă nelămurită, urmărirea se vor amâna până mai întâi se va face lichidarea». (*Trib. Tecuci, 22 Martie 1911*)

41 331

CONCORDAT. — 1. Concordatul amical. (Monografie de Gr. L. Trancu-Iași)

50 397

2. Omologarea face concordatul obligatoriu pentru toți creditorii și chiar pentru aceia cari au reședintă afară din țară, oricare ar fi suma definitiv lichidată în favoarea lor, și această obligativitate generală a concordatului, nu se aplică creditorilor ipotecari sau privilegiați, afară numai dacă nu au votat concordatul, sau să fi renunțat la garanția lor, prezentându-se ca creditori chirografari.

3. Faptul soției de a cere înscrierea creanței sale la masa falimentului soțului, nu implică o renunțare la garanția sa ipotecară, precum nici faptul de a se pune garanță pentru executarea condițiilor concordatului nu implică votarea concordatului (*Trib. Ilfov, s. III, 184/910*)

43 346

4. Conform art. 845 c. comercial concordatul amical se poate acorda cu o cotă oricât de mică spre deosebire de concordatul judiciar care nu poate fi încheiat decât cu unanimitatea creditorilor falitului, iar prin unanimitate trebuie a se înțelege totalitatea creditorilor arătați prin registrele și bilanțul falitului sau cari ar rezulta din lucrări indiferent de epoca în care intervine un asemenea concordat, afară, bine înțeles, de acei creditori cari au fost definitiv respinși dela masa falimentului.

Prin urmare, aceasta fiind adevărată interpretare a art. 845 c. comercial nu se pot înlătura dela votarea de unanimitate, unui creditor pe motiv că ei ar fi contestați, cât timp contestațiunea este încă pendintă și ei nu au fost în mod definitiv înlăturați dela masa falimentului prin o hotărîre judecătorească definitivă.

5. Nu se poate admite dreptul de apel contra sentinței tribunalului, dată cu ocazia omologării unui concordat amical sau de unanimitate, întru cât art. 845 c. comercial, singurul text din materia falimentelor care se ocupă de concordatul amical, arată numai că concordatul de unanimitate va fi supus omologării tribunalului fără să prevadă anume dreptul de apel. (*Cas. s. III, 52/911*)

50 399

CONSILIU ÎNGRIJITOR. — 1. Conform art. 345 din codul civil, corespunzător articolului 391 din codul civil francez, tatăl poate să orânduiască un consiliu îngrijitor pe lângă rămasa în viață mamă a copiilor, în care caz aceasta nu va putea face nici un act atingător de tutelă, fără știrea și învoirea consiliului și acest drept al tatălui de a desemna un consiliu îngrijitor care implică incapacitatea femeii, exclude orice amestec al consiliului de familie care, în asemenea caz, nu are rolul decât de a-și da ulterior avizul numai când legea cere tutorului autorizația consiliului de familie, pentru îndeplinirea unora din actele gestiunei sale.

2. Art. 345 din codul civil, având o largă redactare și îngăduind tatălui de a desemna un singur

consiliu îngrijitor, această îngăduință nu constituie vre-o excludere a textului articolului 345 sus citat, ci, din potrivă, ea face ca textul să aibă o reală aplicare, și în această privință doctrina admite cu drept cuvânt, că chiar dacă tatăl desemnează în mod expres ca consiliu o anumită persoană, poate, ca măsură de prevedere, să-i substitue în același timp o altă persoană pentru cazul când acea desemnată ar înceta funcțiunea dintr'un motiv oarecare, înainte de sfârșitul tutelei. (*Trib. Covurlui s. II, jur. 1927/910*)

1 7

CONSIMȚĂMANT. — Art. 199 din codul comercial indicând că consimțământul soțului trebuie să fie dat în scris, prin aceasta derogă dela principiile generale, înlăturând orice alt mod al exprimării consimțământului.

Prin urmare, în lipsă de un act scris, autorizația soțului nu poate fi dovedită nici cu martori, chiar când obiectul este mai mic de 55 lei (150 lei vechi), nici prin interogator și nici chiar prin jurământ. (*Trib. Putna s. I, 53/910*)

26 210

CONSIMȚĂMANT TACIT. — Vezi «Contract de încheiere».

CONSOLIDAREA CONCESIUNILOR PETROLIFERE:

Act izolat, 5, 6.

Citarea părților, 2, 8.

Conflict rezultând din 2 hotărîri definitive, 3.

Proprietar aparent, 7.

Proprietari indivizi, 1.

Societăți streine, 4, 5.

1. După art. 12 din legea consolidării terenurilor petrolifere, concesiunea acordată de parte din proprietari indivizi ai unui teren este valabilă, neavând ceilalți proprietari alt drept decât numai a cere o altă redevență.

Prin urmare, și întrucât art. 12 sus citat nu face nici o distincție între proprietarii majori sau minori, rezultă de aci că, concesiunea valabilă făcută de un major, în indiviziune cu un minor, este perfectă și are a-și produce efectele față și cu minorul. (*Cas. s. II, 160/910*)

4 29

2. Dispozițiunile art. 3 și 4 din legea de consolidare a terenurilor petrolifere, cari arată persoanele ce trebuiesc citate la consolidare și formalitățile de publicitate ce trebuiesc îndeplinite, sunt edictate în scopul de a pune în cunoștință pe toți cei interesați, cari ar pretinde vre-un drept oarecare, despre cererea de consolidare ce s'a făcut, spre a-și formula înaintea comisiei de consolidare pretențiunile lor.

Prin urmare, odată ce citațiile și celelalte formalități de publicitate s'au îndeplinit și la termen nu s'a făcut contestație de cei interesați, instanța rămâne legată numai cu acei ce au făcut contestație și s'au judecat, ceilalți ne mai având interes a fi chemați în apel. (*Cas. s. II 208/910*)

15 119

3. Conflictul între doi concesionari cari pot și unul și altul invocă aceleași dispozițiuni ale legii, nefiind prevăzut de legea specială, urmează, pentru soluțiunea lui, să recurgem la principiile dreptului comun; că în virtutea acestor principii, instanța care a pronunțat hotărîrea, este chemată să explice și să determine înțelesul și întinderea ei.

Prin urmare, când executarea unei hotărîri de consolidare întâmpină obstacol într'altă hotărîre cu aceleași efecte și pronunțată de aceeași instanță, este conform cu dreptul comun ca aceea instanță, adică comisiunea prevăzută de art. 5 din legea de consolidare, să rezolve conflictul, de-

terminând care este întinderea în fiecare din hotărârile sale; iar dacă această comisiune nu funcționează în permanență, ea poate fi convocată pentru a rezolva asemenea contestațiuni, după cum e constituită pentru a se pronunța asupra cererilor de consolidare. (*Cas. s. II, 225/910*)

17 133

4. O societate streină nu poate avea sediul, sau o reprezentanță în țară decât conformându-se dispozițiilor art. 238 și următori din codul comercial.

5. Chestiunea de a se ști dacă actul făcut de o societate streină este sau nu izolat, este o chestiune de fapt pe care judecătorii fondului, ținând seamă de circumstanțe, o pot rezolva în mod suveran și aprecierea lor scapă de sub controlul Inaltei Curți.

6. Faptul unei societăți streine de a cumpăra cu o parte neînsemnată a capitalului său, un teren petrolifer în țară, constituie un act izolat, și prin urmare, cumpărătura este valabilă, iar societatea are calitatea a sta în justiție pentru acest teren.

7. Dacă o concesiune de teren petrolifer a fost făcută de către proprietarul aparent, partea care pretinde că această persoană n'avea dreptul să dea în concesiune terenul, trebuie să facă această dovadă, și într-o cât nu o face, instanța de fond e în drept să admită consolidarea. (*Cas. s. II, 63/911*)

41 329

8. Citarea unor anumite persoane și formalitățile de publicitate ce trebuiesc îndeplinite în materie de consolidări petrolifere, sunt edictate de legiuitor în scopul de a pune în cunoștință pe toți cei interesați cari ar pretinde vreun drept oarecare cu privire la cererea de consolidare, spre a-și putea formula înaintea comisiei de consolidare, pretențiunile lor.

Prin urmare, dacă toate formele de publicitate s'au îndeplinit, și la termenul fixat nu s'a făcut nici un fel de contestațiune de către concedenți, sau cei interesați, instanța rămâne legată numai cu acei ce ar fi făcut vre-o contestație, sau s'ar fi arătat pretențiunile lor, la comisia de consolidare, fără a mai fi nevoie de a fi chemați în apel acei ce nu s'au opus într'un mod oarecare la comisiune. (*Cas. s. II, 134/911*)

80 645

CONSTITUIRE DE PRIZONIER. — Simpla declarațiune a unui inculpat că se constituie prizonier într-o închisoare unde se găsește în executarea unei alte pedepse, nu este suficientă pentru îndeplinirea dispozițiilor articolului 422 din procedura penală, aceasta neputând constitui o obligație pentru direcția acelei închisori să oprească pe deținut după expirarea pedepsei pentru care fusese închis. (*Cas. II, 3311/910*)

8 62

CONSTITUIRE DE ZESTRE. — Vezi «Autorizația soțului».

CONT CURENT. — 1. Într'un cont curent, — indiferent de felul cum s'ar formulă definiția lui — cele două părți convin a se credită pentru un timp anumit cu sumele ce ar avea de primit din diversele operațiuni intervenite între ele, iar la epoca fixată pentru închidere să poată cere numai diferența între ce a dat și ce a primit.

2. Deși într'un cont curent se înscriu diferite convențiuni, el nu este totuși numai reunirea lor, dobândită prin adăogiri sau scăderi, ci un contract nou, consensual, rezultat din combinarea tuturor acelor operațiuni, care odată înserise își pierd primul lor caracter, devenind niște simple

articole ale contului curent, fără a se putea determina până la închiderea lui cine este creditor sau debitor.

3. Ceeace caracterizează în mod esențial contul curent, este că părțile corentiste au posibilitatea să-și facă în chip reciproc remiteri prin care se transmite deplina proprietate.

Câtă vreme marfa trimisă spre vânzare de un corentist celuilalt, este numai în păstrare, ea nu poate fi înscrisă în cont, dar prețul ei după vânzare poate forma un articol al contului curent creditându-se trimitătorul mărfii cu prețul rezultat.

4. Deschiderea de credit pur și simplu este contractul prin care un comerciant, de obicei un bancher, se obligă să dea cuiva, fie sau nu comerciant, o sumă determinată pentru un timp anumit, liberând sumele când i se cer, până la concurența sumei convenite.

5. Părțile — în baza principiului libertății convențiilor — pot combina contul curent cu o deschidere de credit și pot alătura și o garanție, de exemplu un gaj. În acest caz contul curent nu și pierde caracterul, ci servește pentru a regula mersul operațiunilor intervenite între părți și de aceea se aplică în totul dispozițiile legii asupra contului curent.

6. Când o bancă deschide cuiva un credit de 30000 lei pe care acela îi ridică la diferite epoci, iar în schimb pune la dispoziția băncii în diferite rânduri cantități de grâu, reprezentând recolta unei moșii a sa, cu care recoltă garantase creditul deschis și banca a vândut grâul, trecând prețul lui ca avere în contul vânzătorului, în asemenea împrejurări între părți există un cont curent, alăturat unei deschideri de credit și garantat printr'un gaj.

7. Din ultima parte a art. 372 c. com. rezultă că și când e vorba de un credit deschis în cont curent, numai diferența lichidată la încheierea contului curent poate fi supusă execuțiunii sau popririi.

8. Contul curent fiind un contract consensual, perfect din momentul ce s'a stabilit acordul voinței părților și întrucât, din pricina indivizibilității operațiunilor, nu se poate ști până la închiderea lui cine e creditor sau debitor, nu se poate valida o poprire decât pe soldul rezultat la închidere, chiar dacă în momentul înființării popririi nu se făcuse vre o remitere între părți. (*Trib. com. Ilfor, 458/911*)

75 602

CONTESTAȚIUNI LA EXECUTARE. — 1. Sarcina de dovedire în contestațiile la executarea silită. (Monografie de d-l D. Ghimpău)

48 137
19 145

2. Pe cale de contestațiune judecata nu poate discuta validitatea actului de cesiune pe baza căruia se face urmărirea și nici nu se poate stabili natura lui, o asemenea discuțiune neputându-se face decât pe cale de acțiune principală. *Jud. Lespezi (Suceava), 290/910*

30 244

3. Deși nici procedura penală, nici legea judecătorilor de ocoale nu prevede cazul când se poate face contestație la executarea pedepselor, totuși procedura penală fiind o lege specială, și în lipsă de un text în acea procedură care să o prohibe, urmează să ne ducem la dreptul comun și deci să aplicăm și în penal, ca și în civil, dispozițiile art. 400 pr. civ., recunoscând dreptul de contestație la executarea pedepselor.

4. Contestația la executare fiind o cale extraordinară prin care se atacă o hotărîre ce se exe-

cută, urmează că, pentru ca cineva să poată recurge la această cale, trebuie să nu fi avut posibilitatea a se apăra și invoca contradictoriu motivele legale cu ocazia judecării procesului a cărui hotărîre se execută.

Prin urmare, întrucît partea nu a invocat motivele de nulitatea procedurii cu ocazia judecării opoziției, acele motive nu le mai poate invoca pe calea contestației. (*Jud. Pechea (Covurlui)*, 26/911) 56 452

5. Articolul 402 din proc. civilă, nu prevede că toate contestațiunile sunt supuse apelului, ci stabilește numai care este termenul de apel.

Prin urmare, pentru a putea vedea care din aceste contestațiuni sunt supuse apelului, trebuie a ne referi la obiectul contestațiunii și la modul cum a fost judecată afacerea în fond, căci accesoriul urmează principalul.

Astfel, dacă fondul afacerii a fost judecat de tribunal în prima și ultima instanță și contestația făcută cu ocazia executării acestei hotărîri, nu poate fi supusă decât la același grad de jurisdicție. (*Cas. s. II, 133/911*) 79 640

CONTESTAȚIE LA TITLU EXECUTOR.—Art. 49 al. ultim din legea judecătorilor de ocoale și art. 96 din regulamentul legii vorbind de căile de atac de cari sunt susceptibile hotărîrile date în materie de contestație, legiuitorul a voit să spună că este «indiferent dacă se atacă urmărirea însăși sau chiar titlul executor, bine înțeles, titlul pus de aceeași instanță care face urmărirea».

Prin urmare, chiar dacă nu ar fi fost aceasta intențiunea legiuitorului, totuși, pe baza principiilor, că o lege nu poate fi abrogată decât tot prin lege, și de oarece, în legea judecătorilor nu există nici un text cu dispozițiuni contrarii art. 400 din procedura civilă, urmează că acest articol trebuie să-l avem ca normă, când ni se prezintă atari cazuri.

Astfel, contestațiile cari au de scop anularea titlului executor pus pe o carte de judecată se judecă de judecătoria care a pus acel titlu executor, iar nu de judecătoria care face urmărirea. (*Jud. Pechea (Covurlui) 8/911*) 41 331

CONTRACT DE ADOPTIUNE. — Vezi «Adopțiune».

CONTRACT DE ARENDARE.—1. Întrucît pierderea recoltei pregătite de un arendaș este o consecință a rezilierii contractului, este evident că atunci când rezilierea contractului s'a cerut și obținut de arendaș în baza art. 1423 cod. civil, nu poate fi loc la nici o acțiune pentru despăgubirea arendașului de această pierdere a recoltei. 2. Principiul pus în art. 484 cod. civil nu poate să-și aibă aplicațiunea decât în ipoteza rezilierii contractului din culpa uneia din părțile contractante, iar nu și în cazul art. 1423 codul civil, când părțile n'au a-și imputa nici o vină. (*C. Galați s. II, 61/911*) 63 506

CONTRACT DE ASIGURARE.—Dacă un comerciant, după ce a asigurat la o societate de asigurare marfa sa din prăvălie pentru o valoare determinată, contractează o altă asigurare pentru surplusul de marfă ce ar fi peste această valoare, obiectul acestei din urmă asigurări fiind altul decât al celei dintâi, asiguratul nu este ținut a o notifica primei societăți de asigurare, conform clauzei din polița de asigurare. (*Cas. III, 409 din 1 Noembrie 911*) 83 692

CONTRACT DE ÎNCHIRIERE.—1. Proprietarul unui imobil nu mai poate cere rezilierea contractului de închiriere pe motiv că chiriașul ar fi sub-

închiriat imobilul în contra stipulațiunilor contractului, când se stabilește că acea subînchiriere a încetat prin expirarea ei și că ea nu mai există în momentul intentării acțiunii, așa că culpa numai există, mai ales atunci când proprietarul a primit chiria pe tot timpul subînchirierei.

2. Faptul că un chiriaș și-a asociat și pe altă persoană pentru exploatarea lucrului închiriat, nu echivalează cu o subînchiriere a imobilului închiriat când mai cu seamă chiriașul își păstrează toate drepturile și obligațiunile sale de chiriaș și nu părăsește lucrul închiriat spre a l trece altuia care să se folosească de el. (*Jud. II Buc. 1683/911*) 61 491

3. Consimțământul tacit al unui proprietar este suficient chiar în cazul când s'a stipulat prin contract consimțământul scris, căci nimic nu împiedică pe proprietar ca să renunțe la o prohibițiune stabilită în favoarea sa, de oarece, obligația unui înscris nu se stipulează decât pentru ușurința probei, iar nu ca să se subordoneze unui înscris validitatea închirierei.

Prin urmare, faptul unui locatar de a subînchiria parte din imobil, nu e un motiv de reziliere când se dovedește că proprietarul a renunțat tacit la beneficiul acestei clauze scrise din contract. (*Trib. Tecuci, 211/911*) 80 652

CONTRACT DE ÎNȚEPRINDERE DE LUCRĂRI.—

Ceeace caracterizează contractul de întreprindere de lucrări, prevăzut de al. 3 art. 1470 din codul civil, este că el intervine între stăpâni și antreprenor, care se obligă să confecționeze lucrarea, pentru un preț fixat după valoarea lucrărilor, oricare ar fi munca ce trebuie să depue; pe câtă vreme, contractul de închiriere de servicii, prevăzut de al. 1 de sub același articol, are de obiect nu lucrarea ci munca, lucrătorul fiind plătit totdeauna după munca sa, iar nu după produsul muncii sau după lucrarea făcută.

Astfel, în contractul de întreprindere de lucrări intervenit între antreprenor și proprietar oride câteori se întâmplă vreun accident lucrătorilor, trebuie să se dovedească că el a provenit din culpa proprietarului, pentru a fi în drept să ceară daune dela acesta. (*Cas. I, 547 din 19 Sept. 911*) 79 642

CONTRACT DE MISITIE.—1. Contractul de misitie, este un contract asemănător contractului de întreprindere.

2. Deși este adevărat că mijlocitorul nu are drept la onorariu stipulat decât dacă afacerea cu care a fost însărcinat s'a realizat, atunci însă când mijlocitorul a făcut totul pentru îndeplinirea misiunii ce i s'a dat, obținând chiar condițiunile dorite de părți, însă afacerea nu s'a putut realiza din cauză că partea care i-a dat însărcinarea nu a voit să mai contracteze, în asemenea caz mijlocitorul are dreptul numai la daune. (*Trib. Iași, s. I, 2 Martie 910*) 65 522

CONTRACT SINALAGMATIC.—Neindeplinirea formalității dublului exemplar, prevăzută de art. 1179 C. civil, nu afrage nulitatea contractului sinalagmatic, așa că cel care se prevalează de dănsul, poate dovedi existența lui și prin alte mijloace. (*Cas. s. I, 256/911*) 43 342

CONTRACT DE VANZARE.—Rezerva proprietății până la plata prețului în contractele de vânzare (monografie de d-l C. N. Toneanu).

CONTRAFACERE.—1. Atât doctrina cât și jurisprudența este fixată în sensul art. 1 din legea presei din 1862 și art. 339 din codul penal, că

protejază deopotrivă orice lucrare artistică sau literară, deci și fotografiile. Întrucât expresiunile din aceste articole nu sunt decât demonstrative, cu condiție numai ca acele fotografii să conțină ideia creatoare, și să aibă imprimată originalitatea, ideia și gustul artistic propriu al autorului.

Prin urmare, sunt pasibili de penalitatea prevăzută de art. 340 și 341 din codul penal atât contrafacerea cât și introducătorii și vânzătorii de asemenea fotografii contrafăcute, căci ar fi irațional a se pedepsi contrafacerea în sine a fotografiilor iar vânzarea și introducerea în țară să nu fie pedepsită decât numai în ce privește scrierile, nu și celelalte lucrări ale spiritului omenesc, cum ar fi fotografiile când se dovedește reaua credință și intențiunea frauduloasă a delicuentului; iar faptul că nu s'ar fi făcut depozitul cerut de art. 9 din lege, nu ia dreptul părții de a reclama pe cale civilă sau penală, întrucât o asemenea sancțiune nu rezultă din lege. (*Trib. Ilfov, s. III, 709/910*)

30 240

Vezi și concluziunile d-lor avocați C. Tomulescu și Lucian Holoney ce însoțesc această sentință.

2. Dispozițiunea art. 1 din legea presei dela 1862 și aceea a art. 339 c. pen. sunt dispozițiuni generale care garantează dreptul de proprietate asupra oricărei producțiuni a minții omului care poate fi considerată ca rezultatul unei munci intelectuale și deci, ea se aplică și produselor fotografice, când aceste produse au caracterul unor opere de artă, iar chestiunea de a se ști dacă o anumită fotografie este sau nu o operă de artă este o chestiune de fapt, lăsată la aprecierea instanței de fond.

3. Dispozițiunile art. 340 din codul penal se aplică nu numai introducătorilor de scrieri contrafăcute, ci și acelor cari introduc orice producțiuni artistice contrafăcute, de oarece, nu e nici o rațiune ca să se califice delict contrafacerea unor producțiuni de fotografii artistice, iar introducerea lor în mod ilicit în țară să nu fie pedepsită în acelaș mod cum se pedepsește introducerea scrierilor imprimate contrafăcute. (*Cas. s. II, 402/911*)

32 256

CONTRAVENȚIUNI LA LEGEA MONOPOLULUI TUTUNULUI. — Contravențiunile la legea monopolului tutunului, putând fi pedepsite cu amendă mai mare de 26 lei, susceptibilă de a fi transformată în închisoare în caz de insolvabilitate și chiar deadreptul cu închisoare corecțională până la șase luni, ele trebuiesc a fi considerate ca delict, potrivit clasificării stabilite de art. 8 din codul penal.

Prin urmare, în asemenea materie, este aplicabil art. 60 din codul penal, care stabilește un principiu general ce domină toate legile penale, generale sau speciale, întrucât în legea monopolului tutunurilor nu este nici o dispoziție care să declare inaplicabil art. 60. (*Cas. s. III, 39/911*)

33 264

CONTRAVENȚIUNI POLIȚIENESTI. — Pedepsele pentru contravențiuni fiind, conform art. 9 din codul penal, amenda de la 5 până la 25 lei și închisoarea dela o zi până la 15 zile, atunci când judecătorul găsește prin aplicarea art. 60 din codul penal că nu e locul a se da închisoarea, nu poate depăși maximum de amendă prevăzut de lege pentru contravențiuni, căci în acest caz ar aplică amenda prevăzută de art. 8 din codul penal pentru delict. (*Cas. s. II, 2024/911*)

84 697

Adnotație de d-l profesor I. Tanoviceanu

CONTRAVENȚIUNILA LEGEA SANITARA. — Intru

cât nu s'a dat judecătorilor de ocoale competența de a judecă contravențiunile la legea sanitară, de aci rezultă că judecătorul de ocol nu poate nici să exercite poliția judiciară în asemenea contravențiuni.

Prin urmare, este nul procesul-verbal încheiat de un judecător de ocol, pentru constatarea unei contravențiuni la legea sanitară. (*Trib. Muscel, 1703/910*)

20 158

CONTRAVENȚIUNE LA LEGEA TRUSTURILOR ARENDAȘESTI.

— Instanțele corecționale, fiind chemate a se pronunță în chestiuni mult mai grave și de un interes mult mai însemnat decât instanțele civile, fiind în joc onoarea și libertatea justițiabililor, iar nu numai interese bănești, ele sunt datorate să ia cunoștință prin ele înseși și să decidă asupra tuturor cestiunilor civile care ar avea vreun raport cu infracțiunea ce sunt chemate a judecă și cari ar forma, fie elementele de apreciațiune, fie acele constitutive ale delictului, fără ca deciziunile lor să fie subordonate, să fie încâtușate, de deciziunea altei instanțe.

Prin urmare, atunci când e vorba de o contravenire la dispozițiunile legii pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă, constatarea simulațiunii contractului de arendă și, prin urmare, a existenței delictului, aparține judecătorilor instanței penale, așa că hotărîrea instanțelor civile care anulează contractul de arendă nu poate constitui autoritate de lucru judecat în apel, ci această instanță penală este în drept a discuta simulațiunea contractului și dacă, prin alcătuirea lui, inculpații au comis delictul prevăzut și pedepsit de art. 3 din legea dela 12 Aprilie 1908. (*C. Apel Iași s. II, 17 N-brie 910*)

5 36

Vezi și «Legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă».

CONTRIBUȚIUNI DIRECTE. Impozit funciar :

- Așezarea impozitului, 1, 8.
- Clădiri, 11, 12.
- Contract de subarendare, 5.
- Exploatațiuni de petrol, 9.
- Imobile indivize, 7.
- Incăperi rurale, 3.
- Invoelile agricole, 6.
- Păduri, 13.
- Produs net, 10.
- Rezervoare, 11, 12.
- Simulațiunea contractului, 4.
- Supuși austro-ungari, 2.
- Șinele tramvaiului, 14.
- Venit net, 10.

1. După art. 20 din legea de constatare a contribuțiunilor directe și art. 4 din legea impozitului funciar, Comisiunile de apel ca și Comisiunile comunale de recensământ, au îndatorirea ca în calculul ce vor face pentru constatarea venitului net al unui imobil, în scopul așezării impozitului funciar, să țină seamă de contractul de arendă în vigoare la facerea recensământului, indiferent dacă acel contract are sau nu o durată egală cu periodul pentru care se face recensământul, întrucât legea nu a prevăzut o asemenea condiție.

Prin urmare, nesocotește citatele texte de lege Comisia de recensământ când, pentru fixarea venitului unui imobil, face media între arenda prevăzută în contractul în vigoare pentru o parte din period și venitul evaluat după aprecierea Comisiunei pentru celalt termen până la finele periodului. (*Cas. s. III, 889/911*)

25 200

Adnotație de d-l G. St. Bădulescu

2. Prin dispozițiunile convențiunei dintre România și Austro-Ungaria, publicate în «Monitorul Oficial» din 8 August 1910, cu privire la impozitele directe ale supușilor uneia din cele două state nu s'a derogat în nimic dela dispozițiunile art. 1 al. e din legea impozitului funciar, care supune la cota de 13⁰/₀ proprietățile arendate sau exploatare când proprietarii lor nu domiciliază în țară.
- Prin urmare, după cum românii sunt supuși la această cotă de 13⁰/₀ când ei nu domiciliază în România, tot asemenea și supușii austro-ungari au a fi impuși la 13⁰/₀ când ei nu domiciliază în țară, întrucât art. 2 e exceptează numai pe cei ce sunt în streinătate pentru studii sau ca funcționari, ori însărcinați ai guvernului român, iar nicidecum pe studenții sau însărcinații de afaceri ai guvernelor străine. (Cas. s. III, 175/911) 27 216
3. Încăperile rurale sunt scutite de impozitul funciar, când sunt neproducătoare de venit sau produc o chirie mai mică de una sută lei. (Cas. s. III, 597/911) 33 265
4. Dacă chestiunea simulațiunei unui contract de arendare a fost dedusă în judecata Comisiunei de apel, cu ocazia așezării impozitului funciar și s'a constatat judecătorește, în mod definitiv și contradictoriu, că acel contract nu este simulat, ei serios, există autoritate de lucru judecat în această privință și nu se mai poate repune în discuție simulațiunea acelui contract, cu ocazia unui nou recensământ, în timpul căruia contractul continuă a fi în vigoare. (Cas. s. III, 1223/911) 35 282
5. Un contract de subarendare nu poate servi de normă comisiunilor de recensământ, pentru constatarea venitului funciar, cât timp există un contract de arendare în vigoare, care nu a fost înlăturat ca simulat. (Cas. s. III, 1259/911) 39 316
6. Dacă comisiunile comunale de recensământ și deci și cele de apel, pot să se întemeieze uneori și pe prețurile învoielilor agricole, sau pe acele fixate de comisiile regionale, ca simple elemente de apreciere, pentru evaluarea venitului unei moșii, când se conving că acele prețuri reprezintă adevărata valoare locativă, nu sunt însă oprite acele comisiuni ca să se folosească de alte elemente de apreciere pentru evaluarea venitului impozabil, și asemenea evaluări nu se poate zice că sunt abătute dela normele fixate de lege și nu pot, prin urmare, fi cenzurate de Curtea de casație sub acest raport.
- În adevăr, învoelile agricole nu pot fi privite ca contracte de arendare în sensul legii impozitului funciar, care prevede ca normă obligatorie pentru comisiunile de apel numai contractele de arendare, cari presupun cedarea totalității folosinței imobilului (Cas. III, 3257/911) 55 444
7. După art. 28 din legea de constatare și percepere a contribuțiilor directe imobilele stăpânite în indiviziune se vor înscrie în matricole, sau pe numele casei autorului comun, sau pe numele tuturor proprietarilor neîmpărțiți, iar schimbarea de nume nu se va putea face la matricole decât după înfățișarea unui titlu translativ de proprietate.
- Prin urmare, nu săvârșește nici o violare de lege comisia de apel, când menține în roluri impunerea la funciară cu cota de 13⁰/₀ a unor imobile successorale aflate în indiviziune, înscrise pe numele casei autorului comun, care era înscris

- cu cota de 13⁰/₀, cât timp partajul între moștenitori nu s'a terminat, spre a se putea ști care parte urmează a se impune cu cota de 6¹/₂⁰/₀ și care cu 13⁰/₀. (Cas. s. III, 3264/911) 57 456
8. Art. 18 din vechea lege de constatare care impunea comisiunilor de recensământ obligațiunea ca în evaluările venitului să ia de bază mijlocia venitului net pe termen de cinci ani din urmă, a fost abrogat și înlocuit prin noua redacțiune dată art. 20 care prevede că pentru fixarea venitului, comisiile vor proceda conform art. 3 și 4 din legea impozitului funciar, articole cari lasă comisiunei facultatea, pentru fixarea venitului, de a lua, ca element de apreciere al bazei impozabile și media prevăzută prin art. 18.
- Prin urmare, în fixarea venitului, comisiunile de recensământ sunt în drept a uză de media prevăzută de art. 18 sus citat, nu ca o dispozițiune legală obligatorie, ci numai ca element de apreciere al bazei impozabile.
9. Pentru fixarea venitului net al unei exploatațiuni de petrol, în lipsă de o dispozițiune specială în legea din 1887 asupra petrolului, urmează să ne referim la principiul general din legea asupra impozitului funciar care stabilește prin art. 3, că prin venit net se înțelege folosul ce produce un imobil scăzându-se cheltuielile de întreținere și cele de exploatare.
10. Produsul net și venitul net, sunt luate de legiuitor ca sinonime, așa că prin produs net nu se poate înțelege numai păcura curată, degajată de materiile streine, ci folosul tras din exploatarea petroliferă, mai puțin cheltuielile.
11. Rezervoarele și clădirile dela suprafața solului fiind indispensabile exploatarei, și prin urmare, afectate industriei extractive de petrol cu care formează un singur corp, ele nu pot fi impuse în mod separat în baza dispozițiilor art. 4, litera f din legea impozitului funciar, întrucât, întreprinderea industrială la care servesc aceste instalațiuni face deja obiectul unei impuneri speciale. (Cas. s. unite, 20/911) 65 519
12. Rezervoarele și clădirile dela suprafața solului întrucât sunt afectate industriei extractive de petrol, nu pot fi impuse în mod separat la darea funciară dacă întreprinderea la care servesc aceste instalațiuni face deja obiectul unei impuneri speciale.
- Dacă însă exploatareul de petrol mai face și speculă cu rezervoarele și conductele sale întrebuințându-le la depozitarea și transportul țițeiului altor exploatare și trăgând un folos din închirierea acestor conducte și rezervoare, ele trebuie să a fi impuse la darea funciară, ca unele ce au caracterul de imobile prin încorporație. (Cas. s. III, 4729/911) 65 520
13. După art. 5 și 6 din legea impozitului funciar, pădurile nefiind supuse impozitului funciar, pe cât timp nu sunt puse în exploatare, Comisia de apel violează aceste dispozițiuni ale legii când impune la funciar o pădure, deși constată că proprietarul vinde numai uscăturile căzute, de oarece, dânsul nefăcând nici o tăiere în pădure, nu face o exploatare în sensul legii. (Cas. III, dec. fiscală 5449 din 9 Noembrie 1911) 81 667
14. Șinele tramvaiului, având caracterul de lucruri imobile prin natura lor, întrucât sunt încorporate cu solul, ele pot face obiectul unei impuneri la darea funciară, conform art. 1 din legea pentru așezarea acestui impozit, după care toate proprietățile imobiliare urbane și rurale

sunt supuse la un impozit funciar, cu excep-
 țiunea numai a câtorva imobile prin destinație,
 anume arătate în art. 10. (*Cas. s. III, dec. fiscală*
5566 din 21 Noiembrie 911.) 81 668

CONTRIBUȚIUNI DIRECTE. Patente. — 1. Contri-
 buțiunea patentei fiind compusă dintr'un drept
 fix și dintr'un drept proporțional, urmează că
 față cu art. 1 din legea patentelor din 1899,
 modificat în ce privește patenta bancherilor, prin
 care modificare supune pe asemenea case de co-
 merț la plata numai a unei singure patente în
 persoana șefului ce reprezintă asociația, ceilalți
 asociați nu mai pot fi supuși la patenta pe ju-
 mătate a dreptului fix impus șefului asociației,
 întrucât legea din 1899, a modificat art. 11 din
 legea patentelor în această privință. (*Cas. s. III,*
887/911.) 26 208

2. Deciziunile cari stabilesc cota impozitelor, au
 putere de lucru judecat numai în cursul perio-
 dului, ele neputându-se întinde în ce privește con-
 statarea acestor dări și asupra altui period în
 afară de cel pentru care au fost constatate și
 stabilite. (*Cas. s. III, 1476/911.*) 41 330

3. Taxa proporțională a patentei pentru profes-
 iunea de sub-închirietor de imobile urbane, având
 a fi calculată asupra valorii locative a încăpe-
 rilor în care se exercită comerțul, conform art.
 2 din legea patentelor, Comisia de apel trebuie
 să aibă în vedere valoarea atribuită acelor imo-
 bile prin contractele de sub-închiriere, întrucât
 tocmai aceste sub închirieri fac obiectul profes-
 iunei impuse la patentă. (*Cas. s. III, 4358/911.*) 58 463

Adnotație de d-l Remus C. Benișache

4. Taxa proporțională a patentei bancherilor a fost
 înlocuită, prin legea din 1899, cu o taxă fixă
 stabilită după categorii, luându-se în considera-
 ție importanța capitalului, importanța afacerilor
 și importanța orașului în care se exercită co-
 merțul.

Prin aceeași lege s'a mai prevăzut că paten-
 tarii aceștia pot cere în fiecare an înlocuirea
 taxei de mai sus prin taxa de 5% din venitul
 net al operațiunilor lor, după bilanțul anului prece-
 dent. Legiuitorul cere însă ca declarația paten-
 tarului că dorește să se supună la darea de 5%
 din venitul net, să fie făcută la Administrația
 financiară a județului cu șase luni înainte de în-
 ceperea anului bugetar pentru care patentarul
 voeste a face această înlocuire.

Acea declarație trebuie să fi reînnoită la fie-
 care an, în modul și la epoca determinată de
 lege, patentarul neputându-se folosi la un nou
 recensământ de declarația făcută pe timpul pe-
 riodului expirat. (*Cas. s. III, 4185/911.*) 64 512

5. Profesia de avocat se taxează cu 4% nu numai
 asupra valorii locative a biroului de avocatură
 dar și asupra valorii locative a întregii locuințe
 a avocatului.

Dacă biroul în care se exercită avocatura
 este în altă parte decât locuința avocatului, pa-
 tenta trebuie a se calcula asupra ambelor încă-
 peri. (*Cas. s. III, 4265/911.*) 71 571

6. Avocatul înscris în tabloul unui județ, unde fi-
 gurează în roluri cu darea patentei stabilită a-
 supra întregii sale locuințe, având dreptul, con-
 form art. 12 din legea pentru organizarea cor-
 pului de avocați, să exercite profesia sa și în
 afară de districtul în care este înscris, dânsul
 nu poate fi impus la o a doua patentă de avo-
 cat și în alt oraș, pentru simplul motiv că ar

avea și în alt oraș o casă de locuință. (*Cas. III,*
dec. fiscală 5569 din 23 Noiembrie 1911.) 81 668

CONTRIBUȚIUNI DIRECTE. Rectificări de nume în
roluri. — Deși după art. 28 din legea de con-
 statare a contribuțiunilor directe, rectificările de
 nume nu se pot face de către comisiunile de
 recensământ, ci de ministerul de finanțe, sau
 de către administrația financiară, oricâteori
 însă nu e vorba numai de o rectificare de nume
 ci și de schimbarea cotei de impunere și fixarea
 acestei cote, aceste operațiuni sunt de atributul
 comisiunilor de recensământ. (*Cas. III, 3299/911.*) 72 579

CONTRIBUȚIUNI DIRECTE. Taxa de 3% asupra
salariilor. — Prin art. 1 din legea din 1899 pen-
 tru taxa de 5%, redusă prin legea din 1907 la
 3%, asupra retribuțiunilor funcționarilor publici
 și impiegaților particulari, sunt supuși la această
 taxă, pe lângă funcționarii și pensionarii de ori
 ce fel, și toți impiegații diferitelor stabilimente
 și întreprinderi particulare de comerț, industrie
 și utilitate publică, exceptându-se lucrătorii unor
 asemenea stabilimente calfele și simplii vân-
 zători de prăvălie.

Prin cuvântul «industrie» se înțeleg toate ope-
 rațiile cari concurează la producerea bogăției:
 industrie agricolă, industrie comercială, industrie
 manufacturală.

Prin urmare, cultura pământului nefiind de
 cât o întreprindere industrială, este evident că
 în enumerația din art. 1 al citatei legi intră și
 funcționarii întreprinderilor agricole.

Este adevărat că din dezbaterile parlamentare
 ale acestei legi rezultă o scutire de taxe pentru
 funcționarii agricoli, însă din aceste dezbateri
 cât și din concluziunile raportorului legii reese
 că în intențiunea legiuitorului a fost să scu-
 tească de plata taxelor numai pe impiegații
 agricoli, adică pe micii funcționari întrebuițați
 la asemenea întreprinderi industriale, intențiune
 care reese și din excepțiile prevăzute anume de
 legiuitor în art. 1 al legii din 1907.

Deci. administratorii de moșii cari sunt oameni
 de profesie cu o cultură și experiență specială,
 nu pot intra în categoria impiegaților sau micilor
 funcționari ai industriei agricole și, prin urmare,
 sunt supuși taxei de 3% asupra salariilor. (*Cas.*
II, dec. fiscală 5376 din 1 Noiembrie 911, dată
după divergență) 81 666

CONVENȚIUNI :

Convențiuni între tutore și pupil, 6.

Condiție potestativă, 1.

Efectul convențiunilor, 5.

Executarea convențiunilor, 4.

Interpretarea convențiunilor, 3.

Minor, 6, 7.

Termen, 2.

1. Din combinația art. 1006 și 1010 din codul ci-
 vil, rezultă că numai condiția pur potestativă
 din partea debitorului anulează convenția, iar
 nu și condiția potestativă din partea credito-
 rului, caz în care convenția nu este nulă, însă
 creditorii au numai un drept eventual până la
 îndeplinirea zisei condițiuni.

2. Oricâteori, din convenția părților, rezultă că
 ele nu au fixat un termen pentru îndeplinirea
 condițiunei, instanțele judecătorești sunt în drept
 a fixa un termen rațional în intrul căruia cre-
 ditorul să-și îndeplinească condiția, la expirarea
 cărui termen condiția să se considere căzută și
 deci și convenția. (*Jud. rur. Boșteni (Romanați)*
89/910) 13 101

3. Instanțele de fond sunt în drept a interpreta convențiunile părților, întrucât, prin această interpretare, nu se violează nici o dispozițiune precisă și categorică din act.

4. După dispozițiunile art. 1021 din codul civil, partea în privința căreia angajamentul nu s'a executat are alegerea, sau să silească pe cealaltă a executa convențiunea când este posibil, sau să-i ceară desființarea cu daune; iar imposibilitatea de a executa o obligațiune la care se referă acest articol este aceea care derivă dintr'un fapt cu totul strein aceluia care se obligă, iar nu când ea este creațiunea sa, opera propriilor sale fapte. (*Cas. s. I, 705/910*) 24 189

5. Potrivit art. 973 din codul civil, convențiunile n'au efect decât între părțile contractante.

Prin urmare, o parte nu poate opune celeilalte părți un act de vânzare, la care nici aceasta din urmă, nici autorul ei, nu a luat parte la confecționarea lui; că chiar între părți vânzarea lucrului altuia, când este un obiect cert și determinat, nu poate fi valabilă ci este nulă în sens de neexistență. (*Jud. Ciovărnășeni (Mehe-dinți), 50/910*) 28 227

6. Deși prin art. 419 c. civil se spune că orice convenție săvârșită între tutore și pupil ajuns major, va fi fără tărie, dacă ea ar fi fost făcută înaintea expirării unei luni dela desfacerea definitivă a tutorului, din aceasta nu trebuie a se deduce însă că orice convenții în general sunt prohibite, ci numai acelea relative la darea socotelilor, după cum aceasta rezultă și din art. 472 din codul francez, după care a fost tradus articolul 419 român.

Prin urmare, orice convențiuni, altele decât cele pentru socoteli dintre tutore și pupil ajuns major sunt valabile.

7. Întrucât, după art. 809 c. civil, fostul minor e capabil de a face donații în favoarea ascendentului fost tutore al său înainte, de darea socotelilor, a fortiori el poate să facă o convenție, cum este o vânzare, unde primește un echivalent în schimb. (*C. Buc. s. I, 170/911*) 76 610

CONVENȚIUNI FARA TERMEN — Deși este admis că în convențiunile fără termen sau cu termen nelimitat, oricare din părțile contractante este liberă a denunța contractul și a face să înceteze angajamentul, aceasta însă numai cu condițiunea de a nu prejudicia pe celălalt, afară numai dacă a avut un motiv serios pentru a rezilia contractul. (*C. Buc. s. I, 34/910*) 25 201

COPROPRIETAR — Un coproprietar nu poate face singur și în numele său personal un act juridic, cu privire la un imobil, și nici chiar la cea mai mică porțiune fizicește determinată, căci dreptul său în timpul indiviziunei, nu este un drept exclusiv și absolut, ci un drept teoretic, un drept ideal, care afectează fiecare moleculă a bunului, dar care dispare prin partagiu. (*Jud. Brașov (Tecuți) 32/911*) 46 372

COPROPRIETARI IN INDIVIZIUNE — Coproprietarii unui imobil nedivizat nu pot intenta unul contra altuia acțiune în revendicare, relativă la acel imobil; ei nu pot face decât cerere de eșire din indiviziune, de oarece nici unul din ei nu este proprietarul unei porțiuni distincte și determinate, având fiecare dreptul asupra fiecărei molecule a bunului în indiviziune, nici unul din ei nu poate invoca un drept exclusiv ca acela pe care-l presupune o acțiune în revendicare. (*Cas. s. I, 482/910*) 11 85

CREDITOR. — Vezi «Cont curent».

CURTE DE COMPTURI — 1. După art. 24 din legea de organizare a Inaltei Curți de compturi, această instanță cercetează, judecă și statuează, pe lângă altele, și asupra gestiunii corpurilor de trupă și serviciilor armatei care mănuesc bani și materiale publice, precum și asupra gestiunilor de fapt a tuturilor celor cari, cu sau fără autorizație, se vor fi amestecat în mănuierea banilor publici, valori sau materii și cari astfel, s'au constituit contabili.

Prin urmare, Curtea de conturi violează suscitatul articol când își declină competența de a judeca deficitul imputat unor persoane (militari), sub cuvânt că ei făceau parte dintr'o comisiune administrativă de recepțiune, fără a se pronunța asupra faptului dacă acea comisie, conform constatărilor făcute, a făcut în adevăr sau nu, cu ocazia recepțiunei unor materiale lemnoase, o gestiune de fapt. (*Cas. III, 421/910*) 7 54

2. Art. 72 din legea Curții de conturi deschide dreptul de recurs numai părții condamnate și fiscului sau administrației publice respective, nu însă și procurorului, depe lângă acea Curte, care nu are alt rol decât acela de parte alăturată, cum rezultă din art. 36 și 39 din aceeași lege, având facultatea a pune concluziuni când socotește de trebuință.

3. Este neadmisibil deci, recursul în Casație făcut de procurorul Curții de conturi contra unei decizii a acelei Curți. (*Cas. s. III, 128/911*) 45 360

4. După Art. 24 din legea organică a Curții de Conturi, sunt justițiabili de această instanță nu numai gestionarii de drept, ci și gestionarii de fapt cari, cu sau fără autorizațiune, s'ar fi amestecat și ar fi făcut acte de gestiune.

Prin urmare, dacă un ofițer a fost însărcinat cu aprovizionarea unui regiment și a gerat de fapt depozitul de furaje al regimentului, primind, păstrând și manipulând o cantitate de furaj, el este dator a justifica, la predare, cantitatea primită. Când dar, în urma cererei Ministerului de război de a verifica contul de gestiune al unui ofițer ce a gerat serviciul de aprovizionare al unui regiment Curtea de conturi își declină competența de a judeca, pe motiv că acel ofițer nu poate fi declarat ofițer contabil gestionar în sensul art. 24 din legea Curței de conturi, ea violează această dispozițiune, de oarece trebuia să se pronunțe dacă acel ofițer eră sau nu gestionar de fapt.

De asemenea, Curtea de conturi nu poate argumenta că trebuia mai întâi ca Ministerul de război să fi dat o decizie și apoi ea să judece ca instanță de apel, conform art. 39 din legea soldelor, de oarece acest text prevede a nume cazul special și limitat în care se poate urmări solda ofițerilor printr'o ordonanță a Ministerului de război, fără însă ca prin aceasta să se poată susține că Ministerul de război este dezarmat și i se răpește dreptul de a se adresa instanțelor în drept, spre a-și creia un titlu legal de a urmări pe impiegații săi. (*Cas. s. III, 378 din 14 Octombrie 1911*) 79 643

CURTEA CU JURĂȚI. — 1. Dacă comunicarea în copie a listei juraților către acuzat este o formalitate substanțială, a cărei neobservare atrage casarea deciziunei Curței cu jurați, de oarece, din lipsa de comunicare naște prezumțiunea că acuzatul a fost împedecat să-și exercite dreptul de recuzare, care face parte din dreptul său de

apărare; neobservarea însă a termenului de comunicare indicat în art. 284 din procedura penală, nefiind prescrisă de legiuitorul nostru sub pedeapsă de nulitate, cum este pre crisă în art. 395 din procedura penală franceză, corespunzător articolului 284, nu dă naștere la prezumțiunea legală că acuzatul a fost împedecat d'asi face recuzațiile, și deci d'asi exercită acest drept de apărare, întrucât, o comunicare a copiei după lista juraților făcută acuzatului în chiar ziua judecătorei, a putut, după împrejurări, să-l pue în stare să-și exercite dreptul de recuzare cu folos pentru apărarea sa. (Cas. s. II, 3528/910) . . . 15 118

2. În cazul când Camera de punere sub acuzare dispune într-o afacere, ca unui dintre acuzați să se prezinte liberi înaintea Curții cu jurați, aceasta nu înseamnă că față de acei acuzați să se aplice dispozițiunile legii penale privitoare la contumacia, ei se urmează cu totul o altă procedură, chemându-se acuzații, atât pentru luarea interogatorului în 24 ore după primirea actelor, conform art. 318 din procedura criminală, cum și pentru judecată, cum de altfel se procedează și cu acuzați arestați. (Camera de acuzare Buc. 1 Aprilie 911) . . . 35 282

D

DARURI MANUALE. — Intre condițiunile ce se cer pentru validitatea darului manual, este și aceea ca tradiția lucrului dăruit să fie făcută donatarului înaintea morței donatorului.

Prin urmare, nu poate fi dar manual atunci când instanțele de fond constată că tradiția lucrului dăruit nu s'a făcut donatarului de către donator în timpul vieții. (Cas. s. unite 21/911) . . . 78 626

DOTA: Vezi «Act sub semnătură privată».

DAUNE. — 1. Instanțele de fond nu sunt obligate, când acordă daune să arate că reprezintă daunele materiale și că cele morale, deci nici să motiveze în această privință, destul numai să motiveze asupra cuantumului daunelor. (Cas. s. I, 46/911) . . . 22 175

2. Responsabilitatea stăpânului pentru faptul servitorului, este întemeiată pe o prezumțiune legală de culpă: reaua alegere făcută de stăpân în persoana servitorului, și această prezumțiune nu încetează decât atunci când prejudiciul provine din caz fortuit, ori din culpa victimei înseși.

Prin urmare, Tribunalul face o bună aplicațiune a principiului înscris în art. 1000, alin. 3 din codul civil, când condamnă la daune pe stăpânul unui automobil, care a călcat pe un copil, cauzându-i o incapacitate permanentă de lucru.

3. Din momentul ce instanța de fond stabilește că nici o culpă nu i se poate imputa victimei unui accident, nu era obligată ca în determinarea cuantumului daunelor să țină seamă de această culpă ca de un element esențial. (Cas. s. II, 600/911) . . . 28 224

4. Faptul unei persoane de a profita mai mulți ani de munca altei persoane sub promisiunea că o va adopta, constituie o greșală în sensul unei culpe în committendo, prin aceea că cu rea intențiune și prin manopere doloase a tras folos din munca gratuită a acelei alte persoane, fapt ilicit, întrucât nu e permis nimenui a se înavuți în detrimentul altuia, și care dă naștere la reparațiuni bănești, conform art. 998 și 999 din codul civil. (Jud. Ocnele mari (Vâlcea), 177/911). 82 677

Vezi și «Contract de misitie»

DAUNE COMINATORII. — Daunele cominatorii, admise ca sancțiune pentru executarea unei obligațiuni, reprezintă daunele eventuale pe cari judecătorul le fixează prin anticipație, sub rezerva de a le determina în mod definitiv în urmă când rezistența a încetat și în raport cu prejudiciul ce s'a cauzat în realitate prin întârzierea executărei. (Cas. s. I, 705/910) . . . 24 189

DEBITOR: vezi «Cont-curent».

DECIZIUNEA CAMEREI DE PUNERE SUB ACUZARE. — Conform art. 229 din proc. penală, deciziunea Camerei de punere sub acuzare trebuie să arate, sub pedeapsă de nulitate, numele fiecărui judecător, care a compus aceea Cameră. Prin urmare, este casabilă o deciziune a Camerei de punere sub acuzare, care nu arată numele judecătorilor cari au luat parte la aceea deciziune. (Cas. s. II, 1752/911) . . . 64 511

DEFAIMARE ÎN FALS. — Odată acțiunea publică deschisă, și întru cât elementele constitutive ale delictului de fals erau deja stabilite și constatate în momentul redacțiunei actului declarat fals, declarațiunea făcută de inculpat la tribunal că nu se mai servește de acel act nu poate să facă a dispărea delictul. (Cas. s. II, 550/901) . . . 37 295

DELAPIDARE DE BANI PUBLICI. — 1. Legea Băncilor populare sătești din 1 Aprilie 1908, a dat în competența judecătorilor de ocoale, deturnările de bani săvârșite de prepușii acestor bănci, calificându-le abuzuri de încredere, iar prin legea modificatoare din 15 Aprilie 1910, s'a schimbat numai calificarea acestui fapt în delapidare, conform art. 140 din codul penal, menținându-se aceeași competență.

Prin urmare, legea Băncilor populare fiind o lege specială și posteroară legii judecătorilor de ocoale, această din urmă lege trebuie să se aplice în ce privește competența, astfel că, delictul prevăzut de art. 140 din codul penal și săvârșit de prepușii Băncilor populare, este de competența judecătorilor de ocoale, în prima instanță, și de a tribunalului de județ ca instanță de apel. (Cas. s. II, 2917/910) . . . 11 87

2. Din art. 17 al legii asupra băncilor populare, modificată la 1 Aprilie 1908, rezultă că, deturnările de bani comise de funcționarii acelor bănci, se pedepsesc ca delapidări de bani publici, fără ca restituirea sumelor deturnate să apere de pedeapsă pe cel vinovat, și chiar atunci când restituirea se face mai înainte de punerea în întârziere.

3. Art. 17 din legea Băncilor populare, trimite la art. 140 din codul penal numai în ce privește penalitatea, iar nu și în ce privește faptul care constituie delictul de delapidare, pe care legiuitorul a voit să-l reglementeze mai riguros pentru funcționarii băncilor populare, decât pentru ceilalți funcționari publici (Cas. s. II, 3178/910) . . . 13 101

4. Intențiunea frauduloasă cerută ca element esențial în delictul de delapidare de bani publici sau privați, conform art. 140 din codul penal și art. 17 din legea Băncilor populare, rezultă chiar atunci când casierul unei bănci populare n'a tăgăduit încă dela primele cercetări că a încasat bani fără să fi eliberat recipise din registru chitanțier ci numai simple chitanțe de mână, căci deținerea banilor în acest mod presupune voința culpabilă a casierului de a-i întrebuința în folosul său propriu și chiar în mod eventual a și-i însuși. (Jud. rur. Vaslui 641/911) . . . 70 564

5. Deși este adevărat că procesele-verbale ale con-

trolorilor financiari fac probă în justiție până la înscrierea lor în fals, însă ele au această forță probantă numai în cât privește existența și constatarea lipsurilor, iar nu și în ceea ce privește împrejurările prin cari s'au ajuns la delapidare și constatările falsurilor săvârșite de delapidator, cari nu sunt de competența lor a le constata, asemenea împrejurări și constatări putând fi dovedite cu probe contrarii, deci și cu martori. (Cas. s. II, 2436/911)

82 676

DELIBERAȚIE. — Deși se dovedește că reprezentantul Ministerului Public care a pus concluziuni în apelul inculpatului a fost în camera de deliberare, în timpul când tribunalul deliberă asupra acelui apel, prezența sa în acea cameră n'a putut avea nici o influență în soluția procesului, întrucât se dovedește că dânsul n'a luat parte la deliberare, ci a stat numai pentru a se repauza. (Cas. s. II, dec. cor. 2797 din 21 Aprilie 911)

84 704

DELICTE: vezi «Contravențiuni la legea monop. tuturilor».

DELICT ELECTORAL. — Art. 40 din legea pentru permanentizarea listelor electorale cerând nu numai ca acțiunile în materie electorală să fie semnate de trei alegători, dar să fie și susținute de cel puțin 3 alegători, nu se poate admite ca un număr mai mic de alegători să susțină acțiunea, precum de asemenea nici să fie puși în cauză, la întâmplare de deces a unui reclamant, moștenitorii săi, de oarece dreptul de alegător este inerent persoanei și dobândit în anumite condițiuni, neputând fi transmisibil moștenitorilor. (Cas. s. II, dec. corect. 2754 din 15 Noembrie 1911)

79 643

DELICT DE PRESA. — După art. 24 din constituție, autorul este răspunzător de scrierile sale; în lipsa autorului, este răspunzător girantul, iar în lipsa acestuia editorul.

Prin urmare, girantul nu este răspunzător de cuprinsul unei scrieri, atunci când autorul unei scrieri este cunoscut. (Cas. s. II, 3311/910).

8 62

DENUNȚARE CALOMNIOASA. — Elementele esențiale pentru existența delictului de deaunțare calomnioasă sunt: 1) Existența unei denunțări care: a) să fie scrisă, b) adresată unei autorități, c) să designeze o persoană certă, d) să conțină imputarea unor fapte determinate, și e) să fie spontanee; 2) Faptele să fie grave; 3) Faptele să fie dovedite că sunt false; 4) Denunțarea să fie făcută cu rea credință.

Prin urmare, raportul prin care un paroch denunță protoereului faptele din sarcina preotului său supranumerar, fiind lipsit de spontaneitate, de falsitatea faptelor și de reaua credință a denunțătorului dedusă din considerațiuni etico-religioase, nu întrunește elementele esențiale de existență ale delictului și urmează a se pronunța achitarea inculpatului. (Trib. Tecuci 14 Ianuarie 1911)

40 323

DEZISTARE. Dezistarea având de efect a stinge atât instanța dela care s'a dezistat reclamantul, cât și cererea care a făcut obiectul dezistărei, de aci rezultă că atunci când s'a cerut executarea unei deciziuni și în urmă s'a dezistat dela ea, instanța de fond nu putea înlătura prescripția invocată, întrucât dezistarea părții avea de efect a anula acea cerere de executare, și deci prescripția nu putea fi întreruptă.

Prin urmare și întrucât o cerere de executare a unei deciziuni nu putea fi considerată ca în-

treruptivă de prescripție, acea decizie care n'a fost executată timp de 41 de ani, nu se mai poate executa, căci ea a perdut autoritatea lucrului judecat. (Cas. s. II, 203/910)

10 75

DISTRUGERE DE HOTARE. — Pedepsa prevăzută de art. 355 din codul penal este închisoarea până la șase luni ori amenda dela 26 până la 500 lei. Astfel, fiind vorba de o pedeapsă alternativă, judecătorii sunt ținuti să aplice ori închisoarea ori amenda, neputând să aplice ambele pedepse, iar în cazul când aplică numai amenda precum și art. 60, trebuie să se coboare sub minimum de 26 lei prevăzut de articolul 355 din codul penal, căci dacă și fără aplicarea articolului 60 pot da 26 lei, nu se înțelege utilitatea aplicării acestui articol.

Prin urmare, violează citatele articole instanța de fond când condamnă pe un inculpat pentru delictul art. 355 la 200 lei amendă cu aplicarea art. 60 din codul penal. (Cas. s. II, 818/911)

39 315

DIVORȚ. — 1. Acțiunea de divorț fiind intentată, soțul poate pe cale de acțiune principală, să obțină expulzarea soției din domiciliul conjugal și în acest caz, tribunalul, chiar dacă soția nu se prezintă sau nu cere, trebuie să oblige pe soț a servi soției o pensiune alimentară. (Trib. Doro-hoi 232/911)

58 467

Observație de d-l profesor D. Alexandresco

2. Indatorirea pusă de legiutor prin art. 28 c. civil, ca motivele de despărțenie să se arate în detaliu, își are explicațiunea logică în necesitatea în care se află soțul pârît de a cunoaște înainte, de a se pronunța în principiu instanța judecătorească asupra acțiunii, împrejurările în care i se impută faptele ce i se pun în sarcina sa, ca astfel, pe deoparte soțul pârît să poată a se apăra din timp și să propună în termen dovezile ce le ar avea în interesul unei asemenea apărări, mai cu seamă când ar tinde să invoace motive de neadmiterea cererei de despărțenie.

Astfel, deși nulitatea nu este prevăzută de legiutor chiar prin textul ce a stabilit formalitatea prescripției mai sus, totuși partea e în drept a cere nulitatea întrucât călcarea formei i-a pricinuit vătămarea (C. Buc. s. III, 61/911)

82 687

DOMENIU PUBLIC: vezi «Acțiuni posesorii (2, 3)»
DONAȚIUNI DEGHIZATE. — Atât doctrina cât și jurisprudența sunt de acord a admite că, donațiunile deghizate sub forma unor contracte oneroase sunt valabile dacă întrunesc condițiunile cerute de lege pentru validitatea unei donațiuni; și sunt supuse reducțiunei atunci când ating rezerva. (Trib. Putna 22 Sept. 911)

77 619

Adnotație de d-l profesor D. Alexandresco

DONAȚIUNI MANUALE. — În donațiunile manuale cu caracter remuneratoriu, revocațiunea lasă să subsiste dreptul donatarului de a obține o indemnizare pentru serviciile prestate, dacă ele sunt apreciable în bani.

Prin urmare, rezultă de aci că în cazul când indemnitatea este egală cu ceea ce s'a prestat ca dar, donatorul nu mai poate fi primit a cere restituirea unor sume ce ar trebui să fie îndatorat în acelaș timp de ale plăti donatarului. (C. Buc. s. II, 294/910)

26 208

DONAȚIUNI ÎNTRE SOȚI. — Legiutorul pentru motive de ordine publică a dispus prin art. 937 din codul civil că, donațiunile făcute între soți în timpul căsătoriei, pot fi revocate, iar din ter-

tenii generali întrebuițați în citatul text de lege, rezultă că această revocabilitate se aplică oricărui fel de donațiuni, prin urmare, atât donațiunilor manuale cât și acelor făcute prin acte solemne, și revocarea poate fi expresă sau tacită, în conformitate cu dreptul comun. (*Trib. Ilfov, s. I, 206/909*)

26 209

DOTA. — 1. Art. 1233 definește dota: tot ce se aduce bărbatului spre a-l ajuta să susțină sarcinile căsătoriei, ceea ce probează că un bun nu este dotal dacă nu este constituit dotă prin contractul de căsătorie sau nu a devenit dotal în virtutea acestui contract.

2. Dispozițiunile art. 1235 din codul civil care permite constituirea de dotă a bunurilor prezente și viitoare ale femeii, este limitată în ce privește bunurile viitoare, de art. 1233 din codul civil, adică nu se aplică decât bunurilor viitoare dobândite de femei în timpul căsătoriei, fiind că fără această împrejurare nu se poate zice că au fost aduse bărbatului spre a-l ajuta la sarcinile căsătoriei.

Prin urmare, întrucât succesiunea părintelui și înzestrătorului unei femei a fost deschisă posterioară desfacerei căsătoriei, bunurile acestei succesiuni ca și veniturile lor n'au fost nici odată dotale, și deci asemenea venituri pot fi poprite de către creditorii femeii. (*Cas. s. II, 212/910*)

9 69

Vezi și «Act dotal», «Autorizația soțului» și «Autentificarea actelor dotale».

DREPT ELECTORAL. — 1. Săvârșește o omisiune esențială Curtea de apel, când, cu ocazia judecării unui apel electoral omite a se pronunța asupra unui act prezentat de apelant cu care dovedea că tatăl său e născut în țară la 1842.

2. Convențiunea din Paris dela 1858, deși nu se ocupă de modul dobândirii naționalității române, însă ea decretează o stare de lucruri în profitul tuturilor locuitor de rit creștin ai principatelor care nu se bucură de vreo protecțiune streină, edictând ca toți acei locuitori creștini stabiliți la acea dată în țară, să se bucure deopotrivă de drepturile politice.

Prin urmare, cel ce dovedește că el sau tatăl său se găsea în țară la 1858, fără să se bucure de vreo protecțiune streină se consideră ca român, și deci, dacă întrunește și celelalte condițiuni, poate fi alegător în colegiile corespunzătoare censului ce posedă. (*Cas. s. III, 634/911*)

31 249

3. Prin art. 35 al. 2 din legea electorală, legiuitorul a mărginit la un singur județ numai exercitiul dreptului electoral, nu însă și dreptul de a fi înscris în listele electorale.

De aici rezultă că un alegător, având ales în conformitate cu legea domiciliul politic într'un județ, nu poate fi șters din listele acelui județ, pentru simplul fapt că la o alegere a votat în alt județ, unde eră asemenea înscris, întru cât domiciliul politic nu se poate schimba prin faptul votării, ci numai prin declarația prescrisă de art. 35 al. 2 din legea electorală. (*Cas. s. II, 736/911*)

35 281

DREPT ELECTORAL DOBROGEAN. — 1. Principiul autorității lucrului judecat, proclamat prin art. 1201 din codul civil, este aplicabil și în materie de drept electoral.

Astfel, dacă printr-o decizie definitivă s'a constatat că cineva este cetățean român, de oarece tatăl său a fost cetățean otoman la anexarea Dobrogei, această recunoaștere a calității sale

de cetățean român fiind un punct definitiv judecat în favoarea sa, aceea deciziune trebuie să și producă efectele sale fără nici o mărginire, afară numai dacă s'ar fi dovedit că în urma acelei deciziuni, dânsul a pierdut prin vre-o cauză ulterioară calitatea de cetățean român.

În asemenea împrejurări, trebuie a se acorda acelei persoane plenitudinea drepturilor politice, conform legii din 1910 pentru acordarea întregimei drepturilor politice locuitorilor din jud. Tulcea și Constanța (*Cas. III, Dec. electorală 1012 bis din 1 Noembrie 1911*)

78 632

2. Legiuitorul din 1882, declarând prin art. 2 al legii pentru regularea proprietății imobiliare din Dobrogea, că numai românii pot dobândi proprietate rurală în Dobrogea, n'a fost preocupat decât de regularea proprietății imobiliare în Dobrogea, iar nu de acordarea drepturilor politice locuitorilor din acea parte a țării. Aceste din urmă drepturi au fost acordate și regulate prin legea din 1909, care a pus anume condițiuni pentru dobândirea lor, între cari este și aceea de a fi avut domiciliul în Dobrogea la 11 Aprilie 1877.

Deci, singurul fapt de a fi fost improprietar în Dobrogea la 1884 nu poate conferi și drepturile politice, cât timp nu s'au dovedit condițiunile cerute de legea din 1909 pentru acordarea întregimei drepturilor politice locuitorilor din Dobrogea. (*Cas. s. II, dec. electorală 1078 din 911*)

81 667

3. Posesiunea de stat de cetățean român, dedusă din faptul că cineva a figurat pe listele electorale comunale dela 1887 încoace, nu constituie un titlu la dobândirea întregimei drepturilor politice, conform legii din 1910, pentru acordarea acestor drepturi locuitorilor din Dobrogea, de oarece această lege acordă întregimea drepturilor politice recunoscute Românilor prin Constituție numai acelor locuitori din Dobrogea, cari vor întruni condițiunile anume și precis prevăzute prin art. 3, și între aceste condițiuni nefigurând și posesiunea de stat, ea singură, fără îndeplinirea celorlalte condițiuni cuprinse în citatul articol din legea din 1910, nu-i poate conferi plenitudinea drepturilor politice acordate de această lege. (*Cas. s. III, 1198 din 21 Noembrie 1911*)

81 668

DREPT DE APEL: Vezi «Apel (3, 4)».

DREPTURILE PROPRIETARILOR. — Vezi «Legea asupra drepturilor proprietarilor».

DREPT DE RETENȚIUNE. — 1. Dreptul de retențiune consistând în dreptul de a reține posesiunea imobilului până la plata datoriei născută cu ocaziunea celui imobil, acest drept constituie un mijloc de constrângere la plata datoriei asupra imobilului. (*Cas. s. I, 624/910*)

11 86

2. Pentru a fi loc la acordarea dreptului de retențiune se cere ca creanța debitorului să se fi născut din cauza și cu ocazia lucrului asupra căruia tinde să se exercite acest drept. (*Trib. Ilfov, s. I, 298/910*)

57 457

E

EFECTELE CASAREI. — 1. Curtea de casație, nu poate ca și oricare altă instanță să statueze în afară de cererea ce i s'a făcut.

Prin urmare, o casare cu toate că a fost pronunțată în termeni generali, nu atinge de cât

punctele expres vizate prin hotărîrea care ca-sează, puncte la cari trebuiesc restrânse efectele casărei, iar celelalte puncte din hotărîrea adusă în recurs, cari n'au fost deduse în judecata Curței de casație, rămân cu putere de lucru judecat, și prin urmare, instanța înaintea căreia s'a trimis afacerea în urma casărei, nu poate să statueze decât asupra punctelor casate. (*Cas. s. I, 428/910*) 2. 13.

2. Efectele casărei în corecțional se întind asupra tuturor punctelor hotărîrei casate, instanța de trimitere fiind liberă a constată și aprecia faptele în totalitatea lor, fără să fie împiedicată de constatările făcute de instanța care a pronunțat hotărîrea casată; însă instanța de trimitere nu poate da o pedeapsă mai mare de cât aceea pronunțată de instanța a cărei hotărîre s'a casat după recursul inculpatului; pentru că altfel ar îngreui situația inculpatului după recursul său. ceeace este inadmisibil. (*Cas. II, 944/911*) 31 248

EFECTELE HOTARIRILOR. — Cumpărătorul unui imobil devenind prin transcrierea actului proprietar erga omnes, urmează că orice drept dobândit asupra aceluiaș imobil de către o a treia persoană prin o hotărîre judecătorească posterioară transcripției, dată într'un proces intentat anterior transcripției fostului proprietar, nu este opozabil cumpărătorului pe motiv că hotărîrea are efect retroactiv de la data intentării acțiunii, căci ea neavând nici un efect în privința terților, n'are efect nici în privința cumpărătorului, care și el e terțiu. (*Trib. Tecuci, 10 Oct. 910*) 29 235

EFFECTUL RETROACTIV AL HOTARIRILOR. — Dacă este exact că hotărîrile au efect retroactiv de la data cererii, acest efect se produce numai între părțile litigante, iar nu față de terții cari au un drept distinct. (*Cas. s. I, 396/911*) 66 531

EGALITATEA ÎNIRE ROMANI ȘI STRAINI. — De oarece art. 11 din codul civil modificând textul francez, a înscris principiul deplinei egalități între români și străini în ce privește bucurarea de drepturile civile, afară de cazurile unde legea ar fi hotărît altfel, și de oarece în art. 13 din codul civil a înscris o derogare dela regula «actor sequitur forum rei» fără a se face vreo distincție între români și străini, urmează că și străinii pot chema înaintea tribunalelor române pe un străin, chiar când acesta n'ar avea reședința în România, pentru a-și îndeplini obligațiunile contractate de el în România sau în țară străină. (*Trib. com. Ilfov, 5370/911*) 64 513

EPISTASIE. — 1. Dreptul de epistasie al unei biserici, nu poate să fie socotit nici ca drept de familie nici ca drept patrimonial, ci el este un drept «sui generis» care este supus la reguli speciale, și acest drept nefiind reglementat nici de legile actuale, nici de cele anterioare, este firesc ca judecătorul să țină seamă de obiceiuri, cari, mai ales, în țara noastră au jucat un mare rol, legea scrisă fiind incompletă.

Astfel, după obiceiul țarei, numai bărbații și descendenții prin bărbați au avut și au dreptul a administra așezămintele de binefacere, afară de dispozițiuni testamentare contrarii, dacă ar fi, sau de lipsă de descendenți prin bărbați.

Prin urmare, întrucât voința testatoarei Safta Kretzulescu a fost ca descendenții prin bărbați să aibă preferință a administra așezămintele Kretzulescu, e indiferent dacă și descendenții prin

femei ar fi azi capabili; și este de asemenea indiferent dacă contrar regulilor dela moșteniri, fie prin îngăduința celor în drept, fie conform literei ori spiritului testamentului, epistasia ar fi exercitată de fii alături cu părinții lor, cu atât mai mult că chiar la moșteniri nimic nu împiedică pe părinți ca să facă părtași pe fiii lor, la o avere ori la administrarea unei averi pe care au moștenit-o, chiar în timpul vieții lor.

2. În timpul Regulamentului organic, puterea executivă avea cele mai întinse drepturi, și numai unele anume arătate de Regulament erau oprite și atribuite, fie puterei legiuitoare, fie celei judecătorești.

Astfel, în Regulamentul organic, neprevăzându-se cine este în drept a acorda dreptul de existență, personalitatea morală unei fundațiuni care s'ar creia în acel timp, sau a recunoaște una creiată mai dinainte, a modifica sau a desființa o asemenea fundațiune, este cert că singur Domnitorul avea acest drept și ca atare el a uzat de acest drept dând decretul prin care se recunoaște dreptul de administrare a așezămintelor Kretzulescu numai boerilor Kretzulesci, pe cât din neamul lor va fi în ființă partea bărbătească, urmând a fi îndepărtată pretenția părților femești. (*C. Galați, s. II, 29 910*) 21 161

Vezi și nota redacției ce o însoțește

EREDE APARENT. — 1. În vederea echității care cere de a se mențina ca valabile față de terții actele de înstrăinare imobiliară făcute de erede aparent, trebuie a se declara valabile asemenea acte când ele sunt făcute cu bună credință de către erede aparent. (*Jud. Coddăști (Vaslui) 154/910*) 24 195

2. Actele de înstreinare făcute de un erede aparent nu pot fi opuse celorlalți comoștenitori, chiar când terțul aquisitor a fost de bună credință. (*Jud. Filipești de Târg-Prahova, 143/910*) 35 283

ERORI DE CALCUL. — Frorile de calcul ce ar exista într'o hotărîre a instanței de fond nu se pot rectifica pe calea recursului în casație, ci numai pe calea revizuirii. (*Cas. s. I, 627/910*) 51 407

ESIRE DIN INDIVIZIUNE. — Inchierea prin care se admite în principiu o acțiune pentru esire din indiviziune, fiind o adevărată hotărîre, leagă instanța care a pronunțat-o fiind irevocabilă din partea acestei instanțe, așa că nu se mai poate reveni asupra ei.

Prin urmare, este tardiv ridicat incidentul de necompetința instanței după pronunțarea unei hotărîri relativă la admiterea în principiu a acțiunii de esire din indiviziune. (*Jud. Scorțeni (Bacău) 9 Sept. 910*) 18 144

EVICȚIUNE: vezi «Act de vânzare (2, 3)».

EXECUTAREA CONVENȚIUNILOR: vezi «Convențiuni (4)».

EXERCITIUL ACȚIUNILOR: vezi «Acțiunea cambială».

EXPERTI. — Atât în afacerile comerciale cât și în afacerile civile, procedura care reglementează formele ce trebuiesc observate pentru numirea și funcționarea experților este aceea a procedurii civile, de oarece, în această materie, codul comercial nu dispune altfel; așa dar, conform art. 217 din procedura civilă, experții în materie comercială se ascultă în ordinea și după modul arătat pentru martori prin art. 195 și 202.

Prin urmare, deși în fapt este constatat, că un expert, pe arătările căruia camera arbitrală

s'a întemeiat, n'a prestat jurământul conform art. 200 din procedura civilă, aceasta însă nu poate atrage nulitatea deciziei, de oarece, această nulitate nu este de ordine publică, și ea nu s'a ridicat înaintea camerei arbitrale. *C. Buc. s. I, 44/910*

14 109

EXPROPRIAȚIUNE PENTRU UTILITATE PUBLICA.-

1. Motivul întemeiat pe neregulata constituire a comisiunii de plată prevăzută de art. 7 din legea de expropriere, necesitând verificare de fapte, ce nu au fost deduse în cercetarea instanței de fond, nu poate fi propus pentru prima oară în casație.

2 Lipsa de participare a Ministerului public la constituirea instanței, când sunt în joc interese de minori sau incapabili, nu poate fi invocată decât de incapabil, această garanție fiind creată numai în favoarea acestora.

Prin urmare, o obște nu se poate prevala de motivul tras din neconstituirea instanței cu procuror.

3. Dispozițiunile art. 16 din legea de expropriere nu vizează și obștile de locuitori, cari nu pot fi asimilate nici cu incapabili nici cu așezămintele publice. *(Cas. s. III, 137/911)*

34 270

4. Intențiunea legiuitorului, când a edictat dispozițiunile art. 36 din legea de expropriere a fost ca mersul expropriațiunei să nu depindă de bunul plac al proprietarilor în dauna executării lucrărilor, și de aceea a stabilit un termen fatal de 10 zile în care aceștia trebuie să răspundă ofertelor formulate de administrațiune și ca sancțiune a acestei dispozițiuni, dacă ei nu voesc a se pronunța înăuntrul acestui termen, interpretează tăcerea lor ca o acceptațiune a ofertelor propuse.

Prin urmare, din momentul ce se constată că oferta administrațiunei expropriante de prețul indemnizațiunei a fost notificată expropriatului în conformitate cu articolul 74 din procedura civilă și dânsul nu a răspuns în termenul de 10 zile dela notificare, fixat de lege, procedura de expropriațiune este definitiv terminată, și dar, când instanța de fond constată că tăcerea proprietarului nu constituie o decădere de drepturi pentru ei, violează și interpretează în mod greșit art. 36 din legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică. *(Cas. secția III, decisiunea No. 188 din 1911)*

62 495

5. Cererea de recurs în casație, în materie civilă și comercială, trebuind a fi făcută cu taxa specială de 200 lei (art. 25 l. timbrului) și dela această dispoziție ne-exceptându-se decât recursurile contra sentințelor tribunalelor cari statuează în apel asupra cărților de judecată (pentru cari taxa specială e de 50 lei—art. 25 § I. l. timbr.), rezultă de aici că recursul contra sentințelor date de tribunale în materie de expropriere pentru cauză de utilitate publică trebuie făcut cu taxa specială de 200 lei.

Tribunalul nu se poate constitui cu un singur judecător decât numai când judecă ca primă instanță, adică cu dreptul de apel la Curte, iar nu și atunci când judecă în ultima instanță, cum este în materie de expropriere pentru cauză de utilitate publică, unde trebuie să se constituie cu doi judecători.

Motivul privitor la reaua constituire a instanței, fiind de ordine publică, poate fi invocat de

adreptul în Casație. *(Cas. s. III, 389/911)* 84 697

F

FALIMENT:

Autoritate de lucru judecat, 6, 7, 8.

Anularea concordatului, 16.

Concordat, 15.

Exercițiul acțiunilor, 1.

Încetarea plăților, 9, 10, 11.

Închiderea falimentului, 13, 14.

Minori, 3, 4, 5.

Ordonanța judelei sindic, 12.

Ridicarea stărei de faliment, 2.

1. Deși, după dispozițiunile art. 717 din codul comercial, sindicul falimentului are exercițiul acțiunilor falitului, totuși prin acest articol, nu se ridică dreptul creditorilor falitului pentru realizarea creanțelor lor, de a intenta acțiuni în contra debitorilor falitului, punând în cauză și pe sindic.

Prin urmare, omisiunea instanței de apel de a se pronunța asupra mijlocului produs de parte, cum că numai sindicul ar avea exercițiul acțiunilor falitului, nu este o omisiune esențială de natură a schimba soluțiunea procesului, când se constată că în acțiunea creditorilor a fost pus în cauză și sindicul. *(Cas. s. I, 11/911)*

21 170

2. Starea de faliment a unui comerciant nu se poate ridica chiar dacă în urma opozițiunei unui creditor, făcută conform art. 711 din codul com., s'ar face dovada că, posterior declarării, toate creanțele falitului au fost achitate. *Trib. Neamț, 22 Aprilie 911)*

33 267

3. Minorii în interesul cărora s'a continuat comerțul de către tutorele lor, îndeplinindu-se dispozițiunile art. 13 din codul com., pot fi declarați în stare de faliment.

4. Poate fi declarată în stare de faliment și persoana care a devenit majoră în urma încetării plăților, dacă în timpul minorității se continuase în interesul minorilor, dintre care făcea parte și acea persoană, comerțul tatălui de către tutore.

5. Nu poate fi declarat în stare de faliment copilul care eră major la moartea tatălui său, dacă nu se dovedește că a făcut și el comerț cu tutorea care a continuat comerțul în interesul minorilor. *(Trib. com. Ilfov, 305/911)*

40 322

6. Există autoritate de lucru judecat și în materie de faliment, când a doua cerere de declarare este întemeiată pe aceeași cauză și între aceleași părți cari au luat parte la primul proces, fie personal, fie prin autorul lor.

7. Când tribunalul a admis cererea unei părți numai pe unele din motivele susținute de ea respingând excepțiunea autorității lucrului judecat, acea parte n'are nevoie pentru a-și susține drepturile în apelul făcut de cealaltă parte să facă și ea apel, pentru că numai pentru un câștig de cauză, pe un motiv sau altul n'are interes să facă apel, iar apelul adversarului, prin efectul său devolutiv îi permite să invoace înaintea instanței de apel toate mijloacele de apărare de la prima instanței. *(C. Buc., s. I, 14/911)*

42 337

8. După ce s'a respins o cerere de declarare în stare de faliment a unui comerciant decedat pe motiv că încetarea plăților n'a avut loc înainte de moarte, dacă se cere din nou declararea întemeindu-se această nouă cerere, pe lângă motivele din prima și pe împrejurarea că acel comerciant s'a retras din comerț și încetarea plăților a avut loc în timp de un an de la retragere, aceasta nefiind

o nouă cauză ei numai un motiv al aceleiași cauze: neplata creanțelor, urmează că este lucru judecat rezultând din hotărîrea pronunțată asupra primei cereri.

- 9 Plata prin mijloace ruinătoare sau frauduloase nu constituie o dovadă de încetarea plăților, chiar când au existat proteste, dacă comerciantul în urmă a satisfăcut pe creditorii săi.

Contra unui comerciant care ar întrebuința asemenea mijloace pentru a plăti pe creditorii săi se pot întrebuința însă măsurile prevăzute de art. 697 și 700 din codul comercial.

10. Comerciantul încetat din viață nu poate fi declarat în stare de faliment decât dacă încetarea plăților a avut loc în timpul vieții lui, iar nu după moarte.

11. Comerciantul care s'a retras din comerț și, înainte de a se împlini un an de la retragere moare, iar încetarea plăților are loc după moarte, nu poate fi socotit comerciant retras din comerț care a încetat plățile în timp de un an de la această retragere și ca atare declarat în stare de faliment potrivit art. 707 alin. I codul comercial, pentru că moartea i-a schimbat situația; atunci când se judecă cererea de declarare în stare de faliment a unui asemenea comerciant nu se poate avea în vedere decât situația lui reală de comerciant decedat, iar nu o situație pe care o avea el într'un moment al vieții; de aceea într'o asemenea speță nu se poate aplica decât art. 707 alin. I. (*Trib. com. Ilfov, 274/911*)

42 337

12. Ordonanțele date de judecătorii sindici în materie de faliment, cu ocaziunea cererilor de înscriere și verificare, făcută în fața acestora, constituie hotărîri judecătorești asemănătoare celor pronunțate de judecători, susceptibile căilor de reformare anume prevăzute în codul comercial, prin contestație, opozițiune sau apeluri la tribunal și nici într'un caz nu se poate reveni asupra lor prin anulare pe cale de acțiune principală.

Prin urmare, dacă o asemenea ordonanță a rămas definitivă nu se mai poate reveni asupra ei pe cale de acțiune principală, fără a se violă autoritatea lucrului judecat. (*Trib. com. Ilfov, 9 Mai 911*)

56 451

13. Falitul care a achitat integral pe toți creditorii, poate cere închiderea procedurii falimentului? Monografie de V. Mavrodineanu

70 560

14. Din moment ce toți creditorii ce și-au verificat creanțele la masa falimentului, au fost integral achitați, nu mai există nici o rațiune de a se continua mai departe operațiunile falimentului, de oarece codul comercial autoriză închiderea procedurii falimentului chiar și atunci când creditorii verificați au primit numai o cotă determinată prin statul de repartiziune al prețului eșit din vânzarea averii falitului, deci cu atât mai mult cuvânt când creditorii au fost integral plătați, urmează a se închide falimentul.

Prin urmare, săvârșește un exces de putere tribunalul când judecă că starea de faliment nu a încetat, și respinge cererea falitului de a i se da în primire activul falimentului, de și constată că el a achitat integral pe toți creditorii verificați. (*Cas. s. III, 352/911*)

70 562

15. Legiuitorul din 1902, pentru a face ca concordatul să fie un act serios și a asigura plata cotelor concordatate, a creiat prin art. 863 ultimul aliniat, din faptul neplății acelor cote, un delict special pe care l'a pedepsit ca bancrută simplă.

Acest delict luând naștere numai atunci când

comerciantul nu-și îndeplinește obligațiunile luate prin concordat, urmează că el poate fi imputat unui falit, independent de celelalte fapte care constituiesc delictul de bancrută și pentru care chiar a putut fi condamnat, fără a se putea zice că a fost condamnat de două ori pentru acelaș fapt, sau că ar fi autoritate de lucru judecat.

16. Acțiunea în anularea concordatului cerută de un creditor în mod individual, neconstituind o operațiune a falimentului, întru cât ea are loc atunci când starea de faliment încetase, nu poate fi pus în cauză judele sindic, care reprezintă masa credală în timpul falimentului. (*Cas. s. II, 2511 din 25 Octombrie 911*)

80 655

FALIT: vezi «Acțiuni ce se pot intenta de falit».

FALS IN ACTE PRIVATE. — 1. Din combinațiunea art. 460 și 461 din proc. penală, rezultă că dacă în cursul unei instrucțiuni sau proceduri un act se va defăima ca fals de una din părți, instanța va trebui să interpeleze pe parte dacă voește să se servească de acel act și numai în cazul când va declara afirmativ, va începe cercetarea asupra falsului și judecata pe cale penală.

Prin urmare, din momentul ce această formalitate nu s'a îndeplinit de tribunal, iar la Curtea de apel inculpatul a declarat că nu se mai servește de acel act declarat fals, delictul de fals nu poate exista, și deci acțiune publică nu se poate deschide. (*C. Galați, s. II, 495/906*)

37 296

2. Din combinațiunea art. 460 și 461 din procedura penală rezultă că dacă în cursul unei instrucțiuni sau proceduri, un act se va defăima ca fals de una din părți, instanța va trebui să interpeleze pe parte dacă voește să se servească de acel act, și numai în cazul când va declara afirmativ, va începe cercetarea asupra falsului și judecata pe cale penală.

Prin urmare, din momentul ce această formalitate nu s'a îndeplinit de tribunal, iar la Curtea de apel inculpatul a declarat că nu se mai servește de acel act declarat fals, delictul de fals nu poate exista și deci acțiune publică nu se poate deschide. (*C. Galați, s. I, 604/908*)

37 297

3. Din momentul ce toate elementele delictului de fals sunt constatate și stabilite în sarcina inculpatului, declarațiunea făcută de inculpat în instanța de judecată că nu se mai servește de act, nu face să dispară cătuș de puțin falsul, căci existența elementelor constitutive trebuiesc constatate în momentul redacțiunei actului, și o asemenea situațiune nu poate fi schimbată nici prin declarațiunea ce reclamantul ar face în instanță cum că schimbarea datei din act ar fi fost făcută cu consimțământul și știința sa, întrucât o asemenea declarațiune poate fi făcută de multe ori de complezență. (*Trib. Argeș, 2144/900*)

37 298

4. Din momentul ce s'a constatat și stabilit că un act este fals și acțiune publică s'a deschis contra inculpatului, împrejurarea că inculpatul n'a fost interpelat dacă se servă de actul defăimat în fals, și nici reclamantul dacă stăruie în declarațiunea de a defăima actul, nu poate avea nici o înrăurire asupra prerogativelor necontestate Ministerului public de a pune în mișcare acțiunea publică, ori de câteori descoperă o infracțiune care vatămă ordinea socială. (*Trib. Covurlui, 5 Mai 909*)

37 299

Vezi și interesanta monografie a d-lui profesor I. Tanoviceanu cu privire la hotărîrile de mai sus, în *Curierul Judiciar* No. 38/911.

FALS IN ACTE PUBLICE. — Dacă într'un act de

vânzare se individualizează obiectul vândut și se constată consimțământul părților și prețul vânzării, faptul de a falsifica cifra ce arată în act venitul terenului vândut, neputând ocaziona nici un prejudiciu, nu poate constitui un fals în acte publice în sensul art. 125 din codul penal, întrucât această mențiune a venitului nu este o condiție pentru validitatea vânzării, ci o clauză fără importanță. (Cas. II, 2584/911) 80 656

FILIAȚIUNE. — 1. După art. 530 pr. civilă, instanța de urmărire n'are competența să judece în mod definitiv cesiunea filiațiunei, dedusă în judecata acelei instanțe în mod incidental, pe cale de contestațiune la urmărire, ea neavând dreptul de cât să examineze cesiunea filiațiunei în mod sumar pentru a aprecia asupra seriozității contestației.

Prin urmare, dacă pe o asemenea cale a fost cercetată filiațiunea unei persoane, la tribunalul de notariat, hotărîrea dată de acest tribunal nu poate constitui autoritate de lucru judecat în privința filiațiunei.

2. Constatarea instanței de fond, că nu s'a dovedit condițiunile sub care se face legitimarea unui copil în Ungaria, nu cade sub censura Curței de casațiune, căci înțelesul și interpretarea legilor streine scapă de controlul Inaltei Curți, care este chemată să asigure buna aplicațiune și unitatea de interpretare numai a legilor române, (Cas. I, 619/910) 9 67

3. După art. 293 din codul civil, în lipsă de act de naștere este îndestulătoare posesiunea constantă a statului de copil legitim pentru dovedirea filiațiunei legitime, iar art. 294 din codul civil arată care sunt faptele mai de căpetenie cari constituiesc posesiunea de stat.

Prin urmare, când instanța de fond constată că partea a dovedit faptele enumerate de art. 294 din codul civil, din care rezultă posesiunea de stat, aceasta constituie o constatare de fapt lăsată la suverana apreciere a judecătorilor de fond. (Cas. s. I, decizia No. 712 din 31 Oct. 911) 83 691

FOTOGRAFII: vezi «Contrafacere».

FURT SAVARȘIT DE CARAUȘ. — Faptul unui cărauș de a sustrage lemnele ce a fost însărcinat să transporte, fiind prevăzut de art. 309 al. 4 cod. penal, este de competența judecătorului de pace de a fi judecat, conform art. 53 din legea judecătorilor de pace. (Cas. s. II, 2865/911) 85 715

G

GIR PENTRU INCASARE: vezi «Acțiune cambială».

H

HOTARÎRI. — Dacă legea de procedură civilă, prin art. 292, dă drept judecătorilor ca în urma unei simple cereri, să îndrepteze oarecare erori materiale de redacție, din această dispozițiune, însă nu rezultă cătuși de puțin dreptul pentru judecători ca, sub motivul de eroare materială de redacție, să schimbe în totul dispozitivul unei hotărîri și să revie astfel asupra ei în contra dispozițiunilor formale ale art. 119 pr. civ., după care, odată ce hotărîrea s'a iscălit și s'a citit în public, ea își are toată puterea legiuită, și nici un judecător nu-și mai poate retrage iscălitura. (Cas. s. I, 606/910) 10 74

2. Formalitatea din art. 122 din procedura civilă, a fost prescrisă de legiuitor ca o măsură de ga-

ranție pentru părți, ca să nu existe nici o îndoială că constatările din hotărîre, sunt reprodusele exacte a celor petrecute și judecate în instanță.

Prin urmare, acest scop al legii este atins ori-decâteori din întregul context al hotărîrei se constată în mod lămurit cele ce s'au petrecut și judecat în instanță, chiar dacă în vre-unul din considerantele hotărîrei ar fi ștersături sau adăogiri, cari ar putea să dea naștere la îndoeli asupra realității constatărilor făcute în acest mod. (Cas. s. I, 275/911) 52 416

3. Dacă minuta deciziunei este semnată de judecătorii ce au pronunțat-o, faptul că un consilier, din cauza unei imposibilități fizice, n'a semnat considerentele redactate în urmă, nu poate atrage casarea deciziunii. (Cas. III, 430 din 7 Noembrie 1911) 80 656

HOTARÎRILE JURISDICȚIUNILOR SPECIALE.

Potrivit art. 36 și 104 din Constituție, puterea judecătorească putându-se exercita deosebit de Curți și Tribunale și prin jurisdicții speciale, cari se înființează prin anume legi speciale, urmează că hotărîrile date de asemeni jurisdicții cu îndeplinirea formelor prescrise de legea organizării lor, au caracterul unor adevărate hotărîri judecătorești și trebuie să aibă aceiași autoritate de lucru judecat, fără a se putea înlătura prin altă judecată pe calea ordinară.

Prin urmare, tribunalele ordinare nu se pot substitui acestor comisiuni speciale instituite prin legea de constatare a contribuțiunilor directe în ce privește stabilirea impozitelor și deci săvârșește un exces de putere tribunalul, când, fiind sesizat cu judecarea unui proces comercial, intră în examinarea și caracterizarea felului comerțului ce exercită reclamantul, spre a stabili dacă este bine impus pentru acest comerț. (Cas. s. III, 306/911) 76 609

HOTARNICIE. — 1. Cererea de confirmare a unei hotărînicii, constituind o adevărată instanță, fiecă există sau nu contestație din partea unui vecin, ea are caracterul unei acțiuni, cuprinsă în termenii generali ai art. 257 din procedura civilă și, prin urmare, o asemenea cerere este susceptibilă de perimare. (Cas. s. I, 466/910) 15 117

2. În principiu, judecata ce se urmează între proprietari cu ocazia depunerii unei hotărînicii pentru fixarea hotarelor între proprietăți, împrumutată caracterul unei adevărate judecăți, și acele de executare ale tribunalelor pot constitui lucru judecat; aplicațiunea acestui principiu încetează însă atunci când se cere stabilirea aceluiași semne de hotare ca și în prima hotărînicie, de oarece în acest caz nu se aduce nici o atingere autorității lucrului judecat prin prima hotărînicie, ci numai se reînprospătează atât semnele de hotare, cât și memoria oamenilor despre acele semne cari printr-o trecere mai mare de timp, s'ar putea distruge sau contesta de vecini. (Cas. s. I, 733/911) 84 695

I

IMOBILE IN INDIVIZIUNE. — Potrivit art. 494 din procedura civilă partea devălmașe în imobilele moștenirii a unui comostenitor nu poate să fie urmărită și pusă în vânzare de către creditorii săi personali, până ce mai întâi nu se va fi cerut împărțeala sau licitația imobilelor ce se află

în devălmășie; că dacă prin ultimul aliniat de sub acelaș articol se exceptează de la această regulă cazurile când cătimea părții devălmașe a datornicului e neîndoelnic stabilită și lămurită, totuș ea nu-și găsește aplicațiunea decât atunci când nu este vorba de o universalitate de bunuri, ci de un singur imobil în care cătimea fiecărui moștenitor e stabilită și lămurită (*C. Buc. s. I, 110/911*) 46 371

IMOBILE PRIN NATURA LOR. — 1. Din termenii art. 463 din codul civil rezultă că sunt imobile prin natura lor, fondurile de pământ și clădirile cari fac parte integrantă cu solul, chiar când aceste clădiri n'au fost făcute de proprietarul terenului, ci de un arendaș sau uzufructuar, iar prin clădiri se înțeleg nu numai construcțiunile aderente la sol, dar și orice adunare de materiale consolidate în clădire, cari fac un corp cu clădirea și sunt destinate să o completeze.

Spre deosebire de imobilele prin natura lor, devin imobile prin destinațiune, în sensul art. 468 din codul civil, toate obiectele pe cari proprietarul unui fond le a așezat pe el, pentru serviciul și exploatarea lui. Legiuitorul a imobilizat aceste obiecte în vederea interesului agricol sau industrial, cu condițiunea ca ele să fie așezate pe acest fond de către proprietarul lui și în interesul exploatării acestui fond.

Așa fiind, *mașinile* instalate într-o fabrică nu pot fi considerate ca imobile prin natura lor, căci nu fac parte din clădirea propriu zisă, ci ele sunt considerate ca imobile prin destinațiune, dacă au fost atașate la clădire de proprietarul fondului și în interesul exploatării lui.

Prin urmare, dacă arendașul unui teren construiește o fabrică de brichete pe acel teren, mașinele așezate de arendaș în acel fond industrial, în interesul exploatării industriale, nu au putut deveni imobile prin destinațiune, ci au rămas avere mobilă, putând face obiectul unei urmăriri mobiliare din partea unui creditor al său.

2. Art. 493 din proc. civilă prevede cazul când un imobil prin natura sa s'ar urmări, și în care caz dispune că se va cuprinde ca accesorii și obiectele ce-i slujesc la exploatare, dar nu oprește ca aceste accesorii, când n'au devenit imobile prin destinațiune, să nu fie urmărite separat, de către diferiți creditori. (*Cas. s. II, dec. civilă 162 din 28 Oct. 1911*) 84 703

IMPOZIT FUNCİAR: Vezi «Contribuțiuni directe».

IMPOZITUL ASUPRA PACUREI. — Din modul cum este redactat art. 2 din legea pentru așezarea impozitului asupra păcurei din 1887, rezultă că legiuitorul a înțeles să se pună impozit asupra păcurei, numai atunci când se va constata că există producțiune, de oarece numai atunci s'ar putea face calculul cerut de lege, că adică suma ce se va fixa ca impozit să nu treacă peste a cincea parte din producțiunea netă.

Prin urmare, Comisiunea de apel este datoare să cerceteze și să stabilească că există de fapt producțiune de păcură, fără de care nu poate fi o bază impozabilă (*Cas. III, 3184/911*) 72 579

INALIENABILITATEA IMOBILELOR DOTALE. —

1. În virtutea art. 1248 din codul civil, imobilul dotal este inalienabil în tot timpul căsătoriei și prin urmare și după separațiunea de patrimoniu, care nu face să înceteze căsătoria, căci nu ar fi nici o rațiune ca inalienabilitatea dotală să

înceteze după separațiunea de patrimoniu, dar din contră sunt cuvinte mai mult ca să se menție această garanție față cu dezordinea afacerilor bărbatului pe care o presupune separațiunea de patrimoniu.

2. Dacă este adevărat că imobilul dotal se poate chiar înstrăina pentru căutarea sănătății și pentru creșterea copiilor, această înstrăinare nu se poate face decât cu autorizațiunile prealabile și cu formele prevăzute de lege. (*Cas. s. I, 624/910*) 11 86

INCEPUT DE DOVADA SCRISA. — Un act ce poartă semnătura aceluia în contra căruia se invoacă, poate valora ca un început de dovadă scrisă, ca și actul al cărui cuprins ar fi scris de către acel contra căruia se invoacă, fără însă a fi semnat de el. (*Cas. s. III, 361/911*) 70 563

Vezi și nota d-lui R. C. Benișache ce o însoțește.

INCETAREA PLAȚILOR: Vezi «Faliment (9, 10, 11)».

INCHIDEREA FALIMENTULUI: Vezi «Faliment (13, 14)».

INCHIRIERE: Vezi «Contract de închiriere».

INGRIJIREA COPIILOR. — Din momentul ce copiii au fost luați de sub îngrijirea și educația mamei și încredințați tatălui, numai dânsul este în drept a percepe venitul destinat întreținerii și educației copiilor, indiferent dacă acest venit a fost constituit de către soție sau alte persoane, în urma unui act de tranzație. (*Cas. s. II, 44/911*) 58 462

INJURII SAVARȘITE DE PĂRȚI ÎN PLEDOARII. —

După art. 302 din codul penal este facultativ pentru judecători ca judecând pricina cu care sunt investiți să judece și incidentul ivit cu privire la injuriile cuprinse în scrierile relative la apărarea părților sau în pledoariile lor, căci acel text prevede că judecătorii vor putea, judecând pricina, să hotărască și asupra acelor injurii.

Prin urmare, dacă judecătorii nu uzează de această facultate, și nici părțile nu cer a se judeca și acele injurii, nici un text de lege nu împiedică pe partea vătămată să se adreseze pe cale principală cu o acțiune în justiție. (*Cas. s. II, 1157/911*) 45 360

ÎNȘELACIUNE. — 1. Pentru existența delictului prevăzut de art. 332 c. penal se cere ca element constitutiv al delictului, între altele, întrebuințarea din partea delicventului a unor manopere frauduloase din care să nască o amăgire în paguba averii altuia;

Prin urmare, din momentul ce acele manopere frauduloase lipsesc, delictul de înșelăciune nu poate exista.

2. Pentru ca delictul de fals să existe nu e suficient numai ca adevărul să fie alterat cu intențiune frauduloasă, ci trebuie ca alterarea să fie de natură a putea vătăma altuia, sau a putea procura, fie chiar falsificatorului însuș, fie altor persoane, un profit sau alte beneficii ilicite.

Prin urmare, intențiunea singură, oricât de criminală ar fi, nu poate constitui un delict, ci e necesar ca un prejudiciu real sau posibil să fie consecința actului încredințat. (*Trib. Ilfov s. III, 621/911*) 67 539

INSTREINAREA BUNURILOR STATULUI: Vezi «Legea asupra înstreinării bunurilor statului».

INTERDICȚIE. — Într-o cerere de interdicție, ca și în orice altă acțiune, judecătorii de fond pot să nu admită cererile de administrarea probelor atunci când găsește că acțiunea nu este serioasă, sau

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

că administrarea acelor probe ar fi inutilă, și să procedeze imediat la judecata acțiunei dacă au elemente suficiente pentru aceasta. (Cas. s. I, dec. No. 690 din 24 Oct. 911) 81 666

INTEROGATOR. — 1. Chemarea la interogator a părților pentru a se dovedi că este moștenitorul debitorului reclamantului, este admisibilă, deși se prezintă în instanță renunțarea scrisă la succesiune a celui d'întâi. (Jud. Turnu-Severin, 18 Martie 910) 45 362

2. Nu este admisibilă chemarea la interogator făcută de reclamantul care vrea să stabilească că părțile e moștenitorul debitorului celui d'întâi, atunci când acest pârît prezintă, prin procuratorul său în instanță, petiția de renunțare la succesiune. (Jud. Turnu-Severin, 24 Mai 910) 45 362

Adnotație de d. profesor D. Alexandresco

INTERPRETAREA CONVENȚIUNILOR: Vezi «Convențiuni (3)».

INTERVENȚIE LA CURTEA DE CASAȚIE. — Intervenția făcută de un al treilea pentru apărarea drepturilor uneia din prigonitoarele părți se poate face chiar înaintea Curții de casație, conform art. 248 al. 2 proc. civilă. Dacă însă recursul principal eră pendent la data punerii în aplicare a legii Curții de casație din 1 Aprilie 910, cererea de intervenție, care cuprinde și motivele pentru care se cere casarea sentinței atacate cu recurs, trebuia introdusă în termenul de trei luni prevăzut de art. 73 din legea Curții de casație. (Cas. I, 580 din 27 Sept. 911) 81 665

INTREPRINDERE DE LUCRARI: Vezi «Contract de întreprindere de lucrări».

INTRODUCĂTORI DE SCRIERI CONTRAFACUTE: Vezi «Contrafacere».

INVĂȚĂMÂNT SECUNDAR ȘI SUPERIOR: vezi «Legea învățământului secundar și superior».

IOȚEZIE: Vezi «Adopțiune».

INZESTRARE: Vezi «Autorizația soțului».

IPOTECI CONVENȚIONALE. — O ipotecă convențională pentru a fi validă trebuie ca actul care o constituie să fie autentic. (Cas. s.-unite, 4/911) 15 116

J

JALBAR: Vezi «Acțiune cambială».

JOC LA NOROC. — Faptul administrațiunei unei gazete cotidiene de a procura abonatilor săi, în scop de a-și înmulți cititorii, diferite premii al căror câștig, determinat prin tragere la sorți, depinde numai de hazard, constituie o loterie, deci un joc la noroc pentru care legea civilă prin art. 1636 c. civil nu conferă nici o acțiune în justiție. (C. Buc. s. IV, 74/911) 50 400

JUDECATOR DE INSTRUCȚIE: Vezi «Acțiune publică».

JUDECĂTORII DE OCOL: vezi «Legea judecătorilor de ocol».

JURAMANT DECIZORIU. — 1. După art. 237 din procedura civilă, jurământul trebuie să fie asupra unor fapte, care fiind în legătură cu pricina, să poate duce la deslegarea ei.

Astfel nu se poate deferi jurământul spre a se dovedi că ceiace s'a cesionat nu există față cu actul de cesiune, care nu poate fi dăruit decât pe cale de acțiune principală. (Judec. II, Buc. 1648/911) 69 556

2. O mănăstire fiind o persoană morală, și întru cât nu se poate face apel la conștiința unor asemenea persoană, este neadmisibil jurământul

deferit unei asemenea persoane morale. (Trib. Buzău 310/911) 83 688

JURAMANTUL EVREILOR. — Legiuitorul a prescris prestarea jurământului judiciar în pretoriul tribunalului și în ședință publică, putându-se modifica formula sacramentală prescrisă de lege, după religia celui ce jură.

Violează deci această regulă tribunalul, când decide că jurământul evreilor trebuie prestat la sinagogă, conform anaforalei domnești din 1844, care a fost abrogată prin art. 740 din proc. civilă, ea fiind contrarie codului de procedură civilă. (Cas. s. I, 625 din 7 Octombrie 1911) 81 665

JURAMANT MINCINOS. — 1. Art. 1123 din codul civil oprește numai pe partea vătămată a proba falsitatea jurământului pe câtă vreme, legiuitorul penal, prin art. 293 din codul penal, a avut în vedere acțiunea penală exercitată de Ministerul public, care este în drept a urmări faptele ce atrag moralitatea și ordinea publică

2. Dacă Ministerul public are căderea a mânu acțiunea penală contra părții care a săvârșit jurământul mincinos, nu poate însă a se servi de alte probe decât cele permise și prevăzute de codul civil.

Prin urmare, proba cu martori nu este admisibilă, când suma pentru care s'a jurat depășește 150 lei vechi, dacă nu există început de dovadă scrisă. (Trib. Muscel 2450/909) 2 15

3. Din momentul ce dovada cu martori nu este admisibilă în civil, când cererea este pentru o sumă mai mare de 150 lei vechi, afară de cazul când există un act scris sau un început de dovadă scrisă, tot asemenea nici în penal pentru a se proba că jurământul a fost mincinos nu este admisibilă dovada cu martori pentru o sumă mai mare de 150 lei vechi, afară de cazul când s'ar produce un act scris sau un început de dovadă scrisă. (Trib. Suceava, 26 Mai 910) 8 63

JURNAL DE TRIMETERE IN POSESIUNE. — 1. Asupra jurnalului de trimeterere în posesiune a unei succesiuni nu se poate reveni și opozițiile ce s'ar face sunt inadmisibile, asemenea jurnale fiind fără putere în cazul unei pretențiuni consacrate de justă pe calea unei acțiuni principale de revendicare sau petițiuni de ereditate.

2. Instrăinarea succesiunei de către cel trimis în posesiune se poate opri numai printr'un sehestu judiciar. (Trib. Ilfov, s. IV, 261/911) 47 377

Adnotație de d-l Const. Popescu

JUST TITLU. — 1. După art. 1897 c. civil, just titlu este orice titlu translativ de proprietate, cum este o vânzare, și un asemenea titlu nu încetează de a fi just, pentru că persoana dela care emană nu era proprietar sau nu avea dreptul de a transmite lucrul, de oarece prescripția prevăzută de art. 1895 are de scop tocmai de a acoperi, în cât privește pe achizitorul de bună credință, vițiul rezultând din lipsa dreptului de proprietate sau a capacității autorului transmisiunii de a înstreina lucrul vândut.

2. Un act de cumpărare, semnat prin punere de deget și legalizat de Primărie, nu are nici o putere probantă, nici ca act sub semnătură privată, nefiind semnat de parte, nici ca act autentic dacă legalizarea s'a făcut de Primărie sub imperiul legii de organizare judecătorească din 1865 sub care, numai tribunalele, nu și autoritățile administrative, aveau competența de a da

autenticitate unor asemenea acte. (*Cas. s. I, No. 741 din 9 Noembrie 911*) 82 679

L

LEGALIZARE: vezi «Actele stărei civile» și «Autentificarea actelor (5)»

LEGEA BANCILOR AGRICOLE. — 1. Art. 27 din legea Băncei agricole, care ridică dreptul de apel în contra sentinței tribunalelor, se aplică la orice fel de contestații, relative la vânzare, și prin urmare și atunci când contestația e bazată pe art. 449 din procedura civilă. 2. Art. 449 Pr. civilă nu deschide calea contestațiunii ci a unei acțiuni principale din partea aceuia ce se crede în drept a cere nulitatea sau rezoluția vânzării. (*Cas. s. II, 51/911*) 43 344

3. Maximul de rentă în legea învoelilor agricole, monografie de d-l G. Dem. Teodorescu. 53 421

LEGEA BANCILOR POPULARE. — 1. Din art. 17 al legii asupra băncilor populare, modificată la 1 Aprilie 1908, rezultă că, deturnările de bani comise de funcționarii acelor bănci, se pedepsesc ca delapidări de bani publici, fără ca restituirea sumelor deturnate să apere de pedeapsă pe cel vinovat, și chiar atunci când restituirea se face mai înainte de punerea în întârziere.

2. Art. 17 din legea băncilor populare, trimite la art. 140 din codul penal numai în ce privește penalitatea, iar nu și în ce privește faptul care constituie delictul de delapidare, pe care legiuitorul a voit să-l reglementeze mai riguros pentru funcționarii băncilor populare, decât pentru ceilalți funcționari publici. (*Cas. s. II, 3178/910*) 13 101

LEGEA ASUPRA BAUTURILOR SPIRTOASE. 1. — Obligațiunile puse în art. 5 din legea pentru așezarea și administrarea impozitului asupra băuturilor spirtoase privesc numai pe aceia cari nu sunt proprietari sau cultivatori de vii.

2. Art. 4 din legea pentru desființarea impozitului pe hectarul de pruni. etc., se referă la aceia cari fabrică rachiu, fără autorizație prealabilă, atunci când materia primă nu provine din viile lor proprii.

3. Când proprietarul unui cazan pentru fabricat rachiu, proprietar de vii în acelaș timp, îl închiriază altora care nu sunt proprietari de vii, spre a fabrica rachiu, din produsele lor, obligația de a cere autorizare incumbă acestora din urmă.

4. Legea nu pune proprietarului cazanului de fabricat rachiu, îndatorirea să cheme percepatorul ca să taxeze rachiul fabricat de alții, și a nu libera alcoolul fără plata taxelor fiscale. (*Trib. Constanța 18 Ian. 911*) 24 194

LEGEA CASEI BISERICII. — 1. Locurile și clădirile date anterior preoților spre locuință au rămas în proprietatea și administrația comunelor, chiar în urma legii din 1902 pentru înființarea Casei bisericești, întrucât Casa bisericești este menită să administreze toate averile bisericesti și religioase cari nu ar intra în competența nici unui alt organ de administrație. (*Cas. s. I, 254/911*) 62 495

2. Legea din 1902 pentru înființarea Casei Bisericești, ridicând consiliului comunal competența de a verifica și judeca conturile de gestiune ale Epitropiilor bisericesti și atribuind această competență Casei Bisericești, aceasta era în drept a se pronunța asupra tuturor conturilor din trecut ce nu fuseseră verificate până atunci. (*Cas. s. III, 430/911*) 80 656

LEGEA CASEI DE CREDIT ȘI AJUTOR A OFITERI-

LOR — Dacă prin art. 19 și 21 din legea casei de credit și ajutor a ofițerilor se prevede că plata se va face din leafă sau pensie, aceasta s'a făcut pentru a înlesni realizarea creanței prin rețineri din leafă sau pensie.

Prin urmare, de aci nu rezultă că un ofițer împrumutat la acea Casă, și în urmă reformat să nu mai poată fi urmărit, în lipsă de leafă sau pensie, în altă avere a sa, pentru acoperirea creanței datorite. (*Jud. II Buc. 1017 911*) 65 524

LEGEA CASEI DE ECONOMII. — Deși este exact că, în conformitate cu dispozițiunile art. 12 din legea Casei de economii, nimeni nu poate avea mai mult de un libret la acea casă, totuși intru cât legiuitorul, în mod general, prin art. 23 declară că libretele nu se pot urmări, de aci rezultă că, această dispozițiune nu poate avea ca sancțiune de cât că, acel care se va abate de la această regulă va fi exclus pentru totdeauna de la Casa de economii, restituindu-se depozitul fără nici un beneficiu, fără însă a se pierde întru nimic beneficiul nesesizabilității acestor sume acordate prin art. 23 din legea Casei de economii. (*C. Buc. s. II, 21 Oct. 910*) 18 143

LEGEA ASUPRA CLERULUI MIREAN. — După legea asupra clerului mirean, Epitropia unei biserici, pentru vinile ce le găsește unui preot, e liberă a-l îndepărta din serviciu, fără nici o formalitate, de oarece trimiterea lui în judecata consistoriului bisericesc eparhial este lăsată numai la facultatea Epitropiei, fără însă a-i fi impusă. (*C. Craiova, s. II, 12 Mai 1910*) 38 308

LEGEA CORPULUI DE AVOCAȚI. — 1. Art. 23 din legea pentru organizarea corpului de avocați, interzice avocaților de a întrebuința, pentru dobândirea clientelei, mijloace incompatibile cu demnitatea lor.

Astfel, constatarea instanței de fond, că faptul unui avocat de a trimite impricinațiilor cu câteva zile înainte de termen cartea sa de vizită împreună cu o adresă cuprinzătoare de sfaturi, constituie un mijloc de a dobândi clientela, este o constatare de fapt, care nu poate cădea sub controlul Curții de casație. (*Cas. s. I, 460/910*) 3 18

2. Art. 11 din legea corpului de avocați prevăzând că apelul, și prin consecință și recursul declarat în contra deciziunii Curții de apel în asemenea materie, trebuie să fie făcut de trei avocați, înscrși în tablou, de aci rezultă că apelul sau recursul făcut de mai puțin de trei avocați nu este regulat făcut, iar retragerea, dezistarea, sau moartea unuia din cei trei avocați face ca apelul sau recursul să nu poată fi făcut nici susținut de ceilalți doi avocați. (*Cas. s. I, 96/911*) 30 239

LEGEA ASUPRA DREPTURILOR PROPRIETARILOR. — 1. După art. 1, 20 și 25 din legea proprietarilor pentru realizarea tuturilor drepturilor ce isvorăsc din contractele de închiriere și de arendare, proprietarul are facultatea de a uza de calea sumară și expeditivă prevăzută de art. 1 din zisa lege, sau de calea ordinară prevăzută de art. 20 din lege, introducând acțiune înaintea tribunalului care judeca conform regulilor dreptului comun dar fără opoziție și cu apel în termen de o lună dela pronunțare.

Numai în cazul când proprietarul reclamă un drept derivând din lege iar nu întemeiat pe vre-o abatere dela clauzele formale ale contractului, atunci numai, hotărîrea este supusă căilor de atac ordinare prevăzute de procedura civilă.

Astfel, când capetele de cerere din acțiune nu tind decât la realizarea drepturilor isvorâte din clauzele formale ale contractului de arendare, asemenea acțiune, intrând în prevederile art. 20 din legea proprietarilor, termenul de apel este de o lună dela pronunțare. (*Cas. s. I, 655/910*) 18 142

2. Deși art. 6 din legea asupra drepturilor proprietarilor prevede că între ziua primirei citației și aceea a judecății trebuie să fie un interval de cel puțin trei zile, dar această cerință nu este prevăzută și la art. 12 din aceeași lege care se ocupă de termenul apelului.

Prin urmare, o asemenea dispoziție creiată pentru prima instanță în scopul de a lăsa celui chemat în judecată timpul material suficient, spre a-și pregăti apărarea în contra unei acțiuni ce i se aduce pentru prima oară la cunoștință, nu poate fi admisă prin analogie în lipsa unui text formal de lege și pentru instanța de apel, căci, în apel, părțile au cunoștință de mijloacele de apărare invocate la prima instanță. (*Cas. s. I, 17/911*) 28 224

3. Câteva cuvinte asupra legii proprietarilor, monografie de d-l I. N. Cesărescu. 42 333

4. Legea asupra drepturilor proprietarilor din 30 Martie 1903 ridicând părților dreptul de opoziție în afacerile privitoare la această lege, dinaintea instanțelor de fond, aceeași rațiune există și pentru opozițiunile făcute la Curtea de casație.

Prin urmare, în asemenea materie, opoziția este inadmisibilă la Curtea de casație. (*Cas. s. I, 255/911*) 63 505

5. Dacă proprietarul primește chiria și peste termenile fixate în contractul de închiriere, nu mai poate cere rezilierea contractului pentru neplata chiriei la termenile stipulate în contract, ci trebuie mai întâi să încunoștințeze pe chiriaș despre intenția lui în viitor de a nu mai primi chiria peste termenul stipulat.

În acest caz acțiunea ce proprietarul a făcut chiriașului pentru neplata de chirie la termenile stipulate, nu are altă utilitate decât că valorează drept o somațiune din partea proprietarului către chiriaș prin care acesta din urmă este încunoștințat că în viitor nu va mai permite plăți peste termenile stipulate în contract. (*Jud. Roman 646/910*) 72 580

LEGEA ASUPRA FABRICAREI ȘI VANZAREI LUMANARILOR DE CEARA. — 1. În apelul contra deciziunii pronunțate de Administratorul casei Bisericii conform legii lumanărilor, Administratorul poate sta în instanță ca parte civilă.

2. Deși în procesul verbal nu se arată cantitatea exactă a probei de 100 grame ceară și 50 grame fitil, cum cere art. 6, arătându-se numai că s'a luat 125 grame ceară, fără a se face mențiunea de fitil, nu se poate invoca nulitatea.

3. Dacă se constată că fitilul este incomplet piroforizat se contravine art. 2 din lege și deci se poate aplica pedeapsa din art. 5.

4. Circumstanțele atenuante se pot acorda acestor contravențiuni. (*Trib. Dolj s. I, 1476/911*) . . . 80 648

Adnotație de d-l Dem. D. Stoenescu

LEGEA ASUPRA INSTREINERII BUNURILOR STATULUI. — 1. Prin art. 13 din legea dela 1881 pentru înstrăinarea bunurilor Statului legiuitorul a dispus vânzarea de loturi mici de 4, 6 și 8 hectare locuitorilor mărginași ai orașelor, lu-

crători manuali de pământ, fără însă a declara malienabile aceste pământuri, întrucât aceste vânzări prevăzute de art. 13 nu erau făcute în scop de împroprietărire.

Art. 58 din acea lege prevede o inalienabilitate relativă, adică numai în cât privește loturile mici cumpărate dela Stat de către săteni iar nu și loturile din moșiile din prejurul orașelor, cumpărate de mărginașii orașelor cari nu sunt săteni.

2. Art. 82 al legii din 1889 pentru înstreinarea bunurilor Statului, deși abrogă legea din 1881, însă această abrogare este numai în sensul că pe viitor nu se vor mai înstrăina bunurile Statului decât în condițiunile legii dela 1889, iar art. 51 din această lege stabilește inalienabilitatea pentru loturile de 5 hectare vândute conform acelei legi, fără a se preocupa și de inalienabilitatea pământurilor cumpărate pe baza art. 13 din legea dela 1881, întrucât situațiunea juridică a acestor cumpărători era definitiv stabilită prin acea lege.

3. Art. 132 din Constituție, nu creează o inalienabilitate, ci menține și prelungește pe timp de încă 30 ani diferitele inalienabilități create prin legile de împroprietărire, adică a ridicat la un principiu constituțional inalienabilitățile create până atunci; or, pământurile vândute pe baza art. 13 din legea dela 1881, fiind alienabile, nu puteau deveni prin efectul constituției inalienabile. (*C. Buc. s. I, 100/911*) 53 427

4. Inalienabilitatea bunurilor de 5 h. vândute de stat după legea din 7 Aprilie 1889, nu este absolută.

Astfel, conform art. 43 și 45 din citata lege, în caz de neplata ratelor datorite, Statul are dreptul să rescindeze vânzările de loturi contractate în baza acestei legi, fără a se distinge între acest caz prevăzut de lege, și acela când cumpărătorul, declarând dela început că nu va putea plăti ratele, abandonează de bună voie lotul său în profitul Statului. (*Cas. s. I, decizia 534 din 16 Septembrie 1911*) 79 642

LEGEA INTERZICERII IMPORTULUI ZAHARINEI.

1. Sentința tribunalului, când e chemat să transforme amenda în închisoare, conform art. 26 din legea interzicerii importului zaharinei, nu poate fi o sentință definitivă, ci supusă apelului, întrucât derogarea la principiul celor două grade de jurisdicțiune trebuie să fie expres arătată, iar nu subînțeleasă.

2. Dacă prin art. 25 din legea interzicerii importului zaharinei, se prevede că în caz de insolabilitate sau neplata amendei, contravenientul va fi reținut și trimis înaintea tribunalului care va pronunța transformarea amendei în închisoare, conform art. 28 din codul penal, legiuitorul prin aceasta n'a putut înțelege luarea unor astfel de măsuri privative de libertate cu anticipație, adică mai înainte ca sentința în baza căreia se cere transformarea amenzei în închisoare să fi rămas definitivă, iar prin cuvântul «reținut», nu se poate înțelege decât o supraveghere polițienească, până la tranșarea apelului, pentru a cărei judecare, prin art. 19 s'a prevăzut termen scurt de opt zile.

Prin urmare, tribunalul nu poate transforma amenda în închisoare mai înainte ca procesul-verbal de constatarea contravențiuni să fi rămas definitiv. (*C. Craiova, s. II, 962/910*) . . . 5 38

Observație de d-l I. S. Codreanu

3. Legea pentru interzicerea importului zaharinei

cerând, prin art. 17, ca procesul verbal de constatare a contravențiunii să arate felul și cantitatea produselor confiscate, cum și că ele au fost sigilate, fără însă a arăta modul cum trebuie cântărit produsul confiscat găsit în contrabandă, rezultă de aici că satisface cerințele legii procesul verbal care determină cantitatea găsită, arătând că a fost sigilată așa cum cere legea. (*Cas. III, 439 din 11 Noembrie 1911*) 84 704

LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SECUNDAR ȘI SUPERIOR. — 1. Se face pasibil de pedeapsă prevăzută de art. 47 litera g, din legea asupra învățământului secundar și superior, adică excluderea pentru totdeauna din corpul didactic, profesorului care divulgă o scrisoare confidențială, încredințată lui de un fost prieten, căreia chiar el îi atribuie un caracter foarte grav, divulgare ce a săvârșit ca un act de răzbunare. (*Com. de judecată a Corp. didactic secundar și superior, 8/911*) 67 533

Adnotație de d-l profesor I. Tanoviceanu

2. După art. 42 din legea învățământului secundar și superior, profesorii secundari definitiv sunt inamovibili și nu pot fi suspendați, permutați sau excluși din corpul didactic decât în conformitate cu prescripțiunile legii, iar după art. 47 profesorul pedepsit cu excluderea temporară de 2 ani, pierde dreptul la leafă și gradație.

De aci rezultă că afară de decăderea din dreptul la leafă și gradație, profesorul exclus temporar, nu poate fi decăzut din dreptul de a fi reintegrat la catedra ce a ocupat înaintea pedepsei, fără a se viola principiul interpretațiunii restrictive în materie de pedepse și fără a se aduce o știrbire principiului inamovibilității edictat de art. 42 din lege, care fiind general, se aplică atât în ce privește dreptul la funcțiune cât și la catedra sau localitatea unde se exercită funcțiunea. (*Cas. s. I, 660 din 18 Oct. 1911*) 84 703

LEGEA JUDECĂTORIILOR DE OCOALE. — Articolul 82 din legea judecătorilor de ocoale și împăcarea în penal, monografie de d-l I. Mamigonian. 12 89

LEGEA LICENȚELOR. — Faptul unui comerciant de băuturi spirtoase de a-și întinde acest comerț într'un număr de încăperi mai mare fără a fi declarat aceasta fiscului, constituie o contravenție la legea licențelor.

Când însă pretinsul contravenient se apără de această contravenție la legea licențelor, susținând că încăperile în cari se pretinde de fisc că s'a extins comerțul, sunt în realitate sub-închiriate la alte persoane, Tribunalul nu poate, fără a săvârși un exces de putere, înlătura acest mijloc de apărare numai pe simplul fapt că pentru acele sub-închirieri nu s'a plătit taxele prevăzute de legea timbrului. În adevăr, dacă comerciantul se găsește în contravenție față cu legea timbrului, prin faptul că a închiriat fără să plătească taxele cuvenite fiscului, nu se poate conchide de aci că dânsul exercită comerțul de băuturi spirtoase și în acele încăperi. (*Cas. s. III, 472/911*) 82 680

LEGE PENTRU MARGINIREA DREPTULUI DE A ȚINE MOȘII ÎN ARENDA:

- Acțiunea procurorului, 8.*
- Autoritate de lucru judecat, 1.*
- Indiviziune, 4, 5.*
- Interpunere de persoane, 3.*
- Locuri necultivabile, 7.*
- Moșie, 10.*
- Nedenunțarea contractelor, 9.*
- Ordine publică, 2.*
- Succesorii arendașului, 6.*

1. În principiu, hotărârile judecătorești date pe cale

civilă asupra acțiunilor născute dintr'o infracțiune penală, nu au autoritate de lucru judecat înaintea instanțelor de represiune investite cu judecata acțiunii publice.

Astfel, acțiunea civilă pentru anularea contractelor de arendare cari, contravin legii trusturilor, este independentă de acțiunea penală care pedepsește faptul de a acapara moșii mai întinse decât cele permise de legea trusturilor, și prin urmare, nu se poate invoca autoritatea lucrului judecat rezultând dintr'o asemenea condamnățiune civilă, pentru a sprijini o condamnare penală rezultată din neobservarea dispozițiunilor legii trusturilor. (*Cas. s. II, 256/911*) 22 176

2. După dispozițiile art. 1 și 2 din legea pentru mărginirea dreptului de a ține în arendă moșii, nimeni nu poate lua în arendă mai multe moșii a căror întindere împreună ar trece peste patru mii hectare, cultivabile, iar nulitatea unor asemenea contracte este de ordine publică, și justiția e datoare să o constate din oficiu.

Prin urmare, violează sus citatele texte de lege instanța de fond care respinge cererea făcută de procuror pentru anularea unui contract de arendare fără să cerceteze această chestiune, ceiace eră datoare să o facă din oficiu. (*Cas. s. I, 107/911*) 33 263

3. Deși în principiu, calitatea de rude nu împedica imperios ideea de interpunere de persoane în sensul art. 1 și urm din legea dela 12 Aprilie 1908 pentru mărginirea dreptului de a ține în arendă moșii, totuș în fapt, persoanele interpușe putând fi oricine și deci și rudele, posibilitatea ca interpunerea să existe și între tată și fiu, nu este exclusă, și pentru acest motiv s'a și suprimat din textul legii ca inutil cuvântul de «rude».

Prin urmare, interpunerea de care se vorbește în art. 1 sus citat, nu poate rezultă numai din faptul că interpusul este fiul contravenientului la sus zisa lege, ci ea poate fi stabilită din fapte precise și necontestate, anume constatate de instanța de fond. (*C. Buc. s. I, 89/911*) 44 352

Vezi și decizia Curței Iași s. II 107/910 ce o însoțește.

4. Din termenii generali ai articolului 1 din legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă, rezultă că în acea prohibițiune este cuprinsă în mod implicit și starea de indiviziune rezultând din transmisiunea priu moștenire, pentru că legiuitorul, când se exprimă că nimeni, singur sau în asociație cu alții, sub orice formă sau denumire, se înțelege că nu este permisă exploatarea mai multor moșii cu arendă a căror întindere împreună ar fi mai mare de 4000 hectare, în orice mod s'ar face și sub orice formă.

Prin urmare, nu se poate susține că prin analogie se aplică prohibițiunea din art. 1 sus citat și la starea de indiviziune, intrucât aceasta rezultă chiar din termenii legii (*Cas. s. I, 307/911*) 74 590

5. Starea de indiviziune nu se poate invoca cu succes de cei ce stăpânesc moșii în indiviziune în întindere mai mare de 4000 hectare, de oare ce această stare nu numai că nu este obligatorie, ci e și rău privită de legiuitor, și prin art. 728 din codul civil se permite suspendarea diviziunii pe termen cel mult de cinci ani în baza unei învoiri a tuturilor coerezilor, ceiace constituie o asociație în baza acordului intervenit între moștenitori de a administra în comun averea de suc-

cesiune, nu însă în baza unei stări de indiviziune legală. (*C. Iași s. I, 7/911*) 74 591

6. Din termenii generali întrebuințați de legiuitor în art. 1 din legea pentru mărginirea dreptului de a ține în arendă moșii, rezultă că această lege, se aplică atât celor ce ei înșiși au luat în arendă moșiile, cât și celor cari prin orice altă împrejurare ar fi găsiți că exploatează moșiile ca arendași.

Prin urmare, această lege e aplicabilă nu numai arendașului care figurează în contractul de arendare, dar și acelor ce dețin de fapt moșiile sub orice titlu, fie și acela de succesori ai arendașului, destul numai să fie constatat că autorul luase în arendă mai multe moși a căror întindere trece de limita prevăzută de lege, cu toate că, divizate în atâtea părți câți subarendași sau moștenitori sunt, fiecăruia i-ar reveni mai puțin de 4000 hectare.

7. Conform aliniatului adăugat la art. 1 din legea pentru mărginirea dreptului de a ține în arendă moșii, la numărul hectarelor ce un arendaș ține în arendă, nu trebuie adunat nici numărul de hectare ocupat cu munți și bălți ce nu seacă și nici numărul de hectare necultivabil, precum drumuri, râpi, etc.

8. Legea pentru mărginirea dreptului de a ține în arendă moșii, fixând la 4000 hectare cultivabile suprafața de pământ ce poate să țină cineva în arendă, urmează că, acțiunea procurorului tribunalului pentru a se anula contractul de arendare pe baza acestei legi, nu poate să aibă de obiect decât anularea acelor contracte a căror întindere, adăogită la întinderea altor moșii ce acelaș arendaș ține în arendă, ar trece întinderea de 4000 hectare cultivabile; căci ordinea publică nefiind interesată decât când un arendaș ține în arendă două sau mai multe moșii a căror întindere trece de 4000 hectare, acțiunea procurorului nu poate fi admisă decât pentru contractele ce trec această limită.

9. Legea nearătând că sancțiunea nenenunțării contractelor de arendare ce trece de 4000 hectare în termenul de 2 luni dela publicarea legii, anulează toate contractele, de aci rezultă că în caz de nenenunțare, nu se declară nule toate contractele de arendare.

10. Cuvântul «moșie» întrebuințat de legea pentru mărginirea dreptului de a ține în arendă moșii, desemnează pământul sau pământurile încorporate împreună cari, deși poartă denumiri deosebite, aparțin aceluiaș proprietar, și fac obiectul aceleas exploatațiuni agricole. (*Trib. Tutova, 375/910*) 74 593

LEGEA MESERIILOR. — 1. Art. 51 din legea judecătorilor de ocoale necoprinzând în enumeratiunea ce face și legea meseriilor în vigoare la punerea în aplicare a legii judecătorilor de ocoale, de aci rezultă că art. 51 nu este aplicabil și contravențiunilor prevăzute de legea meseriilor

2. După articolul 87 din legea meseriilor toate cărțile de judecată date în aplicarea art. 81 din lege, sunt cu drept de apel la tribunal.

Prin urmare violează art. 87, sus citat, tribunalul, când respinge un asemenea apel ca neadmisibil. (*Cas. s. II, 364/910*) 8 62

3. Art. 77 din legea meseriilor, care prevede termenul de 10 zile libere pentru intentarea acțiunii în anularea hotărârilor Comisiunilor de arbitri, nu arată în acelaș timp de când începe

a curge acest termen, ci, numai regulamentul acestei legi prevede prin art. 122 că termenul curge dela pronunțare.

După art. 93 din Constituție însă, regulamentele întocmite pe baza legilor nu pot decât să execute, să explice diferitele dispozițiuni ale legilor, fără a le putea vre-o dată modifica. Or, art. 78 din legea meseriilor, pe baza căruia s'a făcut regulamentul acestei legi, nedând dreptul puterii executive de a fixa epoca de când trebuie calculat termenul de 10 zile, ci numai de a reglementa procedura de urmat înaintea Comisiunii de arbitri, adică modul pentru chemarea părților și judecata până în momentul pronunțării hotărârei, rezultă de aci, în mod evident, că art. 122 din acest regulament adaogă la legea meseriilor, când fixează epoca de când curge termenul, iar nu o explică, și ca atare nu poate avea nici o putere legală de aplicațiune, fiindcă a creiat o decădere dela un drept în afară de prevederile art. 77 din lege.

Așa fiind, în lipsa unei dispozițiuni exprese în legea meseriilor în această privință, urmează ca calcularea termenului să se facă potrivit regulilor de procedură de drept comun, adică termenul va curge dela pronunțare dacă hotărârea comisiunii de arbitri s'a dat contradictor, și dela comunicare dacă s'a dat în lipsă.

Violează deci art. 77 din legea meseriilor și art. 93 din Constituție Tribunalul, când respinge acțiunea în anulare ca fiind tardiv intentată de la pronunțarea hotărârii comisiunii, aplicând astfel art. 122 din Regulamentul legii pe motiv că el explică, iar nu modifică legea. (*Cas. s. I, 610 bis din 4 Octombrie 1911*) 83 690

Adnotație de d-l R. C. Benișache

LEGEA MONOPOLURILOR VANZAREI BAUTURILOR SPIRTOASE.

1. Legea monopolului vânzării băuturilor spirtoase, fiind de o aplicațiune generală, deci și pentru comunele unde sunt proprietari pe a căror moșii li s'a dat drept a înființa târgușoare, monopolului creat în favoarea acestora prin hrisoavele domnești sau prin așezămintele de bezman cu obștile locuitorilor acestor târgușoare, s'a substituit monopolul comunelor rurale și prin urmare de unde până la punerea în aplicare a acestei legi proprietarii aveau monopolul cârciumelor și al vânzării băuturilor spirtoase cu dreptul de dijmă dela cei ce introduceau asemenea băuturi în târgușoare, din momentul noiei legi a monopolului acest drept fiind rezervat exclusiv comunelor rurale, deci monopolizat în favoarea lor, a fost scos din comerț și trecut în patrimoniul comunei rurale din care face parte târgușorul.

Că de aci urmează că în virtutea art. 1156 din codul civil, este stinsă și obligațiunea de a plăti dijma pentru vinul și rachiul ce se introduce spre vânzare în această comună de către cârciumarii comunelor, obiectul obligațiunii proprietarilor fiind scos din comerț. (*Trib. Tutova, 26 Martie 911*) 50 401

Vezi și nota ce o însoțește.

2. Faptul de a pune în consumație publică rachiul cu o tărie alcoolică mai mare decât limita maximă (35%), și deci vătămător sănătății, este prevăzut și pedepsit de art. 25 și 26 din legea monopolului băuturilor spirtoase și este de competența judecătorului de ocol de a fi judecat, conform

art. 51 din legea judecătorilor de pace. (*Cas. s. II, dec. corect. 2864 din 25 Noembrie 1911*) 85 715

LEGEA PRESEI: Vezi «Contrafacere».

LEGEA RECRUTARII ARMATEI.— Faptul unui președinte al comisiei interimare de a fi omis, prin fraude și uneltiri, înscrierea unui tânăr pe tabelele de recensământ pentru recrutarea armatei, constituie delictul special prevăzut de art. 81 din legea pentru recrutarea armatei și, întru cât autorul acestui fapt nu este dat judecății pentru fals în acte publice, este indiferent dacă dânsul știa ori nu carte și dacă prin urmare alcătuirea procesului-verbal, care constată că tânărul omis de pe tabelele de recrutare este încetat din viață, precum și mențiunea identică făcută în registrul de nașcuți, au fost făcute de el singur sau de altă persoană din ordinul, ori după înștiințările date de dânsul, fiind suficient pentru existența acestui delict, constatarea instanței de fond că omisiunea înscrierii pe tabelele de recrutare se datorește lui, care în calitate de președinte al comisiei interimare era însărcinat cu întocmirea acestor tabele și care a iscălit în această calitate actele prin mijlocul cărora s'a căutat a se sustrage acel tânăr de la serviciul armatei. (*Cas. s. II, dec. corect. 2849 din 23 Noembrie 1911*). 85 715

LEGEA ȘI REGULAMENTUL ASUPRA SISTEMULUI METRIC.— Din art. 288 din regulamentul pentru aplicarea sistemului metric rezultă că negustorii stabili ca și ambulanții în vânzările ce fac, își măsoară singuri marfa lor cu instrumente exacte și verificate; iar la vânzările de cereale, producătorii săteni intră în categoria negustorilor, așa că ei își măsoară marfa lor, fiind interzis cumpărătorului sau oamenilor săi, de a se substitui în aceste operațiuni, săteanului. Contravine, deci, acestei dispozițiuni cumpărătorul care a fost surprins răzuind un dublu decaltru de cereale, fapt care constituie o operațiune de măsurătoare. (*Cas. s. II, 2337/911*) 78 632

LEGEA PENTRU REGULAREA PROPRIETĂȚII IMOBILIARE ÎN DOBROGEA.— 1. Legea din 10 Aprilie 1910 prin care s'a interpretat art. 14 din legea din 1882 pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea, prevede că locuitorii cari n'au plătit dreptul de răscumpărare timp de trei ani, pot fi deposezați pe cale administrativă, și că Statul intră în posesiunea acelor terenuri fără ca să fie obligat a face punere în întârziere, somații sau judecată, și fără ca în prealabil să fie nevoit a urmări încasarea ratelor pe baza legii de urmărire sau altfel; iar deposezările deja efectuate în baza art. 14 sunt și rămân valabile.

Prin urmare, dispozițiunile acestei legi interpretative făcând corp cu legea din 1882, ele urmează să fie aplicate de Curtea de casație, care este chemată să judece dacă soluțiunea dată de instanța de fond e legală.

Astfel, când tribunalul hotărește că Statul nu putea să deposedeze pe un locuitor fără o prealabilă somațiune de plată, violează dispozițiunile art. 14 sus citate, astfel cum au fost interpretate prin legea din 10 Aprilie 1910. (*Cas. s. I, 55/911*) 24 190

2. Dispozițiunile art. 9, al. 1 al legii pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea se aplică, în urma legii interpretative din 10 Aprilie 1910, și acelor locuitori sau moștenitorilor lor, a căror titluri au fost verificate și admise, dar cari erau lipsă din Dobrogea, atunci când s'a făcut parcelarea individuală în localitatea unde li se recu-

noscuse dreptul la pământ; că prezența în Dobrogea a acestor locuitori, se dovedește numai cu chitanțele de plată impozitului personal pentru tot timpul de la promulgarea legii din 3 Aprilie 1882 și până la parcelarea individuală, orice alt mod de dovadă fiind prohibit.

3. Legile interpretative, având de obiect de a determina înțelesul legilor anterioare, ele formează corp cu acestea din urmă, și deci nu trebuie considerate ca legi noi. (*Cas. s. I, 448/910*) 32 255

LEGEA REPAUZULUI DUMINICAL.— 1. Infracțiunile la legea repauzului duminical fiind pedepsite cu amenda de la 5 — 200 lei, ele sunt delictu corecționale, conform art. 8 din codul penal, și deci art. 51 aliniatul 1 sau 2 din legea judecătorilor de ocoale nu le sunt aplicabile, de oarece legea repauzului duminical nu a fost trecută în nomenclatura ce face acest text de lege, deși era în vigoare la punerea în aplicare a legii judecătorilor de ocoale.

2. După art. 12 din legea repauzului duminical toate infracțiunile se judecă de judele de ocol în primă instanță și deci cu drept de apel la tribunal.

Astfel, când tribunalul judecă că nu e drept de apel, pe temeiul art. 51 din legea judecătorilor de ocoale, dă o greșită aplicațiune art. 51 sus citat și violează dispozițiunile art. 12 din legea repauzului duminical. (*Cas. s. II, 356/911*) 20 156

3. Calea recursului în Casație fiind deschisă în contra tuturor sentințelor date în ultimă instanță, afară numai când o lege specială ar ridica acest drept părții condamnate, rezultă de aici că recursul este admisibil în materie de contravențiuni la legea repauzului duminical contra unei sentințe a tribunalului care a judecat, ca instanță de apel, contravențiunea. (*Cas. s. II, dec. corect. 2336 din 11 Octombrie 1911*) 78 631

LEGEA SANITARA.— Din dispozițiunile legii sanitare cari se ocupă cu fabricarea și vânzarea alimentelor și băuturilor, precum și din întreaga economie a legii și regulamentului legii sanitare, rezultă neîndoios că nu s'a avut în vedere numai fabricarea și vânzarea de către comercianți a unor asemenea alimente stricate, vătămate sănătății, dar și întrebuințarea lor pentru consumația publică, și de către persoanele cari nu fac comerț.

Prin urmare, faptul de a da muncitorilor, întrebuințați la exploatarea unei moșii, alimentele necesarii pentru hrana lor, constituie o punere în consumația publică a acelor alimente și dar, cei ce dă asemenea alimente stricate muncitorilor sau oamenilor de serviciu, sunt răspunzători conform legii sanitare. (*Cas. s. II, 3101/919*) 3 19

LEGEA TOCMELILOR AGRICOLE.— 1. Potrivit art. 51 din legea judecătorilor de ocoale, legiuitorul a determinat competența pentru infracțiunile la o serie de legi în care intră și legea tocmelilor agricole, independent de calificarea juridică a infracțiunilor în contravențiuni sau delictu, ci numai după natura pedepsei de aplicat sau a cuantumului reparațiilor civile, adică judecata va fi în prima și ultima instanță dacă pedeapsa de aplicat este amenda și când reparațiunile civile nu trec peste trei sute lei, și va fi cu drept de apel când pedeapsa de aplicat este închisoarea, sau când reparațiunile civile trec de 300 lei.

Prin urmare, cu drept cuvânt, tribunalul a respins ca inadmisibil un apel relativ la legea

toamelor agricole, când constată că pedeapsa de aplicat eră numai amenda. (Cas. s. II, 626/911). 27 2 5

2. După dispozițiunile art. 1 al legii învoelilor agricole și din întreaga economie a legii rezultă că această lege regulează numai raporturile dintre proprietarii sau arendașii de moșii cu țărani muncitori de pământ.

Prin urmare, arendarea pământului, proprietate a unei școale rurale, chiar mai mic de 20 hectare nu poate fi privită decât ca o arendare de moșie propriu zisă, iar nicidecum ca o învoială agricolă în sensul legii, pentru că ea se face prin licitație publică în conformitate cu art. 29 din legea învățământului primar, cari n'a putut fi abrogat prin art. 115 din legea învoelilor agricole, de oarece acest articol nu se refera decât la legile și dispozițiile atingătoare de învoeli agricole și executarea lor, iar nicidecum la modul cum au a se arenda pământurile școalelor primare-rurale. (Cas. s. I, 206/911). 47 375

3. Maximum de rentă în legea învoelilor agricole, monografie de Dem. G. Teodorescu 53 421
4. Minimul de salar din legea învoelilor agricole, monografie de Dem. G. Teodorescu 71 566

LEGEA DE URMĂRIRE. — 1. Conform art. 1 din legea de urmărire, creanțele ce se pot urmări în virtutea acestei legi, trebuie să rezulte din roluri, contracte, sau orice alt titlu, căruia legea îi recunoaște caracterul executor. Astfel, datoria unei persoane către stat, provenită din pășunatul unor vite pe domeniul Statului și trecut în registrul de debit al percepției, nu poate fi urmărită pe temeiul legii de urmărire, întrucât, acea creanță, nu intră în categoria celor prevăzute de art. 1 din legea de urmărire, și deci în asemenea caz, partea urmărită nu putea fi obligată a depune suma pentru care eră urmărită. (Trib. Tulcea, 331/910) 15 119

2. Primăriile au dreptul, ca și statul și județele, a urmări conform legii de urmărire toate creanțele rezultând din contracte (art. 1 din legea de urmărire).

Astfel, dacă printr-o convenție (în speță, între Primăria com. Galați și societatea tramvaelor electrice) s'a stipulat dreptul primăriei a amenda deadreptul Societatea tramvaiurilor, de câteori ar întrerupe circulația în condițiile indicate prin convenție, titlul primăriei este însăși convenția, și poate urmări amenda conform legii de urmărire. (Cas. s. III, 432 din 7 Noembrie 1911) 82 656

LIBERTATEA PROVIZORIE PE CAUȚIUNE. — După art. 121 din procedura penală, cauțiunea depusă pentru libertatea provizorie are de scop a garanta, nu numai prezentarea inculpatului la toate actele de instrucție, dar și prezentarea sa la executarea hotărârii, îndată ce va fi chemat. Astfel, neprezentarea condamnatului la cea dintâi chemare, după cum prevede art. 121, atrage perderea cauțiunei care este dobândită Statului, conform art. 126 din procedura penală, și orice alte condițiuni puse pentru darea cauțiunei în afară de cele prevăzute de lege, nu au a fi ținute în seamă, precum n'are a se ține seamă nici de executarea pedepsei întâmplată maitârziu. (Cas. s. II, 1132/911) 47 376

LICENȚE. Vezi «Legea asupra licențelor băuturilor spirituoase.»

LIPSA DATEI: Vezi «Act sub semnătură privată.»

LOCAȚIUNE DE SERVICII. — Deși, în principiu, ni-

meni nu poate pune în serviciul altuia munca sa, decât pe un timp mărginit și pentru o întreprindere anume determinată, conform art. 1471 din codul civil, totuși, prin aceasta, legiuitorul n'a înțeles decât să împiedice pe servitori de a pune în serviciul patronilor munca și inteligența lor pentru totdeauna, adică de a renunța pentru toată viața la libertatea lor, iar nu de a declara fără valoare convențiunile, în cari părțile n'au limitat dela început durata serviciilor pentru cari au convenit, căci este sigur că durata unui contract de muncă sau a unei locațiuni de serviciu, se poate determina și după natura serviciilor, sau după obiceiul locului, ori alte circumstanțe ce părțile au avut în vedere, și aceasta este o chestiune de interpretare a intențiunei părților.

Prin urmare, un contract de serviciu a cărui durată n'a fost limitată de părți, este valabil și trebuie să producă pentru părțile contractante drepturile și obligațiunile ce nasc din felul convențiunei și din prevederile legii. (C. Buc. s. I, 34/910) 25 201

LOCURI NECULTIVABILE: Vezi «Legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arenda (7)»

LOTERIA DE STAT. — Prin legea din 30 Mai 906, care a înființat loteria de Stat în România, s'a scutit Societatea concesionară a acestei loterii de orice impozite către Stat, județ sau comună, afară de patentă. De aci rezultă că ea trebuie să plătească și zecimile de percepere aferente impozitului patentei, de oarece acele zecimi nu sunt altceva decât niște accesorii a impozitului principal pentru a cărei încasare ele servă, iar nici de cum niște impozite distincte de impozitul principal. (Cas. s. III, 28/911) 24 192

LOVIRI SIMPLE. — Simplele loviri aplicate de un părinte copilului său, sau de tutore, patron, pedagogi, institutori, învățători, profesori, copiilor ucenicilor sau elevilor lor, nu constituiesc un fapt represibil din punctul de vedere penal, întrucât lipsește intențiunea delictuoasă, ele fiind aplicate ca o corecțiune. (Jud. Scorțeni (Bacău) 196/911) 54 432

Adnotație de d-l C. St. Bossie

LUCRARI: Vezi «Contract de întreprindere de lucrări» și «Faliment (12).»

LUCRU JUDECAT: Vezi «Autoritatea lucrului judecat» și «Hotărnicie.»

LOMANĂRI DE CEARA: «Vezi legea asupra fabricării și vânzării lumanărilor de ceară.»

M

MAJORITATEA IN PENAL. — Majoritatea prevăzută de art. 63 din codul penal (etatea de 20 ani) este stabilită numai sub punctul de privire al infracțiunilor la codul penal. Din punctul de vedere, însă, al responsabilității civile, individul nu poate fi considerat ca major decât la vârsta de 21 ani împliniți, prevăzută de codul civil. Prin urmare, tatăl minorului de 20 ani ce a comis un delict nu poate fi apărât de plata despăgubirilor civile, pe acest motiv. (Cas. II, dec. corecțion 2344 din 12 Oct. 911) 79 643
81 659

Adnotație de d-l profesor I. Tanoviceanu

MANDAT. — 1. În principiu, mandatul poate fi dat sub orice formă, chiar tacită, partea care-l învoacă fiind obligată numai să dovedească existența mandatului prin mijloace permise de lege, prin-

cipiu dela care nu se poate derogă decât numai în cazurile anume prevăzute de lege.

Astfel, spre a se face un apel valabil prin mandatar, nu se cere ca mandatarul să aibă o procură legalizată, ci numai o procură după care să și depună copie la dosar, de unde rezultă că procura poate fi dată chiar prin telegramă, sub rezerva dovedirei că semnătura este a mandantului. (*Cas. s. I, 163/911*)

46 368

2. După dispozițiunile art. 1547 din c. civil, mandantele trebuie să plătească mandatarului, pentru îndeplinirea mandatului onorariu ce i s'a promis, fără a se putea reduce dacă afacerea nu a reușit.

3. Deși este adevărat că mandantele în principiu, este în drept a revoca mandatul chiar fără motive legitime, însă nu este mai puțin adevărat că mandantele rămâne obligat de onorariu, când revocațiunea a parvenit mandatarului după ce și a îndeplinit obligațiunea, căci revocarea mandatului în asemenea condițiuni, ar echivala cu refuzul de a plăti, fără cauză justificată, onorariul convenit. (*Trib. Ilfov, secția III, 243/911*)

64 512

4. Potrivit art. 1533 c. civil, mandatul poate fi expres sau tacit, dispoziție ce diferă de legea franceză, care nu admite decât mandatul expres, iar proba unui asemenea mandat tacit se poate face în orice mod prin martori, acte sau prezumțiuni, și proba testimonială este admisă chiar când suma depășește 150 lei, căci legiuitorul nu a înțeles să subordoneze dovada mandatului tacit regulilor de drept comun în materie de probe, de oarece din momentul ce pentru constatarea lui s'ar cere o probă scrisă n'ar mai putea fi vorba de un mandat tacit. (*Trib. Tecuci, 211/911*)

80 652

MANDAT COMERCIAL.—Mandatarul, pentru tot ce i se datorește din executarea mandatului său, are un privilegiu special, conform art. 378 și 388 c. comercial, pe care poate să-l exercite asupra bunurilor mandantului cari se găsesc la dispoziția sa, după ce îi va notifică formal sumele ce îi sunt datorite, cu invitațiune de a-i face plata în termen de 5 zile.

De și mandantul n'a făcut opoziție contra ordonanței prezidențiale prin care s'a ordonat vânzarea acelor bunuri, în termen de 3 zile dela primirea notificării, totuși dacă sumele ce se datorese mandatarului nu sunt fixate prin convenție, ele având a fi fixate de judecată conform art. 386 c. com., tribunalul poate suspenda vânzarea ordonată, de oarece după art. 378. al. 2 pr. civ., când sumele cerute nu sunt certe și lichide, urmărirea poate fi amânată până ce se va face lichidarea. (*Cas. III, 407 din 25 Octombrie 1911*)

79 644

MARTORI: vezi «Amenzi», și «Consimțământ».

MARTURISIRE.—1. Dacă este adevărat că în materie civilă, mărturisirea pură și simplă este indivizibilă, conform art. 1206 din codul civil, în ce privește însă mărturisirea complexă, adică când se recunoaște faptul asupra căruia s'a luat mărturisirea, dar se adaugă un fapt nou, care nu are o corelație firească, o conexitate strânsă, un raport așa de intim, încât să fie considerat ca o urmare firească a celui dintâi, în acest caz mărturisirea este divizibilă, iar faptul nou are a fi dovedit de cel ce-l alegă; de asemenea poate încă fi divizibilă și atunci când este o vădită contradicție între diferitele părți ale mărturisirii, așa că una devine imposibilă sau se exclude una pe alta.

turisirii, așa că una devine imposibilă sau se exclude una pe alta.

2. În materie comercială, unde este admisibilă orice probă, mărturisirea este nulă, când judecătorii își pot forma convingerea și din diferite alte împrejurări de fapte, prezumțiuni grave, cari pot duce la dezlegarea pricinei. (*Trib. Putna s. I, 53/910*)

26 210

MASURI DE POLIȚIE LUATE ÎN ȘEDINȚA.—Dispozițiile art. 80 din legea judecătorilor de ocoale, fiind privitoare la măsurile de poliție în ședință, acele măsuri sunt definitive și executorii, fiind menite să asigure ordinea și liniștea în sala de ședință;

Prin urmare, în contra unor asemenea măsuri, nu există dreptul de apel. (*Cas. s. II, 1241/911*)

80 646

MINISTER PUBLIC: vezi «Atribuțiunile Ministerului public».

MINORI: vezi «Convențiuni (6, 7)» și «Faliment (3, 4, 5)»

MINORITATE ÎN PENAL.—1. Când inculpatul dovedit culpabil de un delict corecțional este mai mic de 20 ani, judecătorii sunt autorizați să coboare pedeapsa cu cel puțin a treia parte și cel mult o jumătate din pedeapsa ce s'ar fi cuvenit dacă ar fi fost major.

2. Gradațiunea pedepsei după etatea inculpatului este o chestiune de ordine publică așa că ea poate fi ridicată direct înaintea Curții de casație, iar Curtea este în drept a o examina, dacă faptele din cari se deduce au fost verificate și constatate de instanța de fond.

Așa dar, dacă este constatat că inculpatul avea mai puțin de 20 de ani la data comiterii delictului și instanța de fond i-a aplicat pedeapsa fără beneficiul ce-i acordă art. 63 din codul pen., prin această procedură s'a violat art. 63 din cod. pen. și deciziunea este casabilă. (*Cas. s. II, dec. corect. 2460 din 19 Octombrie 911*)

83 692

MISITIE: vezi «Contract de misitie».

MONACH: vezi «Abuz de încredere».

MONASTIRE: vezi «Abuz de încredere».

MONOPOLUL TUTUNULUI.—1. Art. 89 din legea monopolului tutunurilor arătând că tribunalul transformă amenda în închisoare odată cu judecarea apelului contravenientului, prevede cazul ce se întâmplă mai des, așa că și în cazul când contravenientul nu a făcut apel contra procesului verbal de contravenție, procurorul are dreptul și tribunalul este dator a transforma amenda în închisoare în caz de insolvabilitate, conform dreptului comun. (*Cas. s. III, 112/911*)

43 345

2. Faptul de a face cultură ilicită de tutun se pedepsește de art. 46, al. 2 din legea monopolului tutunurilor după starea în care s'au găsit tutunurile, la o amendă de 3 lei pentru fiecare metru pătrat sau 5 bani pentru fiecare fir.

Acest text de lege lăsând la aprecierea și lațitudinea instanței de fond de a aplică amenda de 3 lei de m. p. sau 5 bani de fir, după împrejurări, tribunalul nu săvârșește nici un exces de putere când aplică una sau alta din amenzi, uzând de facultatea ce-i acordă legea și motivând sentința sa în această privință.

Legea considerând ca contravențiune orice plantă de tutun, fie începută sau săvârșită, destul numai să fie fără permisia Regiei, este indiferent dacă acea cultură s'a făcut sistematic sau pe o întindere mare ori s'a făcut printre alte semănături, întrucât legea nu a prevăzut asemenea distincțiuni. (*Cas. s. III, 338 din 26 Sept. 911*)

81 667

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

MONOPOLUL VANZAREI BAUTURILOR SPIRTOASE: vezi «Legea monopolului vânzării băuturilor spirtoase».

MOȘIE: vezi «Legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă (10)».

MOȘNEAN: Vezi «Pământ rural (4, 13)».

MOȘTENITORI COLATERALI. — După art. 653 din codul civil, descendenții și ascendenții au de drept posesiunea succesiunii; moștenitorii colaterali nu intră în posesiunea succesiunii decât cu permisiunea justiției.

Prin urmare, din momentul ce asemenea moștenitori nu dovedesc în prealabil că au fost trimiși în posesia unei succesiuni, nu pot exercita vre-o acțiune relativă la acea moștenire. (*Trib. Ilfov, s. III, 184/910*) 43 346

MOTIVAREA DECIZIUNILOR. — Din momentul ce instanța de apel a adoptat în totul faptele și motivele din sentința tribunalului asupra tuturor capetelor de cerere cari nu ar fi contrarii motivelor din deciziunea sa, nu se poate zice că instanța de apel ar fi omis să se pronunțe asupra unui cap de cerere care fusese judecat de tribunal și pentru care Curtea de apel adoptase motivele tribunalului. (*Cas. s. I, 627/910*) 51 407

MOTIVE DE RECURS. — Atunci când motivele de recurs se bazează pe violarea unor texte de lege, cari au provocat achitarea inculpatului, partea civilă, chiar dacă a susținut pretențiunile sale civile la instanța de fond, nu are drept a discuta în recurs acele violări de lege, căci legea în mod imperativ prin art. 412, combinat cu 411 din procedura penală, nu acordă acest drept părții civile; numai asupra respingerii pretențiunilor cerute de ea sau asupra condamnățiunii la despăgubiri către inculpat se poate face recurs de partea civilă. (*Trib. Fălcu 1353/910*) 21 171

N

NULITĂȚI. — 1. Din expunerea de motive a legii de procedură civilă, cu privire la art. 735, 736 și 737 din proc. civilă, cari reglementează materia nulităților, rezultă că în cererea privește sancțiunea procedurii, nu s'a admis sistemul nulității de sine, a orice înfrânge legea, ci s'a păstrat ideea sistemului formalităților substanțiale și accidentale.

După acest sistem, în orice text de lege, fiind părți principale (substanțiale), fără de care actul nu poate să aibă ființă, și părți întâmplătoare (accesorii), cari nu sunt necesare pentru ființa și existența actului, numai lipsa celor dintâi face ca actul să fie nul, iar dacă lipsește numai o formalitate accidentală, actul nu va fi anulat.

2. Formalitatea de a se face vorbire în procesul-verbal întocmit conform art. 200 din proc. civilă, după ascultarea martorilor, fiind o formalitate accidentală, lipsa ei, dela începutul întocmirii acestui proces-verbal, nu poate aduce nulitatea depozițiilor martorilor. (*Trib. Olt, 25 Februarie 911*) 25 203

3. Din termenii întrebunțați de legiuitor în art. 111 din procedura civilă rezultă neîndoios că numai nulitățile de procedură propriu zise referitoare la acțiune, opozițiuni, apel, recurs, etc., trebuiesc propuse înaintea oricărei apărări asupra fondului, iar nu și nulitățile relative la o procură pe temeiul căreia un mandatar intenționează o acțiune sau face vreunul din mai sus enumeratele acte prevăzute de procedura civilă, nulități cari con-

stituesc excepțiuni ce ating direct fondul procesului, și ca atare pot fi propuse în orice stare a procesului. (*Cas. s. unite 7/911*) 41 328

O

OBLIGAȚIE ALIMENTARA: vezi «Căsătorie».

OBLIGAȚIUNEA DE A ÎNZESTRA. — Deși mama e obligată naturalmente a înzestra pe fiica sa, totuș această obligațiune nu poate conduce la un drept al înzestratei de a avea acțiune în justiție, contra mamei sale. (*C. Buc. s. III, 45/911*) 36 290

OBLIGAȚIUNEALE SOȚULUI. — 1. Art. 196 din codul civil, punând îndatorire bărbatului a da întreținere și îmbrăcăminte soției sale, și deci a plăti furnizorilor obiectele procurate în acest scop, rezultă de aici ca un corolar necesar că tot lui trebuie să-i aparțină și dreptul de a stă în justiție, relativ la aceste furnituri, fie ca reclamant, fie ca pârît, căci acțiunea în justiție nu este altceva decât mijlocul de a ajunge la îndeplinirea obligației impusă bărbatului prin lege.

Pe temeiul acestui principiu, se admite fără discuție, că femeia măritată trebuie a fi considerată ca având un mandat tacit din partea soțului pentru cheltuelile casnice ale menajului și acele necesare îmbrăcăminte sale, în raport cu poziția și averea bărbatului, ceiace se apreciază în mod suveran de instanțele de fond. (*Cas. s. III, 248/911*) 53 426

Adnotație de d. I. S. Codreanu

2. Bărbatul este obligat să plătească furnizorilor prețul cumpărăturilor făcute de femeie pe credit pentru trebuințele casnice, chiar dacă el a dat soției sale oarecari sume spre a face pentru aceasta cumpărături cu bani peșin. (*Trib. Suprem din Viena, 20 Dec. 906*) 53 426

OFERTA REALA. — 1. Deși în principiu, ofertele reale nu pot fi valabile dacă sunt făcute condițional, totuși, oferta condițională poate fi declarată valabilă, dacă condițiunile puse sunt juste și echitabile și decurg din faptul plății, cum ar fi aceea de a cere să-i libereze chitanță în schimbul sumei primite, de a-i remite titlu, de a radiă o ipotecă sau inscripțiune ce se convenise a se radiă cu ocazia plății.

2. Condițiunea din art. 1115 al. II din codul civil pusă debitorului ofertant, de a depune odată cu capitalul și dobânzile cuvenite și o sumă oarecare pentru cheltueli pentru ca oferta să fie valabilă, nu a fost desființată prin modificarea din 1900 a art. 604—609 din proc. civilă. (*Trib. Not. Ilfov, 242/910*) 32 257

OFIȚER DE STARE CIVILA: vezi «Actele stărei civile».

OLAR: vezi «Pământ rural (5)».

OPOZABILITATE: vezi «Act de vânzare».

OPOZIȚIE. — 1. Principiul general înscris în art. 729 din proc. civilă, după care termenele însemnate cu zile, se înțeleg pe zile libere, se aplică la toate legile speciale prin cari nu s'a derogat de la acest principiu; prin urmare, deși prin art. 101 din legea judecătorilor de ocoale din 1896, nu se prevede că sunt zile libere, totuș termenul de cinci zile prevăzut de acest articol trebuie să fie calculat pe zile libere, conform principiului din art. 729, sus citat. (*Cas. s. I, 464/910*) 8 60

2. Dreptul de opoziție sau de apel în contra unei hotărâri se naște în momentul pronunțării acelei hotărâri.

Că de aci rezultă că legea după care trebuie să se reguleze dreptul de opoziție sau de apel și termenile a căror expirare atrag decăderea din acest drept, este legea care există în momentul pronunțării hotărârii, atacată cu opoziție sau apel, iar nu aceia care eră în vigoare când s'a introdus acțiunea, sau aceia care în urma pronunțării hotărârii a putut să schimbe căile de atac în contra hotărârilor. (*Cas. s. I, 496/910*) 14 108

Vezi și «Perimare (4, 6)»

OPOZIȚIUNEA PARTEI CIVILE. — Nici un text de lege din procedura penală nu deschide calea opoziției pentru partea civilă.

Prin urmare, hotărârea care pronunță, în lipsa părții civile, achitarea inculpatului, nu poate fi atacată decât cu apel de către partea civilă pentru pretențiunile sale civile, iar nu cu opoziție. (*Trib. Fălciu, 464/911*) 31 251

ORAȘAN: vezi «Pământ rural (6)»

ORDINE PUBLICA: vezi «Legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă (2)»

ORDONANȚA DE ADJUDECARE. — 1. Atât din textul art. 565 pr. civilă cât și din expunerea de motive privitoare la acest articol rezultă că legiuitorul nu a admis sistemul radical al purgei, după care vânzarea silită transmite imobilul curățit de toate sarcinile și de toate reclamațiile cari n'au fost anunțate la timp util, ci a admis un sistem mixt și temperat, menținând prin art. 568 pr. civilă dreptul de evicțiune în termen de cinci ani din momentul executării ordonanței de adjudecare, însă, purgând prin art. 565 pr. civilă, imobilul de orice privilegiu și ipotecă, fără deosebire de ipotecile convenționale sau cele legale, întrucât legea nu distinge și chiar dacă creditorii privilegiați sau ipotecari au fost omiși de a fi citați. (*C. Buc. s. I, 242/910*) 23 184

2. Art. 565 pr. civilă, a admis principiul curățirii imobilului de orice privilegiu sau ipotecă la care era grevat, și efectul ordonanței de adjudecare subzistă și dacă creditorii privilegiați sau ipotecari au fost omiși de a fi citați,

În ce privește însă purgarea dreptului de proprietate, noua lege de procedură a tăiat contro-versa ce există neadmitând purga în această privință.

3. Cestiunea dacă ordonanța de adjudecare are de efect de a purga acțiunea rezolutorie, a dat naștere la controverse pe cari legiuitorul francez prin legea din 23 Februarie 1885 le-a curmat, dispunând că ea purgează nu numai privilegiu, ci și acțiunea rezolutorie, și care principiu s'a menținut și în procedura română. (*Trib. Ilfov, s. III, 321/910*) 23 187

4. Conform art. 567 pr. civ. ordonanța de adjudecare are puterea unui titlu executor îndată ce a rămas definitivă prin respingerea sau prin nefăcerea recursului.

Prin urmare, adjudecatarul, pentru a păstra drepturile ce i s'a conferit prin ordonanța de adjudecare, nu e nevoe de a pune acea ordonanță în curs de executare prin portărei. (*C. Craiova s. I, 1 Aprilie 911*) 85 710

Vezi și «Adjudecatar.»

ORDONANȚE PREZIDENTIALE. — 1. Din textul art. 66 bis și din explicațiunile ce s'au dat în Parlament cu ocazia discuțiunii procedurii civile din 1910 rezultă că președintele tribunalului poate, în unele cazuri, să statueze provizoriu făcând oficiu de judecător asupra chestiunilor celor mai urgente, când e vorba de conservarea

vreunui drept care s'ar păgubi prin vreo întârziere, astfel că, singurul fundament al acestei jurisdicții excepționale e urgența măsurilor de luat fără însă ca să se prejudice fondul dreptului.

2. Numai acele afaceri cari prin natura lor nu sunt adevărate litigii și judecata nu are a se pronunța asupra unor interese opuse sunt de competența jurisdicțiunii grațioase și intră în cadrul dispozițiunilor art. 104 din proc. civilă. (*C. Buc. s. IV, 68/911*) 56 448

PARTAJ: vezi «Achiesare.»

P

PARTE CIVILA. — Din cauza independenței acțiunii private de cea publică isvorând dintr'un delict, art. 197 din proc. penală acordă dreptul de apel părții civile în mod absolut și general, fără să-l subordone exercițiului dreptului de apel al Ministerului public.

Astfel, sentința achitătoare a primei instanțe, rămasă definitivă prin neapelare de către Ministerul public, nu constituie autoritate de lucru judecat pentru partea civilă, care are dreptul să stabilească în apel existența delictului ce servă de bază despăgubirilor sale civile. (*Cas. s. II, 1560/911*) 68 545

PATENTA. — 1. Dacă art. 19 din legea patentelor a dat dreptul judecătorilor de a cere părților ce reclamă în justiție să infățișeze patenta pentru comerțul ce exercită, prin aceasta nu s'a voit decât să se preîntâmpine și mai mult fraudele ce s'ar putea face de unii cari ar exercita un comerț fără să fie impuși la patentă.

În ce privește însă stabilirea patentei, legiuitorul a instituit jurisdicțiunii speciale prin legea de constatare și percepere a contribuțiunilor directe și anume: comisiunile comunale și comisiunea de apel, dând în competența exclusivă a acestor instanțe așezarea diferitelor impozite. (*Cas. s. III, 306/911*) 76 608

2. Faptul unui comerciant de a nu înștiința pe percepătorul respectiv că și-a schimbat comerțul, se pedepsește cu o amendă egală cu îndoitul patentei, potrivit art. 19 al. IV l. patentelor, iar nu cu amenda prevăzută de art. 92 din legea de constatare a contrib. directe, (adică impozitul pe tot timpul cât fiscul a fost păgubit, plus jumătate acel impozit, drept amendă).

În adevăr, art. 92 din legea de constatare a contrib. directe, edictând această din urmă pedeapsă, declară că ea are a se aplica numai dacă în legile speciale nu sunt prevăzute alte pedepse. Or, în legea specială a patentelor se prevede o amendă egală cu îndoitul patentei. (*Cas. s. III, 345 din 28 Septembrie 1911*) 81 667

Vezi și «Contribuțiuni directe.»

PAMANT RURAL:

Anularea actelor, 1.

Evrei, 3.

Embaticar, 11.

Femei, 9, 12.

Locuri de casă, 10.

Moșnean, 4, 13.

Olar, 5.

Orășan, 6.

Preoți, 14.

Timbru, 2.

Văduvă cu minori, 8.

Zestre, 7.

1. Modul de restituire a pământurilor rurale și plata despăgurilor în caz de anulare a actelor, este de-

terminat prin art. 10 din legea interpretativă a legii rurale din 1879, și prin acest text de lege, nu se prevede nici o despăgubire pentru cazul când pământul s'ar fi stăpânit mai mult de cinci ani, iar dacă s'a stăpânit mai puțin de cinci ani, proprietarul pământului este obligat să restituie din prețul ce a primit proporțional cu foloasele ce noul posesor trăsese din pământ, și în caz, când s'ar fi stăpânit cinci ani, prețul se compensează cu foloasele.

Prin urmare, instanța de fond face o justă aplicațiune a art. 10 din legea dela 1879, când refuză părții cererea de a i se plăti venitul unui pământ stăpânit peste cinci ani, de către partea ce l'a stăpânit ca proprietar sau arendaș în acel interval. (*Cas. s. I, 427/910*)

2. Art. 59 din legea judecătoriilor de ocoale, se aplică atât acțiunilor personale și mobiliare, cât și celor imobiliare privitoare la pământurile rurale și deci acțiunile imobiliare privitoare la pământurile date locuitorilor săteni după legile de improprietărire, nu sunt scutite de timbru, dacă nu sunt scrise de însăși partea, de grefierul judecătoriei sau de secretarul comunal. (*Judec. Pechea 41/910*)

3. Deși evreii nu pot dobândi imobile rurale, totuși ei pot vinde asemenea imobile, și când un român cumpără asemenea imobile de la un evreu, românul, pe baza actului de vânzare, poate revendica imobilul, căci evreii sunt opriți de a dobândi, nu de a vinde asemenea imobile. Deci un evreu poate transmite unui român un imobil rural.

Evreii fiind incapabili, în mod absolut, de a dobândi imobile rurale, nu pot discuta titlul aceleia care revendică. (*Trib. Dorohoi 344/910*)

4. Simpla calitate de moșnean nu constituie prin ea însăși o incapacitate de a dobândi pământul ce li s'a dat la 1864 foștilor clăcași; numai atunci un moșnean va fi declarat incapabil de a dobândi asemenea pământ, când se va constata că nu îndeplinește vre-una din condițiile cerute de legea rurală, adică de a fi sătean cultivator manual de pământ și de a nu avea mai mult de 11 pogoane. (*Cas. s. I, 519/910*)

5. Meseria și comerțul de olărie ce cineva exercită în mod accidental, nu e o cauză de a-l împiedica de a cumpără pământ rural, când este stabilit că principala ocupațiune a lui este munca câmpului.

6. Simpla împrejurare că o persoană are domiciliul în oraș, nu constituie o probă spre a se putea stabili că ocupațiunea sa principală nu este munca câmpului, pentru că se poate ca acea persoană să aibă domiciliul în oraș și cu toate acestea să se ocupe personal cu munca câmpului. (*Cas. s. I, 509/910*)

7. Restricțiunea pusă prin art. 7 din legea rurală dela 1864 și art. 1 din legea interpretativă dela 1879 în privința neînstrăinării pământurilor rurale, este făcută numai pentru satisfacerea marelui interes social și politic, de a menține în mâna cultivatorilor porțiunea de pământ pe care legiuitorul dela 1864 a găsit de cuviință să o dea clăcașilor. Acest principiu însă nu poate atinge în nimic acest interes social, chiar când dobânditorii ar fi pierdut capacitatea de a avea pământ rural, întru cât nici un text din legile rurale nu pune vre-o restricțiune mutațiunilor de proprietate ce ar interveni între sătenii cultivatori de pământ și moștenitorii lor cari ar avea

vocațiunea la succesiune, când acești din urmă și-ar schimba starea lor socială prin îmbrățișarea unei alte profesii decât agricultura

Prin urmare, un tată care a înzestrat pe fiica sa cu un asemenea pământ rural, nu e în drept a cere anularea actului dotal pe motiv că fiica sa a schimbat calitatea de săteancă. (*Jud. Bărca-Dolj, 1 N-brie 910*)

8. Improprietărirea trecută în tabelă pe numele văduvei care avea un copil minor la epoca improprietăririi trebuie să fie considerată ca făcută pe numele și pentru acel copil minor, iar nu pentru văduvă personal, iar această soluțiune nu poate să fie întru nimic schimbată în urma legii interpretative din Aprilie 1910, de oarece, această lege, interpretând că prin cuvântul «sătean» din legea dela 1864 se înțelege și femeile sătence, și validând înstreinările făcute acestora, nu a putut să ridice dreptul ce aveau minorii unui fost clăcaș, de a fi improprietăriți cu pământul cuvenit tatălui lor, drept ce le este anume recunoscut prin art. 4 din legea rurală. (*Cas. s. I, 185/911*)

9. Dispozițiunile legii interpretative din Aprilie 1910, având de scop a determina înțelesul și înținderea unei dispozițiuni din legea rurală dela 1864, ea urmează să fie aplicată cu efect retroactiv până în momentul punerii în aplicare a legii din 1864 cu care face un singur corp.

Prin urmare, întrucât în urma interpretării legii rurale, prin legea din Aprilie 1910, prin cuvântul sătean trebuie a se înțelege nu numai bărbații dar și femeile, săvârșește un exces de putere tribunalul când anulează un act de vânzare de pământ rural pe motiv că femeile nu pot cumpără asemenea pământuri. (*Cas. s. I, 196/911*)

10. Atât în art. 7 din legea dela 1864 cât și în art. 1 al legii din 1879 nu se face nici o deosebire între locurile de muncă și locurile de casă în ce privește inalienabilitatea; că, înstrăinarea și a unora și a altora a fost permisă, în mod excepțional, numai către comună sau către vreun alt sătean cultivator.

Prin urmare, în lipsa unei asemenea distincțiuni făcută de legiuitor, nu se poate susține că inalienabilitatea prevăzută de lege se aplică numai la pământurile date foștilor clăcași și că locurile de casă date la altă categorie de săteni s'ar putea înstrăina la săteni cari nu au meseria de cultivatori. (*Cas. s. I, 225/911*)

11. Embaticul nu conferă posesorului embaticar un drept deplin și definitivă proprietate, embaticarul neavând decât o posesiune precară asupra imobilului supus embaticului, după cum aceasta rezultă atât din dispozițiunile codului Caragea, cât și din art. 1415 din codul civil care califică embaticurile de «locațiuni ereditare».

Prin urmare, asemenea pământuri nu pot fi ținute în seamă pentru complectarea întinderei de pământ ce au dreptul a dobândi cultivatorii de pământ, conform legii rurale. (*Cas. s. I, 301/911*)

12. Conform legii interpretative a legii rurale din 1864 și 1879, promulgată la 7 Aprilie 1910, femeile sătence au calitatea de a dobândi pământ din acela dat după legile de improprietărire, dacă sunt cultivate manual de pământ, și dacă nu posedă maximum de pământ de 11 pogoane, și acest mijloc poate fi învoat direct în casatie. (*Cas. s. I, decizia 551, din 19 Septembrie 911*)

13. Simpla calitate de moșnean sau răzeș, nu

4 28

6 48

11 87

12 91

13 100

31 252

35 280

36 288

41 328

61 490

79 642

constitue prin ea însăși o incapacitate de a dobândi pământ din acela dat foștilor clăcași. Numai atunci un moșnean sau răzeș va fi incapabil de a dobândi asemenea pământ, când se va constata că nu îndeplinește vreuna din condițiile cerute de legea rurală, adică de a fi sătean cultivator manual de pământ și de a nu avea mai mult de 11 pogoane pământ. (Cas. s. I decizia No. 632 din 10 Oct. 911) 81 665

14. Conform legii interpretative a legii rurale din 7 Aprilie 1910, prin cuvântul sătean, înțelegându-se și preoții de mir, de aci rezultă că dănsii au dreptul de a dobândi pământ rural. (Cas. s. I, decizia No. 706 din 28 Octombrie 911) 82 678

Vezi și «Perimare (11)» și «Urmărire imobiliară».

PEDEAPSA: vezi «Aplicarea pedepsei», «Contravențiuni la legea Monop. Tutunurilor» și «Contravențiuni Polițienești».

PEDEPSE CUMULATIVE. — Art. 333 c. penal prevăzând în mod cumulativ, ca pedeapsă pentru delictul de înșelăciune, închisoarea dela o lună până la un an și amenda dela 26 până la 100 lei, instanța de fond nu violează acest articol și nici art. 60 cod penal când, admitând circumstanțe atenuante, condamnă la un an închisoare, fără amendă, întrucât a dat un efect aplicării art. 60, prin înlăturarea pedepsei amendei, la care urmă să condanne. dacă nu s'ar fi aplicat art. 60. (Cas. s. II, dec. corecțională 2599 din 1 Noiembrie 1911) 79 643

PENSIUNI:

Cerere de pensie, 3, 8, 11.

Comisia medicală, 12.

Drept câștigat, 2.

Funcționarii imprimerii statului, 9.

Inscrierea la pensie, 6, 10.

Limită de vârstă, 1, 5.

Rețineri, 4.

Timbru, 7.

- Deși după art. 46 din legea generală de pensii ori ce funcționar public care face parte dintr-o administrațiune a cărei lege organică nu prevede limită de vârstă, poate să fie trecut la pensie la vârsta de 52 de ani, dacă administrațiunea de care depinde găsește că aceasta este în interesul serviciului, și dacă funcționarul are minimum 15 ani de serviciu, totuși acest articol a fost modificat prin legea pentru modificarea unor articole din legea de pensii dela 11 Aprilie 1910, în sensul că la art. 46 s'a mai adaogat și o altă condițiune și anume, ca din minimum de 15 ani de serviciu, funcționarul să aibă cei din urmă cinci ani neîntrerupți în administrațiunea din care face parte.

Prin urmare, dacă un funcționar nu întrunește și aceasta ultimă condițiune, nu poate fi scos la pensie pe temeiul art. 46 din legea pensiunilor.

- Dreptul la pensie constituind o simplă expectativă nu devine un drept câștigat decât din momentul în care pensia este lichidată și închisă; până atunci legiuitorul, în virtutea dreptului ce are, de a regula interesele generale ale societății poate să modifice, sau să ridice funcționarului, expectativa ce are.

- Cererea la pensie se cercetează și lichidează, nu de legea în vigoare în momentul când este făcută, ci după aceea în vigoare la data înscrierii. (C. București, s. I, 206/910) 3 20

- Orice funcționar al Statului, care primește o retribuție dela Stat, sub orice denumire ar fi,

trebuie să plătească rețineri în profitul Casei pensiilor, independent de dreptul său la pensie, întru cât din art. 34 din legea pensiilor rezultă că reținerea nu este o corelativ al dreptului la pensie, iar art. 50 supune la rețineri și diurnele plătite lunar, cari nu dau nici un drept la pensie.

Oricine primește o funcțiune salariată dela Stat devine funcționar al Statului, oricâteori îi aduce un serviciu în mecanismul său complicat, și nu este locul a se distinge dacă serviciul adus are o mai mare sau o mai mică importanță și nici dacă funcționarul numit a depus sau nu jurământul, căci calitatea de funcționar o dă serviciul real adus Statului iar nu importanța acestui serviciu sau jurământul depus. (Cas. s. III, 36/911) 22 178

- Din combinația art. 1 din legea dela 27 Martie 1909 cu art. 231 din regulamentul legii reiese în mod invederat că legiuitorul a înțeles să facă să beneficieze de modificarea condițiunii de vârstă, nu numai pe aceia cari, în viitor vor împlini etatea de 57 ani, dar și pe aceia cari, în momentul promulgării acestei legi, aveau deja împlinită acea etate, dându-le dreptul de a fi așa zăți la pensie pe ziua de 1 Aprilie 1909; că de aceia li s'a acordat termenul de 15 zile dela 1 Aprilie 1909, ca să poată să ceară înscrierea lor la pensie.
- Regulamentul legii de pensii, nefiind publicat prin *Monitorul Oficial* și, prin urmare, adus la cunoștința celor interesați decât la 25 Aprilie 1909, adică după expirarea termenului dat acelor cari aveau 57 ani la 27 Martie 1909, ca să ceară înscrierea, urmează că în asemenea împrejurare, dreptul conferit de lege nu este pierdut, și funcționarul aflat în condițiunile legii, poate cere înscrierea sa și după expirarea termenului prevăzut de regulament.
- Legea de pensii a făcut o excepțiune la legea timbrului numai pentru pensiunile mai mici de trei sute lei, pentru care a acordat procedura gratuită, iar pentru acelea cari întrec această sumă, se aplică dreptul comun după care, apelul contra hotăririlor se face cu plata taxei speciale de una sută lei. (C. Buc. s. I, 13 Ian. 911) 33 265
- Ori de câte ori în dispozițiunile legii speciale a unei instituțiuni nu se găsește o dispozițiune anumită care să prevadă termenul necesar pentru ca un funcționar să aibă dreptul să ceară pensie, în asemenea caz se aplică dispozițiunile generale ale legii pensiunilor, care cere zece ani de serviciu pentru cel ce pretinde un drept de pensie. (C. Craiova, s. II, din 12 Mai 1910) 38 308
- Legea pensiunilor din 1902 prin art. 1 pune principiul general că toți funcționarii Statului, civili, militari, eclesiastici, precum și funcționarii administrațiunilor de utilitate publică, ale căror bugete se votează de Adunarea deputaților, și cari primesc o retribuțiune lunară, supusă la rețineri, în profitul casei pensiunilor, au dreptul la pensie. Prin urmare, Imprimeria Statului, este fără îndoială o administrațiune de utilitate publică, și bugetul ei se votează de Adunarea deputaților, așa că funcționarii ei, cari sunt retribuiți lunar și asupra căror retribuțiuni li se fac rețineri, intră în categoria funcționarilor publici cu dreptul la pensie. (Cas. s. unite, 11/911) 42 335
- Art. 39 din legea generală de pensii prevede că, comisiunea întocmită pentru constatarea drepturilor și pentru infirmități va începe lucră-

rile în ziua de una Martie, a fiecărui an, așa că această zi a fost exclusă de legiuitor din termenul acordat funcționarilor pentru a face cerere de înscriere la pensiuni.

Prin urmare, o cerere de înscriere la pensiune făcută în ziua de 1 Martie este tardivă.

11. Art. 91 din regulamentul legii de pensiuni care are putere de lege, prescrie că cererile de pensiuni, adresate peste termenul de 1 Martie, vor fi examinate de comisia anului următor.

Prin urmare, când o asemenea cerere este făcută după 1 Martie, ea nu trebuie respinsă, ci amânată pentru a fi examinată de comisia ce va funcționa la 1 Martie a anului viitor, neavând căderea să cerceteze în fond temeinicia ei. (C. Buc. s. I, 23 Martie 911) 62 497

12. Dacă instanța de fond, întemeindu-se pe constatarea comisiei medicale, prevăzută de art. 26 din legea generală de pensiuni, stabilește în fapt că infirmitatea dobândită în timpul și din cauza serviciului de un funcționar nu este de natură a-l pune în imposibilitate absolută și permanentă de a-și câștiga existența prin orice fel de muncă, în asemenea caz aplicarea aliniatului c de sub art. 3 din legea pensiilor este justă (iar nu a aliniatului b). (Cas. III, 388 din 17 Oct. 911) 81 666

PENSIUNE ALIMENTARĂ. — Pensiunea alimentară la care are drept soția în timpul divorțului luând naștere cu ocazia cererii de divorț, este un accesoriu al acestei cereri și nu poate înceta de cât odată cu încetarea procesului de divorț.

Prin urmare, procesul de divorț fiind înăpădinte, faptul reconcilierii soților nu poate fi invocat decât cu ocazia judecării acțiunii de divorț, așa că proba cu martori pentru dovedirea reconcilierii nu poate fi admisă cu ocazia cererii de pensiune alimentară. (Cas. s. II, 27/911) 23 184

PENSIUNI ACORDATE DE SOCIETATEA FUNCȚIONARILOR PUBLICI. — Din întreaga economie a dispozițiilor din statutele societății funcționarilor publici dela 1893 și mai ales din art. 2 al acelor statute rezultă că aceasta este o societate de ajutor mutual pentru cazuri de boală, infirmități, rămăneri fără funcțiune și deces, iar nu formată în scop de speculațiune ca să se poată zice că e vorba de o societate comercială de asigurare.

Prin urmare, în asemenea condițiuni, văduva unui societar nu poate pretinde că are alt drept decât acela de a fi ajutată în marginile fondului de pensiuni, creat prin art. 87 din acele statute, care prevede în mod formal că plata pensiunilor se face numai din fondul societății pentru pensiuni, așa că, cuantumul acelor pensiuni poate fi modificat de adunarea generală a societății, având ca fiecare pensionar să sufere reducerea în proporție cu dreptul său, modificarea care fiind bazată pe o necesitate, este permisă de art. 125 din statute și în același timp opozabilă tuturor pensionarilor societății, fără să poată invoca vreun drept câștigat. (Cas. s. I, 594/911 și 597/911) 71 568 569

PERIMARE:

- Acte cu caracter contradictoriu, 2, 3, 4, 10, 12, 14.
- Constituirea instanței, 7, 8, 9.
- Hotărnicie, 1, 16, 17.
- Indivizibilitatea instanței, 15.
- Opoziție, 4, 6.
- Pământ rural, 11.
- Perimare parțială, 13.
- Termen, 5, 6.
- Timbru, 11.

1. Confirmarea unei hotărnicii având caracterul

unei acțiuni este cuprinsă în termenii generali ai art. 257 din procedura civilă și, prin urmare, este susceptibilă de perimare.

Prin urmare, violează art. 257 din procedura civilă și interpretează greșit art. 19 și 30 din regulamentul hotărnicilor, instanțele de fond cari consideră confirmarea unei hotărnicii ca un act de administrare, iar nu ca o acțiune. (Cas. s. I, 465/910) 27 214

2. Dacă este adevărat că în generalitatea cazurilor plata taxelor pentru citații și cu atât mai mult, citarea efectivă a părților, constituie acte de procedură cu caracter contradictoriu întrerupătoare de perempțiune, nu tot astfel este și în ipoteza prevăzută de art. 93 aliniatul ultim din procedura civilă, când pricina a fost scoasă după rol și când nu s'au plătit noi taxe de introducere în instanță, de oarece, în asemenea ipoteză, afacerea nefiind introdusă în instanță, părți litigante nu există, și orice act de procedură fiind suspens, plata citațiilor și chiar citarea efectivă a părților sunt acte fără ființă înaintea legii, ca atare, fără caracter contradictoriu și deci inoperante ca acte de procedură întrerupătoare de perempțiune. (C. Buc. s. III, 21/911) 27 216

3. Legiuitorul prin art. 257 al. 2 din proc. civilă, socotind ca act întrerupător de perimare orice act de procedură făcut de partea interesată cu caracter contradictoriu, n'a putut să înțeleagă decât pe acelea cari sunt făcute contradictoriu cu adversarul său; iar faptul că în mod neregulat, după cererea unei părți s'a fixat de tribunal termen fără plata taxei citațiilor și în lipsa celeilalte părți, nu poate să atingă întru nimic efectele perempțiunii.

De aci rezultă că darea de termene, fără plata citațiilor, nu poate să constituie un act de procedură în sensul legii. (Cas. s. I, 33/911) 29 232

4. Lipsa de stăruință a intimatului în opoziție de la instanța de fond de a se efectua ascultarea unor martori admiși de judecată, nu poate întrerupe cursul perimării opoziției.

Prin urmare, când intimatul oponent la prima instanță a lăsat să treacă un an de la încheierea tribunalului care admisesese proba cu martori și scoaterea procesului după rol, afacerea fiind comercială, fără ca să fi făcut vreun act de procedură cu caracter contradictoriu, reclamantul de la instanța de fond este în drept a cere și obține perimarea opoziției adversarului său indiferent dacă efectuarea probei cădea în sarcina reclamantului, de oarece, legea nu face nici o distincțiune. (Cas. s.-unite 12/911) 57 455

5. Pentru a ști dacă trebuie a se aplica termenul de perimare de doi ani, prevăzut de art. 257 din procedura civilă, sau acel de un an, prevăzut de art. 903 din codul comercial, trebuie a se avea în vedere modul cum a fost considerată și judecată afacerea, prin hotărnicia atacată cu apelul sau opoziția a cărei perimare se cere, ori care ar fi adevărata natură a afacerii, civilă sau comercială. (Cas. s. III, 285/911) 60 483

Adnotație de d-l Remus C. Benișache

6. Din art. 257 din procedura civilă rezultă că perimarea nu operează de drept, prin împlinirea termenului legal de la ultimul act de procedură cu caracter contradictoriu, ci trebuie ca partea interesată să o ceară, dovedind și plata citațiilor.

Prin urmare, dacă oponentul a întrerupt perimarea opoziției sale prin punerea în curs de judecată a opoziției, scoțând și citațiile mai ina-

inte ca adversarul său să fi scos citațiile în cererea sa de primare, cu drept cuvânt tribunalul respinge cererea de primare. (Cas. s. III, 364/911). 71 572

7. Cererile de primare, judecându-se de tribunal în primă și ultimă instanță, conform procedurii speciale pentru asemenea cereri, urmează de aci, că în asemenea materie tribunalul trebuie să se constituie cu doi judecători.

Prin urmare, violează art. 20 din legea de organizare judecătorească tribunalul care judecă o cerere de primare numai cu un singur judecător. (Cas. s. I, 511/911) 72 578

8. Cererile de primare, judecându-se de tribunal în primă și ultimă instanță (art. 257 din proc. civ.), urmează că în asemenea materie tribunalul trebuie să se constituie cu doi judecători, căci după art. 20 din legea organizării judecătorești, numai afacerile care sunt de competența tribunalului ca primă instanță (adică cu drept de apel la Curte) se judecă de un singur judecător.

9. Motivul privitor la constituirea instanței de judecată, fiind de ordine publică, poate fi propus deadreptul la Curtea de casație. (Cas. s. I, 511, din 12 Sept. 911) 78 631

10. Legiuitorul nearătând cum trebuie să fie actul de procedură cu caracter contradictoriu, pentru ca să poată întrerupe primarea, rămâne la latitudinea judecătorului să aprecieze în fiecare caz, dacă actul ce se invoacă ca act întrerupător de primare are un caracter contradictoriu.

Astfel o cerere de redeschidere a dosarului cu plata taxelor de citațiuni, constituie un act de procedură cu caracter contradictoriu, fără să fie nevoie ca citația să ajungă la cunoștința părții adverse.

11. Dacă o parte se judecă cu act de paupertate, sau dacă procedura este gratuită, precum e în procesele relative la pământurile rurale, simpla cerere de redeschiderea dosarului și fixarea termenului de judecată este suficientă pentru a întrerupe cursul primării.

12. În afacerile venite dela judele de ocol în apel la tribunal, și în care procedura se poate îndeplini și de părți, nu este nevoie ca partea care îndeplinește procedura prin administrație să aducă dovada că s'a predat citația părții adverse, pentru ca cererea de fixarea termenului să aibă ca caracterul contradictoriu, de oarece ar fi ca efectul actului întreruptiv să depindă de neglijența sau diligența funcționarului administrativ însărcinat cu remiterea citației, ceiace nu este admisibil, și n'a putut să fie în intenția legiuitorului.

13. Perimarea având de scop de a desființa toată procedura și a stinge instanța, obiectul ei este indivizibil în acest sens că nu poate să fie admisă decât în cazul când instanța poate să fie stinsă în întregime; că, prin urmare, dacă instanța nu poate să fie stinsă pentru toți reclamantii, nu se poate admite perimarea numai pentru unii dintr'ânșii. (Cas. s. I, 565/911) 79 638

Adnotație de d-l D. N. Comșa

14. Simplă cerere de fixarea termenului fără plata taxei citațiunilor, nu poate constitui un act de procedură cu caracter contradictoriu, de natură a întrerupe primarea.

15. Cererea de primare făcută de unul singur din părți, are de efect de a desființa toată procedura și a stinge întreaga instanță, conform principiului indivizibilității instanței în materie de primare, între alte cazuri și atunci când părții

au interes comun spre a se apăra în contra reclamantului. (Cas. s. I, decizia No. 630 din 10 Octombrie 911) 80 655

16. Perimarea unei cereri de confirmare a unei hotărâri nu ridică părții dreptul, ca în baza aceleiași plan și hotărârii, să facă o nouă cerere de confirmare, întrucât efectele primării nu se pot întinde decât asupra actelor urmate după legarea instanței prin cererea în judecată a părților adverse.

17. În cazul unei acțiuni în hotărârie instanța nu este legată decât dela cererea de confirmare și, așa fiind, ceiace se primă este însăși acea cerere cu tot ce s'a urmat după ea înaintea instanței, iar nu și actele anterioare cum ar fi autorizarea inginerului, sau lucrarea de hotărârie și planul. (Cas. s. I, 733/911) 84 695

PETROLIFERE: Vezi «Consolidarea concesiunilor petrolifere».

PLATA LUCRULUI NEDATORIT. — După art. 992 din codul civil, cel ce a plătit aceia ce nu era dator are acțiune în restituire, fie că a făcut plată din eroare, fie cu știință, iar după art. 993, cel ce a plătit o datorie ce nu era a sa, are acțiunea în restituire numai în caz de eroare.

De aci rezultă că legea distinge cazul când există o obligațiune de plată, dar cel ce plătește nu e adevăratul debitor, de cazul când fără să existe vre-o datorie, se face o plată, fie din eroare, fie cu știință.

Astfel, când datoria nu există, cererea de restituire se regulează după art. 992, iar nu după art. 993, din codul civil. (Cas. s. I, dec. 571/911). 80 654

POLIȚA: vezi «Cambie».

POPRIRE:

Contestație, 5.

Creanță testamentară, 10.

Cupoane de legitimație, 3.

Efectele poprirei, 6.

Hotărâre definitivă, 7.

Livretele casei de economii, 2.

Modalitatea validărei, 9.

Tablou de ordine, 8.

Veniturile imob. totale, 4.

Venituri nedotale, 1.

1. Dispozițiunile art. 1235 din c. dul civil care permite constituirea de dotă a bunurilor prezinte și viitoare ale femeii, este limitată în ce privește bunurile viitoare, de art. 1233 din codul civil, adică, nu se aplică de cât bunurilor viitoare dobândite de femeie în timpul căsătoriei, fiindcă, fără această împrejurare nu se poate zice că au fost aduse bărbatului spre a-l ajuta la sarcinile căsătoriei.

Prin urmare, întru cât succesiunea părintelui și înzestrătorului unei femei a fost deschisă posterior desfacerei căsătoriei, bunurile acestei succesiuni ca și veniturile lor n'au fost niciodată dotale, și deci asemenea venituri pot fi poprite de către creditorii femeii. (Cas. s. II, 212/910) 9 69

2. Sumele din livretele Casei de economii, capital și dobânzi, fiind nesesizabile conform art. 23 din legea Casei de economii, o poprire făcută pe asemenea sume, nu poate fi validată. (C. Buc. s. II, 21 Oct. 910) 18 143

3. Cupoanele de legitimație liberate de Căile ferate pentru rambursurile mărfurilor, ce se predau spre a fi expediate, sunt niște adevărate titluri la purtător, așa că creditorul celui care a predat marfa nu poate înființa poprire în mâna Căilor ferate pe acel ramburs. (Trib. Bacău, 126 910) 28 225

Adnotație de d-l Eug. Manos

4. Deși veniturile imobilelor dotale aparțin bărbatului, însă dânsul având îndatorirea, conform art. 196 din codul civil, de a întreține pe soție, urmează că aceasta are tot dreptul și interesul a se opune la o poprire făcută de un creditor al bărbatului și care poprire ar avea de efect de a lua tot venitul imobilelor dotale.
5. Dispozițiunile art. 458 din proc. civilă se referă la părțile interesate cari n'au fost chemate în instanța de validare.
Prin urmare, întrucât o parte a fost chemată în instanța de poprire nu avea nevoie a face o deosebită contestație cum prevede ult. alin. de sub articolul 458 sus citat. (Cas. s. I, 72/911) 70 561
6. În principiu, poprirea are de efect de a lovi de indisponibilitate în interesul creditorului popritor, nu numai o sumă egală cu aceea a instanței pe temeiul căreia se face poprirea, ci întreaga sumă poprită și datorită de terțiu, debitorului urmărit, căci bunurile acestuia din urmă servind de gaj comun creditorilor săi, și aceștia având deci un drept egal de a face poprire asupra sumelor datorite debitorului lor ar fi posibil, în caz de mai multe popriri, ca primul creditor să încerce un prejudiciu prin concursul celorlalți creditori popritori, dacă poprirea s'ar limita la o parte numai din creanța poprită, iar nu la totalitatea ei. (Cas. s. II, 96/911) 78 627
7. Din moment ce hotărîrea de validare a rămas definitivă, s'a operat un transport judiciar de proprietate și, prin urmare, orice alt creditor al datornicului primitiv nu mai poate urmări pe poprit, chiar dacă creanța sa ar fi privilegiată; căci discuția privilegiului are loc numai între creanțele pe baza cărora s'a efectuat poprirea, iar nu între acele creanțe și acele obținute posterior validării.
8. Dacă un creditor a fost înlăturat dela tablou, în urma contestațiilor făcute, nu i se poate acorda cheltuelile ce dânsul ar fi făcut cu acel tablou, căci numai atunci cheltuelile se pot atribui celui ce le-a făcut, conform art. 464 din pr. civilă, când acela are vre un drept a figură în tablou. (Cas. II, dec. civilă 161 din 25 Octombrie 911) 79 643
9. Modalitatea validării sumei poprite fiind o chestiune de fond, ea trebuie discutată și rezolvată cu ocazia judecării validării poprirei, și din moment ce hotărîrea de validare a rămas definitivă nu se mai poate cere schimbarea ei pe cale de contestație, cu care ocazie se pot discuta numai chestiuni de formă și de procedură.
Săvârșește deci un exces de putere și violează autoritatea lucrului judecat, instanța de fond, când sub cuvânt că interpretează pe cale de contestație, o decizie definitivă de validare, schimbă dispozițivul ei, substituind o condamnățiune condițională în locul unei condamnățiuni pure și simple. (Cas. II, dec. civ. 154 din 14 Oct. 911) 80 655
10. Din termenii art. 455 din proc. civilă și din debaterile urmate cu ocazia modificărilor introduse în această materie rezultă că, creditorul poate exercita o poprire, ca măsură de conservare, fără a fi necesar ca creanța să fie certă, lichidă și exigibilă și fără cautiune obligatorie, ci este suficient ca creanța în baza căreia se cere poprirea să fie constatată prin act scris.
Prin urmare, dacă creanța este constatată printr-o dispoziție testamentară, care cuprinde un legat particular, această creanță deși nu este încă lichidă în ce privește quantumul ei, dar întrucât însă este o creanță necontestată și numai

supusă condițiunei de a prisosi ceva din pătrimea asupra căreia este instituită legatară cu titlul universal, poprirea înființată pe temeiul acestei creanțe este în principiu admisibilă, rămânând numai ca autoritatea judecătorească să decidă dacă o supune sau nu la cautiune și să amâne validarea până la pronunțarea sentinței de lichidarea drepturilor legatarilor, pentru a se ști dacă legatară cu titlu universal mai are vre o sumă de distribuit legatarilor singulari.

Interpretă greșit, deci, art. 455 din proced. civ., instanța de fond, când desființează pur și simplu o poprire sub cuvânt că creanța fiind incertă, nu se putea înființa poprirea decât coumenându-se jumătate din valoarea reclamată, fără să ție seamă că creanța eră constatată printr'un act scris și necontestat. (Cas. s. II, dec. civilă 168 din 2 Noembrie 1911) 81 666

POPRIREA VENITURILOR DOTALE. — Veniturile imobilului dotal, fiind proprietatea soțului uzufructuar, nu pot fi poprite de creditorii femeii, întrucât nu există nici un raport juridic între arendaș, ca terțiu poprit, și între femeia dotată care are tot interesul a se opune la poprirea și validarea popririi acelor venituri, de oarece ele, de și proprietatea soțului uzufructuar, servesc înainte de toate la satisfacerea sarcinilor căsătoriei. (C. Buc. s. III, 29 Ian. 911) 62 497

POSESIUNEA DE STAT: vezi «Filiațiune».

POSESOR PRECAR: vezi «Acțiuni posesorii (5)».

POSESIUNE. — Chestiunea dacă o posesiune a fost exercitată prin simpla toleranță este o chestiune de fapt pe care instanța de fond este suverană să o constate prin orice mijloc legal de probă și deci și prin martori și prezumțiuni. (Cas. s. I, decizia No. 430 din 15 Iunie 911) 79 641

PREJUDICIU. — Doctrina și jurisprudența, ocupându-se de natura prejudiciului sunt de acord a stabili că trebuie pentru ca un fals să nu fie pedepsit să existe o imposibilitate legală de prejudiciu. (Trib. Ilfov, s. III, 621/911) 67 539

PREOT: vezi «Căsătorie» și «Pământ rural (14)».

PRIMAR: Vezi «Legea recrutării armatei».

PRESCRIPTIE. — 1. Dezistarea având de efect a stinge atât instanța dela care s'a dezistat reclamantul, cât și cererea care a făcut obiectul dezistării, de aci rezultă că atunci când s'a cerut executarea unei deciziuni și în urmă s'a dezistat dela ea, instanța de fond nu putea înlătura prescripția invocată, întrucât dezistarea părții avea de efect a anula acea cerere de executare, și deci prescripția nu putea fi întreruptă.
Prin urmare și întrucât o cerere de executare a unei deciziuni nu putea fi considerată ca întreruptivă de prescripție, aceea decizie care n'a fost executată timp de 41 de ani, nu se mai poate executa, căci ea a pierdut autoritatea lucrului judecat. (Cas. s. II, 203/910) 10 75

2. În principiu, prescripția curge în contra tuturilor și nu este suspendată decât în anumite cazuri formal prevăzute de lege.

Astfel, starea de indiviziune, nefiind nicăieri ca o cauză de suspensiune, prescripția curge în contra tuturilor coproprietarilor cari nu pot invoca în favoarea lor o cauză de suspensiune; și dacă printre dânsii se găsește un minor, prescripția nu se suspendă decât în favoarea minorului care, după împlinirea termenului față de ceilalți, va rămâne în indiviziune cu cel care a prescripș și care, prin efectul acelei prescripții,

s'a substituit celor cari au lăsat să se peardă dreptul lor. (Cas. s. I, 114/911) 34 269

PRESCRIPTIE vezi «Acțiune comercială», «Adjudecatar», «Asociație în participație» și «Cambie».

PRESCRIPTIE ANALA. — După art. 1904 din codul civil, acțiunile neguțătorilor pentru mărfurile ce vând la particulari se prescriu printr'un an.

Când instanța de fond consideră ca acte ininteruptive de prescripție tratativele de plată, fără a se pronunța asupra mijlocului de apărare tras din faptul că corespondența relativă la acele tratative a avut loc după ce prescripția se îndeplinește, prin această procedare ea săvârșește o omisiune esențială, căci mijlocul de apărare invocat eră de natură să schimbe soluția procesului. (Cas. s. III, 450 din 15 Noembrie 911) 85 716

PRESCRIPTIUNE DE 10 ANI.—1. Cel ce posedă un imobil cu just titlu și bună credință poate prescrie printr'o posesiune în această calitate timp de zece ani, chiar când actul de vânzare ar emana dela un *non domino*. (Jud. ocol. Scorteni, 113/910) 16 126

2. O posesiune de 10 ani poate conduce la prescripțiune numai când întrunește două condițiuni: justă cauză și buna credință.

Prin urmare, lipsa acestor două condițiuni sau numai a uneia dintr'însele face ca art. 1895 relativ la prescripțiuni de 10 ani să nu fie aplicabil. (Jud. Ciovarnășeni-Mehedinți, 50 910) 28 227

3. Prescripția de 10 ani nu poate fi opusă între comoștenitori, ci numai cea de 30 ani, când stăpânirea a fost făcută «*proprio nomine*». (Jud. Filipești de Târg, 143/910) 35 283

4. După art. 1895 din codul civil pentru ca cineva să poată prescrie prin 10 sau 20 ani, este necesar ca posesiunea sa să aibă o justă cauză și ca posesorul să fie de bună credință.

5. Potrivit art. 1858 al. 4 și 1859 din codul civil, transmisiunea averei prin succesiune poate schimba în posesiune utilă o posesiune precară, începând moștenitorul o nouă posesiune.

Prin urmare, în principiu, o moștenire poate constitui un just titlu care să conducă la prescripțiune, potrivit art. 1895 din codul civil.

6. Deși este exact că proprietarul indiviz nu poate prescrie împotriva coproprietarului său decât dacă a stăpânit exclusiv și *pro diviso* 30 de ani, totuși, această regulă nu se mai aplică atunci când, încetând din viață unul din coproprietari, moștenitorii lui vor putea, stăpânind 10 ani, să opue succesiunea lui ca titlu, căci prin faptul că i-au succedat, posesiunea ca indiviz a autorului lor s'a schimbat în posesiune utilă pentru moștenitorii care încep o nouă posesiune. (C. Buc. s. II, 19/911) 48 383

7. Succesiunea fiind enumerată de art. 644 din codul civil printre diferitele moduri de a dobândi proprietatea, constituie prin ea însăși un titlu care, unit cu buna credință, conduce la prescripția de 10 ani.

Asupra acestui punct codul nostru civil, spre deosebire de codul francez, nu lasă nici o îndoială, date fiind articolele 1859 și 1858 al. 4. (Cas. s. I, dec. 610 din 4 Octombrie 911) 85 714

Vezi și nota d-lui R. C. Benișache ce o însoțește.

PRESCRIPTIE DE 30 ANI. — 1. În conformitate cu dispozițiile art. 729 din codul civil este în afară de orice îndoială că unul din coerezi începând o posesiune *proprio nomine suo*, adică arătând că înțelege să fie posesor cu exclusiunea celorlalți moștenitori, poate să opue prescripția aquisitivă

de 30 ani contra celorlalți moștenitori, etc. (Nacu 207, vol. II, pag. 175).

2. Atât în doctrină cât și în jurisprudență fiind stabilit că în ce privește posesiunea unui coindivisar, care începe prin a fi promiscuă și equivocă pentru a fi transformată în posesiune utilă, *proprio nomine suo*, nu se cere intervertirea titlului (art. 1858, din codul civil) care ar fi necesară dacă ar fi vorba de un adevărat detentor precar ce nu ar avea nici un drept propriu în bunul posedat, etc. (Planioi No. 2342, vol. II, pag. 515). (Jud. Domnești (Ilfov) 33 910) 26 211

PREZUMȚIUNEA MUCIANĂ.— Codul civil prin art. 1912, abrogând orice dispozițiune a codului Caragea, singurul care admitea prezumțiunea muciană pe acele timpuri, de aci rezultă că o asemenea prezumțiune muciană nu mai poate fi invocată sub codul civil. (C. Buc. s. III, 11 Iunie 910) 43 345

PRIVILEGII ȘI HIPOTECI. — Studiu asupra privilegiilor de d-l profesor D. Alexandresco

3	17
4	25
5	33
7	49

PRIVILEGII SAU MONOPOLURI. — Taxele la care târgoveții sunt obligați către proprietari prin diferite hrisoave cari au înființat diverse târguri, nu pot fi socotite ca privilegii sau monopoluri în sensul art. 12 din Constituție, și pe care, acest articol le-a desființat, și nici ca impozite a căror înființare și percepere art. 108 din Constituție nu o permite decât numai în puterea unei legi și numai în folosul statului, județului sau comunei; asemenea dări au fost privite în totdeauna de legiuitorii diferitelor epoci ca drepturi patrimoniale.

Prin urmare, săvârșește un exces de putere instanța de fond și face o greșită aplicațiune art. 12 și 108 din Constituție, când respinge acțiunea intentată de Societatea creditului rural sub cuvânt că pretențiunile ce reclamă, derivând din taxe pe vinul și rachiul introdus în târgul Căiutz, ar fi niște privilegii sau impozite. (Cas. I, 654 din 17 Oct. 911) 83 691

PROBE. — Câte-va cuvinte asupra teoriei probelor. (Monografie de Eugen. Petit.) 51 405

Vezi și «Ancheta în futurum».

PROBA CU MARTORI. — 1. Deși prin art. 1191 codul civil se prevede că dovada despre un lucru oarecare de o sumă sau de o valoare maimare de 150 lei nu se poate face decât prin act autentic sau printr'un act sub semnătura privată, însă prin art. 1198 codul civil, legiuitorul a derogat dela acest principiu, admitând că în cazul când o parte voește să dovedească existența unei convențiuni de locațiune de serviciu între adversarul său și un al treilea, o asemenea probă este primită de oarece, în acest caz, partea care invocă o asemenea dovadă, a fost în imposibilitate să-și procure o dovadă scrisă despre existența acelei convențiuni. (Cas. s. I, 135/911) 54 431

2. După art. 1197 din codul civil, proba cu martori, și deci și prezumțiunile, sunt admisibile atunci când există un început de dovadă scrisă; iar început de dovadă scrisă este orice scriptură a celui în contra căruia s'a format cererea, sau a celui pe care îl reprezintă, și care scriptură face a fi de crezut faptul pretins. (Cas. s. I, decizia No. 578 din 26 Septembrie 1911) 80 655

3. Decăderile de drepturi sunt de strictă interpretare, și ele dacă nu au fost prevăzute de legiuitorii

tor în mod expres, nu se pot creia pe cale de interpretare.

Prin urmare, condițiunea impusă de partea finală a art. 186 pr. civilă, cu privire la depunerea taxelor de plata citațiunilor, nu are a se aplica și afacerilor în care procedura se urmează fără plată de taxe. (*Cas. s. I, decizia No. 700 din 25 Oct. 911*)

82 678

PROCES VERBAL DE AUTENTIFICARE: Vezi «Act de vânzare».

PROCES VIITOR: Vezi «Ancheta în futurum».

PRONUNȚAREA HOTĂRILOR: Vezi «Adopțiune (2)».

PROPRIETAR APARENT: Vezi «Consolidarea concesiunilor petrolifere».

PROPRIETAR INDIVIZ: Vezi «Consolidarea concesiunilor petrolifere».

PROPRIETATE ARTISTICĂ: Vezi «Contrafacere».

PROPRIETATE LITERARĂ: Vezi «Contrafacere».

PROPRIETATEA DIN DOBROGEA: Vezi «Legea pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea».

PROTEST. — Din combinarea art. 327 al. 3, partea finală, cu art. 328 al. 3 și 331 din codul comercial, reiese că între condițiunile esențiale, ce trebuie să îndeplinească actul de protest, este și aceea de a arăta cercetările ce a făcut portărele pentru a găsi pe persoana în contra căreia se dresează protestul, în caz când dânsa nu-și are domiciliul și reședința în localitatea în care a declarat că are a face plata, și a o somă pentru achitarea poliței ori a arăta imposibilitatea de a-i fi făcut o asemenea somație, în caz când nu a putut o găsi.

Aceste cerințe ale legii fiind condițiuni esențiale pentru existența actului de protest, neîndeplinirea lor atrage nulitatea protestului, care nu poate fi înlocuit prin nici un alt act; astfel că polița neprotestată în condițiunile legii își pierde calitatea sa de poliță și, prin consecință, se pierde și acțiunea cambială. (*Cas. s. III, 302/910*)

19 148

Adnotație de d-l Gr. L. Trancu-Iași

2. Oridecâteori, în o cambie în genere, deci și într'un bilet de ordin, se află arătată o localitate de plată, în acea localitate trebuie să se facă protestul, și numai portăreii de pe lângă tribunalul din acea localitate sunt competenți a face toate lucrările de protest.

3. Protestul nu poate fi considerat ce nul pentru că-i lipsește somațiunea adresată persoanei contra căreia se face protestul, de oarece nici un text din codul de comerț nu prescrie sub pedeapsă de nulitate lipsa unor asemenea mențiuni. (*C. Iași, s. II, 9/910*)

19 149

Adnotație de d-l Gr. L. Trancu-Iași

PURGA: vezi «Ordonanță de judecare».

R

RAPORTUL DOTEI. — Sub imperiul codului Caragea în vigoare în momentul punerii în aplicare a actualului cod civil se prevedea că numai copiii de sex bărbătesc moșteneau când veneau în concurență cu surori, iar legiuitorul actual, introducând egalitatea fraților și a surorilor, a prevăzut ca dispoziție tranzitorie în art. 1914 că fiica dotată înaintea promulgării acestei legi de voește a veni la o ereditate deschisă sub actuala

lege, va fi obligată la raport, de unde rezultă că o atare fiică care avea un drept câștigat de a reține donațiunea, oricare ar fi fost cuantumul ei, legea îi dă facultatea de a renunța la acest drept, în care caz numai ar fi fost obligată la raport; că, prin urmare, trebuie din partea-i o manifestare clară și precisă, nu că renunță la succesiune, ci din contră că voește a o accepta și numai în acest caz poate fi obligată să raporteze dota.

Prin urmare, face o justă aplicațiune a art. 1914 din codul civil instanța de fond când decide că fiica dotată sub vechiul cod nu poate fi obligată să raporteze moșia dotată sau valoarea ei, întru cât dânsa nu și-a manifestat dorința de a veni la succesiunea mamei sale. (*Cas. s. I, 627/910*)

51 407

RAPORT NESEMNAT: vezi «Apel corecțional».

RĂNIRE PRIN IMPRUDENȚĂ. — 1. Ceiace se cere ca element esențial al delictului prevăzut și pedepsit de art. 249 din codul penal, este în primul loc existența unui fapt direct din partea infractorului, fapt care să fie rezultat din nedibăcie sau nesocotința acestuia, și care fapt deși nu este săvârșit cu voință, cu intențiunea de a vătăma pe cineva, totuși fiindcă a cauzat un rău, codul penal îl consideră ca delict și îl pedepsește prin art. 249 din codul penal.

2. Deși legiuitorul vorbește în art. 249 din codul penal de răniri fără voe, deci de fapte săvârșite fără intenție în care voința nu ar lua nici o parte, în vedere însă că intenția este faptul de a voi sau de a prevedea urmările actului voluntar îndeplinit, urmează de aci că, a lucra fără a fi voit sau prevăzut, atunci când aceste urmări puteau fi prevăzute, aceasta constituie ceea ce se numește o nesocotință, nebunie sau nepricepere care se pedepsește de lege.

3. Cuvântul «răniri», din art. 248 din codul penal, ia noi ca și în codul penal francez în art. 320, este luat în sensul cel mai generic și mai larg al cuvântului și coprinde în sine atât leziunile externe cât și acele interne. (*Jud. rurală Suraia (Putna) 79/911*)

76 611

REA CREDINȚĂ: vezi «Chestiuni de fapt».

RECIDIVĂ. — Art. 397 din codul penal se aplică de câte ori contravenientul în cele douăsprezece luni precedente a fost condamnat în resortul aceluiaș tribunal pentru o altă contravențiune, chiar de o natură diferită, căci legea nu prevede nici o restricțiune sau deosebire (că adică să fie un fapt similar). (*Cas. s. II, 2337/911*)

78 632

RECIPISA DE DEPUINERE: vezi «Chestiuni de fapt».

RECRUTAREA ARMATEI: Vezi «Legea recrutării armatei».

RECLAMAȚIUNE NEDREAPTĂ. — Faptul prevăzut de art. 93 din legea judecătoriilor de ocoale ia naștere din cercetarea cererii principale și din constatarea ce face judecătorul că această cerere este învderat nedreaptă.

Prin urmare, acest fapt este un accesoriu care trebuie să urmeze condițiunile acțiunii principale, adică, accesoriul va fi sau nu va fi supus apelului, după cum acțiunea principală este sau nu susceptibilă de apel. (*Cas. s. II, 404/911*)

24 191

RECOLTE PRINSE DE RADACINI. — 1. După art. 465, 482 și 484 din codul civil, recoltele prinse de rădăcini sunt imobile prin încorporație și, ca atari, aparțin proprietarului fondului, în virtutea dreptului său de proprietate.

Prin urmare, atunci când un contract de a rendă se reziliază înainte de culegerea recoltei proprietarul reintrând în stăpânirea moşiei, are, prin aceasta chiar dreptul asupra recoltei prinsă încă de rădăcini, cu îndatorire numai, rezultând dintr'un principiu de echitate, ca să despăgu-bească pe fostul arendaş de cheltuelile arătorei şi semănăturii.

2. Dacă, după art. 1730, alin. 2 din codul civil, sumele datorite pentru seminţe sau pentru cheltueala recoltei anului curent, se plătesc din preţul acelei recolte cu preferinţă, chiar asupra privilegiului proprietarului moşiei aceasta are loc însă cu condiţiunea implicită dar neapărată, ca recolta să se găsească în posesiunea arendaşului, şi să nu fi trecut în posesiunea proprietarului prin rezilierea contractului, sau a unui terţiu de bună credinţă.
3. Conform art. 482, combinat cu art. 484 din codul civil, fructele aparţin proprietarului cu obligaţiune de a plăti sămânţa şi munca făcută de altul.

Prin urmare, de aci rezultă că afară de acţiunea personală de care e ținut proprietarul fructelor, dreptul său nu este subordonat la nici o condiţiune care să-i suspende exerciţiul până la execuţiunea obligaţiunei plătei. (Cas. s. II, 217/910) 12 92

RECTIFICARI DE NUME IN ROLURI: vezi «Contribuţiuni directe-Rectificări».

RECURS: vezi «Achiesare».

RECURS IN CASAŢIE. — 1. Dreptul de recurs îl au numai persoanele cari au luat parte sau au fost reprezentate în instanţa în care s'a dat hotărîrea adusă în recurs şi cari ar avea interes ca să se caseze hotărîrea.

Prin urmare, este fără interes un recurs făcut de către o altă persoană decât acelea ce a figurat în instanţa de fond, şi care n'are nici calitate nici interes ca să-l facă, iar declaraţiunea făcută de cel ce era în drept a face recurs, cum că ratifică acel recurs nu poate fi ținută în seamă, de oarece în asemenea caz, nu e vorba de o ratificare ci de o înlocuire a unui recurs prin altul, înlocuire ce nu se poate face verbal ci prin cerere scisă şi pe timbru legal. (Cas. s.-unite 17/910) 4 28

2. Pentru regularitatea recursurilor intrate la Curtea de casaţie înainte de punerea în aplicare a legii din 1910, nu se prevede decât ca motivele să fie depuse în termen de trei luni dela publicarea legii, fără însă a se prevedea ca odată cu motivele să se depună şi dovada de plata taxelor pentru citarea părţilor cum cere art. 42 din lege, pentru recursurile intrate după punerea în aplicare a legii.

Prin urmare, faptul că Statul nu a cerut prin adresa cu care a depus motivele şi fixarea unui termen cum şi citarea părţilor în comptul său nu poate să atragă nulitatea recursului. (Cas. s. I, 578/910) 6 47

3. Comunicarea hotărîrei investite cu formula executorie, este ca şi comunicarea cerută de art. 137 din proc. civilă, făcută de agentul judecătoresc şi după cererea părţii câştigătoare, şi prin urmare, este de natură să încunoştiinţeze pe partea condamnată că adversarul său înţelege a uza de dreptul ce i dă hotărîrea comunicată, adică constituie o somaţie pentru parte de a execută hotărîrea sau de a o ataca pe căile legale,

iar formula executorie pusă pe hotărîre nu împiedică ca comunicarea să producă acest efect, ci din contră constituie o somaţiune şi mai energetică decât simpla comunicare.

Prin urmare, comunicarea hotărîrei făcută pentru executare poate să fie luată ca punct de plecare pentru calcularea termenului de recurs. (Cas. s. I, 103/911) 30 239

4. Dispoziţiunea din art. 53 din legea organică a Curţii de casaţie, care obligă pe recurent, când termenul de recurs curge dela comunicare, să depună la grefă, până în ziua înfăţişării, dovada comunicării hotărîrei atacate, sau certificatul portăreilor că nu s'a comunicat, sub pedeapsă de nulitate a recursului, nu se aplică şi pentru neprezentarea dovezei de comunicare sau a certificatului din partea administraţiei, de oarece legea s'a ocupat numai de dovada de comunicare sau de certificatul portăreilor, după cum rezultă din termenii formali ai legii, şi ar fi ca prin interpretare să se aplice o dispoziţiune care creiază o nulitate la alte cazuri, decât cele anume prevăzute de lege. (Cas. s. I, 448/910) 32 255
5. O hotărîre a instanţei de fond atacată cu recurs, repune în discuţiune întreaga afacere, aşa că drepturile constatate prin ea sunt susceptibile de a fi încă contestate şi, ca atare, procesul ne fiind încă definitiv terminat, el poate face obiectul unei tranzacţiuni. (Cas. s. I, 256/911) 43 342

Adnotaţie de d-l profesor D. Alexandresco

6. O parte poate lăsa în părăsire un recurs care din cauza iregularităţii sale ar putea fi anulat, spre a face un nou recurs, regulat în formă, dacă s'ar găsi încă în termen şi dacă nici o deciziune nu s'a dat asupra primului recurs. (Cas. s. I, decizia No. 470 din 2 Septembrie 1911) 79 642
7. Comunicarea hotărîrei făcută odată cu somaţia de executare poate să fie luată ca punct de plecare pentru calcularea termenului de recurs. (Cas. s. I, dec. 711 din 31 Oct. 911) 82 679

RECURS IN INTERESUL LEGEI.—Prin recursul făcut în interesul legii situaţia inculpatului achitat neputând fi în nimic schimbată, de oarece el rămâne definitiv achitat de faptul ce i se impută, inculpatul achitat nu are interes a pune concluziuni în instanţa într'un recurs făcut în interesul legii. (Cas. s. II, 3101/910) 3 19

REGIMUL APELOR.—1. Deşi regulamentul organic al Moldovei prin art. 158 socoteşte Bistriţa ca rău plutitor şi tot aşa cere a fi privit şi potrivit art. 19 din Constituţie şi art. 476 din codul civil, totuşi Statul nu-şi poate crea venituri decât numai dacă o lege consacră principiul lor şi autoriză perceperea.

Astfel, întru cât nu există nici o lege sau regulament întemeiat pe vre-o lege care să îndreptăţească pe Stat să perceapă dela riverani o sumă de bani anumită pentru morile instalate pe riurile plutitoare, o atare taxă nu poate fi percepută.

2. Simpla toleranţă nu dă naştere la un raport juridic din care să rezulte drepturi şi obligaţiuni correlative.

Prin urmare, numai în cazul când Statul, în virtutea dreptului general ce-i aparţine asupra domeniului public, şi apreciind că este util să uzeze de toleranţă, ar conveni cu proprietarul riveran şi i-ar acorda autorizarea de a instala mori pe riuri plutitoare sub condiţiunea sinalagmatică a unor redevenţe, numai în acest caz ar

putea să ceară plata anuală a unei sumei ca echivalent al avantajului conferit. (*Trib. Neamț, 4 Oct. 911*) 73 587

REGIM MATRIMONIAL. — Regimul matrimonial la populația noastră rurală, monografie de d-l Dem. G. Teodorescu 14 105

REGISTRE COMERCIALE. — 1. După art. 29 din codul comercial registrele comercianților pot fi ținute în limba română, sau în vreuna din limbile moderne europene, putând fi prezentate tribunalului spre înfățișare în limba în care sunt ținute.
2. Deși, conform art. 70 din procedura civilă partea are drept să ceară la ziua înfățișării traducerea actelor ce se prezintă în limbă străină, cerere ce e admisibilă și în comerț în cazul când se cere traducerea și legalizarea unor anume pagini din registre, însă această măsură nu se poate aplica în cazul când e vorba de niște registre comerciale, a căror traducere în întregime, dacă s'ar admite, ar fi o măsură prea gravă și de natură a dăuna bunul mers al comerțului; cum însă partea pârîtă e în drept a cunoaște conținutul unor registre ce i se opun și cari sunt scrise în o limbă străină, instanțele de fond pot chema un expert a da lămuririle de cari partea are nevoie și chiar la necesitate a servi de interpret al părților din registrul la care părțile s'ar referi. (*Trib. Com. Ilfov, jur. 3050/911*) 34 273

REGULAMENT PENTRU ALINIAREA SATELOR. — Faptul de a nu fi ținut localul de băcănie, curțile și latrinele în stare de bună curățenie, constituie o contravenție la regulamentul pentru alinierea satelor, și care este pedepsit de art. 385 al. 9 din cod. penal, deci intră în competența judecătorilor de ocoale. (*Cas. s. II, 2622/911*) 82 679

REGULAREA PROPRIETĂȚII IMOBILIARE ÎN DOBROGEA: Vezi «Legea asupra regulării proprietății imobiliare în Dobrogea».

REGULAMENT DE COMPETINȚĂ. — Acțiunile relative la anularea hotărârilor pronunțate de comisiunea de arbitri a diferitelor corporațiuni prevăzute în legea meseriilor, se judecă de instanțele judecătorești de drept comun, în limitele competenței lor, adică judele de ocol până la 1500 lei, și de la această valoare în sus, tribunalele propriu zise. (*Cas. I, 599/910*) 7 54

REGULAMENT COMUNAL. — 1. Autoritatea judecătorească având calitatea de a verifica legalitatea unui regulament, urmează că nepronunțarea judecătorului de ocol asupra ilegalității regulamentului ce i s'a supus, constituie o omisiune esențială.

2. Regulamentul comunei Podul-Turcului din 1903, care înființează o taxă de cântar, neputându-se aplica decât mărfurilor ce trebuiesc a fi cântărite, urmează că aplicarea lui la lemnele de che-restea, este ilegală, ca fiind contrarie art. 4 din lege pentru maximul taxelor comunale, pe baza căruia a fost înființat. (*Trib. Tecuci, 4 Sept. 910*) 33 266

REGULAMENTUL INDUSTRIILOR INSALUBRE DIN 1904 și 1910. — 1. Un regulament întocmit pe temeiul și pentru dezvoltarea principiilor unei legi, rămâne, chiar după ce legea a fost radical modificată sau înlocuită — până la elaborarea unui alt regulament — aplicabil în toate acele dispozițiuni, cari cuprinzând măsuri de ordine și utilitate publică generală, nu contravin spiritului și textului legii modificate sau înlocuitoare.
2. Când pentru călcarea dispozițiunilor unui re-

gulament nici o lege specială, în vigoare, nu prevede vreo pedeapsă, penalitatea ce urmează a se aplica e cea prescrisă de art. 385 al. 9 c. penal. (*Jud. Fierbinti (Ilfov) 747/911*) 73 588

REGULAMENTUL SISTEMULUI METRIC. — 1. Art. 228 din regulamentul sistemului metric oprește în mod categoric pe cumpărător de a se substitui sateanului în operațiunea măsurătoareii cerealelor vândute.

Prin urmare, întrucât operațiunea vânzării unui dublu decalitr de cereale este fără îndoială o operațiune de măsurătoare și încă mai importantă decât umplerea lui, cu drept cuvânt se consideră ca o contravenție la zisul articol faptul cumpărătorului de a răzui dublul decalitr de cereale cumpărate dela săteni.

2. În materie de contravențiuni polițienești, articolul 397 din c. pen. se aplică ori de câteori contravenientul, în cele 12 luni precedente a fost condamnat în rezortul aceluiaș tribunal pentru o altă contravențiune, chiar de o natură diferită, căci legea nu prevede nici o deosebire în această privință. (*Cas. s. II, 2337/911*) 82 674

REGULAMENTUL PENTRU VANZAREA SUBSTANTELOR MEDICAMENTOASE. — Articolul 25 al regulamentulului pentru vânzarea substanțelor medicamentoase este relativ la executarea profesiunii de droghist, persoanele arătate acolo având însărcinarea de a revizui drogheriile spre a constata dacă îndeplinesc prescripțiunile regulamentulului în privința modului de funcționare.

Atunci însă când nu e vorba de exercițiul profesiunii de droghist, ci de exercițiul ilegal al profesiunii de farmacist, asemenea fapt se poate constata de ofiterii de poliție judiciară, întrucât un asemenea drept nu le-a fost ridicat prin acel regulament, și intru cât ei au dreptul de a constata în general orice infracțiune la legi și regulamente.

Prin urmare, agenții poliției pot constata faptul material că un droghist a preparat medicamente după ordonanțe medicale, și dar procesul-verbal încheiat cu ocazia acelei constatări, este valabil. (*Cas. s. II, 3615/910*) 9 68

RENUNȚĂRI LA DREPTURI. — Renunțările la drepturi fiind de drept strict, instanța de apel în lipsa unei declarațiuni exprese a părții, nu poate deduce renunțarea acesteia la o contestație ce făcuse la comisia de consolidarea terenurilor petrolifere și prin consecință la dreptul de apel, numai din singura împrejurare că partea nu și-a susținut acea contestație la comisia de consolidare. (*Cas. s. II, 9'911*) 24 191

RENUNȚARE LA SUCEESIUNE. — Pentru renunțarea la o succesiune, legea necerând pentru validarea unei asemenea renunțări decât ca partea să facă declarațiune înaintea grefierului tribunalului succesiunii, de aci urmează că grefierul nu este obligat să se încredințeze de identitatea părții prin mijloacele arătate de legea pentru autentificarea actelor, ci simpla sa constatare că partea s'a prezentat în persoană face credință până la proba contrarie. (*Cas. s. I, 703/911*) 83 685

REFAOSUL DUMINICAL: vezi «Legea asupra repaosului duminical.»

RESPONSABILITATEA ADMINISTRAȚIEI CAILOR FERATE. — Responsabilitatea administrațiunii căilor ferate trebuie să fie socotită ca acoperită atunci când împrejurările de fapt stabilesc că dauna pricinuită este rezultatul contravențiunii

incendiului la legile și regulamentele de poliție și exploatarea căilor ferate, edictate tocmai pentru a feri pe particulari de accidente.

Prin urmare, daunele pricinuite prin accidente provenite din contactul scânteilor de la locomotivele căilor ferate cu clădirile așezate în apropierea liniei, nu pot atrage răspunderea direcției față de proprietarul acelor clădiri, când construcția lor a fost făcută prin contravenire la dispozițiile art. 7 și 9 din legea de poliție și exploatare a căilor ferate române, prin care se arată în mod enumerativ felul clădirilor și distanța la care ele pot fi construite dela linia drumului de fier. (*C. Buc. s. II, 165/910*) . . . 45 361

RETRACT LITIGIOS. — Din termenii art. 1402 din codul civil, cum și din motivele ce au călăuzit pe legiuitor a înscrie această dispozițiune în cod, rezultă că retractul litigios nu se poate admite decât după cererea debitorului.

Prin urmare, violează acest text instanța de fond când admite retractul litigios exercitat de creditorul urmăritor în contra debitorului său, care cumpărase o creanță nu spre a specula asupra unui proces, ci spre a se liberă pe sine-și. (*Cas. II, 163/911*) . . . 83 692

RETINERI: Vezi «Pensiuni (4)».

REVIZUIRE. — 1. În prevederile art. 304 din proc. civilă intră și cazul când hotărârile contrarii definitive sunt date de judecătorul de ocol în primă instanță și de tribunal, pentru că afară de regulile speciale prevăzute în legea judecătoriilor de ocoale, aceleași reguli de procedură sunt aplicabile și la judecătoriile de ocoale ca și la tribunale;

Prin urmare, numai Curtea de casație este competentă să judece cererea de revizuire a unei cărți de judecată definitivă, care este contrarie unei sentințe definitive a tribunalului.

2. Deși în principiu este adevărat că o parte care a obținut în favoarea sa o primă hotărâre, dacă la o a doua judecată pentru același obiect nu opune botărirea câștigătoare, este că nu voeste să invoace autoritatea lucrului judecat, și dacă la o a doua judecată s'a dat o hotărâre în sens contrariu celei dintâi, nu e locul la revizuire; cu toate acestea, revizuirea își are locul în cazul când partea n'a știut de existența primei hotărâri și aceasta se poate întâmpla atunci când această parte n'a figurat în cea dintâi judecată, dar a fost reprezentat prin autorii săi, pentru că în asemenea caz, partea n'a fost în măsură să poată invoca mijlocul rezultând din lucru judecat. (*Cas. I, 145/911*) . . . 31 247

3. Statul poate cere revizuirea, potrivit art. 291 din pr. civ., atunci când n'a fost complet apărut în judecată, independent de orice considerațiune sau împrejurare de fapt, care ar fi împiedicat pe reprezentantul său de a pune concluziuni în fond.

Astfel, dacă s'a respins cererea făcută de avocatul statului de a se amâna procesul, până va veni dela Minister răspunsul la interogator și apoi avocatul a declarat că se retrage din instanță fără a pune concluzii în fond, aceasta echivalează cu o lipsă totală de apărare, care constituie un motiv pe revizuire ce nu poate fi respins argumentându-se că faptul nerăspunderii la interogator s'ar datori neglijenței Ministerului, iar nu a avocatului, care a făcut o apărare în limitele posibilității. (*Cas. I, 539/911*) . . . 79 642

4. Omisiunea din partea instanței de fond de a se pronunța asupra unui întreg cap de cerere, constituie un motiv de revizuire a deciziei, potrivit art. 288, No. 4 pr. civ., iar nu un motiv de casare. (*Cas. s. I, 771/911*) . . . 85 715

REZILIERE: Vezi «Contract de arendare» și «Contract de închiriere».

RIDICAREA STAREI DE FALIMENT: Vezi «Faliment (2)».

RÎURI: Vezi «Albia râurilor».

S

SAMSARIE: Vezi «Contract de misitie».

SECFESTRU JUDICIAR. — 1. Din coprinsul art. 1632 și urm. din codul civil și 615 din proc. civilă, rezultă că, încuviințarea sechestrului judiciar în cazurile în care e admisibil în principiu, nu este obligatorie pentru judecată, ci facultativ; că întrucât sechestrul judiciar e o măsură conservatorie, având ca scop de a înlătura pericolul în care s'ar găsi dreptul părții, ce cere acest sechestr, urmează că justiția nu trebuie să-l încuviințeze decât în caz când s'ar dovedi acest pericol.

2. Sechestrul judiciar, având a se încuviința înainte de tranșarea fondului, de urgență, instanța de fond, pentru a-l încuviința sau nu, nu are a intra în examinarea fondului, fiind suficient a constata din desbateri și acte că există neînțelegeri asupra administrării averii comune, și că există posibilitatea ca unul din asociați să fie expus pericolului de a-și pierde avutul, sau chiar beneficiul ce ar putea avea prin o rea administrație.

3. Solvabilitatea celorl'alți coasociați, nu poate înlătura dreptul unui asociat de a cere sechestrul judiciar, căci aci nu e vorba numai a se garanța posibilitatea că daunele ce asociatul ar obține dela justiție, să poată fi realizate, dar de a asigura o bună administrație a bunului pus în asociațiune, ceiace nu se garantează numai cu solvabilitatea celui ce administrează și care poate face imposibilă dovada relei administrațiuni; că tot asemenea, sărăcia reclamantului sau cuantumul mizei sale sociale nu-i poate ridica dreptul a cere sechestrul judiciar, când se constată că administrația se face în dauna uneia din părți. (*Trib. Suceava 8 Mai 910*) . . . 27 217

ȘEDINȚA PUBLICA: Vezi «Adopțiune (2)».

SEDUȚIUNE. — Orice faptă a omului care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s'a ocazionat a-l repara.

Astfel, faptul că prin ademeniri mincinoase, un bărbat abuzează de neexperiența unei fete, provocând-o să-și uite datoriile și să-și piardă einstea, constituie o culpă din partea bărbatului, și deci acesta este ținut, pe baza textului citat, a repara prejudiciul ce fata a încercat prin fapta lui, prejudiciu atât moral cât și material. (*C. București, s. I, 173/910*) . . . 1 6

SEMNAREA PETIȚIUNILOR. — Semnătura petiționarului fiind de esența actului, ca una ce individualizează persoana de la care emană și constată consimțământul ei, tribunalul cu drept cuvânt anulează o petiție de apel, din moment ce constată, în urma verificării semnăturii de pe acea petiție, că semnătura nu este a părții. (*Cas. s. III, 468 din 28 Noembrie 911*) . . . 85 716

Vezi și «Apel»

SERVITUȚI. — 1. Dacă art. 643 din codul civil, în materie de servituți, face să profite pe toți coproprietarii de suspensiunea admisă în favoarea unuia dintr'înșii, cauza este că servituțile fiind indivizibile, conservarea dreptului unuia, are de efect conservarea dreptului întreg și această dispozițiune excepțională, fiind întemeiată pe natura dreptului de servitute, nu poate fi întinsă la drepturi divizibile. (*Cas. s. I, 114/911*) 34 269

2. Una din condițiunile cerute de legiuitorul nostru pentru existența unei servituți și care urmează în această privință pe cel francez este, conform art. 576 din codul civil, ca fondul dominant să tragă un folos real prin faptul exercitărei acelei servituți, adică să fie utilă acea servitute.

Prin urmare, dacă un asemenea folos actual sau eventual nu există, nici servitute nu poate exista.

3. Găurile deschise în calcanul unei clădiri spre un fond vecin pentru aerisire sau lumină nu poate constitui o servitute, chiar când acele găuri ar fi de vre-un folos și posedate timp de 30 ani.

4. În codul nostru, spre deosebire de codul civil francez, nu există servituți de lumină, întrucât legiuitorul nostru, traducând art. 675 francez și făcând din el art. 611 din codul nostru, a păstrat numai prima parte a prohibițiunii, aceia a vederilor în zidul comun, iar cea de a doua, privitoare la lumini, a abandonat-o.

5. Cuvintele «și altele asemenea» din art. 634 c. civil se referă la servituțile ce realmente există, adică la terase, peronuri, etc., coprinzându-le, pentru că nu putea fi limitativ, în cuvintele «și altele asemenea».

6. Deschiderea de găuri în calcanul despre vecin nu este decât consecințele exercitiului dreptului de proprietate, care însă niciodată nu poate avea vre-o înrăurire asupra fondului vecin al cărui proprietar rămâne de asemenea liber, ca și el la rândul lui să-și exercite dreptul lui de proprietate și clădind să astupe acele găuri de lumină cari nu se pot prescrie, oricât de lung timp le-ar poseda.

7. O acțiune nu se poate intentă bazată pe un prejudiciu ce s'ar cauza în viitor, ci numai în momentul nașterii prejudiciului, când se naște și dreptul și interesul, fără de care o acțiune nu se poate susține. (*Jud. II, Buc. 2840/911*) 81 662

SERVITUTE DE INTERES PUBLIC. — Alinierea având de scop de a da stradelor, piețelor și căilor publice largimea și direcțiunea ce le convine după necesitățile circulațiunii, trebuința locuitorilor și siguranței generale, este evident că poate fi privită ca o servitute de interes public, atât cât impune mărginașilor numai îndatorirea de a obține o autorizare și a se conforma ei în tot ce privește zidurile și împrejuririle ce s'ar tinde a se aduce unei proprietăți; dar, ea trebuie privită ca o adevărată expropriere îndată ce, pentru îndreptarea sau largirea căiei publice, limitele terenului aliniat trec în proprietățile particulare vecine, cari se găsesse astfel micșorate în suprafață în interesul terenului public. (*C. Buc. s. II, 298 910*) 29 233

SERVITUTE DE TRECERE. — 1. Servitutea de trecere pe proprietatea altuia, nefiind continuă (622 c. civ.) nu se poate dobândi decât prin titlu și nici odată prin prescripție, acest fapt de trecere fiind considerat de lege, din cauza ne-

continuității lui, ca un simplu act de toleranță.

Art. 31 din legea judecătorilor de pace cerând pentru exercitiul acțiunilor posesorii o posesiune care să întrunească condițiile cerute de art. 1846 și 1847 cod civil, adică o posesiune care să poată duce la prescripțiune, rezultă de aici că servitutea de trecere pe un drum nu poate da loc la o acțiune posesorie. (*Cas. s. I, 420 din 10 Iunie 911*) 78 630

2. Deși prin art. 616 c. civil se prevede că, proprietarul al cărui loc este infundat și care nu are nici o eșire la calea publică poate reclama o trecere pe locul vecinului său, pentru exploatarea fondului, cu îndatorire de a-l despăgubi de daunele cauzate, această dispozițiune de lege însă nu se aplică în caz când locul reclaman-tului este infundat numai prin voință și faptă sa, în care caz instanța de fond nu poate obliga pe vecin să lase drum de trecere pe proprietatea sa, fără să fi dovedit vre-un drept de servitute de trecere anterior prin acel loc. (*Cas. s. I, dec. No. 713 din 31 Oct. 911*) 85 714

SMINTIRE DE MINTE. Vezi «Act de vânzare (5).»

SOCIETĂȚI. — Din combinațiunea art. 1514, 1540 și 1508 c. civil rezultă că, asociatul însărcinat cu administrarea răspunde față de coasociații săi nu numai de dol, dar încă și de culpa sa, de oarece dispozițiile speciale relative la societăți, nu conțin nici o derogăție la principiile generale în materie de răspundere. (*Cas. s. I, decizia No. 728 din 4 Noembrie 911*) 85 715

SOCIETĂȚI COMERCIALE. — Deși legiuitorul stabilește o excepțiune la regula comună, când prin art. 154 și 155 c. comercial interzice acționarilor unei societăți ca în mod aparte să poată avea acțiune în justiție contra administratorilor societății, această excepțiune însă încetează și nu se mai poate tăgădui asociatului singular intervenția sa, când actul prejudiciabil al administratorilor interesează numai pe uni din asociați, asociatul putând astfel pune în mișcare acțiunea publică contra administratorilor societății, nu numai în interesul său dar și în interesul comun al asociaților, de oarece, orice excepțiune se înlătură când se dovedește fraudă și rea credință. (*Camera de acuzare Buc. 104/911*) 65 521

Vezi și «Asociație în participatie.»

SOCIETĂȚI STRENE: Vezi «Consolidarea concesiunilor petrolifere (4, 5).»

SOT: Vezi «Căsătorie.»

STINGEREA ACȚIUNEI: Vezi «Acțiuni în nulitate.»

STRAINI. — 1. Dispozițiunea art. 7 din constituție, prin care streinii sunt opriți de a posedă imobile rurale în România, fiind de ordine publică și de interes național, toți streinii sunt ținuți și presupuși că o cunosc.

Prin urmare, streinul care a cumpărat un asemenea imobil este considerat că a avut cunoștință de viciul actului său de cumpărare, și ca atare, fiind posesor de rea credință, este obligat nu numai la predarea imobilului revendicat, ci și la restituirea veniturilor acelui imobil, dela data cumpărării lui.

2. Conform art. 494 din codul civil, valoarea construcțiunilor nu poate fi acordată decât posesorului de bună credință, cel de rea credință neavând dreptul să ceară decât numai valoarea construcțiunilor contractate ca utile proprietarului, făcute pentru conservarea lucrului. (*C. București s. IV, 14/910*) 17 134

STRAMUTARE SAU DISTRUCERE DE HOTAR.—

Art. 321 și 355 din codul penal, monografie de

G. Angelescu 15 120

SUCCESIUNI:

*Absență, 5.**Acceptare forțată, 1.**Beneficiu de inventar, 9.**Deschiderea succesiunii, 8.**Dreptul copiilor adoptatului, 10.**Impărțirea succesiunii, 13.**Moștenitor rezervatar, 11.**Prescripție, 2, 3.**Prescripție de 10 ani, 6.**Punere în posesie, 4.**Restituirea succesiunii, 12.**Succesiune ab intestat, 7.*

1. Acceptarea forțată a unei succesiuni cu aplicare la minori (art. 703 c. civ.), monografie de D. Ghimpău 15 113

2. Prescripția facultății de a accepta sau repudia o moștenire, monografie de d-l P. Popescu 16 127

3. Conform art. 700 din c. civil, facultatea de a accepta sau de a se lepăda de o succesiune, se prescrie prin 30 de ani, și această facultate de a accepta sau de a se lepăda de o succesiune constituind calitatea de erede, deci, ceia ce se prescrie este însăși calitatea de erede.

Prin urmare, dacă un moștenitor a stat în inacțiune 30 de ani, el a pierdut calitatea de moștenitor, rămânând cu totul străin de moștenire. (*Jud. Pechea, 153/910*) 11 88

4. Legatarul universal are dreptul a cere și obține punerea în posesie pe întreaga avere cuprinsă în testament și aceasta fără prejudiciul legatarilor particulari, cari n'ar avea decât să se conformeze art. 899 din codul civil, cerând dela ea predarea legatelor, iar faptul că legatarul ar fi cerut anterior ca sumele ce reprezintă legatele particulare să fie depuse la Casa de depuneri la dispoziția legatarilor particulari, nu poate autoriza tribunalul de a nu-l pune în posesie ca legatar universal asupra întregii averi, când partea revenise asupra primei cereri și ceruse punerea sa în posesia întregii averi. (*C. Buc. s. I, 14/911*) 24 193

5. Conform art. 121 din codul civil, oricâteori există incertitudine asupra existenței unui moștenitor și nu se dovedește că el eră în viață în momentul deschiderii succesiunii, în asemenea caz, comoștenitorii cari s'ar fi găsit în drept de a concura cu absentul sau moștenitor din grad subsequent, are a lua întreaga moștenire, fără a mai fi nevoie să se facă lucrări pentru absența prezumată sau declarată. (*Trib. Neamțu 7 Iunie 911*) 51 410

6. Din combinarea art. 1858 și 1859 cu art. 1897 din codul civil rezultă că eredele are în calitate sa un just titlu, care-l poate conduce printr-o posesiune de 10 ani la dobândirea prin prescripție a proprietății imobilelor aflate în succesiunea autorului său, chiar când posesia acestuia a fost precară sau tolerată, dacă posesia eredelui a fost de bună credință. (*Cas. s. I, 150/911*) 53 423

Adnotație de d-l profesor D. Alexandresco

7. Impărțirea moștenirilor. Moștenirea ab intestat.— Moștenire testamentară, monografie de d-l profesor D. Alexandresco 56 445
8. Deschiderea succesiunilor (comentariul art. 651 c. c.), monografie de d-l profesor D. Alexandresco. 57 453
9. Legatarul particular, având nevoie de a dobândi punerea în posesie a legatului, iar pe de altă

parte legatul servind, în lipsă de alte bunuri la plata datorilor succesiunii, rezultă de aci că, legatarul particular nu are exercițiul dreptului de proprietate în lipsa punerii în posesie, iar transmisibilitatea dreptului de proprietate este supusă condițiunii de a se plăti toate datorile cu din altă avere din succesiune în afară de aceea legată cu titlu particular.

Prin urmare, dacă succesiunea s'a primit sub beneficiu de inventar, iar creditorul și-a valorificat dreptul prin chemarea în judecată a succesorului beneficiar în care a figurat și legatara particulară, prin acea acțiune creditorul și a manifestat în destul opozițiunea la plata legatului, așa că punerea în posesie a legatarului nu se putea face de bunăvoie, și prin urmare legatul rămânând tot în succesiune putea fi urmărit de creditorii succesiunii în mâinile eredelui beneficiar. (*Trib. Tutova, 4203/911*) 66 531

10. Scopul esențial al contractului de adopțiune fiind ca adoptatorul să-și creeze o familie, iar adoptatul să devie civilmente fiul adoptatorului, nu se poate tăgădui că copiii adoptatului devin și dânsii din punctul de vedere al dreptului civil, nepoți de fii ai adoptatorului, și deci, ei au dreptul la succesiune în averea adoptatorului (*Cas. s. I, 658/911*) 75 601

11. Moștenitorul rezervatar având dreptul de a ataca liberalitățile care-i ating rezerva lui, în acest caz el nu lucrează ca succesor al defunctului, ci în virtutea unui drept pe care-l are de la lege, putând fi asimilat cu un terțiu, și ca atare, poate să probeze cu martori donațiunile degheizate, întrucât a fost în imposibilitate de a-și procura o probă scrisă a actelor prin care defunctul i-a adus atingere dreptului său; și dacă proba cu martori e admisibilă pentru a se face o asemenea dovadă, sunt admisibile și prezumpțiunile. (*Trib. Putna, 22 Sept. 911*) 77 618

Adnotație de d-l profesor D. Alexandresco

12. Faptul că instanța de apel a atribuit o parte din succesiune și unor succesori cari nu făcuse apel, nu poate constitui un motiv de casare, când este dovedit că în urmă și acei succesori au făcut apel, și prin urmare, decizia ce se va obține de aceștia din urmă, nu va avea nici o urmare dăunătoare pentru partea condamnată, putând justifica că dânsa a restituit succesiunii întreaga sumă sau efecte ce făceau parte din acea succesiune. (*Cas. s. unite, 21/911*) 78 626

13. Potrivit art. 673 din codul civil, când o persoană, moartă fără posteritate, lasă pe lângă frați și surori și un ascendent de gradul întâi, adică numai pe tatăl sau numai pe mama sa, averea se împarte în două porțiuni și anume: trei pătrimi iau frații și surorile și numai o singură pătrime ia tatăl sau mama care supraviețuiește.

Prin urmare, violează acest text de lege Curtea de apel, când dispune ca averea să se împartă în două jumătăți atribuind o jumătate ascendentului supraviețuitor și cealaltă jumătate colateralilor. (*Cas. s. I, 526 din 13 Sept. 911*) 78 631

Vezi și «Adopțiune (5, 6)»

SUCCESIUNE INDIVIZA. — Fiecare moștenitor este în drept să-și vândă partea sa de moștenire. Că de aci rezultă că ceilalți comoștenitori, nu pot cere anularea unui asemenea act pentru motivul numai că sunt comoștenitori împreună cu

vanzătorul, ci trebuie să dovedească că prin vânzare li s'a atins vreun drept al lor în acea succe-siune. (Cas. s. I, 640/910)

9 66

SUCCESIUNEA STRAINILOR. — Singurul înțeles ce se poate da art. 7 paragr. 5 din Constituție, înțeles care să fie în concordanță cu dispozițiunile legii în materie de moștenire, nu poate fi altul decât acela că legiuitorul a voit, în caz când în moștenirea cuvenită unui strein s'ar afla și imobile rurale, să ridice acestui moștenitor dreptul de a poseda asemenea imobile în natură, ceea ce este un efect iar nu esență dreptului de moștenire, nu a putut însă să nu i-recunoască dreptul la valoarea acelor imobile, de oarece, asupra lor, legea îi dă, în calitate sa de moștenitor, un drept pe care nici o dispoziție din lege nu-l atribuie altei persoane. (Cas. s. I, 226/911)

52 415

SUCCESOR CU TITLU PARTICULAR. — Cumpărătorul fiind un succesor cu titlu particular, el nu poate să fie reprezentat de autor în ce privește hotărârea definitivă ce se pronunță în contra autorului după transmiterea dreptului real, de oarece, în urma transmiterii, vânzătorul desbrăcându-se de drepturile sale, și nemai putând de aci înainte să facă vreun act de dispoziție în prejudiciul cumpărătorului, este prin aceasta, chiar fără calitate să-l reprezinte în justiție.

Prin urmare, cumpărătorul dobândind asupra lucrului un drept de proprietate și deci un drept distinct de al autorului său, acest drept, cum și interesul ce-l are spre a conserva lucrul în patrimoniul său, nu pot să fie compromise prin hotărârea pronunțată față de autor în urma vânzării, această hotărâre fiind pentru cumpărător «res inter alios judicata», și această soluție trebuie să fie admisă și în cazul, când acel titlu este dobândit în timpul, când procesul cu vânzătorul era pendinte. (Cas. s. I, 211/911)

44 351

SUSPENDAREA EXECUTAREI. — 1. Potrivit art. 68, al. 1 din legea Curței de casație, suspendarea punerii în lucrare a hotărârilor definitive date de instanțele de fond, este lăsată în toate cazurile de facultatea părții, dacă aceasta satisface cerințele legii și anume: dacă a făcut recurs și a depus valoarea corespunzătoare condamnățiunii.

Prin urmare, instanța de apel greșește când argumentează că în materie de pensie alimentară, aplicațiunea art. 78, al. 1 din legea curței de casație este facultativă pentru instanța de apel iar nu pentru partea interesată la suspendarea executării.

2. Aprecierea sumei ce partea recurentă urmează să consemneze pentru a asigura pe partea intimată de executarea deciziunii atacate cu recurs, este cu totul de atributul instanței care a pronunțat deciziunea a cărei suspendare se cere. (Cas. s. II, 101/911)

54 431

SUSTRAGERE. — 1. Art. 204 din codul penal nu este aplicabil decât sustragerilor săvârșite dintr'un depozit public sau de un funcționar în calitatea sa de depozitar public.

Prin urmare, funcționarul însărcinat numai cu primirea și predarea unor bilete de drum de fer, biroului de control și care sustrage asemenea bilete, se pedepsește conform art. 140 din codul penal.

2. Sustragerea unor bilete de călătorie cari nu au

o valoare estimabilă în bani, cade sub prevederile art. 140, alin. 4, care prescrie în mod invariabil o singură penalitate, oricari ar fi cuantumul prejudiciului cauzat. (Cas. s. II, 1128/911)

61 491

3. Prin expresiunea «sustragere», din art. 203 și 204 din codul penal, se înțelege orice însușire frauduloasă, de hârtii, acte sau alte lucruri aflate într'un depozit public, sau date spre păstrare unui funcționar public. Astfel, faptul unui grefier al unei judecătoria de a sustrage dela poștă, prin manopere frauduloase, un raport al judecătorului făcut în contra sa, și pe care ar avea interes să-l facă să dispară, intră în prevederile articolului 203 și 204 din codul penal. (Cas. s. II, 3273/910)

14 109

T

TABLOU DE ORDINE: Vezi «Poprire (8)».

TAXA DE 3% ASUPRA SALARIULUI. — 1. Taxa de 3% asupra retribuțiunii funcționarilor publici și impiegăților particulari se aplică la orice indemnități sau orice fel de plată pentru vreun serviciu dat, deci și la indemnizațiile de chirie, destul numai ca plata retribuției să se facă lunar sau anual și în mod periodic. (Cas. s. III, 1283/911)

38 307

2. Taxa de 3% atinge numai retribuțiunile funcționarilor publici și impiegăților particulari, ce sunt primite periodic pe lună sau pe an și sunt mai mari de 200 lei bruto pe lună, nu însă și când retribuția se plătește cu ziua. (Cas. s. III, 1453/911)

42 336

3. Art. 10 din legea pentru taxa de 3% asupra salariilor funcționarilor publici și impiegăților particulari se mărginește numai a pune îndatorire șefilor stabilimentelor particulare să dea agenților fiscali o listă nominală de toți impiegății din serviciul lor, cari cad sub aplicațiunea acestei legi, fără însă să prevadă vreo amendă, ca sancțiune a neîndeplinirii acestei îndatoriri.

De asemenea nici art. 91 și 92 din legea de constatare a contribuțiilor directe nu creiază o contravențiune din acest fapt al șefilor acelor stabilimente, ci prevede pedeapsa amendei numai în ce privește faptul impiegăților acelor stabilimente de a nu fi înștiințat pe perceptorul respectiv că primesc un salariu mai mare de 120 lei lunar.

Face deci o greșită aplicare a citatelor texte tribunalul, când condamnă la amendă pe patronul care nu a făcut fiscului declarațiune de salariul ce dă unui contabil al său. (Cas. s. III, 473/911)

85 716

TAXE COMUNALE. — Deciziunile date de comisiile întocmite, conform art. 6 din legea pentru constatarea veniturilor comunale, asupra contestațiilor în materie de taxe comunale, sunt definitive și fără drept de recurs la Curtea de casație. (Cas. s. III, 193/911)

47 377

TAXE DE CONCESIUNE A APEI. — Taxele de concesiunea apei nu reprezintă în realitate decât prețul unor servicii prestate de comună particularilor, fără ca comuna să aibă vreun privilegiu în ce privește împlinirea acestor taxe decât numai că urmărirea lor se exercită pe temeiul legii de urmărire, ca o înlesnire acordată comunităților.

Prin urmare, această obligațiune contractuală

nu dă Primăriei alt drept decât acela de a pre-
tinde încasarea lor de la proprietarul imobilului
cu care a contractat sau la o acțiune personală
sau mobilă contra celui ce s'a îndatorat per-
sonal a plăti, iar nu contra deținătorului de mai
târziu al imobilului, care n'a participat la facerea
angajamentului. (*Trib. Covurui, s. II, 111 910*) 12 94

TAXE SUCCESORALE. — 1. Trusoul, constituit dotă
de un părinte fiicei sale, nu are a fi impus la
taxa de înregistrare la moartea înzestrătorului,
întrucât e scutit prin art. 65 din legea timbrului.
(*Trib. Neamțu, 21 Aprilie 1911*) 34 275

2. Valoarea imobilelor succesoriale supuse taxei de
înregistrare, trebuind a fi cel puțin egală cu ve-
nitul după roluri înmulțit cu 20, conform art.
64 litera f din legea timbrului, care venit în-
semnează, după acest text, venitul asupra căruia
se calculează fonciera, rezultă de aici în mod
neîndoios că acel venit este net, iar nu brut,
de oarece impozitul funciar se plătește asupra
venitului net, conform art. 3 și 4 din legea im-
pozitului funciar. (*Cas. III, 451 din 16 Noembrie
1911*) 81 668

3. După art. 6 și 9 din legea impozitului asupra
venitului capitalului mobilă, nu sunt supuse
la impozitul de 5% asupra venitului decât crean-
țele ipotecare, iar supra-taxa de 4% prevăzută
de art. 48 § 7 al. 2 din legea timbrului și în-
registrării pentru averea producătoare de venit
aflată într-o succesiune nu se va percepe decât
asupra acelei averi mobiliare, al cărui venit nu
este supus la impozitul asupra capitalului mo-
bilă.

Așa dar, trebuie a fi supusă la supra-taxa de
moștenire de 4% o creanță privilegiată aflată
în succesiune, dacă ea nu este asigurată printr-o
inscripție hipotecară. (*Cas. III, 424 din 4 Noem-
brie 1911*) 84 704

4. După art. 64 din legea timbrului din 1900, con-
testațiunile la evaluarea averilor succesoriale se
judecau de tribunal în prima și ultima instanță.
Așa dar, sentința tribunalului fiind definitivă,
nu se puteau suspenda efectele ei prin simplul
fapt al facerii recursului în casație, care în prin-
cipiu nu este suspensiv de executare, afară de
excepțiile limitativ prevăzute de lege.

Violență deci aceste dispozițiuni tribunalul,
când decide că Statul nu putea pune în execu-
tare o sentință a tribunalului prin care se sta-
tuase asupra taxelor succesoriale, pe motiv că
acea sentință a fost atacată cu recurs în casație.
(*Cas. III, 481 din 30 Noembrie 1911*) 85 715

Vezi și «timbru»

TAGADUIREA PATERNITĂȚII. — Faptul că un copil
a fost născut în timpul căsătoriei constituie o
prezumție că este legitim, prezumție care în
principiu nu poate fi combătută prin nici o probă
contrară, pentru că așa cere onoarea căsătoriei
și interesul legitimității copiilor, dar poate fi
înlăturată prin acțiunea în denegare de pater-
nitate.

Legiuitorul, din cauza consecințelor grave ale
unei asemenea acțiuni, a prevăzut în mod limi-
tativ și excepțional atât cazurile de denegare și
termenele în care se poate intenta acțiunea, cât
și persoanele care pot să o exercite.

În adevăr, din art. 286 și 291 din codul civil,
rezultă că atât timp cât soțul se află în viață,
acțiunea de denegare în paternitate îi aparține
numai lui, iar după moartea sa, acțiunea trece

la erorii săi, dacă bărbatul a murit fără a o re-
clama, dar în timpul pe cât eră încă primit a
o face. (*Cas. I, 493 din 7 Sept. 1911*) 78 630

TENTATIVA DE DELICT. — După art. 39 din Codul
penal, tentativa vre-unui delict sau delictul ne-
isbit, se pedepsește numai în cazurile anume
prevăzute prin vre-o dispozițiune specială a legii.

Astfel, întrucât nici art. 351 din codul penal,
nici vre-o altă dispozițiune din lege, nu prevede
vre-o pedeapsă pentru tentativa sau delictul ne-
isbit, de a îndepărta dela licitație publică pe
concurenți, asemenea fapt nu se poate pedepsi.
(*Trib. Muscel, 2450/909*) 2 15

TERMEN: Vezi «Apel», «Convențiuni» și «Perimare».

TERMENE. — Termenele fixate de legiuitor pentru
confirmarea sau reformarea sentințelor judecă-
torești, sunt de ordine publică și ca atare nu
pot fi nici prelungite nici scurtate de judecători.
Prin urmare, expirarea acelor termene poate
fi ridicată din oficiu de către judecător, sau de
partea interesată în orice stare a procesului,
chiar după apărarea asupra fondului. (*Cas. s. I,
643/911*) 82 674

TESTAMENT:

Calificarea faptelor, 1.

Captație, 7.

Drept de creanță, 2.

Incapacitate, 8.

Interpretare, 3, 4.

Legat universal 10, 11.

Nulitatea testamentului, 5.

Revocarea testamentului, 9.

Sugestie, 7.

Testament olograf, 6.

1. Deși instanțele de fond au o putere suverană
în ce privește constatarea și aprecierea faptelor,
precum și interpretarea actelor fără ca hotărîrea
lor în această privință să fie supusă controlului
Curții de casație, totuși calificarea legală dată
faptelor astfel cum sunt constatate, constituie o
ceștiune de drept, care cade sub controlul curții
supreme, de oarece misiunea ei este tocmai de
a veghea ca legea să fie bine aplicată de către
instanțele de fond.

2. Dacă testatorul lasă uzufructul moșiei sale unei
persoane cu obligațiunea pentru aceasta de a
da o parte din venituri unei alte persoane, în
acest caz dreptul acestei din urmă persoane la
venituri, este un drept de creanță pentru o sumă
de bani, care constituie un drept mobilă, și prin
urmare acțiunea prin care se reclamă acest drept
este o acțiune personală mobilă, de compe-
tința tribunalului unde domiciliază uzufructuarul,
conform art. 58 din proc. civilă. (*Cas. s. I, 530/910*) 2 11

Adnotație de d-l A. Gussi

3. Dacă clauzele unui testament sunt obscure și
dă loc la îndoeli asupra sensului lor, ele tre-
buesc interpretate, căutându-se voința testatoarei
și adoptându-se sensul care dă un efect testa-
mentului, iar nu acela care l-ar anula, fiind că
e de regulă în această materie că, dispozantul
trebuie socotit că a voit să facă o dispoziție va-
labilă, iar nu una ilicită sau nulă, și ca atare
iluzorie.

Astfel, din termenii unui testament în care se
prevede ca la moartea testatoarei averea sa mo-
bilă și moșia să treacă în stăpânirea soțului,
acesta profitând de dânsa cât va fi în viață,
iar după moartea lui toată averea să se împartă
între două nepoate ale testatoarei, prin această

dispoziție testatoarea a voit să înțeleagă-că lasă, din momentul deschiderii succesiunii nuda proprietate a averii nepoatelor sale, cu condiție ca averea să nu se împartă de cât la moartea soțului uzufructuar; această regulă de interpretare prevăzută expres de legiuitor în art. 978 din codul civil, nu e nici un motiv să nu se aplice și dispozițiilor testamentare. (*Tribunalul Ilfov, s. III, 758/910*)

34 274

4. Dacă termenii întrebuițați într'un testament nu snt clari, ei susceptibili de interpretare, instanța de fond este în drept a căută să dea adevăratul înțeles și deci adevărata intenție și voință a testatorului, iar o asemenea interpretare întrucât nu denaturează întru nimic testamentul nu poate cădea sub censura Curței de casație. (*Cas. s. I, 627/910*)

51 407

5. Nulitatea unui testament se poate ridica și pe cale incidentală înaintea instanței de trimitere în posesie, iar nu numai printr'o acțiune ulterioară în anularea testamentului, după ce legatarul a fost pus în posesie. (*Trib. Iași s. I, 25 Iunie 1910*)

67 538

6. După dispozițiile art. 859 c. civil pentru ca un testament olograf să fie valabil trebuie să fie scris în întregime, datat și subsemnat de mâna testatorului, iar prin dată se înțelege anul, luna și ziua când el a fost făcut.

Prin urmare, instanța de fond este în drept a respinge cererea părților de a se ordona o expertiză pentru a se verifica data unui testament când ea stabilește în fapt că testamentul este datat în regulă.

7. Atât doctrina cât și jurisprudența admit astăzi că captația și sugestia nu sunt o cauză de nulitate a testamentului decât dacă prezintă caracterul dolului, adică dacă se dovedește că s'a întrebuițat asupra testatorului mijloace viclene de natură a-l determina să testeze în favoarea cuiva și fără de care mijloace el nu ar fi testat.

Astfel, nu se poate anulă un testament pentru motivul captațiunii sau sugestiunii, când nu se precizează și nu se dovedește faptele sau prezumpțiunile care constituie manoperile doloase întrebuițate de o anume persoană pentru a smulge consimțământul.

8. Deși este necontestabil că acel ce nu se află în plenitudinea facultăților sale intelectuale e incapabil de a dispune prin testament după cum e incapabil de a contracta, acest fapt însă trebuie dovedit de cel ce-l alegă.

9. După art. 920 cod civil un testament se poate revoca printr'un testament posterior, aceasta însă numai atunci când testamentul posterior are existență legală.

Prin urmare, dacă testamentul posterior nu este complet datat întrucât lipsește luna și ziua, el nu poate revoca pe cel anterior.

10. După dispozițiile art. 888 cod civil, legatul universal este dispozițiunea prin care testatorul lasă după moartea sa la una sau mai multe persoane universalitatea bunurilor sale.

De aci rezultă că, caracteristica legatului universal este vocațiunea legatarului la universalitatea bunurilor care va compune patrimoniul testatorului la moartea sa.

Astfel, pentru a se recunoaște unui legatar caracterul de universal nu se are în vedere ceia ce de fapt el va lua din averea testatorului, ci posibilitatea ce o are ca în caz eventual se ia întreaga moștenire, fie că ar veni în concurs cu

erezii rezervatari, fie că existând și legatari particulari, legatele lor ar deveni caduce sau legatarii ar renunța la ele.

11. Pentru instituirea unui legatar universal legea nu cere termeni sacramentali ei, e suficient ca testatorul să-și manifeste clar intențiunea sa de a da legatarului vocațiunea la întreaga succesiune, și această intențiune trebuie interpretată nu după sensul literar al testamentului, ci după intenția prezumată a testatorului, putându-se recurge și la probe externe streine testamentului care însă nu vor putea fi invocate decât în mod accesoriu, atunci când această voință va rezulta mai întâi în mod principal din înșiși termenii testamentului. (*Trib. Putna s. II, 265/910*)

84 698

Adnotație de d-l profesor D. Alexandresco

TIMBRU:

Acțiuni în partagiu, 2, 3, 6.

Act de paupertate, 7.

Perimare, 10.

Registre comerciale, 5.

Scutiri, 1.

Taxe de înregistrare, 3, 8, 9, 11.

1. Scutirea de timbru în legea judecătoriilor de ocoale, monografie de P. P. Donciu.

14 111

2. Deși art. 124 din noua lege a judecătoriilor de ocol prevede că acțiunile, cererile și toate actele pentru valori mai mari de 1500 lei rămân supuse actualelor taxe de timbru, cu toate că vor fi îndreptate la judecătoriile de ocol, totuș, prin acest articol legiuitorul nu s'a gândit să îngreuneze taxele și pentru acțiunile de esire din indiviziune și de partagiu, căci acest articol se referă numai la acțiunile cari, până la noua modificare, se îndreptau la tribunale. (*Trib. Muscel 114/909*)

17 136

3. După dispozițiunile art. 48 din legea timbrului și înregistrării, toate bunurile successorale abintestat, testamentare, legatele, etc., sunt supuse la taxa de înregistrare, calculată pe suta de lei, avându-se în vedere calitatea și gradul de rudenie al moștenitorului față de defunct.

Prin urmare, acțiunile unei societăți petroliere, găsite în activul succesoral al defunctului, având prin ele înșiși o valoare intrinsecă asigurată în averea societății, urmează să fie impuse la taxa de succesiune, și aceasta indiferent dacă sunt sau nu cotate la bursă, această cotare nefiind vreun criteriu admis de lege. (*Cas. s. III, 32/911*)

20 157

4. Prin art. 124 din legea judecătoriilor de ocoale din 1908, declarându-se în mod general supuse la taxa timbrului, conform art. 23 din lege, toate acțiunile de o valoare mai mare de 1500 lei introduse la judecătorul de ocol, de aci rezultă că la aceeaș taxă de timbru are a se impune și acțiunile în partaj.

Prin urmare, este nul un apel făcut pe timbru de 10 lei, în contra unei hotăriri de partaj de o valoare ce trece de 1500 lei. (*Trib. Fălciu 282/910*)

24 194

5. Face fapte de comerț, și deci trebuie să poseadă registre comerciale, acel ce ia în concesiune de la Stat exploatarea unei bălți pentru a pescui și revinde peștele din baltă. (*Cas. s. III, 146/911*)

46 370

6. Prin art. 124 din legea judecătoriilor de ocoale din 1908, prevăzându-se că acțiunile, cererile și toate actele pentru valori mai mari de 1500 lei rămân supuse actualelor taxe de timbru, de și vor fi îndreptate la judecătoriile de ocoale, de

aci rezultă că prin acest nou text de lege s'a unificat taxele de timbru pentru orice petiție adresată judecătoriei, pentru o valoare mai mare de 1500 lei, deci și pentru acțiunile de partagiu, întrucât dispozițiunea de lege este generală.

Prin urmare, este nulă o acțiune pentru partagiu de o valoare de lei 2650, făcută pe timbru de doi lei în loc de trei-zeci lei, cum prescrie art. 23, al. 1 din legea timbrului. (*Jud. Suraia-Putna, 42/911*) 63 508

7. În lipsa unei dispozițiuni formale, la legea timbrului, în privința termenului în care trebuie depus actul de paupertate, trebuie să decidem, prin analogie, că depunerea taxelor ca și actul de paupertate trebuie să fie depus tot în termenul legal pentru facerea apelului.

Prin urmare, violează art. 26 și 52 din legea timbrului, instanța de fond, când decide că este valabil un apel făcut în baza unui act de paupertate depus peste termenul de apel prevăzut de lege. (*Cas. s. I, 428/911*) 64 511

8. Dacă dota mobilă a devenit proprietatea bărbatului prin estimarea ei în actul dotal, conform art. 1245 din codul civil, soția, murind, transmite copiilor ei o creanță contra bărbatului (tatăl lor), care creanță este supusă taxei de înregistrare pentru moșteniri, conform art. 65 din legea timbrului, cât timp nu s'a dovedit că moștenitorii ar fi renunțat la acea creanță în modul și termenul prescris de legea timbrului.

Deci, nu poate fi vorba de o anumită avere mobilă care după art. 65 din legea timbrului ar fi scutită de taxa de înregistrare pentru moșteniri, ci de o creanță.

9. Legea timbrului neprevăzând prin nici un text al ei, în ce privește taxa de înregistrare pentru moșteniri, ca pasivul moștenirii să fie scăzut mai întâi din averea producătoare de venit și numai în caz de neajungere și din averea neproducătoare de venit, tribunalul nu săvârșeste nici o violare de lege când scade datoriile atât din averea producătoare cât și din acea neproducătoare de venit. (*Cas. s. III, 316 din 19 Sept. 911*) 78 632

10. Dispozițiunile art. 26 din legea timbrului fiind cu caracter penal, are a se aplica numai taxelor speciale și nu se poate întinde prin analogie și la plata amendei pentru neplata timbrului fix.

Prin urmare, dacă o cerere de perimare e făcută pe coală de timbru fix de 5 lei în loc de 25 lei, cum prevede art. 25 No. 23 din legea timbrului, urmează ca partea să fie obligată numai la plata sumei de 20 lei ce reprezintă diferența până la complectarea timbrului fix de 25 lei. (*Cas. s. I, 634 din 11 Oct. 1911*) 81 665

11. După art. 60 din legea timbrului, clasificarea actelor, în ce privește taxele de înregistrare la cari trebuiesc să fie supuse se fac de administratorii financiari sau de președintele tribunalului, când actul se prezintă mai întâi la tribunal pentru legalizare sau autentificare.

Din modul cum este redactată această dispozițiune rezultă învederat că intențiunea legiuitorului a fost că numai clasificarea actelor supuse la taxe aparține agenților fiscalului, iar nu și calificarea lor, căci a clasifică un act supus taxelor de înregistrare înseamnă a-l așeza, în ce privește impunerea, într-o grupă anumită de acte, după elementele conținute în însuși cuprinsul lui; cât privește însă calificarea sau de-

numirea lor, în principiu acest lucru aparține mai întâi părților contractante și numai în urmă fiscalului, prin dreptul ce are de a interveni spre a stabili natura exactă a actului, atât în cazul când calificarea dată de părți este eronată, care se desminte prin faptul că ea nu se potrivește cu natura actului, cât și în cazul când actul ar fi simulat și simulațiunea ar fi îndreptată contra fiscalului pentru a-l fraudă.

Așa dar, nu se poate schimba calificarea juridică dată actului de părți, prin probe trase din fapte exterioare, decât numai în caz de simulațiune îndreptată contra fiscalului spre a-l frustra de drepturile sale.

Nu violează legea, deci, tribunalul, când constată că calificarea de «act de desfacere a unei tovărășii» dată de părți actelor este exactă, avându-se în vedere elementele conținute în însuși cuprinsul lor și că de nicăeri nu rezultă că părțile au simulat aceste acte spre a frustra pe Stat de drepturile sale. (*Cas. s. III, 408 din 28 Oct. 1911*) 83 692

Vezi și «Taxe succesoriale». «Pământ rural (2)», «Pensiuni (7)» și Perimare (11)».

TITLU EXECUTOR.—1. Faptul remiterii titlului original în mâinile debitorului, este prezumpția de plată, făcută posterioară titlului, și ca atare proba liberațiunii din partea debitorului este valabilă.

2. Creditorul este obligat, când cere copie după titlu executor, să stabilească contradictor cu debitorul, că titlul original a fost pierdut sau remiterea lui debitorului, n'a fost un fapt personal al lui. (*Jud. Lespezi-Suceava, 295/910*) 33 268

TITLU LA PURTATOR: vezi «Poprire (3)».

TOCMELI AGRICOLE: Vezi «Legea tocmelilor agricole».

TRANSCRIȚIUNEA ACTELOR.—1. Excepțiunea de violență de care se vorbește în art. 723 din procedura civilă, se aplică fără a distinge dacă violența a fost întrebuințată în privința transcripțiunii sau numai la obținerea actelor.

2. Norma de urmat în cazul când transcrierea a două acte de vânzare a aceluiaș imobil, se face în aceeași zi, prin deosebire de ceiace se petrece cu actele de ipotecă, este aceea prevăzută de art. 1820 din codul civil, prin care trebuie a se prefera actul care a fost prezentat la transcripțiune în primul rând, și ceiace determină anterioritatea actului, este ordinea în care actele au fost înscrise în registrul de transcripțiuni. (*Trib. Putna s. I, 19 Noembrie 1910*) 14 111

Vezi și «Act dotal».

TRAZAȚIUNI.—Dispozițiunea din art. 1705 c. civil nu prescrie forma scrisă *ad solemnitatem* ci nu mai *ad probationem*, putând tranzacția să fie dovedită ca orice contract nesolemn, prin orice mijloc admis de lege, afară de proba cu martori.

Astfel, existența unei tranzacții poate fi dovedită cu diferite acte de către instanța de fond, în virtutea dreptului său suveran de apreciere în această privință. (*Cas. s. I, 256/911*) 43 342

TRIMITERI ÎN POSESIE: vezi «Cerereri de trimitere în posesie».

TRUSTURI ARENDAȘEȘTI: Vezi «Contravențiuni la legea trusturilor».

Vezi și «Legea pentru mărginirea dreptului de a ține moșii în arendă».

TURBURARE DE POSESIE: vezi «Acțiuni posesorii (1, 4, 7)».

TUTELA.—1. Stipulația făcută de tutor de a se plăti căștiurile prin anticipație, afară numai dacă s'a conformat obiceiului pământului, întrece limitele dreptului de administrație, ce are un tutor asupra averii minorului și o astfel de stipulație cuprinde o înstrăinare a dreptului de folosință, în care caz este necesară autorizarea consiliului de familie și omologarea tribunalului; că, dar, orice plată făcută anticipativ nu este validă, față de minor, și cel ce o face nu are decât recurs contra tutorului personal. (*Trib. Neamțu, 152/911*) 48 386

2. După dispozițiunile puse de legiuitorul nostru în materie de tutelă, oricare tutor dativ sau legal este în principiu, obligat a da socoteli de administrarea tutelei adică, tutorele dativ are a da socoteli la fiecare finit de an, și deosebit socoteli generale la majoratul pupilului.

3. Forma depunerii conturilor pentru tutorele legal sau dativ este: o expunere a activului și pasivului în două exemplare însoțite de actele justificative, iar depunerea lor se face la instanța unde se găsește deschisă tutela, iar nu în mâinile fostului pupil.

4. În regulă generală, numai depunerea conturilor regulate la instanța ce a condus tutela, după ce vor fi fost verificate de consiliul de familie și omologate de tribunal, descarcă pe tutore de tutelă și prin excepție numai tutorele se consideră descărcat de tutelă și prin o declarație emanată dela fostul minor; asemenea declarațiune însă, spre a fi valabilă trebuie să fie dată după ce socotelile și actele justificative ale tutelei au fost depuse la tribunal sau judecătorie și după expirarea lunii de reflexiune la care are drept fostul minor după depunerea socotelilor.

5. Din momentul ce pupilul ajuns major va fi dat o declarație de descărcare tutorului de gestiunea sa fără ca depunerea de conturi și de acte justificative să fi avut loc la instanța judecătorească, o asemenea declarațiune n'are nici un efect valabil pentru tutor contra fostului pupil, dânsul nu este legalmente descărcat de gestiunea sa de tutor și orice convențiune ulterioară ar fi făcut tutorul cu majorul privitor la gestiune este nulă și fără tărie, conform art. 419 c. civil.

6. Convențiunea intervenită posterior majoratului între fostul tutor și fostul pupil, nu poate fi reglementată în ce privește prescripția, decât de prescripția dela convențiuni și contracte prevăzută de art. 1900 c. civil și începe a curge după expirarea unei luni dela desfacerea definitivă a tutorelui de tutelă. (*Trib. Ilfov s. I, 298/910*) 57 457

Vezi și «Consiliu îngrijitor».

U

ULTRAGIU.—1. Din combinarea art 152 din procedura penală și art. 54 din legea judecătoriilor de ocol rezultă că procesele-verbale ale magistratului-stagiar fac dovadă până la înscrierea în fals. Deci, nu săvârșește nici un exces de putere Tribunalul, când respinge proba cu martori cerută de un inculpat pentru delictul de ultraj, în combaterea procesului-verbal încheiat de magistratul-stagiar. (*Cas. II, Dec. corect. 2200 din 3 Oct. 1911*) 78 631

2. Procesele-verbale încheiate de un judecător prin care constată un ultraj comis în persoana sa sau a membrilor cari constituiau instanța de judecată, pe când se aflau în exercițiul funcțiunei,

nu pot fi combătute prin probe contrarii, scrise sau testimoniale, ci numai după regulile procedurii falsului.

În adevăr, nu este nici o rațiune a distinge între procesele-verbale încheiate de procurori și judecătorii de instrucție și între cele încheiate de un judecător, prin care se constată un delict săvârșit în audiență, atunci când cele cuprinse în ele sunt constatări făcute de acești funcționari judecătorești la fața locului și prin propriile lor simțuri. De altfel, din textul art. 516 și următorii din procedura penală rezultă că, în asemenea caz, tribunalul este în drept a condamna pe delicuent imediat ce faptul va fi constatat.

Așa dar, proba cu martori fiind neadmisibilă în acest caz, tribunalul nu săvârșește nici un exces de putere și nu violează dreptul de apărare când o înlătură.

3. Inculpatul nu are interes a se plânge că Curtea de apel a dat o nouă calificare delictului, aplicându-i alin. II de sub art. 182 c. penal în loc de primul aliniat al acestui articol, când pedeapsa ce i s'a dat este aceeași cu aceea ce i s'ar fi aplicat menținându-se cea dintâi calificare. (*Cas. II, dec. corec. 2721 din 14 Noembrie 911*) 84 704

URMARIRE IMOBILIARA.—Art. 1835 din codul civil, care permite începerea urmăririi și pentru o sumă mai mare de cât cea datorită, este aplicabil în cazul unei creanțe ipotecare pur și simplă, când dreptul creditorului la exigibilitatea sumei mai mici este născut, cert și lămurit, dar nu este aplicabil în cazul unei creanțe ipotecare condiționale sub condițiunea suspensivă, unde dreptul creditorului la exigibilitatea sumei mai mici nu este încă născut și lămurit, ci condiționat de dovedirea realizării condițiunei.

În asemenea caz trebuie să se suspende vânzarea conform art. 378 al. II, proc. civilă care spune că «dacă datoria consistă în sumă nelămurită, urmăririle se vor amâna până mai întâi se va face liquidarea». (*Trib. Tecuci, 22 Martie 1911*) 41 331

2. În vânzările ce se efectuează în temeiul legii speciale a Creditului funciar, judecătorii au facultatea de a amâna adjudecarea imobilelor, când apreciază o insuficiență de preț sau o lipsă de concurenți. (*Trib. Iași s. III, 1231/911*) 48 386

Adnotație de d-l Const. G. Toma

3. Art. 43 al. 31 din legea timbrului, scutind de taxă de timbru și alte cheltuieli de procedură toate acțiunile imobiliare și cererile de eșire din indiviziune privitoare la pământurile date locuitorilor săteni și declarate inalienabile prin legile de împroprietărire, precum și acțiunile ce au de scop exercitarea unui drept real asupra acestor pământuri, rezultă de aci că recursul contra unei ordonanțe de adjudecare prin care s'a vândut silit un pământ rural, trebuie a fi scutit de timbru.

4. Din combinarea art. 7 din legea rurală din 1864, art. 1 din legea interpretativă din 1879, art. 132 din Constituție, cum și art. 110 din legea judecătoriilor de ocoale, rezultă că pământurile date foștilor clăcași în plină proprietate sunt ilalienabile și că prin excepțiune se permite înstrăinarea lor numai către comună sau alt sătean care ar întruni condițiunile de împroprietărire rurală.

Prin aceste dispozițiuni, legiuitorul a înțeles să permită numai înstrăinările de bună voe, căci scopul fiind de a permite cât mai puține înstrei-

nări, acest scop n'ar fi fost atins, dacă s'ar admite și înstrăinările pe cale de urmărire silite, știut fiind că convențiunile de datorii, cari servă de cauză urmăririlor silite, se efectuează cu mai multă ușurință și în condițiuni mult mai rele decât vânzările de bună voie.

Când, deci, tribunalul admite că asemenea pământuri pot fi înstrăinate prin vânzări silite, face o greșită aplicare a citatelor texte de lege și astfel ordonanța de adjudecare care constată vânzarea, urmează a fi anulată.

5. Casarea se face fără trimitere, conform art. 34 din legea Curții de casație, când pricina nu este de natură a primi o urmare de judecată. (Cas. II, dec. civilă 171 din 4 Noembrie 1911). 82 679

Vezi și nota D-lui R. C. Benișache ce o însoțește.

6. Dacă tribunalul a respins incidentul de anulare urmăririi pentru lipsa de notificare a creanței cesionate ce se execută, fără a cercetă în fond acest incident, ci numai fiindcă nu fusese propus printr-o cerere scrisă, debitorul poate în urmă, formulând o contestațiune scrisă, să propună din nou acest incident, fără a i se putea opune autoritatea lucrului judecat. (Cas. II, dec. civilă 163 din 31 Oct. 911) 83 692

URMARIREA SALARIULUI. — 1. Debitorul funcționar nu poate renunța la protecția articolului 409 din procedura civilă.

2. Dreptul conferit creditorului de art. 409 din proc. civilă nu este un privilegiu, ci o garanție specială de plată.

3. Dovada procurării alimentelor trebuie să o facă, nu creditorul care are deja o dovadă scrisă, ci debitorul care invoacă excepțiunea simulațiunii în fraudă legii, și care dovadă poate fi făcută și prin prezumpțiuni.

4. Excepțiunea trasă din violarea art. 409, este opozabilă erga omnes, deci și unui girator. (Trib. Tecuci, 125/910) 16 125

5. Dispozițiunile art. 409 pr. civilă, după cari lefurile funcționarilor publici nu pot fi urmărite decât pentru anume creanțe privilegiate și până la o anume cotitate, urmează să se aplice și funcționarilor particulari cu singura deosebire ca aceste lefuri să se poată urmări pentru orice creanțe, însă numai până la o anume cotitate în raport cu leafa, urmând ca restul să-i servească pentru întreținerea sa. (Jud. II, Buc. 432/911) 62 500

URMARIREA VENITURILOR IMOBILULUI DOTAL.

1. Este admisibilă intervenția nudului proprietar al unui imobil în contestația prin care usufructuarul se opune la urmărirea veniturilor acelui imobil pe motiv că imobilul fiind dotal, veniturile lui nu pot fi urmărite pentru datorii contractate de femei în timpul căsătoriei.

2. Femeia, în timpul căsătoriei, este incapabilă nu numai de a înstreina ori ipoteca imobilele dotale ci și de a contracta obligațiuni asupra acelor imobile și din această cauză imobilele dotale nu pot fi urmărite pentru executarea unor asemenea obligațiuni.

3. Scopul urmărit de legiuitor când a prevăzut inalienabilitatea imobilelor dotale a fost de a asigura patrimoniul femeii în așa fel încât să nu sufere nici o pagubă din cauza căsătoriei, să se păstreze și să iasă nemicsorat din căsătorie, nefiind expus nici în viitor la vreo diminuare din cauze ivite în timpul căsătoriei.

4. Inalienabilitatea imobilelor dotale nu este nu-

mai o indisponibilitate ci o agravare a incapacității femeii, care consistă în aceea că ea nici chiar cu consimțământul soțului său nu-și poate obliga în timpul căsătoriei imobilele dotale, agravare care dispare odată cu desfacerea căsătoriei, dar din care rezultă că acele imobile nu pot fi urmărite nici în timpul căsătoriei și nici odată după desfacerea ei, fie că ele s'ar găsi în mâinile femeii, fie în ale moștenitorilor.

5. Femeia fiind incapabilă de a-și obliga în timpul căsătoriei imobilele dotale și legea nefăcând nicio distincție între fond și venituri, urmează că pentru datoriile contractate de femei în timpul căsătoriei, nu poate fi urmărit nici venitul imobilelor dotale, chiar când s'a desfășurat căsătoria iar imobilele au devenit ale moștenitorilor. (Trib. Com. Ilfov, 248/911) 34 271

V

VADUVA CU MINORI: «Vezi «Pământ rural» (8)».

VADUVA SARACA. — 1. Dreptul văduvei sărace în averea defunctului său soț, este un drept de suscesiune, nu un drept de creanță, deci văduva săracă chiar dacă n'a făcut cerere în justiție, pentru a i se da pătrimea cuvenită în concurență cu colateralii întrucât însă a stăpânit parte din averea defunctului soț, deținerea o face tot în calitate de moștenitoare. (Jud. Filipești de Târg 143/910) 35 283

2. În conformitate cu art. 653 și 684 din codul civil, deși dreptul văduvei, în averea soțului ei defunct, este un drept de moștenire, totuși, întrucât este subordonat condițiunii, ca femeia văduvă să fie săracă la deschiderea succesiunii, când se și naște dreptul său, rezultă că văduva săracă nu poate intra în posesiunea acestui drept decât cu permisiunea justiției, înaintea căreia trebuie să dovedească, că îndeplinește condițiunea de a fi săracă.

3. Dacă este cert, că nu orice văduvă poate intenta acțiunea art. 684 din codul civil, ci numai cea săracă și cum este știut că nimic nu este mai relativ decât acest fapt, întrucât se poate întâmpla ca o văduvă, să aibă existența perfect asigurată, însă fiind dată enorma bogăție a soțului său, ea poate fi primită a intenta acțiunea art. 684 din codul civil.

Relativitatea are prin urmare, un câmp larg în această materie și această relativitate este cert că nu poate fi mai bine apreciată decât de însăși văduva săracă, și ar fi să se treacă peste acest drept de apreciere al văduvei, dacă am permite unui moștenitor al său, ca după moartea văduvei, să-i aprecieze gradul de sărăcie. (Jud. Domnești-Ilfov, 44/911) 36 290

VANZARE: Vezi «Contracte de vânzare».

VANZARI COMERCIALE. Art. 68 din codul comercial nu face decât să acorde o facultate părții, pentru a putea constata mai ușor și în mod cert paguba ce i s'a ocazionat prin neexecutarea contractului, fără însă ca neîndeplinirea acestor formalități să atragă pierderea dreptului de a cere daune interese, dacă ele pot fi justificate conform dreptului comun.

2. Instanța de fond, chemată a judeca temeinicia unei pretențiuni de daune derivând din neexecutarea unui contract de vindere-cumpărare comercială, poate respinge cererea de a compensa cifra acelor daune justificative, cu creanța ce

ar avea adversarul pe temeiul unui cont-curent, motivând că nu se judecă acum închiderea și lichidarea comptului curent ci numai temeinicia unei pretențiuni, de care în urmă se va ține seamă la închiderea contului curent. (*Cas. s. III, 318 din 19 Sept. 1911*)

78 632

VANZARE PENTRU EȘIRE DIN INDIVIZIUNE. —

1. Calea extraordinară a contestației nu poate fi admisibilă contra jurnalelor date de Tribunalul de Notariat în cursul vânzării pentru eșirea din indivizie, prin care s'a dispus punerea în vânzare a imobilului în contul comostenitorului adjudecatar pentru nedepunere de preț; aceste jurnale nu pot fi atacate decât cu apel conform art. 104 din procedura civilă.

2. Jurnalul de punere în vânzare în contul adjudecatarului comostenitor, care nu a depus prețul, implicând rezoluțiunea vânzării, tribunalul nu mai poate reveni asupra lui ca să mențină pe vechiul adjudecatar decât sub condițiunea de a face o nouă licitațiune în care să nu fi dat nimeni nici un preț mai mare, și aceasta chiar dacă moștenitorul sau creditorul ce a făcut cererea de punere în vânzare o retractează și cere să nu se mai revândă în cont, și când sunt și alți moștenitori care se opun. (*Trib. Not. Ilfov, 303/910*)

31 249

3. Din termenii generali în cari este redactat textul art. 5, al. II, litera d din legea Curții de casație, rezultă că legiuitorul a voit să dea în competența secțiunii a doua a acestei Curți judecarea recursurilor făcute în contra hotărârilor date asupra oricărui fel de contestație la executare.

Prin urmare, contestațiunile ce se ivesc în cursul vânzărilor cu licitație publică, pentru eșire din indiviziune, intră în competența secțiunii a II a le judeca. (*Cas. s. I, 172/911*)

39 315

VANZARE DE IMOBIL E. — După art. 1295 c. civil, vânzarea este perfectă între părți și proprietatea este de drept strămutată la cumpărător îndată ce părțile s'a învoit asupra lucrului și asupra prețului.

Astfel din momentul ce se stabilește că un teren a fost cumpărat cu un anumit preț la licitațiune publică dela o comună, că licitațiunea a fost aprobată de autoritatea administrativă superioară, și că vânzarea a și fost executată de comună, o asemenea vânzare este perfectă, independent de actul de vânzare ca instrument probatoriu. (*Cas. s. I, 509/911*)

73 586

VANZAREA UNUI LUCRU MOBIL. — 1. Vanzătorul unui lucru mobil ul cărui preț nu a fost plătit, păstrează privilegiul prevăzut de art. 1730, 5° c. civ. pe tot timpul cât lucrul vândut a rămas în posesiunea cumpărătorului și și-a păstrat individualitatea sa.

Prin urmare, dreptul de urmărire al vânzătorului nu se pierde decât atunci când lucrul a fost înstrăinat și n'a fost revendicat în timp util, sau când și-a pierdut individualitatea sa, prin încorporare la un alt lucru din care ar face parte integrantă. (*Cas. s. II, 10/911*)

53 425

2. Vânzarea unei averi mobile a unor minori făcută fără imputernicirea sfatului de familie și omologarea justiției, sau fără îndeplinirea celorlalte forme prescrise de lege, este numai anulabilă, iar anularea nu se poate cere decât de minori.

3. Din moment ce o pădure este destinată tăerei, ea nu mai poate fi considerată ca avere imobilă, ci ca avere mobilă și ca atare, pentru asemenea vânzări nu sunt cerute îndeplinirea formelor prescrise pentru averile imobiliare. (*C. Craiova, 1 Aprilie 1911*)

85 710

Adnotație de Loc.-Dr. Danielopolu

VANZAREA LUCRULUI ALTUIA. — 1. Vânzarea lucrului altuia este nulă în sens de inexistentă pentru lipsa de cauză, cât și ca o consecință a dispozițiunilor art. 1407 din codul civil, aplicabile în speță pe cale de analogie.

2. Prescripția decenală prevăzută de art. 1895 și 1900 din codul civil este întemeiată pe presupunția de ratificare și deci aplicabilă numai la actele anulabile, iar nu și la cele neexistente, de oarece neantul nu poate fi ratificat.

Astfel, cum convențiunile conform art. 973 din codul civil, nu au efect decât între părțile contractante, și cum la vânzarea unui lucru al altuia adevăratul proprietar nu ia parte la contractul încheiat, el e în drept a-și revendica lucrul înstrăinat de altul, în termen de 30 ani. (*Jud. Boșotenî-Romanați, 6/911*)

32 258

VENITURILE IMOB. DOTAL: Vezi «Poprire (4)».

VENITURI NEDOTALE: Vezi «Poprire (1)».

VERIFICAREA SCRIPTELOR. — Potrivit art. 173 din proc. civilă, modul cum instanța de fond va procedea la verificarea scriptelor este lăsat la aprecierea sa, ea fiind liberă de a face imediat și singură verificarea prin comparațiunea actelor ce are la îndemână, fără să fie obligată a îndeplini toate formalitățile prevăzute de procedura civilă. (*Cas. s. I, dec. 583 din 28 Septembrie 1911*)

80 655

Z

ZAHARINA. — Vezi «Legea asupra interdicției importului zaharinei».

ZESTRE: Vezi «Autorizația soțului», «Autentificarea actelor dotale» și Pământ rural (7)».

**La acest ziar se execută orice lucrări de tipografie și legătorie
și se furnizează orice cărți de drept, române și străine**
